

مذاکرات ژنو

مجموعه مقالات
استاد عبدالرحمن پژواک

گرد آورنده: محمد حسن ولسمل

ناشر: د افغان مجاهد اطلاعاتی مرکز

۱۳۶۶

Ketabton.com

۱۹۸۸ / ۱۳۶۶

گروآورنده: محمد حسن ولسی مل
ناشر: د افغانستان جومات اسلامي مرکز

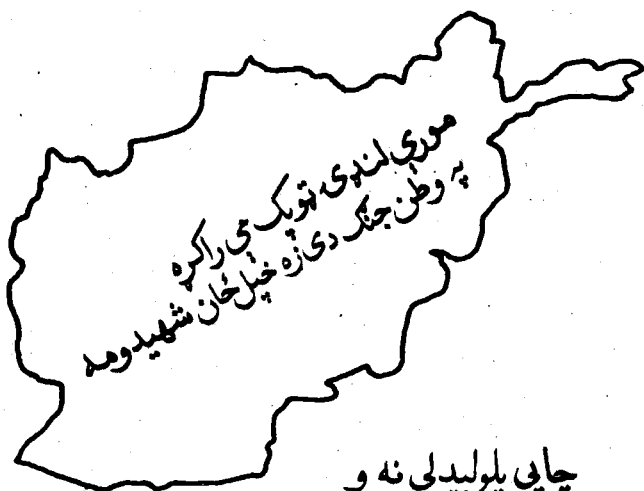
مجموعه مقالات استاد بنده محمد حسن ولسی مل

• • •
از پښتو تا پښتو

ملکات پښتو

د کتاب نوم: مذاکرات ژنو
ليکوال: استاد عبدالرحمن پژواک
ټولونکی: محمد حسن ولس مل
خپرونکی: د افغان مجاهد اطلاعاتي مرکز
د خپرېدو کال: ۱۳۶۶ هـ ش / ۱۹۸۸ ع

بیه: (۳۰) روپي
د چاپ شمېر: ۲۰۰۰

چاپي پلويدي نه و
اوس د جبرود په غاښي ځي سر تر سره ونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محترم ڄاڻيندو ورونو!

هغه مقدمه ۾ ڇو مليا شتي دغه ددغه ڪتاب دپاره ماليڪي وه پخوا
له دې ۾ دهنې په لوستلو پيل وکړي که دغه څو تنکي ۾ پوه دوستانه
گيله ورته ويلي شوله نظره تېر کړي خوښ به شم!

عبدالرحمن پشواک هغه څوک ؤ ۾ دنا مطلوب شخص په
صفت دپاکستان نه اخراج شو او همدارنگه ولس مل هغه څوک ؤ ۾
په پاکستان کې ددري نيم مليونه پرتو افغاني مهاجرو له جملې دخپل
فاميل سره په بنه زړه له پاکستان نه نه دی راوتلی بلکه اخراج ته
مجبور شوی دی؛ خود دغو تېلو خبرو باوجود ڪله ۾ مونږ ته
معلومه شوه ۾ اوس دپاکستان ملي منافعو ته په بين المللي سوبه
دسايس متوجه شول نو پشواک هغه تېلی گيلې ما نهې شاتر و اوچې
او ديو با شهما مت افغان په صفت ي قلم راپورته کړ او دپاکستان دملي
منافعو نه ي داسلامي ورورولي په ولوله او احساساترداسي دفاع وکړه
۾ ډېر سياستمداران ي له ليکلو او ويلو عاجز دي او همدارنگه ولس مل
ي له دې ۾ ورسره شوی سلوک په نظر کې ونيسي ديوبا ايمان نه افغان
مسلمان په حيث هغه واره مقالي په جاهد ولس کې چاپ او په نړۍ واله
سطحه توزيع کړي ۾ تاسوبه ي د همدغه ڪتاب له ۳۰۱ مخ نه
تر ۳۲۹ مخ پوري مطالعه کړي.

ددغه لنډه تذکره تر څنگ بايد په زغوره ووايم ۾ مونږ شخصي غرض نه درلود او دځان
دپاره موخه نه غوښتل بلکه دافغانستان دآزادي تر څنگ مو دپاکستان دکاډولنې ورور او -
مسلمان هېوادخير هم غوښته ۾ پشواک دغه دوه مقالې ي يو ښکاره ثبوت دی. ولس مل

خشت اولگر نهډ معمار کج تاثريا مړود ديوار کج

د ۱۹۸۲ کال د جون په مياشت کې د پاکستان او افغانستان تر منځ په دشرنيو کې د ملگرو ملتو داستازي په وساطت په غير مستقيم ډول د سياسي جل بې ثمره خبرې اترې پيل او د ۱۹۸۷ کال د سپتمبر د مياشتې په ۷ مه نېټه يې ورځنۍ پړاو ختم شو.

د دشرنيو په مذاکرو کې د مادولو ورځېره داده چې تر اوسه ترې مثبته نتيجه لاس ته نه ده راغلې او تېرشوی پړاوونه يې د افغانانو په ضرر او دروسانو په ګټه وو. پوهېږي ولې د دشرنيو مذاکرې د ناکامۍ په لور روانې

د افغانانو په ضرر او د روسانو په گټه دي ؟
دا حُکمه چې : دملګرو ملتو د سازمان د پرېکړو نه
د مذاکرو په پیل او بنسټ کې اغراف وشو ؛ د
ملګرو ملتونو پرېکړې په دې لاندنيو څلورو اصولونو
ولارې وې :

۱ - د افغانستان خپلواکي ، حُکمی تمامیت ، سیاسي
استقلال او ناپېلی سیاست .

۲ - د افغانستان د ولس حق چې پخپله دخپلې خوښې
حکومت او خپل اقتصادي ، سیاسي او ټولنیز سیستم وټاکي .
۳ - له افغانستان څخه دخارجي پوځونو وتل .

۴ - داسې شرایط برابرول چې ترهغولاندې افغاني مهاجرین
په مصونیت او عزت خپلو کورونو ته ستانه شي .
دا چې دافغانستان په باره کې دشرنیو مذاکرو څنگه
اغراف کړي دغه پوښتنو ته قانع کوونکی ځوابونه -
تاسو د «افغان مجاهد» او «مجاهدولس» په مبارزو او
مجاهدو اخبارونو کې پیدا کولی شئ چې وخت په وخت
ورته د وطن دنومیالو لیکوالانو ، سیاستمدارانو اودنظرد
ځاوندانوله ځواکوته نیول شوېده .

باید ووايو چې د تاریخي رسالت په اساس له ابتدانه
مونږ دافغانستان قضیې ته متوجه ووايو .
دافغانستان او پاکستان ترمنځ غیرمستقیم خبرې

اتري د ۸۲ کال د جون په مياشت کې پيل شوې مکرما د ۱۹۸۲ کال د فبروري په مياشت کې د افغان مجاهد، په نوميالي اخبار کې د چيست ياران طريقت د عنوان لاندې لومړی حقايق په يوه تحليلي مقاله کې خپلو وطنوالو ته تقديم او ټوله دسيسه يې لادغه افشا کړه.

د ثرينو مذاکرو د پاکستان د خارجي وزير صاحب زاده يعقوب خان د سياسي فهم د کمزوري په وجه د اصلي محور نه په ابتدا کې انحراف وکړ او هماغه وخت مونږ د دغو مذاکرو په ضد خپله کرکه او نفرت ښکاره کړ. د دې په حای چې د ثرينو په خبرو اترو کې د موضوع اصلي طرفينو يعنی متجاوز وروسانو او د افغاني مقاومت ناپسندگانو برخه درلودی برعکس د - کابل او پاکستان د خارجي وزيرانو د غير مستقيم خبرو په پيل کې د موضوع ابتکار وروسانو په لاس کې واخيست؛ مسکو د کابل د خارجي وزير په ذريعه د ټول جريان نه - خبرېده مگر افغاني مبارزين د موضوع د اصلي جريان نه بي خبره پاتې کېدل او يوازې د خبرو اترو په خاتمه کې به چې کومه مجهوله او بي معنی اعلاميه خپره شوه د نورو نړيوالو په خبر به افغاني مبارزين هم دهغې نه په سطحي ډول آسمه شول. د ملگرو ملتو داستازی ښاغلی کوډو وینزله سفرونو ته کابل، مسکو او اسلام آباد ته په ډاگه د معلوماتو په چټکۍ د روسانو په نفع او افغاني مبارزينو په ضرر خپلوملاقانو

ته دوام ورکوي دا هم بايد ووايوو چې په دغو ملاقاتونو کې کورډوونيز دکابل درښم او مسکو نه غټې غټې تحفي تر لاسه کړې. که څه هم چې مونږ وخت په وخت د مجاهدو او «افغان مجاهد» اخبارونوله لارې د پاکستان حکومتی مقامونه متوجه کول چې ونه غولېږي خوزمونږ د هلوځلو باوجودي سياسي اشتباه وکړه او له تاثير لاندې راغلل چې دغه سياسي اشتباه به د پاکستان د ملت د پاره نه جبره کيدونکي عواقب رامنځ ته کړي.

روسانو زموږ په منطقه کې يواوړېد پلان تر لاس لاندې نيولی چې په دغه پلان کې په افغانستان برسېره د پاکستان د خاورې نيول هم شامل دي نوکه اوس روسانو د پاکستان حکومت پر دې خوشاله کړی وي چې د دېورنډ کرښه به ورسره دخپل کوداکي حکومت په ذريعه په رسميت وپېژني او د هند له خوا به هم د دوی د سرحدونو داسې تضمين وکړي چې هند به پرې حمله نه کوي نو بايد وويل شي چې داله يوې خوا د افغاني مهاجرو او مبارزينو په سربېره ول سياسي تجارت دی اوله بلې خوا يوه داسې خطرناکه ————— سياسي لوبه ده چې ښه اينده کې به پخپله د پاکستان د پاره د سرطان د دانې حيثيت ولري.

روسانو چې بخارا او د منځنۍ اسيا حيفي برخې ونيولي نو د افغانستان د هغه وخت پادشاه اعليحضرت امان الله خان ته

پي په يو رسمي سند کې اطمینان ورکړ چې نړهونې د محدودو
قواو موجودیت په بخارا کې د افغانستان د پاره خطر نلري
مونږ د هغه ځای د حکومت په غوښتنه خپلې محدودې
قواوې هلته لېږلې او چې څنگه وضعه هلته آرامه شي فوري
به خپلې قواوې د هغه ځای نه وباسو. مگر شپيته کاله وروسته
ثابته شوه چې روسانو دروغ ویلي وو ځکه چې روسانو دخپلې
وعدې اولیکلې سند په خلاف په افغانستان پوځي تېري
وکر، په دې باره کې مونږ د خپل قلمي همکار بناغلی میر
محمد صدیق فرهنگ یوه قوي او تاریخي اسنادو ولاړه
مقاله په ۱۵ کال کې خپره کړې او د سیاسي مذاکرو د کتاب
په دوهم ټوک کې به یې بیا وټنوالو ته تقدیم کړو.

په پاکستان کې نو د زنداني کېدو نه دغه ماد مجاهد ولس د
۱۳۶۴ کال د جوزا د میاشتې په ۳۳ مه گڼه کې د دې عنوان
لاندې: «د افغانستان آزادي او د پاکستان سلامتیا رڼه»
صفوفو په پیاوړتیا کې نغښتی ده. یو مضمون خپور کړ او په
هغې کې یې د موضوع په ټولواړخونو د پاکستان حکومت ته
رڼا واچوله ان تردې وې لیکل چې د پاکستان په باره کې
روسان شپيته کاله صبر نه کوي ځکه د پاکستان په جامع
کې د پیلپیانو او نیشنلیانو غوندې قوي همکاران لري او
خبره به په خورا نږدې کلونو کې بل ډول بڼه اختیار
او شرایط به دروس په گټه په منطقه کې بدلون ومومي.

ح

نړېوال دغه نظر نتيجه داشوه چې داوړي گړې شپې ورځې
 د پېښور د نړېوالو نوډ سپيشل براچ په زير زمينو او سټر جيبل
 کې تېر کړم او بالاخره د افغانستان د قضيې په هکله
 د حقايقو راڅرگندولو په جرم د پاکستان نه اخراج شم.
 د ژنيو په مذاکرو کې روسانو پاکستان وغولاوله ، اوس
 پاکستان کوبښن کوي چې دغه کوډ بار ترمنزله ورسوي مگر
 کاڼه بارونه هېڅکله ترمنزله نه دي رسېدلي .

خشت اول گړنهد معمار کج تاثيرا ميرود ديوار کج

د زولو ستونکو!

د ژنيو د مذاکرو لومړې ټوک د وطن د نوميالي سياستدار
 ښاغلی عبدالرحمن پژواک هغه مقالې او مصاحبې دي
 چې په «افغان مجاهد» او «مجاهدولس» کښې نشر شوي او
 دادې اوس يې په مکمله بڼه د کتاب په ډول تاسوته وړاندې
 کوو.

ددې سلسلې دوهم ټوک د افغانستان د نظر د خاوندانو
 او ليکوالانو مقالې او مصاحبې دي چې هغه هم د افغان مجاهد
 او مجاهدولس په اخبارونو کې خپري شوي او که خدای کول په نيزې
 راتلونکې وخت کې به تاسو د زولو ستونکو ته تقديم شي ترڅو

دشمنود مذاکرو دلومړي اودوهم ټوک په رامنځ ته کولو د
دغو مذاکرو په ټولو اړخونو پوره پوه شئ .
خوشاله يم چې د نامساعدو شرايطو باوجود د افغان مجاهد
اطلاعاتي مرکز د همکارانو په مرسته په دې موفق شوم: د سياسي
مذاکرو په هکله يو کتور اشرخپلو وطنوالو ته تقديم کړم، زه د دې
کتاب لوستل په دغه وخت کې د هرافغان د پاره ضرور گڼم .

محمد حسن ولس مل د افغان مجاهد اطلاعاتي مرکز مشر

د مارچ ۱۳ مه ۱۹۸۷ کال

ملي نظر

هرسري چي کاند غم په منځ کې ويښي
له هغه غم لاند کړي دلگيره
«رحمان بابا»

ملي شخصيتونه دملي کتوساتندوی، دملي حقوق غوښتند،
دملي هيلوښتگان دوی، دملي غوښتنو څرگندوی، دملي خپلواکي
کتندوی او دملي اساسات راوحساساتو پالندوی وي.
ددوی خدمت دخدای دپاره وي او دوطن دپاره، دوی دقدر او
څوکۍ له پاره مبارزه نه کوي، دامارت او رهبرۍ دپاره کاندید
نه وي، دیوه اوبل په اشاره کار نه کوي او دخپل دریځ دتینګښت
له پاره دملت ادا نه نه وړانوي او دملي تښت له پاره کار نه کوي.
داسې کسان دخودخواهی، ځان لویوښي، انحصار طلبۍ او -
خپل چاری په ناوړې لاره قدم نه ږدي او دارواښاد استاد الفت
خبره:

چې خپل نفس نشي وژلی که سل وژني
ناتوانه ویرندوکی ورته ښکاري
د دنیا فاني عیشونه نعمتونه
د سپي مخ کې پروت هډوکی وژ ښکاري

د دوی قدمونه پاڅه او سنجیده وي له همدې امله تل پاتې او -
ابدي هم وي ، داسې شخصیتونه په خپل ملت ویاړي او د ملت
له پاره بیا دوی ابدی ویاړ وي .

د داسې کسانو فکر ژور ، خیال لوړ او نظر تیز وي دوی
ډېرې هغه راتلونکې پېښې ویني چې د ځان په چاپېرکې
ښکېل کسان یې له لیدلونه ناتوانه دي .

لري به نه خو په اوس وخت کې استاد عبدالرحمن پښواک
د افغانستان همداسې یوملي شخصیت دی چې پرون یې
هم بې داغه ، نن یې هم بې داغه او کاندې به یې هم بې داغه
وي . دده سیاسي بصیرت او پوهې له خپل ملت نه رڼا
اخیستې او دخپلوملي غوښتنو په رڼا کې یې د دې بصیرت او -
پوهې د کسب لاره منزل ته رسولې ده .

استاد پښواک سیاستمدار دی خو سیاستمداری نه ، ځکه
دده سیاست او حقوقی پوهه پاڅېدني او ملي منابع لري ،
دی دیوه پیاوړې او نامتوقاضي په کور کې لوی شو ، هغه د

اسلام د سپېڅلي شرعي په رڼا کې ژوند او فیصلې کولې او
 د استاد پښواک د سیاسي او اجتماعي فکر د ودې پیل له -
 داسې نیوې زیرینې منبع نه شوی دی، له کورنه د باندې
 دده محیط داسې افغاني عیط و چې افغاني کودونه او -
 نړخونه له نږدګونو کلونو راهیسې پکې ژوندی او معمول و او
 ده دیوه دراک او حساس ځوان په توګه دا کودونه او نړخونه
 په ژوره توګه مطالعه کړل، څېړنې یې پرې وکړې
 او د اویار هم دده په برخه و چې لومړې ځل یې د دې لرغونو
 نړخونو اساسات په یوه اثر کې راغونډ او په ۱۳۱۸ هـ ش
 کال خپاره کړل، د استاد د سیاسي پوهې دریمه منبع
 نړیوال حقوق او قوانین و چې په وسیعې توګه یې ولوستل
 او په دې توګه یې د اسلامي، ملي او بین المللي حقوقو،
 قوانینو او سیاست په مطالعې سره ملي خدمت ته ملا وتړله
 او د هېواد په سیاسي او ملي چارو کې په خدمت بوخت شو.
 ده په خپل ژوند کې دوخت دا ستبدادی حکومتونو له خوا
 تهستونه هم ولیدل او داسې تشویق هم چې د دوی له غوښتنې
 سره سم قدمونه پورته کړي، تر نه ځلوزیات د وزارتونو
 او حتی تر دې لوړې څوکۍ ورته پیشنهاد شوې خوده د دې
 دولتونو د داخلي منطقي پالیسۍ له امله دا تېولې غوښتنې
 ردې کړې البته د افغانستان له خارجي سیاست سره
 یې چې په نا پیلټوب او مثبته او فعاله بې طرفۍ ولاړ و،

موافقت درلود اوله همدې كبله يې سفارتونه هم ومنل او يوه اوږده موده يې د ملګرو ملتو په ټولنه کې د افغانستان د داييمې نائينده په توګه کار وکړ او له نړيوالو پېښو سره يې مثبت — برخوړد.

د خلقيانو راتللو د افغانستان خارجي سياست هم له روس سره وتاړه نوځکه يې په هماغه لومړي ورځ يعني د ۱۳۵۷ کال په ثور کې رسمي کار رسماً پېښېد او سره له دې چې د هېواد دې بد حالت او بربادۍ سخت ناروغه کړ او روحي فشارونه يې د جسمي فشارونو سبب شول خو د ناروغۍ په سختو شيبو کې هم غافل نه شو او دخپل قلم په تېلو يې زموږ د ملت د لارورکي کاروان له پاره وخت په وخت د لارې مثالونه روښانه کړل او په سختو او حساسو شيبو کې يې له خپل ملت سره اساسي مسايل طرح او بيان کړل.

استاد پترواک په هېواد کې دننه هم د سختې ناروغۍ په بستر کې د سياسي او ملي ليکنو له لارې خپل بې ساري جهاد پيل کړی و، د افغانستان د بشرد حقو ټولنه يې جوړه کړې وه او د ملګرو ملتو تشي په نوم يې له هماغه ځای نه يو دملی غوښتنو څرګندوی ليک وليکه او د پتو چينلونو له لارې يې هلته ورساوه او ګله چې له هېواد نه راووت نو بيا يې په علني ډول درامې ګانو او نشريو له لارې د — افغانستان د ملت آواز پورته کړ او د نړيوالو غوږونو ته يې

ورساوه .

له هېواد نه دده له راولتلو سره سم د افغانستان د مظلوم خومېرني ملت د سرنوشت په باب د ژنيو د خبرو خطرونه لري پيل شوه، په دې مرموز او پېچلي پروگرام د هر خلک نه پر هېدل خواستاد لومړني ملي شخصيت و چې د دې خبرو ماهيت يې راڅرگند او د نوي استعمار دا خطرونه پلان يې رسوا کړ. ده له لومړي سره دا چينل ناکام وباله او د افغانستان د مبارز ملت د ملي هيلو په مخالف قطب کې يې اعلان کړ او بيا يې پر او په پراوودې خطرونه کې توطيې بهير افشاء او دا ټول مطالب يې په خپل خپل وخت د «افغان مجاهد» او «مجاهدولس» په جريدو کې د مقالو په بڼه د هېواد والو مخې ته کېښودل او د ملت سترگې يې پرې روښانه کړې .

د استاد پټواک د املي نظر، ملي اظهارات او داله ملي سياست نه زير بدلي مقالې که څه هم د ورځنيو پېښو په باب دې خو په خپله د خبري مطالبو غوندې ورځني اوزرېدونکي نه دي، دايمي دي او د ملي بصيرت نماينده او تل پاتې مقالې دي نوځکه يې هرافغان ته لوستل او بيا بيا لوستل په کار دي اوزموږ د روان مقدس جهاد د سالم بهير له پاره يې عملي کول او په غوښتني نېول ضروري او فرض دي .

استاد پټواک د هر کلونه پخوا چې په نيويارک کې د ملګرو ملتو افغاني غړي و، د هېواد په ياد کې غوږ پورته

یہ

کری و:

نرہ پڑواک یم پہ پیچوموکی لوی شوی داچی چوپ یم دلتہ غراو کمرنشته

خونن پی چی دھواد غراو کمر، باغ اوراغ، کلی او بنار پہ وینو
 لزل شوی، دھواد مہر فی غازیان پی له خپل وحشی د بنمن
 سره جنگپری او دخپل وطن د آزادی، ارضی تمامیت او ملی او -
 اسلامی حیثیت د ساتلو له پاره ویني تویوي دی چوپ کښناستل
 لوی جرم او کناه کښي او د سختي ناروغۍ په بستر کې له خپل
 وحشی روسي د بنمن سره د قلم او فکر جهاد کوي او د -
 جهاد فرهنگي او سیاسي سنگر غښتلی او پیاوړی ساتي.
 لوی خدای دې استاد پڑواک ته روغ صحت، اوږد عمر او د
 لائزات ملي خدمت توان ودکړي!

آمین

په مینه

حبیب الله رفیع

۱۳۶۶ / ۹ / ۲۶

پېښور، کوز تا کال

فهرست

شماره	مضمون	صفحه
۱	۱ - مصاحبه با محترم عبدالرحمن پژواک در	۱
۹	۲ - طرح محترم عبدالرحمن پژواک درباره ۳ - راه اساسی حل سیاسی قضیه '.....	۹ ۲۲
۳۳	۴ - قضیه افغانستان و کنفرانس سران	۳۳
۴۰	۵ - مصاحبه با محترم عبدالرحمن پژواک	۴۰
۵۱	۶ - مذاکرات ژنرال نظر محترم عبدالرحمن	۵۱
۶۵	۷ - محترم پژواک راجع به مذاکرات ژنرال	۶۵
۷۴	۸ - شرط واحد بازگشت مهاجرین افغانستان ۹ - مصاحبه با محترم پژواک	۷۴ ۸۰
۹۳	۱۰ - یک توطئه شرانگیز دیگر افشاء شد .	۹۳
۱۰۲	۱۱ - مردم افغانستان باید بازی بخورند	۱۰۲

یز

شماره	مضمون	صفحه
۱۲	- روسیه اصل زیست با همی رانفی میکند	۱۰۷
۱۳	- په افغانستان باندې تجاوزیوه	۱۱۲
۱۴	- روسیه د زریچترآبی رنگ کوردو وین	۱۱۶
۱۵	- دروسی و دوستی رسی موقوف	۱۲۷
۱۶	- «آیا همدغه د ژنیود مذاکرو خاتمه ده»	۱۳۱
۱۷	- ابلاغیه مطبوعاتی ژنو	۱۳۷
۱۸	- نه خوشبین هستم نه بدبین هستم	۱۳۹
۱۹	- وعده ها در دره خیر	۱۴۳
۲۰	- موضوع مورد توجه خاص مهاجرین	۱۵۰
۲۱	- درخواست «افغان مجاهد»	۱۶۲
۲۲	- محترم پښواک گفت، کنفرانس ژنو.....	۱۷۳
۲۳	- پیشنهاد مهم	۱۷۷
۲۴	- نامه ای از پښواک	۱۸۰
۲۵	- اظهارات استاد پښواک درباره ماهیت لویه جرگه	۱۸۳
۲۶	- تبصره بر گفتار آغا شاهی	۱۸۸
۲۷	- قابل توجه جدی و فوری همه	۱۹۵
۲۸	- ۲ گاهی از خطر و پیشنهاد	۲۰۰
۲۹	- مساله شناسائی بین المللی	۲۰۵
۳۰	- التجا و پیشنهاد به مجاهدین و	۲۱۳
۳۱	- «بارها گفته ام و بار دیگر میگویم»	۲۱۶
۳۲	- از پښواک به ولس مل	۲۳۲

شماره	مضمون	صفحه
۳۳	- الحاق و اخان بزعم روسیه بزرگترین	۲۳۶
۳۴	- گور به چف در هندوستان نجیب در	۲۴۳
۳۵	- سر و صورت گفتگوهای ژنو	۲۴۹
۳۶	- استقبال از موقف واحد مجاهدین و	۲۵۱
۳۷	- پیرامون گفتگوهای ژنو پیش از	۲۶۲
۳۸	- به تعقیب گفتگوهای ژنو از	۲۶۸
۳۹	- بعد از تعویق ناگهانی گفتگوهای ژنو	۲۸۱
۴۰	- پیشنهاد ایران برای حل مسأله	۲۸۸
۴۱	- سفر وزیر خارجه هندوستان به کابل	۲۹۲
۴۲	- بیانات اخیر کورد و ویز پیرامون	۲۹۷
۴۳	- اخطار به رهبران	۳۰۱
۴۴	- دنباله اخطار به رهبران	۳۰۶
۴۵	- به تعقیب اطلاعات مقدماتی جریان	۳۲۴
۴۶	- مقدمه موضوع گفتگوهای ژنو	۳۳۰
۴۷	- به تعقیب مقدمه ی موضوع گفتگوهای ژنو	۳۳۷
۴۸	- به تعقیب جریان آخرین گفتگوهای ژنو	۳۴۲
۴۹	- پیرامون موضوع افغانستان در	۳۵۰

استاد عبدالرحمن پژواک

مُصاحبه با محترم عبدالرحمن پژواک درباره تشریف آوری شان به پاکستان

روز ۲۱ می به دیدار شاغلی عبدالرحمن پژواک
رفتم و طبعاً پیرامون مساله افغانستان پرسش هایی از
ایشان داشتم دیدار من با محترم عبدالرحمن پژواک
در چارچوب یک مصاحبه شرورناستیک نبود بلکه به گونه
یک صحبت دوستانه ای بود که برپایه یک دوستی دیرینه
بنا یافته بود و بحث صحبتی بود میان یک افغان و یک
وطن پرست بزرگ افغان .

سوال :- بصورت عموم درباره مساله افغانستان چگونه
می اندیشید ایا امکان حل آن قوی و یا ضعیف است ؟
جواب :- در مساله افغانستان باید دو جریان با هم موازی
حرکت کنند که این دو جریان یکی داخلی یعنی جهاد و دیگری

خارجی یعنی فشار سیاسی و دیپلوماتیکی کشورهای دیگر بر روسیه است. در مورد جهاد، من نه تنها خوشبین، بلکه متیقن هستم که پیروزی میدان جنگ انشاء الله از آن هاست ما نه تنها خوبی زهریم و نیرومندیم بلکه دشمن را نیز در مضیقه گذاشته ایم اگرچه دشمن از لحاظ مادی نیرومند می باشد با آنهم مقاومت افغان ها پیروز است و این پیروزی روزی روزگاری افزون تر میشود آنچه امروز مورد نیاز است عبارت از تقویه مادی و معنوی جهاد است نه تنها اینکه جهاد باید سرد نشود بلکه من متیقنم که جهاد اصلاً سرد نمیشود مردم افغانستان کاملاً هوشیار اند و میدانند که برای چه می رزمند و تا آنکه به آن هدف دست نیافته باشند سلاح بزرگین نمی گذارند.

همه افغانها اینرا میدانند که روس به کشورشان تعرض نموده است و ملحدین قصد گرفتن کشورشان را دارند. مردم افغانستان دشمن خود را خوب شناخته و این جهاد را بر اساس هوشیاری شان آغاز کرده و خود به پایش می رسانند.

درین شکی نیست هراسانی که در افغانستان به هلاکت میرسد، هر خانه ای که ویران میگردد و هر آن که حقوق او بر اساس وضع کنونی افغانستان زیر پا میشود مایه تأثر و تأسف است ولی من این پدیده ها را در هر جنگ و هر جهاد

و مقاومت طبیعی می‌پندارم من امیدواری و یقین کامل دارم که ما خانه‌های ویران شده خود را دوباره آباد خواهیم کرد ما همه زریان‌های وارد شده را جبران خواهیم نمود. ولی آنچه مایه تشویش و نگرانی ما است. مقاصد و اهداف دشمن است. به این معنی که دشمن می‌خواهد موجودیت معنوی ما را از میان بردارد. کشوریکه در آن بقایای ویرانی وجود نداشته باشند در واقع تاریخ ندارد. و ملتی که فاقد تاریخ است از یک موجودیت ثابت بی بهره است ما از ویرانی‌ها تشویش بسیار نداریم ولی اگر به دین ما، معتقدات و شیوه زندگی اسلامی ماصدمه‌ای وارد میشود برای ما قابل تشویش است و تمام قوه دشمن نیز به همین سو متوجه است روح مقاومت و مجادله مردم افغانستان به جهان ثابت شده است، ولی ما باید این مساله را همان سانیکه در داخل گرم و پیر حرارت است در خارج از افغانستان نیز گرم نگه داریم و این حقیقت را هر چه بیشتر به جهان تبلیغ کنیم مایقین داریم تا آنگاهی که بشریت زنده است تا آنزمان که مفکوره حق عدالت و آزادی کاملاً از جهان برچیده نشده باشد هیچ کس در هیچ گوشه‌ای از دنیا نمیتواند جهاد افغانستان را از خاطر ببرد. تجاوز و سرکشی‌ها بر افغانستان در سراسر جهان نگرهش شده است و این تلعین نتیجه همین حقیقت است. انهمین فشار سیاسی بین المللی نباید

چشم پوشی شود - در برابر این فشار سیاسی حتی روسیه هم نمیتواند مقاومت کند و جبراً به پیروزی مردم افغانستان اعتراف می کند.

سوال ۱- از مصاحبه دهلی شما برمی آید که می خواهید رهبران احزاب و گروپ های سیاسی را به وحدت تشویق کنید آیا شما این موضوع را ناممکن نمی شمرید؟ مردم به این عقیده اند که حل این اختلافات غیر ممکن و غیر عملی است.

جواب :- حل این مساله را کسی غیر ممکن می شمارد که به مفهوم «غیر ممکن» توجه کافی نکرده باشند. از آنها باید پرسیده شود که چه چیزی را غیر ممکن میگویند درین شکی نیست که از آغاز جهاد میان احزاب و گروپ ها - اختلافات آغاز شده است و ایجاد اتحاد را روز بروز مشکل تر ساخته است ولی من فکری کنم که اتحاد نه تنها غیر ممکن نیست بلکه بسیار هم عملی است. و اصل چرا باید این اتحاد غیر ممکن باشد؟ چرا باید عملی نباشد؟ ما با یک دشمن بزرگ در نبردیم و تا آنگاهی که این دشمن در خاک افغانستان باشد مساله افغانستان حل نمیشود، پس درین حال سوال بسیار عمومی است سوال خارج ساختن روس ها از افغانستان است خارج نمودن روس ها به نظر من تنها این معنی را ندارد که عساکر روس از افغانستان خارج شود بلکه باید ایدئولوژی روس یعنی کمونیسم بصورت کلی از

افغانستان محو گردد. و حل این سوال چنان یک جبهه بزرگ عمومی را ایجاد میکند که هر ضد استعمار روس در آن شامل شده میتواند و صفوف این نبرد گنجایش هرگونه - سپاهی را دارد.

بعد از خارج شدن روس ها سوال حل مسائل داخلی افغانستان بمیان میآید در حل مسائل داخلی، اختلافات حزبی یک امر طبیعی است.

مرحله این اختلافات بعد از اخراج روس ها فرا میرسد من یقین دارم که این اختلافات به نریان منافع عمومی کشور نیست و حل و فصل خواهد شد هیچ کشوری در جهان نیست که سیاستون آن نظر واحد داشته باشند طبعا هر حزب برای خود خط مشی خاص دارد و برای حل پرابل های سیاسی اقتصادی و کلتوری پیشرفت کشور راه ها و مرام های خاصی را ارائه میکند اصولا باید در کشور احزاب متعدد موجود باشند و هر حزب بتواند راه - خود را دنبال کند یکی از عوامل بد بختی های کنونی افغانستان آنست که تاکنون برای مردم افغانستان زمینه اظهار افکار و نظریات مساعد نبوده است.

در مرحله نخستین تا زمانیکه هدف اساسی یعنی استقلال افغانستان بدست میآید اتحاد و ائتلاف - احزاب برای هدف مشترک لازم می شود به وسیله

این ائتلاف ما به عمده ترین سوال پاسخ میگوئیم ما باید بدین وسیله نرمان جنگ طولانی برای آزادی را به حداقل آن کاهش دهیم و تا حد ممکن جلو قربانی ها و ویرانی ها را بگیریم. درین ائتلاف و اتحاد باید اختلاف حزبی تمام احزاب به تناسب هدف مشترک (فرعی) پنداشته شود و حق تمام احزاب و گروپ ها در راه حل اختلافات باید محفوظ بماند تا مردم افغانستان بتوانند بر اساس اراده آزاد سر نوشت خود را تعیین نمایند.

سوال :- در مورد این ماموریت مقدس تان تا کدام پیمانہ خوشبینی دارید ؟

جواب :- چرا ما باید از هر اقدام خود نتیجه مثبت را انتظار داشته باشیم ؟

اینگونه تصامیم و اقدامات مهم سیاسی را باید بمثابه درفش میدان جنگ بپنداریم حتی نیست که علمبردار نخستین باید بیرق خود را تا هدف برساند. شاید هم تا رسیدن به هدف چندین علمبردار در جریان راه کشته شوند و یا اکثره بیرق به هدف برسد.

انهمیان رفتن و یا ناکامی یک یا دو علمبردار معنی آنرا ندارد که رسیدن به هدف ناممکن است و بیرق در نیمه راه رها شود.

من به این عقیده ام که اگر ما نتوانیم به این هدف

مقدس برسیم حتماً کس دیگری این اقدام را دنبال خواهد کرد - شاید او نظر به نتیجه بهتری بدست بیاورد و اگر او هم ناکام میشود شاید علمبردار سومی و یا چارمی به هدف برسد . بهر حال ما نخست انتظار نتیجه مثبت را داریم و اگر این نتیجه مثبت بدست نیامد ناامید و - مایوس نمی شویم .

سوال :- از روزیکه تشریف آورده اید از مساعی خویش چه نتیجه گرفته اید زیرا مردم افغانستان شدیداً تشنه اتحاد هستند .

جواب :- قسمیکه شما میدانید من این کار را تازه آغاز نموده و در مراحل بسیار ابتدائی قرار دارم . و اینرا هم میدانید که انجام نمودن چنین اقدامی هیچ نوع عجله و شتاب را ایجاب نمیکند . من با سرهبران هر دو اتحاد تماس گرفته و عرایض و نظریات خویش را تقدیم ایشان نموده ام . و از سرهبران هر دو اتحاد ممنون هستم که با حوصله فراخ بمن موقع دادند تا بحث یک فرد بی طرف عرایض و نظریات خویش را تقدیم نمایم . من یقین دارم که آنها بعد از غور و تعمق ضروری نظریات خود را برای مردم آشکار میسازند . تا جائیکه به شخص من مربوط میشود در راه فریضه سعی به هدف خود تأمل آمده ام . یگانه مطلب و مرام این بود تا با مجاهدین

ملحق شوم، و اینکه علاوه بر ملحق شدن با مجاهدین
موقع یافتن تا نظریات خود را تقدیم سرهبران مجاهدین
نمایم برای من جای بسی مسرت و ممنونیت است.
من بسیار مسرورم از این که میگویند، مردم افغانستان
شدیداً تشنه اتحاد هستند، و من یقین دارم قسمیکه
شما اظهار میدارید، سرهبران احزاب هم آن روی حقیقی مردم
را درک نموده اند.

سوال :- شما اشاره نمودید که بحیث یک فرد بی طرف
با سرهبران مجاهدین در تماس شده اید. آیا شما بی طرفی
خود را چگونه توضیح میدارید؟

جواب :- معنی بی طرفی من این است، که من عضو
هیچ حزب و گروه نیستم و نمایندگی هیچ کس را نمی نمایم،
من خود را تنها خدمتگزار کافه مردم افغانستان میدانم.

شماره ۶، افغان مجاهد

۱۳۶۱ / ۳ / ۴

طرح محترم عبدالرحمن پشواک درباره مذاکرات تریو

بمنقریب درمقرر دفتر اروپائی سازمان ملل متحد
در تریو مذاکراتی بین نماینده های دول پاکستان،
ایران و نماینده ببرک کارمل، درباره حل مساله
افغانستان صورت خواهد گرفت، در زمینه، نظر
شخصی محترم پشواک صاحب را خواستار شدیم و آنها
چنین فرمودند:

مذاکرات نماینده خاص سکرتر ژنرال ملل متحد که
میگویند در ماه جاری درمقرر دفتر اروپائی سازمان ملل متحد
در تریو صورت خواهد گرفت مساعی شخص سکرتر ژنرال

ملل متحد برای یافتن یک راه مسالمت آمیز بین المللی از طریق ممل متحد در جهت خاتمه بخشیدن به تجاوز صریح روسیه بر افغانستان است. روسیه و افغانستان هر دو اعضای ممل متحد بوده و تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان با منشور ممل متحد و همه قوانین بین المللی مخالف است و صلح منطقه و جهان را تهدید میکند. سازمان ممل متحد رسماً مکلف و موظف و مسوول شمرده میشود که به تجاوز روسیه خاتمه بخشد و بهمین اساس در تصمیم نامه های ممل متحد اکثریت قاطع اعضای این سازمان این تجاوز را تقبیح نموده و برآمدن قوای روسیه را از افغانستان - مطالبه نموده اند.

سکرتر ژنرال ممل متحد در همه حالات و شرایط مسوول و مکلف است که در ساحه همه گونه فکر و عمل تنها و تنها برای تطبیق و عملی ساختن فیصله سازمان ممل متحد سعی کنند. کوچکترین انحراف از تصمیم نامه های ممل متحد از ساجه مسوولیت و صداقت سکرتر ژنرال خارج شمرده میشود.

اقدام سکرتر ژنرال در راه برگزیدن اشتراک کنندگان در کنفرانس برای هر منظوری که بوده باشد فاقد یک عنصر نهایت مهم است و آن عبارت است از این که نمایندگان مردم افغانستان که با قیام عمومی سر تاسری ملت

افغانستان برای آزادی و استقلال کشور خویش در حال جنگ و جهاد هستند درین مذاکرات سهم ندارند و بدتر اینکه یگانه حزب تجرید شده کمونیست که با قوه نظامی اجنبی بر مردم افغانستان تحمیل شده است و هیچ یک از مشتراک کنندگان مذاکرات آن جز بنام یک حزب نه می شناسد درین مذاکرات دعوت شده است و احزاب دیگر افغان که مبارزین و مجاهدین افغانی هستند و از طرف اشتراک کنندگان شناخته شده اند از جانب سکرترژنرال دعوت نشده اند.

من گمان نمیکنم که بنا بر بسا دلائل احزاب مبارز و مجاهد افغانستان شرکت در یگانه ترتیب مذاکرات را قابل قبول بدانند اما اینکه دعوت نشده اند و موقع اظهار رد یا قبول اشتراک با ایشان داده نشده است بطور واضح غیر عادلانه بوده و هرگونه نتیجه ای را که ازین مذاکرات در نظر بوده باشد عقیم و غیر مثمر می سازد.

امید میرود که حکومت پاکستان و حکومت ایران اهمیت این موضوع و مسوولیت سکرترژنرال و خودشان را فهمیده باشند. تاجا ئیکه بجناب سکرترژنرال مربوط است فرو گذاشت این ملاحظه غیر قابل انکار نه تنها مایه تعجب بلکه موجب تأثر است.

من شخصاً در تحت شرایط موجود نه چه مثبتی ازین

مذاکرات توقع ندارم. و یگانه راه مشور مساعی سکرتر
 ژنرال را در حالیکه نیت او را خیر خواهانه میدانم، درین
 میدانم که بر اساس حقیقت واضح و غیر قابل انکار مسئله
 افغانستان را یک مسئله سیاسی جهانی دانسته به واسطه
 عمومی آینده ملل متحد انعقاد یک کنفرانس خاص جهانی
 را تحت نظارت ملل متحد با شمول کشورهای عضو از همه
 قاره ها و شرکت حتی از همه همسایگان افغانستان و اعضا
 دایمی شورای امنیت پیشنهاد کند تا تصمیم نامه های ملل
 متحد را در موضوع اخراج قنای روسیه از افغانستان —
 تطبیق نموده و تعیین سر نوشت ملت افغانستان را تنها و
 تنها بر اراده مردم افغانستان مربوط بدانند.

شماره (۷) افغان مجاهد

۱۳۶۱ / ۳ / ۲۲

بیانیه محترم عبدالرحمن پژواک درباره حل سیاسی مسأله افغانستان

هروطنان عزیز !

عبدالرحمن پژواک سیاستمدار شناخته شده
افغانی اخیراً طی پروگرامی در بی بی سی نظرش را در-
باره حل سیاسی قضیه افغانستان ابرار داشت ،
مرکز اطلاعاتی افغان مجاهد با اتکا بر بیطرفی بخاطر عشق
سرشار به آزادی ، و بر اساس قضاوت آزاد متن کامل این
گفتار را به پشتو و دری طی شماره فوق العاده به نشر میرساند.

در توجه به مسأله افغانستان نخست باید در نظر
داشت که راه دفاع و جهاد مسلح که مردم افغانستان آنرا

بحیث تصمیم عمومی و قیام عمومی در مقابل تجاوز روسیه
برگزیدند و از چار سال به این سوبه اراده غیر قابل لرز
و قبول هرگونه قربانی و ایثار برای حفظ موجودیت و حراست
نوامیس مخنوی و مادی خویش آنرا دوام داده و میدهند. یگانه
ایست که ملت با شرافت میتواند بحق آنرا برگزیند و با کرامت
و افتخار تعقیب کند. تا وقتی که یک وجب خاک افغانستان مسود
تجاوز یا تحت اشغال و سلطه اجنبی باشد و یا عناصری در
کشور مستقل افغانستان موجود باشند که آنرا از ناحیه نفوذ
اجنبی تهدید کرده بتوانند، هرگونه کنار آمدنی که به انصراف
انرا راه جهاد مسلح تعبیر شده بتواند، منافی دستور دین
و معتقدات و روحیه ملی مردم افغانستان بوده و ازین رو
غیر قابل قبول و تحمل است. افغان ها میخواهند کشور
شان مستقل و مردم شان آزاد و حقوق و نوامیس بشری
و ملی شان محفوظ و مصئون و وحدت ملی شان استوار
و حاکمیت ملی شان در دست خود شان باشد.

نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شانرا
تنها و تنها به دستور اراده آنرا خود شان تعیین کنند.
در میان کشورهای جهان بحیث یک کشور مستقل
و آزاد بپایند و در کشور مستقل خویش از آزادی های
اساسی و فردی و حقوق بشری به اساس عدالت اجتماعی
برخوردار باشند و زندگی مادی خود را در امن و سلام به

وجه احسن تأمین کنند.

با مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی و تعاون و همکاری و احترام متقابل به سر برند. منبع این آرزومندی ایمان شان بخدا (ج) و عقیده محکم شان به کرامت انسان و احترام شان به حقوق بشر است که آرزومندی مشترک همه مردمان جهان است از اینرو تجاوز روسیه به افغانستان تجاوز بحقوق مشروع مسلم و مشترک همه جوامع بشری و ملل جهان است. این تجاوز به منظور تحمیل نظام استبدادی روس امتداد تجاوز هائست که رژیم مستبد روسیه در کشور ها و همسایگان دیگر خویش مرتکب گردیده و در صدد توسعه مزید آنست.

مثال های توطئه ها و دسایس و اقدامات مستقیم و غیر مستقیم روسیه در تعقیب این توسعه جوئی در همه جهات دیگر آشکار است. در جهت افغانستان این سیاست بعد از طی مراحل توطئه شکل یک تجاوز نهائی را گرفته است. درین گونه شرایط و اوضاع و در حالی که مردم افغانستان در میان خون و آتش می جنگند گاهی حرف راه حل مساله از طرف سیاسی بمیان می آید و گاهی هم این حرف ها صورت توصیه و وعظ را به مبارزین و مجاهدین راه آزادی افغانستان بخود میگیرد.

من بحیث یک مجاهد افغان میخوامم درین گفتار
مختصر آنچه راز نقطه نظر ملت مجاهد افغان درك کرده
و عقیده مشترك مجاهدین میدانم در میان گذارم.

افغانها به پیمانہ ملی در مقابل تجاوز روسیه جز
جهاد و دفاع مسلح راه دیگری را در شرایط و اوضاعی که به
ایشان تحمیل شده است راه حق راه شرف و راه کرامت
نمیدانند. چنانکه در هیچ نقطه جهان نمیتوان مردم و
ملتی را سراغ کرد که با داشتن حس شرافت در مقابل تجاوز
بر کشور و ملت شان براه دیگری سر آورند.

متصل با تذکر این حقیقت و این اصل مقدس بید رنگ
علاوه میکنم که ملت افغانستان به پیمانہ بین المللی
ملاحظات سیاسی را بسیار آگاهی کامل در نظر دارد.

افغانستان در هر زمان و در هر مورد پشتیبان آزادی -
خواهان ملی مردم جهان بوده و در حالی که مجادلات مسلح
شان را مشروع دانسته هرگز از پشتیبانی از طرق سیاسی
که منتج به استقلال و آزادی و آمال سیاسی شان گردد
مخالفت ننموده است.

امروز نیز ملت افغانستان درباره مسالہ خود در حالیکه
به دوام جهاد مسلح مصمم است اگر موازی به آن راهی برای
رسیدن به آمال ملی خود از طرق سیاسی و مسامی بین المللی
مشاهده کند. از غور عمیق درباره آن دریغ نخواهد نمود.

تاکنون هیچ قدم مؤثر در راه حل سیاسی برداشته نشده و اگر اندک توجهی شده است بدون هموار ساختن راه و مساعد ساختن زمینه بوده است و متأسفانه در همه امور و اشکال خود فاقد مهمترین عنصر یعنی نمایندگی از مطالبات کافه ملت افغانستان باقی مانده است. بطور مثال این حقیقت در پیشنهاد کشور های جامعه اقتصادی اروپا و مساعی نماینده خاص دبیر کل موسسه ملل متحد آشکار است. روسیه طبعاً از این تکنیک استفاده نموده و تجاوز خویش را بر افغانستان دوام داده و با استعمال قوت نظامی و روز افزون برای درهم شکنی مقاومت مردم افغانستان و قایم ساختن سلطه مطلق خویش برایش سعی میکند. از یکطرف با دوام غیر مؤثر اینگونه تماس های سیاسی ظواهر دپلوماسی را حفظ نموده و از طرف دیگر هرگونه طریقه مؤثر را رد میکند. مردم افغانستان چنانکه در دفاع از تمامیت خاک و حقوق خود به منظور استقلال کامل و حاکمیت ملی خویش به جهاد مسلح توسل و برزیدند در عالم اسباب جز عدالت بین المللی مرجع دیگری نمی شناسد چون اساس و منشور ملل متحد تأمین صلح و نهیستن ملل جهان با همدیگر در آیین سلام مبنی بر عدالت بین المللی است و چون دو طرف متخاصم در مساله افغانستان یعنی روسیه و افغانستان

اعضای ملل متحد و به منشور آن متعهد هستند و چون موضع جهانی افغانستان روی برنامه ملل متحد بوده و اکثریت - بزرگ کشورهای جهان در آن با حقوق مساوی در قضاوت عضویت دارند مساعی ملل متحد برای خاتمه دادن به تجاوز روسیه نتایج این تجاوز و جلوگیری از اغراض سیاسی روسیه و اعاده و استرداد حقوق حقه افغانستان از جانب ملت افغانستان بیشتر از هر نوع مساعی ای که از منبع دیگری سرچشمه بگیرد استقبال خواهد شد.

مراد از ختم تجاوز روسیه اخراج فوری کامل و - بلا شرط قوای نظامی روسیه و تعهد روسیه به عدم مداخله در مسایل داخلی افغانستان به هر شکل و صورتیکه باشد اعم از مستقیم و غیر مستقیم و احترام به حق تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی آن مطابق به اراده انرا د مردم آنست. مراد از نتایج تجاوز روسیه خاتمه دادن به قدرت سیاسی حزب تحت حمایت روسیه تحمیل اید یا الوثری و نظام کمونیستی در افغانستان و چنان تباهی های مادی که به افغانستان وارد شده است میباشد مراد از اغراض آینده توطئه ها و دسایس به منظور نفوذ سیاسی در افغانستان و استعمال افغانستان بحیث یک پایگاه سیاسی و نظامی به مقصد منافع توسعه جویی روسیه در خارج سرحدات افغانستان است.

بنا بر ملحوظاتی که نتیجه آنرا به هیچ صورت نمیتوان
 عادلانه دانست طرز عمل مساعی نماینده سرمنشی سازمان
 ملل متحد هیچ معیار حقوقی را در نظر نگرفته است در هر
 گونه مذاکرات شرکت طرف های متخاصم شرط است.
 درین موضوع دو طرف متخاصم عبارت اند روسیه و مردم
 افغانستان است به روسیه اجازه داده شده است
 که بطور مستقیم اشتراک نه ورزد و نمایندگان مردم
 افغانستان یعنی مبارزین و مجاهدین افغانستان دعوت
 نشده اند در میان تمام احزاب افغانستان تنها یک حزب
 و آنهم حزب آله سیاسی روسیه که همه افغانستان
 علیه آن به قیام عمومی برخاسته اند سهمیم است .
 از نقطه نظر همسایگی تنها دو همسایه ، از نقطه نظر
 اشتراک مستقیم تنها یک همسایه افغانستان شرکت دارد
 معیار آنکه چرا تنها پاکستان و ایران دعوت شده اند
 مجهول است اسامی که به حل قضیه سیاسی افغانستان
 ربط داشته باشد برای تشخیص این دو
 همسایه وجود ندارد . اگر ملحوظ بوده باشد که تعداد
 زیادی از مهاجرین افغانستان درین دو کشور پناه
 گزیده اند درست نیست .

نریرا مساله افغانستان یک مساله سیاسی و نهاده
 تجاوز نظامی به منظور اشغال افغانستان از جانب روسیه

است . و موضوع مهاجرین زاده این تجاوز ویکی از مسایل
فرعی آنست مساله افغانستان محض یک مساله بشری
نیست که از نقطه نظر پنا هگزینی مهاجرین بررسی
شود این مساله یک مساله سیاسی مطلق بوده و موضوع
تجاوز نظامی است که به عبارت منشور ملل متحد صلح و
امن جهانی را تهدید میکند و از همین نقطه نظر در شورای
امنیت ملل متحد و مجمع عمومی آن شناخته شده و مورد
بحث قرار گرفته و روی برنامه ملل متحد باقیست هر
نوع اقدامی که جنبه سیاسی موضوع را تحت الشعاع
جنبه بشری آن بسازد نامعقول غیر عادلانه و غیر قابل
قبول است .

حل قضیه سیاسی با تمرکز به جنبه بشری مهاجرین
از مستیحات است اما اگر برای حل قضیه سیاسی راهی پیدا
شود موضوع مهاجرین خود بخود حل میشود .

اگر این ملحوظ و این منظور در انتخاب پاکستان و ایران
در نظر نبوده باشد باید ملاحظات دیگر که در محدوده
ساختن این مذاکرات دخیل اند روشن گردد . پاکستان
و ایران دو کشور برادر افغانستان هستند ملت افغانستان
هرگز همدردی این دو کشور را در آوان مصیبت عظیم
خود فراموش نخواهد کرد . من شخصاً کلمات و الفاظ کافی
نمی یابم که بتوانم حق همدردی این دو کشور برادر

و مسلمان را اداکنم اما وقتی موضوع تعیین مقدرات یک ملت در میان باشد نمیتوان عنان کار خود را بدیگران سپرد و حق خود را نگرفت. من جستجوی راه حل سیاسی مساله — افغانستان را بیشتر از هر راه دیگر از راه ملل متحد مرغوب میدانم. فیصله نامه های شورای امنیت و مجموع عمومی و افکار عامه جهانی در دسترس این موسسه است. اگر دولت روسیه به تعهدات خود به منشور ملل متحد و مسؤولیت خود بجهت عضو دایمی شورای امنیت واقعی میگذارد باید فیصله های ملل متحد را احترام کند.

افغان مجاهد، شماره ۱۱ سال اول

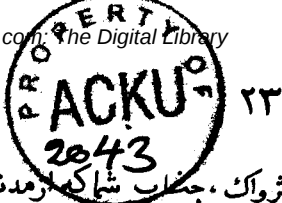
۱۳۶۱ / ۶ / ۳

راه اساسی حل سیاسی قضیه افغانستان

متن مصاحبه محترم عبدالرحمن پژواک

عبدالرحمن پژواک یکی از پرمسابقه ترین دیپلمات های افغانستان بوده و در پست های سفارت افغانستان در پایتخت های چون دهلی جدید، بن و لندن ایفای وظیفه کرده است. برای مدت های طولانی به حیث نماینده دایمی افغانستان در موسسه ملل متحد خدمت کرده و در سال ۱۹۶۷ به عنوان رئیس مجموع عمومی سازمان ملل متحد انتخاب گردید. آخرین پست سیاسی و دیپلماتیک پژواک سفارت افغانستان در لندن بود که کودتای کمونیست ها در افغانستان صورت گرفت. او متعاقباً به کابل مراجعت کرد.

پژواک که از آن تاریخ به بیژن پیکار بود در حدود هفت ماه قبل کابل را به قصد دهلی شروبه منظور معاینات صحتی ترک گفت در دهلی جدید طی کنفرانس مطبوعاتی اعلام داشت که در نظر دارد با همکاری سایر عناصر وابسته به مقامات ملی افغانستان در جهت تشکیل یک حکومت جلا وطن اقدام نماید و در ماه سپتامبر امسال وارد نیویارک شد تا بابت در تسوید و تصویب قطع نامه موسسه ملل متحد روی مسئله افغانستان چیزی از دستش ساخته است و یا خیر. محترم پژواک طی مصاحبه ای با صدای امریکا نظراتش را در مورد قطع نامه امسال مجمع عمومی سازمان ملل متحد در باره افغانستان و همچنان در مورد راه اساسی حل سیاسی قضیه افغانستان بیان داشت که اینک متن آن تقدیم میشود.

سوال :- محترم آقای پشرواک، جناب شما که از مدت ها به عنوان نماینده دایمی افغانستان در موسسه ملل متحد ایفا وظیفه فرموده اید و بناءً از نزدیک با جریانات ملل متحد - مخصوصاً در ارتباط با بحث روی قضیه افغانستان و قطع نامہ امسال این مجمع روی مساله افغانستان آشنائی دارید لطفاً به شنوندگان محترم مانظرات و برداشت های تانرا درین مورد بخصوص میتوانید توضیح فرمائید ؟

جواب :- به کمال خوشی، از طرح سوال شمال در باب بحث در موضوع افغانستان در مجمع عمومی موسسه ملل متحد که در ماه نوامبر سال جاری صورت گرفت مسرورم زیرا بمن موقع میدهد که نقطه نظر انرا دخواهان افغانستان را اظهار و موقف شانرا در برابر تصمیم نامه ای که به تصویب رسید روشن نموده و بروی ریکارت بگذارم. همکاری صدای امریکا را صمیمانه تقدیر میکنم زیرا درین دور تاریخ که مردم افغانستان در داخل خاک خویش با قیام عمومی و مسلح علیه تجاوز نظامی روسیه و رژیم تحت حمایت این دشمن تجاوز اجنبی میجنگند و در ساحه ^{برائے} مقدرات افغانستان مورد بحث قرار میگردد مردم افغانستان در داخل کشور از اظهار عقاید و افکار بطور قطع محروم اند و آنانیکه به ترک وطن مجبور گردیده اند در موسسات بین المللی از قبیل ملل متحد و غیره موقع اظهار نظر و اشتراک در مباحثات را ندارند و یگانه وسیله ای که برای دفاع از حقوق

مردم خود دارند و مایل نشراتی دنیای انفراد است که صدای آمریکا
یکو از آنهاست و حتی وسایل شان به توسل به این دستگاه ها
خیلی محدود است .

من نخست بر همه چیز از همه کشورهای عضو ملل متحد
که تصمیم نامه مصوبه ماه نوامبر امسال را به مجمع عمومی ملل
متحد تقدیم کردند و همه آن کشورهای که از آن پشتیبانی نموده
اند قدر دانی نموده و تشکر کردند . اما بحث یک فردی از انفرادی —
خواهان مردم خویش و وظیفه ملی خود میدانم که با صراحتی
که ملاحظات و شرایط به من اجازه میدهد به اطلاع آنانیکه
صدای من به ایشان میرسد برسانم که در هیچ یک از مراحل
از مرحله تسوید تا تقدیم و ارائه محتویات این تصمیم نامه
با آزادی خواهان افغانستان مشورتی نشده است . من بتاریخ
۲۴ ماه سپتامبر به نیویارک آمدم مقصد یگانۀ مسافرت
این بود که پیش از تقدیم تصمیم نامه به مجمع عمومی —
نقاط نظر آزادی خواهان افغانستان را به اطلاع کشور
های عضو ملل متحد برسانم تا با توجه به آن نقایصی
را که در مصوبات سالهای گذشته موجود بود تعدیل
و رفع نایم پیش از آن که وقت فوت شود درستی در موقعی که
مسوده ترتیب شده بود و کشورهای عضو روی آن
داخل مشورتی بودند این نظریات را نه تنها شفاهی بلکه کتبی
در نخستین جلسه مشورتی روی متن نهائی که طبعاً شخصاً در

آن مقام اشتراك نمیتوانستم داشته باشم به همکاری نایند
 ناینده یکی از کشورهای عضو به جلسه تقدیم نمودم. این
 نظریات به شکل ده تعدیل نامه در متنی بود که روی آن مشوره
 صورت میگرفت و چون همه پیشنهادات ما بر اساس حقایق و —
 واقعیت های امروز مطابق پرنسپ های ملل متحد بود با
 التفات شایان استقبال گردید. اما در اثر عدم موافقت یکی
 از اعضا که نظریات وی منحصر به ملحوظات کشور خودش
 و زاویه تحلیل شرایط و اوضاع بنا بر آن ملحوظات خاص
 بود تصویب نهائی آن به تعویق انداخته شد. و در نتیجه از
 گنجاندن آن در متن مسوده جلوگیری بعمل آمد. از این رو یگانه
 نتیجه مساعی ما همین قدر بود که کشورهای عضو از نظریات
 ازادیخواهان افغانستان آگاه شوند و در بیانیه های خویش
 تاحدی که لازم دانند آنرا منعکس سازند اینک برای
 روشن ساختن این مطالب توجه شما را به نکات ذیل جلب
 میکنیم.

اول :- این تصمیم نامه تنها به «اخراج» قوای نظامی
 بیگانه از افغانستان اشاره می کند، اما «اخراج» بلا شرط
 و کامل را تذکر نمی دهد. در حالیکه کلمات بلا شرط
 و کامل عین کلمات مصوبه تصمیم نامه جلسه خاص
 اضطراری ماه جنوری سال ۱۹۸۰ مجمع عمومی ملل متحد
 میباشد و نیز در حالیکه روسیه بعد از تصویب آن

تضمیم نامہ تعداد عساکر متجاوز را در افغانستان دوچند
 ساخته تصویب تصمیم نامہ قویتری را از جانب ملل متعدایجاب
 میکرد نہ آنکہ ضعیف تر.

۲. اگرچہ درین تصمیم نامہ حق غیر قابل انکار مردم و
 ملت افغانستان در تعیین سرنوشت شان مضمراست اما
 از تذکر آن بہ صراحت تمام خود داری شدہ است.

۳. در قسمتی کہ بہ بذل مساعی برای یافتن راه حل سیاسی قضیہ
 اشارہ میشود دربارہٴ سهم عجاہدین مبارز و انرا دیخواہان
 افغانستان و اینکہ مقصود اساسی ہرگونہ حل سیاسی
 باید مطابق آرزومندی کافی مردم افغانستان باشد
 ساخت مانده است.

۴. دربارہٴ مصونیت، حاکمیت ملی استقلال و تمامیت ارضی
 افغانستان تنہا بہ «حفظ» آن اشارہ رفتہ است در حالیکہ
 از نقطہ نظر واقعیت باید «استرداد» و «اعادہ» این حقوق
 ملت افغانستان کہ در اثر تجاوز نظامی روسیہ پامال شدند
 مطالبہ میشود.

۵. وانگاہ دربارہٴ مصونیت و تضمین حفاظت آن سخن میرفت.
 تقدیراتی کہ ما پیشتر ذکر کردیم برای در نظر گرفتن آن مطالب
 بود کہ اساس حراست منافع ملی افغانستان است و ہر نوع
 «ترتیبی کہ» از تائید و تضمین منافع ملی افغانستان عاری باشد
 ہرگز وہیچ صورت نمی تواند مورد قناعت و قبول مبردم

افغانستان باشد -

۶- علاوه بر این تصمیم نامه مذاکرات نماینده خاص دبیرکل ملل متحد را ستوده و دوام آن را به شکل کنونی آن که از آن هیچگونه نتیجه مثبت و مثمر گرفته نشده و نخواهد شد تأیید می‌کند.

درین باره وظیفه خود میدانم که یکبار دیگر اعلام کنم که مردم افغانستان جستجوی راه حل سیاسی قضیه را بیشتر از هر راه دیگری از راه ملل متحد مرغوب میدانند و مساعی دبیر کل ملل متحد را مفید می‌پندارند اما با طرز عمل این مذاکرات به شکلی که تاکنون داشته است نمیتوانند نتیجه مثبتی را متوقع داشته باشند زیرا درین طرز عمل هیچ یک معیار حقیقی در نظر گرفته نشده است. حاجت به بیان ندارد که در هرگونه مذاکرات شرط طرف های متخاصم شرط نخستین و مهمترین است. در این قضیه دو طرف متخاصم یکی روسیه و دیگری مردم افغانستان است. اما در مذاکرات رژیم تحت حمایت روسیه در کابل، از روسیه ناپندگی میکنند و ناپندگان مردم افغانستان که در مقابل رژیم کابل به قیام عمومی برخاسته و علیه روسیه برای دفاع از کشور خود در حال جنگ هستند اصلاً دعوت نشده اند. به روسیه اجازه داده شده است که بطور مستقیم اشتراک نورزد و از هر نوع مسوولیت و تعهد به نتایج مذاکرات برکنار گردد.

از نقطه نظر همجواری تنها دو همسایه افغانستان از نقطه نظر اشتراك در مذاكرات تنها يك همسایه افغانستان شركت دارند معیار آنكه چراتنها پاکستان و ایران دعوت شدند مجهول است.

اسامی که به حل قضیه ربط داشته باشد برای تخصیص این دو همسایه وجود ندارد اگر ملحوظ بوده باشد که تعداد زیادی از مهاجرین درین دو کشور پناه گزیده اند، درست نیست. هر ساله افغانستان یک مسئله سیاسی و نهاده تجاوز نظامی به منظور اشغال افغانستان از جانب روسیه است. و موضوع مهاجرین نهاده این تجاوز و یکی از نتایج فرعی آنست و همین که به تجاوز خاتمه داده شود و قضیه سیاسی حل گردد موضوع مهاجرین خود بخود حل می شود از اینرو هرگونه طرز عمل از هر منبعی که باشد و اصل موضوع را شعاع فرعی آن قرار دهد نامعقول غیر عادلانه و غیر قابل قبول است. در همه احوال و در همه اوضاع و شرایط و هرگونه طرز عمل و ترتیبی که به منظور حل قضیه اتخاذ گردد درکن اساسی مردم افغانستان است. پاکستان و ایران دو کشور برادر افغانستان است. ملت افغانستان همدردی های مردمان این دو کشور را در آوان مصیبت عظیم خود هرگز فراموش نخواهد کرد. من شخصاً کلمات و الفاظ کافی نمی یابم که بتوانم حق همدردی مردمان و مسلمان و برادران این دو کشور را ادا کنم. اما وقتی که موضوع تعیین مقدار

یک ملت در میان باشد نمی توان عنان سرنوشت ملی خود را
جز درد ست خود داشت و هیچ مردم و ملتی را نمیتوان سراغ
نکود که مقدمات خود را بدیگری بسپارد.

از آنرو هیچ کس حق ندارد چنین ترتیبی را تجویز کند و چنین
تجویزی را بر ملت افغانستان تحمیل کند. فلذا هر طرز عمل
به شمول طرز عملی که از جانب دبیر کل اتخاذ گردیده است
بدون اشتراک نمایندگان حقیقی مردم افغانستان نامعقول، غیر
عادلانه و غیر قابل قبول است. نمایندگان حقیقی مردم —
افغانستان نمایندگان مبارزینی هستند که در داخل افغانستان
در مقابل قوای متجاوز روس و برتریم کابل می جنگند. نمایندگان
حقیقی مردم افغانستان از عمای احزاب هستند که بحیث مجاهدین
مهاجر به امر مقدس جهاد مشغول بوده و یک لحظه از دفاع دین
معتقدات و بنو امیس ملی افغانستان فارغ نیستند.

اگر منظور حل سیاسی قضیه افغانستان باشد باید طرز عمل
ملل متحد تعدیل شود و اگر این تعدیل از جانب موسسه ملل متحد
صورت بگیرد بهتر است. چون موضوع افغانستان یک موضوع
جهانی است و در نزد ملل متحد در سطح شورای امنیت و مجمع
عمومی قرار دارد و همه طرف ها عضو ملل متحد هستند باید
کنفرانس خاص بین المللی تحت نظارت ملل متحد با اشتراک
نمایندگان احزاب مجاهد و مسلمانان افغانستان از داخل و خارج
کشور به شمول همه همسایگان افغانستان همه اعضای دایمی

شورای امنیت و یک شمار از ممالک عضو از تمام قاره ها با توجه کامل به هرول ممالک بیطرف و کشورهای اسلامی با استخدام مساعی دبیرکل ملل متحد انعقاد یا بدو با موافقت نمایندگان حقیقی مردم افغانستان طریقی را جستجو کند که به تجاوز روسیه خاتمه داده به اعاده واسترداد حقوق مردم و ملت افغانستان و مصونیت کامل افغانستان منتج گردیده و از جانب جامعه بشری و شورای امنیت ملل متحد تضمین گردد. مراد از ختم تجاوز روسیه اخراج فوری کامل و بلا شرط قوای نظامی روسیه و تعهد دائری روسیه به عدم مداخله در مسائل داخلی افغانستان بطور مستقیم یا غیر-مستقیم واحترام به حق تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی افغانستان تنها و تنها به اراده آزاد مردم افغانستان است. این تجاوز وقتی ختم شده پنداشته میشود که به نتایج آن نیز خاتمه داده شود و مراد از نتایج تجاوز روسیه خاتمه دادن به قدرت سیاسی حزب تحت حمایت روسیه و تحمیل ایدئولوژی و نظام کمونیستی در افغانستان است مراد از تضمین حقوق مسلم افغانستان بحیث یک کشور مستقل حاکمیت ملی، تمامیت خاک و جلوگیری از هرگونه مداخله از هر جانی که باشد بشمول توطئه ها و دسائیس به منظور نفوذ سیاسی خارجی واستعمال افغانستان بحیث یک پایگاه نظامی میباشد.

مردم افغانستان میخواهند کشورشان مستقل، مردم شان آزاد و کرامت نوا میسر و انسانی و ملی شان محفوظ و مصون و وحدت

ملی شان استوار و حاکمیت ملی شان در دست خودشان باشد
 نظام سیاسی اجتماعی اقتصادی و فرهنگی شان را تنها و تنها
 به دستور اراده انرا خودشان تعیین کنند. در میان کشورهای جهانی
 بحیث یک کشور مستقل و مساوی بپایند و در کشور مستقل
 خویش از آزادی های اساسی فردی و حقوق بشر بر اساس
 عدالت اجتماعی بهره مند باشند. در امن و سلام زیسته و
 با مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی، تعاون و همکاری
 و احترام متقابل به سر برند و بالا تر از همه معتقدات دینی
 و نوا میس معنوی و ملی خود را حفظ کنند. منبع این آرزو و مندی
 ها ایمان ثابته خدا و عقیده محکم شان به کرامت انسانی و احترام
 شان به حقوق بشری است که از هر و مندی همه مردمان جهان
 است. بنا بر این اساس که راه دفاع و جهاد مسلح که مردم
 افغانستان آنرا به حیث فریضه دینی و تصمیم ملی و قیام عمومی
 در مقابل تجاوز روسیه برگزیده اند از چهار سال به این سو با اراده
 غیر قابل تزلزل و قبول هرگونه قربانی و ایثار آنرا دوام داده
 و میدهند یگانه راهیست که یک ملت با کرامت و شرافت میتواند
 آنرا بحق برگزیند و با افتخار تعقیب نماید. تا وقتی که يك ناخن از
 خاک افغانستان مورد تجاوز یا تحت اشغال و سلطه اجنبی باشد
 و کوچکترین اشاره و نشانه ای کرامت انسانی و ملی مردم آنرا
 تهدید کند، و یا عناصری در کشور مستقل افغانستان باشد که آنرا
 از ناحیه نفوذ اجنبی تهدید کرده بتواند، هرگونه فکر و عملی که
 به انحراف از راه جهاد مسلح تعبیر شده بتواند منافی دستور دین و

معتقدات و روحیه ملی مردم افغانستان بوده و آنرا آنرو غیر قابل قبول و تحمل است. مردم افغانستان به پیمانہ ملی در مقابل تجاوز روسیه جز جہاد و دفاع مسلح، سراز دیگری سراز حق و عدالت و - کرامت و شرافت نمی شناسند.

مردم افغانستان به پیمانہ بین المللی همه ملاحظات عادلانہ را با آگاهی کامل در نظر داشته و خواهد داشت افغانستان در هر سوال و در هر مورد پشتی بان آزادی خواهان ملی مردم جهان بوده و در حصولیکہ بجا دلات مسلح شان را مشروع دانسته هرگز در پشتی بانی از طرق سیاسی ایکہ نتیجہ به حفظ یا حصول استقلال و آزادی و آمال سیاسی شان گردد مخالفت ننموده است.

امروزہ نیز ملت افغانستان در مورد مسئلہ خود در حالیکہ بہ دوام جہاد مسلح مصمم است اگر موازی بآن سراز برای رسیدن بہ آمال ملی خود از طریق سیاسی و مساعی بین المللی مشاہدہ کنند از غور عمیق در بارہ آن دریغ نخواهند کرد.

افغان مجاہد، شماره ۱۸ سال اول، اجد ۱۳۶۲

قضیه افغانستان

و کنفرانس سران ممالک غیر منسلک در هند

بتاریخ ۷ تا ۱۱ مارچ ۱۹۸۳ مطابق به (۱۶ تا ۲۰ حوت ۱۳۶۱) کنفرانس سران کشورهای غیر منسلک بسویه رؤس - دولت ها و حکومت ها در دهلی جدید انعقاد می یابد. و نررای خارجه این کشورها بتاریخ ۳ تا ۷ مارچ برای بحث مقدماتی و تنظیم نهایی امور کنفرانس گرد خواهند آمد.

حرکت عدم انسلاک نراده تحولات بزرگی در ساحه روابط بین المللی معاصر است و بذات خود یکی از واقعات مهم عصر ما شمرده میشود. در اثر بوجود آمدن دوبلاک نظامی شرق و غرب و جریا جنگ سرد بعد از جنگ دوم جهانی ملل کوچک صلخواه که از رومند بوده استقلال و حاکمیت خود را حفظ کنند، در ساحه نفوذ این دوبلاک محکوم مقاصد و اغراض دول بزرگ قرار نگیرند، از جنگ سرد برکنار

بمانند و در سایه امن و صلح به بلند بردن سویه حیات اقتصاد
و اجتماعی مردمان به فکر تسانند و همبستگی با همدیگر افتادند.
این کشورها در داخل حرکت عدم انسلک نصب العین
های خود را تعیین نموده و به پرنسیب هائی معینی متعهد گردیدند.
رکن اساسی مرام مشترک شان استقلال و حاکمیت ملی اجتناب از
پیوستن به بلاک نظامی، اجازه ندادن پلایگاه های نظامی مربوط به
دو بلاک در خاک های شان بود. در عین زهمان سعی برای تحکیم و-
تشدید صلح جهانی قلع و قمع استعمار کهن و جدید، جلوگیری از توسعه
جونی ارجیث نصب العین خویش به منظور ایجاد و حفظ عدالت بین-
المللی برگزیدند.

به یئگونه حرکت عدم انسلک به شکل یک پالیسی درآمد و این
پالیسی مجادله علیه امپریالیزم و استعمار کهن و جدید از هر منبع
و جهت، مداخله در امور داخلی کشورها، تجاوز و سلطه
در هر لباسی که باشد. تهدید و حاکمیت اجنبی تحمیل نظام
ناخواسته سیاسی و اجتماعی بر مردم و ملل، حق مردم با انتخاب آزاد نظام های سیاسی
اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خودشان بدون مداخله مستقیم و غیر مستقیم و جلوگیری
از فشار نظامی، اقتصادی، سیاسی و دیپلوماتیک در روابط بین ملل بود.

روشن است که اگر باین پرنسیب های حرکت عدم
انسلک در اجتماع دهلی احترام گذارده شود اهمیت بزرگ
این اجتماع و تاثیرات مثبت آن بر اوضاع بین المللی غیر قابل
انکسار است و اما اگر طوریکه متأسفانه در چند سال اخیر

محسوس است اجانزه داده شود که در اصول و اساس های این حرکت رخنه وارد گردد از اهمیت آن گامسته اثرات منفی آن عواقب وخیمی در بر خواهد داشت.

باید با کمال تأثر گفت که در کنفرانس هاوانا (کیوبا) این اصول نهیرپا گذاشته شد و متعاقب مداخله مستقیم روسیه در مسایل داخلی افغانستان که منجر به کودتای شورگردید کیوبا بحیث کشور میزبان بژیم تحت حمایت و انتصابی روسیه را دعوت نمود. عدم قیام کشورهای غیر منسلک علیه این اعراف صریح از اصول عدم انسلک این ابر قدرت توسعه جورا تشجیع کرده به تجاوز صریح نظامی اقدام کند و در صدد اشغال قدیمی ترین کشور غیر منسلک یعنی افغانستان بپردازد. در حقیقت عدم انسلک کیوبا بذات خود مورد بحث است اما در این جا ما بر آن بحث نمی کنیم. اجتماع کنونی در هندوستان صورت میگیرد، هندوستان یک کشور مستقل و یکی از مؤسین حرکت عدم انسلک شمرده میشود و علاوه بر آن مسوولیت خاصی در استقرار اوضاع این منطقه دارد زیرا مقدرات آن مستقیماً منوط به مقدرات این قسمت دنیا است. اگر چنین نباشد باز هم بحیث یک کشور غیر منسلک باید جلوی این اعراف را اقله نگه میداریم. افتخار میزبانی کنفرانس را دریافته است می گرفت نهیرپا میزبانی دول ریاست را در بر دارد و زیاست مسوولیت خاصی دارد که اخلاقاً تمایلات سیاسی خاص یک کشور را اجانزه نمیدهد علیه اصول و تعهدات مجموعی یک حرکت بزرگ سرولی بازی کند.

سیاست هندوستان بحیث میزبان در مورد افغانستان و کمبود یا یا هر کشور دیگر هر چه باشد به هندوستان حق نمیدهد. که سیاست خود را معیار و مقیاس قرار دهد و اگر چنین میکند کسانی که به حرکت عدم انسلاک احترام میگذارند و از آن توقعاتی دارند که در خور اینگونه یک حرکت است مجبور هستند از هندوستان روگردانیده و توقعات خود را به التفات دیگر کشور های غیر منسلک به مسوولیت های شان در مقابل تعهدات شان به این حرکت بپارند.

با یک نگاه مختصر در روشنی پرنسب های عدم انسلاک می توان دید که تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان تجاوز صریح و مستقیم بر حرکت عدم انسلاک است. رژیم کابل جز این تجاوز است. چگونه میتوان از این حقیقت روشن چشم پوشید که رژیم تحت حمایت و دست نشاندۀ بیشتر از یک صد و پنجاه هزار قشون اجنبی یک ابر قدرت که رأس یک - بلاک نظامی جهانی است غیر منسلک پنداشته شود. رژیم کابل رژیمی است که عدد پیروان آن در افغانستان کمتر از عشر تعداد عساکر متجاوز روس است و همه مردم افغانستان در همه اقطار و اکثر کشور علیه آن در حال قیام عمومی بوده و عملاً در حال جنگ گرم و جهاد مسلح هستند. این مضحکه حرکت عدم انسلاک را مسخره میکند.

حقایق اوضاع در افغانستان بهمه جهان آشکار بوده

و اطلاع حکومت هند ازین حقایق کمتر از دیگران نیست. ملت آزادی خواه افغانستان از صدر اعظم هند توقع نداشت و ندارد که شکوک مخلوق اغراض روسیه را بخود راه دهد. چشم پوشی ازین حقایق آشکار بر عدم انسلاک حکومت موجوده هند سایه تاریکی می افکند. این حقایق اگر اندراگاندهی انزان تجاهل کند، در نزد مردم هندوستان آشکار است و مردم هندوستان تا کنون مانند مردم روسیه و کیوبا موجودیت خود را از دست نداده اند. در افغانستان نیز اگر امروز یک حکومت ملی و قانونی وجود ندارد مردم افغانستان وجود دارند و مردم افغانستان روابط تاریخی خود را با مردم هندوستان اعتبار میدهند مردم هندوستان عقوبت استعمار و اسارت را کشیده اند و به شرافت و کرامت ملی معتقد هستند. مردم افغانستان مردم هندوستان را در مصایب شان هنگام سلطه اجنبیان فراموش نکردند و یقین دارند که مردم هندوستان ایشان را در آوان مصیبت عظیم شان بیاد خواهند داشت.

اگر نماینده رژیم کابل در اجتماع دهلی راه داده شود تاریخ حرکت عدم انسلاک این عمل را بحیث یک انحراف صریح از اصول عدم انسلاک ثبت خواهد کرد و آنانی

را که عامل آن شده و یا علیه آن قیام نکرده اند مسؤول خواهند شناخت .

ما متوقع هستیم که درین اجتماع انر روسیه بطور مستقیم مطالبه شود که تجاوز نظامی خود را بر افغانستان با نتایج آن خاتمه بخشد . قشون و عساکر خود را بصورت فوری و کامل و بلا شرط انر افغانستان بکشد و استقلال کامل و خاکبیت و تمامیت خاک افغانستان را بلا شرط بشناسد . انر هرگونه مداخله در امور داخلی افغانستان دست بکشد تا مردم افغانستان با آزادی کامل بدون هیچگونه مداخله ، فشار و یا تهدید خارجی نظام سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی شان به اراده مستقل خودشان برگزینند .

مردم افغانستان جز تا مین عدالت بین المللی چیزی نمیخواهند و عدالت بین المللی اساس سیاست حرکت عدم انسلاک است . قضیه افغانستان حرکت عدم انسلاک را در محل انرمون میگذارد که تا کدام اندازه به اصول و اهداف خویش متمسک است . هر حرکتی که از اصول خود منحرف گردد محکوم به ضعف و در نتیجه مقرون به تبا هاست .

از کشورهای غیر منسلک در اجتماع دهلی جدید توقع می رود که اصول عدم انسلاک را که به خطر از هم پاشیدن معروض است تحکیم نمایند و خط هنای گذشته را جبران نمایند . این کشورها که اکثریت اعضای ملل متحد را تشکیل می کنند

در حق افغانستان غفلت و خبط کردند. اجازت دادند رژیم کابل
 در ملل متحد مثال برجسته آن است. البته در ملل متحد روسیه
 یک قوت دارای امتیاز و عضودایمی شورای امنیت است ولی
 روسیه عضو این اجتماع نیست و مقصد اساسی و دلیل وجود
 حرکت عدم انسلاک جلوگیری از نفوذ و تجاوز دول بزرگ بر
 دول کوچک است. این کشورها مجبور نبودند میزبان ها و نا
 سیاست خود را برایشان تحمیل کند البته از آن میزبان این
 توقع میرفت. اما در دهلی نه از میزبان و نه دیگران اینگونه توقع
 را میتوان داشت.

شماره (۱۵) انجمن ماه ۱۵/۱۲/۱۳۶۱

مصاحبه با محترم عبدالرحمن پرواک سیاستمدار و سرزیده افغانستان

سوال: در چار سال گذشته فعالیت قابل ملاحظه‌ای از طرف محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان در رابطه با — مصیبت عظیم کشورها دیده نشده است. یعنی نقشی را که شهزاده سهانوک برای کشورش ایفا می‌نماید، محمد ظاهر شاه چنین مسیری را برای خود برگزیده است. طور مثال اگر سهانوک نتوانست در کنفرانس کشورهای غیر منسلک در دلهی راه یابد، لا اقل مساعی وی باعث آن شد که نماینده وزیر دست نشاندۀ کمپوچیا نیز از اشتراک در آن محروم گردد. محمد ظاهر شاه درین زمینه بخاطری با سهانوک مقایسه نمیشود که وی آمدن به پاکستان را شایسته خود نمی‌بیند و یا چنین زحمتی را نمی‌پذیرد. ولی در این آوانیکه شما به پشاور آمده‌اید، عکس‌های پادشاه سابق افغانستان دست به

دست می‌گردد و از این رو برخی چنین تبصره‌ی کنند که گویا شما نماینده محمد ظاهر شاه‌ی با شید. اگر درین مورد نظرتان را به خوانندگان افغان بجا هد بیان داشته و موقف تانرا در زمینه آشکارا و با صراحت بیان نمایند ممنون خواهیم شد؟

جواب :- من نماینده محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان نیستم. بعد از کودتای ثور ایشانرا ندیده و هیچگونه تماس مستقیم یا غیر مستقیم با ایشان اتفاق نیفتاده است.

من نماینده هیچ فرد، گروه و یا حزب نیستم چنانکه در هیچ زمان نبوده‌ام. من بحیث یک فرد سعی کرده و خواهم کرد که فریضه خود را با سهم گرفتن در جهاد مقدس مردم افغانستان اداء کنم. منظور این جهاد مقدس در نزد من استرداد استقلال کامل، آزادی‌ها و حقوق مردم و مصوونیت افغانستان از سلطه و یا تهدید سلطه و نفوذ اجنبی، — امحای کمونیزم در افغانستان، استقرار دین مبین اسلام، عدالت اجتماعی و تعیین مقدرات افغانستان مطابق بر ارزش‌های مردم مسلمان افغانستان است.

سوال :- درلندن نماینده بی بی سی انرا شما در مورد اختلاف رهبران افغانی سوال نمود و شما در پاسخ گفتید: «رهبران افغانی در برابر دشمن مشترک یعنی روس‌ها و اید یالوژی آنان با هم متفق اند و اختلافات حزبی و نظریاتی را در هر جا میتوان

سراغ کرد.»

ولی ما این موضوع را یک مساله عادی نمی پنداریم
از این رهگذر دو مشکل برای ما ایجاد شده است .

۱: در داخل افغانستان قوماندانان و مجاهدین یک دیگر
خود را به قتل میرسانند که سود آن بد شمن میرسد.

۲: اگر مرکز واحد رهبری موجود نباشد، زمین حل
اختلافات سیاسی هم فراهم نمیشود. همچنان اگر در
میان گروپ ها برخی نخواهند که نظر و ایدیولوژی خود
را بر افغانستان مسلط سازند و این هدف خود را در
مقایسه با آزادی افغانستان مهمتر بشمارند، این امر خانه
جنگی و اختلافات دوا مدار را در افغانستان بار آورده و
پیروزی جهاد را نیز به تعویق خواهد انداخت. پس بهتر
آن خواهد بود که راه خیر و راه مثبت تشخیص گردیده
و اثر همان راه و شیوه پیروی گردد.

و اگر کسی مانند افغان مجاهد «خود را در میان همه
بی طرف بشمارد در آخال هیچ گروهی و نی را جیت مجاهد
خواهد پنداشت و او در صورت نو میدی و ناتوانی میدان
را رها خواهد نمود چنانچه بسیاری همین کار را کرده به اروپا
گریختند و اقامت در اروپا را نظریه پاکستان، ترجیح
دادند.

به نظر ما لازم است در حال حاضر شخصیت ها و یا شخصیت صاحب نظر

افغانستان آشکارا حق را حق بگوید تا راهی برای حل این
معضله پیدا شود. ممنون خواهیم شد اگر نظر تان را در
این زمینه به خوانندگان محترم افغان بجا هد بیان دارید.
جواب: من آنچه را در «بی بی سی» گفته ام تا می‌د
میکم چون تازه به پشاور آمده‌ام هنوز نمیتوانم بآن چیز
بافزایم.

با شما موافق هستم که حق را باید حق گفت. اما اولتر باید
حق را تشخیص و شناس نمود.

بی قدرتی را نمیتوان با آسان چاره کرد اما ناامیدی نارواست
گریختن از میدان ننگین و شرم آور است. بیطرفی در امر جهاد برای
هدف اصلی ناممکن است. اجتناب یا بقول شما بی طرفی
از اختلافات فرعی اگر به منظور خدمت همگانی برای هدف
اصلی باشد سعی در راه ائتلاف و اتحاد است.

امید است بعد از وارد شدن و آشنائی و کسب معلوما
ت کافی پدید آوردن صلاحیت ابرانظر، موقع بیا بر که با
شما مفصل تر صحبت کنم.

موقف من از گفتار من روشن است. انشاء الله کردار
من آثار روشن تر خواهد ساخت. من اینجا آمده‌ام که در یک
صف با مجاهدین در جهاد مقدس علیه تجاوز روس،
علیه کامیونیزم برای استرداد استقلال و استقرار
اسلام در افغانستان تادم آخر سهیم باشم و در راه

این هدف مشترک و واحد خود را در اختیار همه برادران
بجاهد در داخل و خارج کشور بگذارم و از خدای متعال
توفیق می خواهم .

سوال :- در محافل افغانی چنین گفته میشود که دنیای
غرب و خصوصاً امریکا نمی خواهد خون سریزی در افغانستان
به نرودی متوقف گردد تا به ادامه وضع فعلی روس ها
از لحاظ اقتصادی هر چه بیشتر ناتوان شده و در سطح
جهانی نیز رسوا گردند و بر این ترتیب امریکا شکست خود را
در ویتنام جبران نماید آیا اینگونه تبصره ها تبلیغات محض است
و یا حقیقت دارد ؟

جواب :- تا جاییکه بمن معلوم است پالیسی غرب تا حال
بروشن نیست من از چیزیکه شما میفرمایید در محافل افغانی
گفته میشود اطلاع ندارم اما از غربیان بحث نظریات شخصی -
افراد عین و نظیر این حدسیات را شنیده و بیشتر شنیده ام .
من این نظریات را بحث نظریات شخصی تلقی میکنم .

اگر این حدسیات اساسی داشته باشد یا پیدا کند
اشتباه دیگری بر اشتباهات «غربیان» خواهد افزود .

سوال :- چندی قبل سناتوران امریکائی فیصله نامه ' را
تصویب نمودند که به اساس آن باید حکومت امریکا علاوه از
سایر کمک های مادی به مجاهدین افغانی برای تسلا^۱ سلاح نیز
بدهد در آن زمان شما در امریکا تشریف داشتید در این

رابطه ما دو سوال داریم:

۱- در پشاور چین شایع است که شما و یک افغان دیگر قبل از این فیصله نامه با سنا توران امریکائی تماس گرفته بودید و در واقع مساعی شما باعث شده است که آنها به اتخاذ چنین تصمیمی مبادرت ورزند آیا این شایعه حقیقت دارد؟

۲- آیا این فیصله روی کاغذ باقی ماند و تنها صیغه - تبلیغاتی داشت. و یا اینکه جنبه عملی نیز دارد - اگر جنبه عملی دارد آیا حکومت امریکا سلاح و کمک های پولی را مستقیماً بجا هدین خواهد سپرد و یا چطور؟

جواب :- آری وقتی این اجتماع در واشنگتن منعقد شد من در نیویارک بودم. این اجتماع محض به ابتکار سنا توران امریکائی و دوستان امریکائی افغانستان صورت گرفت. شماری از افغانها دعوت شده بودند و اشتراك کردند من در نیویارک به مساعی خود در مجمع عمومی ملل متحد مصروف بودم و نتوانستم شرکت کنم.

سپار شنامه این اجتماع نیازمند تصویب مجلس نمایندگان امریکا و عملی ساختن آن منوط به حکومت امریکا است. اگر بموجب سپارش های این اجتماع عمل شود هرگز عمل آن نیز بسته به پالیسی حکومت امریکا خواهد بود. باید منتظر نتایج عملی آن بود.

سوال - شما تازه از آمدن به پاکستان آمده اید. پیش از حرکت شما جانب پاکستان، در لندن رئیس کمیته حمایت از افغانستان یاد آور شد که به مصیبت دیدگان افغانی باید در داخل افغانستان کمک های مواد غذائی و ادویه رسانیده شود. همچنین کمیته مذکور فیصله کرده است که به مجاهدین افغانی از لحاظ سلاح نیز کمک شود. آیا شما قبل و یا بعد از اتخاذ این فیصله با رئیس یا اعضای آن کمیته تماس گرفته بودید؟

جواب - این کمیته مراحل ابتدائی مساعی خود را می پیماید ساحه مسعی آن به معاونت های بشری محدود است. اما عملاً در حال حاضر پیمانۀ کار آن خیلی کوچک است. در حالیکه هر همدردی قابل قدر است. ما باید درین دوره بحران بر توقعات خود حاکم باشیم توقعات ما باید حقیقت پسندانه باشد. تنها یک معیار قابل اعتماد است. و آن ارزش حقیقی تأثیر عملی گفتار و کردار است. و گفتار با ارزش تنها آن گفتاریست که معرف و مقدمه کردار باشد و از کردار جز مقدمه فاصله نداشته باشد.

اگر گستاخی تلقی نشود با استفاده از فرصت این مصاحبه می خواهم عرض کنم که در نشر خبرهای همدردی بطور مثال موضوع اجتماع سنا توران امریکا و کمیته پشتیبانی انگلستان که با آن اشاره فرمودید اخبار ما باید در نظر بگیرند که فرق

میان آژانس های خبررسانی و اخبارها موجود باشد تا -
خبرها توقعات کاذب تولید نکنند.

سوال :- تاریخ شاهد آنست که افغانها در جنگ دو
وسوم افغان و انگلیس ، انگلیس ها را به شکست های فاحشی
مواجه ساختند - اما زمانی که با انگلیزها در میز مذاکره نشسته
هم از مذاکرات امیر عبدالرحمن خان و هم از مذاکرات هیأت
اعزامی امان الله خان چنان نتایجی حاصل شد که به تمام
معنی به سود انگلیس ها بود . یعنی در ساحه نبرد پیروزی
از آن افغانها بود ولی در میز مذاکرات موفقیت نصیب
دیگران شد .

این روزها روسها با عین حالتی که انگلیسها مواجه
بودند ، روبرو اند . ولی سرمنشی سازمان ملل متحد مصروف
مساعی است که هدفش آنست تا افغانها را در شرنیو با نمایند
حکومت دست نشانده روسها در افغانستان در یک میز مذاکره
بنشانند اگر در مورد مذاکرات قریب الوقوع در شرنیو و حل میامی
ایکه برای گونه مذاکرات متکی باشد ، قدری روشنی بیندازد ،
مهربانی تان خواهد بود .

جواب :- متأسفانه تا کنون کدام راه حل میامی که عادی
و معقول و انرین رود نزد بجا هدین افغانستان قابل قبول
باشد نیست .

نظریات شخصی من درباره مذاکراتی که از طرف نمایند
سکرتر

شرزغال ملل متحد آغاز گردیده است بطور بسیار واضح و روشن اعلام و در اخبار شما نیز ابلاغ گردیده و متن آن نزد شما موجود است.

اشاره شما درباره دقت کامل درباره موضوع مذاکرات خیلی بجا و درست است. تجارب تاریخی نهایت مهم است. اندک غفلت و تغافل و اشتباه مسوولیت ها^{شما} قابل جبران دارد من به شعور سیاسی مردم افغانستان عقیده و اعتماد کامل دارم. بزرگترین وظیفه ما آنست که نگذاریم جزا^{را} داده مردم افغانستان عامل دیگری در تعیین سرنوشت ما کوچکترین اثری داشته بتواند.

هدف اساسی این اراده ه^{ما} است معتقدات دینی و منافع ملی ما در افغانستان مستقل و اسلامی است. هیچکس بجز مردم افغانستان به هیچ وجه، به هیچ معنی، به هیچ عنوان به هیچ نام و به هیچ تعبیر حق ندارد سرنوشت کشور و مردم افغانستان را تعیین کند.

سوال به اختلافات موجوده بین رهبران تنظیم های مجاهدین در پشاور تا سرحد دشمنی پیشرفته است و این وضع تمام مهاجرین را بی نهایت منزجر ساخته است اگر با وجود مساعی جاری برای تأمین اتحاد باز هم برخی بظاهر منافع و اهداف خاص خود از اتحاد و یا ائتلاف خود داری و میزنند و خدای ناخواسته مساعی برای اتحاد با ناکامی مواجه گردد،

در چنین مرحله حساس و تاریخی، رسالت شما تکلیفیت
های خاص را متوجه تان می سازد. آیا گفته می توانید
که آمادگی شما در برابر خواسته های مردم و ایجابات زمان
تاچه اندازه خواهد بود؟

جواب :- من بحث یک فرد مهاجر مقام رسالت خاص را
ندارم. من یکی از پیروان مؤید مردم افغانستان که جهاد
مسلح را بحق برگزیده اند و با تصمیم خلل ناپذیر دوام داده
و خواهند داد می باشم به تأسی از قیام عمری مردم مسلمان
افغانستان جهد همه رهبران این جهاد مقدس را تأیید
میکم زیرا الحمد لله در اصل هدف اختلافی وجود ندارد.
مردم افغانستان در داخل کشور و مهاجرین در هر جاکه هستند
آزاد و مند اتلاف و اتحاد هستند و من نیز بحث یک فرد مهاجر
جز این آزادی ندارم. آمادگی کامل من در راه تأمین این
آرزومندی مردم که در حقیقت نیازمندی بزرگ ماست
حد و اندازه ندارد.

امید است اکنون که سعادت آنها دارم که در پشاور باشم
موقع آنها دریا بمر که از مشوره و راهفائی مجاهدین مستفید
شوم و در روشنائی دانش، جوت و تجارب ایشان بتوانم صلاحیت
ابرا را نظر را پیدا کنم.

ثابت است که تأیید جهاد مسلح فریضه هر فرد است.
تأیید و تقویه احزاب مجاهدین مهاجر تقویه جهاد مسلح است و تقویه —
مجاهدین داخل کشور فریضه افراد و احزاب مجاهدین

مهاجر نیست . یگانه هدف روس و روس منشان قلع و قمع
بجاهدین در داخل است و چون قلع و قمع ایشان
بدون ضعیف ساختن و متفرق ساختن مجاهدین مهاجر
ناممکن است با همه وسایل ممکن می خواهند که خدا خواهد
بجاهدین مهاجر را ضعیف سازند . عامل مهم موفقیت -
روسها در مآورای امور نبودن مجاهدین مهاجر زنده بود .
تقویه مجاهدین مهاجر فرض و حتمی است . هر حرف
یا عمل که مؤید آنها نباشد به نفع دشمن تمام میشود .
روس ها با همه وسایل و بطور خاص نفاق انداختن هدف
خود را تعقیب می کنند و نیز باید بیشتر ملتفت بود که -
مساعی سیاسی شان نیز بر پیمانه بین المللی متوجه شان
این هدف است .

شماره اول سال دوم افتاء مجاهد ، ۱/۱/۱۳۶۲

مذاکرات ژنو از نظر محترم عبد الرحمن پژواک

د افغان بجا همدگرانو لوستونکو! د ملګرو ملتو د سرمنشي اود هغه د خاص نماينده کور دوويز د منډوړا منډو په وجه په خورا تلو نکو ورځو کې د افغانستان د مسلې د سياسي حل په هکله په شريونکو بيا مذاکري شروع کيږي د دغو مذاکرو په باره کې د افغانستان د غمځپلو لوجا ه دو خلکو سره سوالونه پيدا شوي څوک يو راز او څوک بل راز تبصري کوي، د دې دپاره چه دغو سوالونو ته مو يو معقول، منطقي، قانوني او په بين المللي اصولو موافق او قوانينو ولاړ په زړه پورې ځواب پيدا او د دغه راز جرگو مرکو ماهيت مو پوره څرګند کړي وي نو دادي په دې فوق العاده ګڼه کې د افغانستان د نوميالي - سياستدار محترم استاد عبد الرحمن پژواک په قلم ليکلي مضمون تا سونه نقد پيږو.

طوبه بکه در مقر سازمان ملل متحد (نيولارک - اتازوني) اعلام

گردیده است. دور دیگر مذاکرات غیر مستقیم میان نمایندگان حکومت پاکستان و حزب کمونیست تحت حمایت روسیه در کابل بتاريخ ۱۱ اپریل ۱۹۸۳ مطابق به ۲۲ حمل ۱۳۶۲ در تشرنو (سوئیس) به وساطت دیاگو کورد ویز نماینده خاص دبیرکل سازمان ملل آغانی خواهد گردید. حکومت ایران در مذاکرات سهم نخواهد گرفت ولی از گذارش مذاکرات بان اطلاع داده خواهد شد.

این فیصله وقتی صورت گرفت که در ماه فبروری ۱۹۸۳ دیاگو کورد ویز به اسلام آباد، تهران و کابل سفر کرد نخستین دور مذاکرات در ماه جون سال ۱۹۸۲ صورت گرفته بود.

از دور اول مذاکرات نتیجه بدست نیامد چندانکه کورد ویز آنرا «قدمی در راه سعی برای یافتن قراری در موضوع افغانستان از طریق مذاکرات» خواند. بعد از مسافرت ماه فبروری از زبان کورد ویز گفته شد که «اندک پیشرفتی» حاصل شده است. از خبر دور دوم مذاکرات در ماه اپریل معلوم است که این پیشرفت محض محدود به امکان آغاز دور دوم است.

در پهلوی این مجهولات مطلق آنچه گفته شده است - اظهارات شخص دبیرکل است که در کنفرانس مطبوعاتی خویش بعد از ختم اسامبله عمومی ملل متحد گفت که نماینده خاص او از مسافرت خود به اسلام آباد، تهران و کابل بدست نتهی باز خواهد گشت «پیشتر از آن گرومیکو وزیر خارجه روسیه مسامی نماینده دبیرکل ملل متحد را «قدمی درست»

خوانده بود. اندی بعد نماینده دایمی روسیه در ملل متحد اظهار داشت که «روسیه مساعی دبیرکل را تشجیع میکند» به تعقیب آن معلوم شد که دبیرکل از جانب یوری اندری پوف به مسکو دعوت شده است. بعد از آن کشورهای غیر منسلک درد هلی جدید دوام این مساعی را سپارش کرد و در عین زمان از ملاقات میان دبیرکل و رئیس جمهور پاکستان و ملاقات دیگر با نماینده حزب کمونیست کابل درد هلی جدید سخن رفت تا آنکه بتاريخ ۲۷-۲۹ مارچ دبیرکل ملل متحد به مسکو رفت و کوردویز نیز با او همراه بود. پیش از رفتن دبیرکل سخنگویان دارالانشای ملل متحد تاکید اظهار داشتند که سفردبیر کل برای «مذاکرات» نیست و برای «تماس جهت درک کردن عکس العمل روسیه در باره مساعی نماینده دبیرکل» می باشد. از این تاکید خاص میتوان استنباط کرد که دعوت اندروپوف مشروط بآن بوده است که نام «مذاکرات» بر آن گذاشته نشود. این بذات خود نماینده اندازۀ اهمیت است. که روسیه دبیرکل در نزد دنیا قایل میشود. اینکه روسیه بنا بر گفته نماینده دایمی آن در ملل متحد چگونه مساعی دبیرکل را — «تشجیع» میکند. اگر باز هم در نزد دنیا مجهول بماند اقلاً به دبیرکل ملل متحد و نماینده او معلوم خواهد شد.

عمده ترین خلایق که در طرز عمل دبیرکل موجود بود و هست همانا اجازه دادن بروسیه است که از این مذاکرات کنار بماند.

این خلا بقدر خلای دیگر اجمیت دارد که یگانه طرف دیگر متخاصم در قضیه یعنی مردم افغانستان باین مذاکرات دعوت نشده اند. ازینرو اگر منظور اندروپوف سهم گرفتن در جستجوی راه حل از طریق این مذاکرات باشد غذائی برای تفکر تهیه میکند و پرتوی بر مفهوم «تشیع» می افکند و چون اساس مذاکرات برآمدن بلا شرط قوای شوروی از افغانستان، تمامیت خاک استرداد و استقلال و حاکمیت ملی افغانستان و احترام حق مردم افغانستان به تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی شان است و در همه این امور تنها روسیه تعهدات و تضمینات داده می تواند سهم گرفتن روسیه یک خلای عمده را بر می کند. و اگر این تعهدات و تضمینات به ضمانت شورای امنیت ملل متحد بلا شرط و قاطع باشد می توان توقع داشت که مردم افغانستان نیز با سهم گرفتن در مذاکرات خلای دیگری را بر کنند. و اگر چنین نباشد هر ترتیب دیگر اغراف از منشور ملل متحد و فیصله های آنشمرده میشود و دبیر کل صلاحیت ندارد اینگونه اغراف را به خود یا دیگری اجازه بدهد.

قضیه افغانستان یک موضوع سیاسی و در اصل یک مسئله تجاوز صریح نظامی است. طرف متجاوز یعنی روسیه یک دولت بزرگ، عضو ملل متحد، عضو دائمی شورای امنیت و رأس یکی از دو بلاک بزرگ نظامی جهان است. تعرض

علیه یک کشور کو چسک عضو ملل متحد و یکی از کشور های غیر منسلک صورت گرفته است. از این رو قضیه افغانستان یک قضیه جهانی است. زیرا تجاوز بر آن نه تنها صلح منطقه بلکه صلح جهانی را تهدید می کند.

جهانی بودن این قضیه یک حقیقت شناخته شده است که بحث و فیصله شورای امنیت ملل متحد که تصمیم نامه آنرا در روسیه مورد ویتو قرار داد شاهد آن می باشد. تأییدات مکرر اسامبله های عمومی ملل متحد و دیگر مجامع بین المللی در اثبات این حقیقت شبهه ای باقی نمیگذارد.

موقف مردم افغانستان در مقابل این تجاوز صریح به جهانیان آشکار است. این موقف بر اساس حق دفاع استوار است. قیام عمومی مردم افغانستان به جهاد و جنگ مسلح که آنرا از آغاز تجاوز برگزیده و در طول چهار سال با عزم و تصمیم خلل ناپذیر دوام داده و دوام خواهند داد یگانگی نهاییست که به پیما نه ملی برای آنها موجود است این موقف تا ختم تجاوز و نتایج آن استوار خواهد ماند.

ختم تجاوز آنست که آخرین فرد روس از خاک افغانستان بلا شرط و بطور کامل و فوری خارج گردد (این مطالبه حق غیر قابل انکار مردم افغانستان را همه کشورهاییکه از یوغ اسارت روس انزاد هستند شناخته و طلبیده اند). استقلال کامل، تمامیت خاک، حاکمیت مطلق ملی مسترد گردیده، تأمین و تضمین گردد

تا مردم افغانستان بتوانند با اراده آزاد سرنوشت خویش را تعیین نمود و بدون مداخله و هراس و تهدید همه گونه مداخله هریکانه نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را مطابق به معتقدات دینی و دساتیر و -
 نوامیس ملی شان برگزینند. ختم نتایج تجاوز است آنست که به عناصریکه در
 در آینده نوامیس مقدس دینی و ملی افغانستان را بنوعی از انواع تهدید نمایند هیچگونه
 فرصت و موقع داده نشود تا مردم افغانستان در کشور مستقل خویش بدون هر
 گونه تبعیض بر اساسات عدالت اجتماعی، مساوات از همه
 حقوق بشری فردی و مردمی و از ادیهای اساسی برخوردار
 بوده و با کرامت انسانی در سایه قانون و عدالت نرندگی کنند.
 در ساحه بین المللی آزرومندی مردم افغانستان -
 تاریخ نمایان دارد که اساس آن صلح دوستی و روابط حسنه
 با مردم و ملل جهان است. افغانستان همواره روابط بین المللی
 خود را مطابق به اساسات مساوات و احترام متقابل، عدم تجاوز،
 عدم مداخله، تعاون و همکاری در راه صلح جهانی و سعادت بشری
 بنا نهاده به قوانین و فورم های بین المللی احترام گزارده
 و تعهدات بین المللی خود را تا حد آخر بدون کوچکترین
 انحراف نگهداشته است و درین زمینه بطور خاص به روابط
 حسنه خویش با همسایگان متمسک بوده است. ا. جنتا با افغانستان
 ز داخل شدن در جنگ اول جهانی، وفاداری آن به جامعه ملل،
 بی طرفی آن در جنگ دوم جهانی و احترام آن به منشور ملل متحد

در تاریخ سیاسی جهان ثبت و برجاست
 و تالخطات کودتای ثوراغراف و خلی در آن راه نیافته بود.
 افغانستان یک کشور باستان نیست و مردم آن بشهادت تاریخ
 با شعور سیاسی قرون بی شماری را در ساحه تجارب حیات
 بین المللی در روابط خویش با ملل شرق و غرب و شمال و جنوب
 پیموده اند. ابرهای تشنج سرحد های تهدید درخش های
 تجاوز، آفتاب های صلح و آرامش را در سیر زمان دیده و
 ایام ولیایی را با حوادث سپیده و سیاه آن گذرانیده اند.
 مصائب و آلام جنگ و راحت صلح و امن را میدانند. دور
 نمیرویم در عصر کنونی اجتناب شان از دو جنگ بزرگ جهانی
 نریستن در حال صلح با همسایگان، اجتناب از تجاوز در
 همه حالات و اقدام بدفاع در هرگونه شرایط، عدم انسداد
 با بلاک های نظامی، دوستی با همه مردم و ملل جهان،
 نریستن در حال صلح با همسایگان و بالاتر از همه قیام
 علیه تجاوز یکی از مقتدرترین کشورهای جهان و جهاد
 مسلح با روسیه همه و همه نماینده فهم عمیق، تمیز، دانش
 و شعور سیاسی مردم افغانستان است.

وقتی درباره حل قضیه افغانستان از راه مذاکرات
 و طرق سیاسی صحبت به میان می آید همگان باید بدانند
 که مردم افغانستان با اساس مصلحت جوئی بیغرضانه
 و عادلانه مخالفت ندارند. افغانستان در حالیکه در همه

قاره ها مجادله مشروع آزاد یخواهان را در مقابل استعمار و سلطه اجنبی پشتیبانی نموده است بحیث عضو ملل متحد ، عضو کشورهای آسیا و افریقا ، عضو حاکمیت عدم انسلوک و دیگر عوامع بین المللی در جستجوی راه حل قضایا از طریق مذاکرات سهم فعال گرفته و مساعی عادلانه را که متضمن استرداد استقلال و حقوق ملی آنها بوده است تأیید کرده است . اکنون در قضیه خویش نیز با مساعی عادلانه و تکرار باید کرد عادلانه مخالفت نخواهد کرد .

چون مسئله افغانستان یک مسئله جهانی است طبعاً ترتیب مذاکرات شکل بین المللی خواهد داشت . ازادیخواهان افغانستان با طرز عمل مساعی دبیر کل ملل متحد موافقت ندارد این عدم موافقت با طرز عمل دبیر کل است نه با پرنسپپ مذاکرات و یا منبع این مساعی یعنی ملل متحد .

دلایل و اعتراضات مدلل ازادیخواهان درباره مساعی ناپند خاص دبیر کل که بنام مذاکرات شهر معروف است بطور مکرر بر سائیلی که درد سترس مجاهدین افغانستان بوده است اعلام گردیده است و علاوه بر آن در بدل این مساعی ضرورت اقدام مؤثر از طرف سازمان ملل متحد تذکر داده شده است که عبارت از ضرورت انعقاد یک کنفرانس خاص بین المللی تحت نظارت ملل متحد بشمول همه همسایگان افغانستان همه اعضای شورای امنیت از سطح عمومی عضویت ملل متحد به ناپندگی از همه قاره ها با ملحوظ -

داشتن سهم مؤثر کشور های منطقه و اعضای کشور های غیر منسلک با شمول نایندگان مردم افغانستان یعنی مجاهدین که علیه تجاوز روسیه بر افغانستان در بحال جنگ هستند می باشند. درین موقع که اعلام گزیده است بتاريخ ۱۱ اپریل مذاکرات ژنو آغازی گردد لازم است یکبار دیگر نظریات مردم افغانستان اعلام گردد . . .

اول: طرح هیچگونه مذاکره از هیچ منبع درباره افغانستان در هیچ موضوع و مرامی که ربط مستقیم یا غیر مستقیم به شأنی از اوامری از امور مردم و ملت افغانستان داشته باشد با هیچ - ترتیب سیاسی یا وساطت بدون موافقت مردم افغانستان عادلانه ، معقول و حقیقت پسندانه نبوده و ازینرو به هیچ وجه قابل قبول و معتبر شناخته نمیشود .

دوم: شرایط مجاهدین افغانستان برای اشتراك در مذاکرات باید ملحوظ باشد زیرا هیچگونه مذاکرات بدون موافقت و سهم مستقیم آزادیخواهان افغانستان اعتبار ندارد .

سوم: طرفین متخاصم مستقیم از یک سو تنهاروسیه که طرف تجاوز نظامی باشد و از سوی دیگر تنها مردم افغانستان که مدافع کشور خویش هستند میباشند در هرگونه ترتیب جهت مذاکرات در نظر داشتن این اصل حتمی است .

چهارم: حق نخست و نهایی تعیین سر نوشت افغانستان

تنها و تنها حق ثابت مردم افغانستان است .

پنجم : حزب کمونسټ افغانستان پرچم و خلق در ساحه نظامی جزء لا یتجزای تشون سرخ بوده و در هیچ ساحه دیگر ما هیت مستقل ندارند و موقف مردم افغانستان در مقابل آنها عین موقف در مقابل روسیه است زیرا با اتصال و تسلیم مطلق خویش به طرف متخاصم اجنبی و انفکاک نظری و عملی از مردم افغانستان هرگونه نسبت دینی، ایدئالوژیک اجتماعی و سیاسی را با افغانستان از خود سلب کرده اند .

ششم : مسئله افغانستان یک مسئله تجاوز نظامی و بطور مطلق و کامل سیاسی است . حل آن تنها با خاتمه دادن به تجاوز ممکن است موضوع مهاجرین یکی از نتایج این تجاوز و مسئله بشری است و جز از نقطه نظر بشری مورد بحث و مذاکره شمرده نه میشود و حل آن منوط به خاتمه تجاوز و نتایج آن است .

هفتم : بلا شبهه بشرط نخستین جستجوی راه حل سیاسی اخراج فوری کامل و بلا شرط قوای نظامی و پرسنل غیر نظامی روس بلاک نظامی پکت وارسا و متحدین آن است که شامل از میان بردن پایگاه های نظامی و تبلیغاتی اجنبی و دیگر نتایج تجاوز و اشغالی باشد .

هشتم : استرداد استقلال کامل، حاکمیت ملی و حق -

برگزیدن نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به مردم افغانستان تا بتوانند آندانه، بدون هرگونه مداخله و یا فشار مطابق به اراده و مندی و اراده خویش سرنوشت آینده شان را تعیین و امور داخلی و خارجی خود را تنظیم کنند اصل ثابت و غیر قابل انکار است.

این اساسات و اصول همگان مطابق به قوانین بین المللی و حقوق قبول شده و ثابت همه مردم و ملل جهان است و تنها -
مطالبه مشروع مردم افغانستان نیست.

احترام بآن جزء تعهدات همه جامع بین المللی و ملل متحد که روسیه عضو آنست و به منشور آن متعهد است می باشد، و علاوه برآن روسیه بحیث عضو دایمی شورای امنیت در احترام و تطبیق آن مسوولیت خاص دارد.

بحکم ایجابات تفکر سیاسی در بررسی همه قضایا معیارها و ملاحظات خاص نظریه ما هیت قضایا اهمیت خاص دارد. همه قوانین بین المللی و تعاملات دیپلماتی در نظر گرفتن اینگونه معیارها و ملاحظات را واجب دانسته و در نظر داشته است از ازینرو وقتی که فرانس ژنو در مورد قضیه افغانستان صحبت میشود لازم است وجود و چگونگی این معیارها و ملاحظات جستجو شده و تعیین گردند.

۱- معیار اشتراك طرفین متخاصم در نظر گرفته نشده است. درین مذاکرات طرفین متخاصم مستقیم

یعنی روسیه و نمایندگان مردم افغانستان یعنی مجاهدین آنها را دیخواه رسماً و مساویانه شامل نیستند .

۲ : از نظر روسیه رژیم ببرک نمایندگی میکند که هیچگونه ماهیت مستقل ندارد و کنار جویی از تعهدات مذاکرات برای روسیه ممکن ساخته است .

۳ : اگر معیار همسایگی است همه همسایگان — افغانستان سهم نیستند .

۴ : اگر معیار کشورهای اسلامیت مسئله اشتراک حدود به دو کشور اسلامی است .

۵ : اگر معیار کشورهای منطقه باشد ^{عین} محدودیت وجود دارد .

۶ : اگر معیار وجود مهاجرین در پاکستان و ایران باشد .

الف : مهاجرین افغانستان در دیگر کشورها نیز موجود است .

ب : موضوع تجاوز نظامی و مسئله خاص سیاسی رایک مسئله بشری دانستن تخطی از اصل ماهیت — قضیه است .

اینکه پاکستان و ایران قبول کرده اند بطور غیر مستقیم درین مذاکرات از ایشان نام برده شود موضوع

علیحه است. و باید بران جداگانه بحث کرد. اما بهر
ملاحظه ای که باشد. اگر معیار حزب باشد قابل -
تعجب است که این دو کشور مستقل تنها به شمول
یک حزب قناعت کنند انهم حزبی که ملت افغانستان
علیه آن باقیام عمومی در حال پیکار است. و احزاب
دیگر اصلاً دعوت نشوند. چنانکه ایران عملاً به
این اصل متمسک بوده است. و نیز بحیث دو کشور
مستقل و علاوه بر آن دو کشور مسلمان از پاکستان و -
ایران این توقع هم میرود که اگر بر اساس ملحوظات
بین المللی ایدئولوژی الحاد رشریم کابل در نظر گرفته
نشود بر اساس ملحوظات اسلامی نمیتوان آنرا از
نظر افکند بویژه که روسیه یک دولت ایدئولوژیک
است و پالیسی توسعه جویی خویش را در چوکات -
ایدئولوژی تعقیب میکند یعنی پالیسی توسعه جویی آن
برای توسعه کمونیزم است.

البته نباید فراموش کرد که عملاً موقف ایران در موضوع -
اشتراک فرق باینی دارد اما این فرق بذات خود محدودیت مزید
و مطلق مذاکرات را به نهی که است ثابت میکند.

با در نظر گرفتن این وجوه و اصول مذاکرات ثنوا نقطه نظر
بین المللی از نقطه نظر عدالت و حقیقت پسندی مفهومی خود را
می باز و شاید از همین سبب است که آقای گرومیکو آنرا

« قدیمی در سمت درست » می خواند . و مجاهدین افغانستان آنرا
 یک ترتیب غیر عادلانه ، یک سعی غیر مثمر ، یک کوشش بی-
 ملاحظه و غیر حقیقت پسندانه و ازینرو غیر قابل قبول میدانند .
 اختیار این طرز عمل قابل تأسف است و اگر اصلاح نشود
 به ملل متحد که مورد احترام کامل مجاهدین است به اساس ^{حیه} رویت
 مذاکرات که مجاهدین افغانستان به آن مخالف نیستند و به
 مقام دبیر کل ملل متحد که مجاهدین افغانستان در نیت نیک
 او شبهه ای اندازند صدمه میرساند .

مجاهدین و آزادخواهان افغانستان از همین ملل متحد ،
 از همین دبیر کل و نماینده خاص وی ، از همین دو کشور
 مسلمان و برادر مطالب میکنند که حق ثابت ملت افغانستان
 بر اساس قوانین بین المللی ، تعاملات روابط بین المللی
 و پرنسپ های منشور ملل متحد اصول عدالت بین المللی
 و اساسات حق مردم و ملل جهان در نظر بگیرند و طرز عمل
 خود را طوری تعدیل کنند که مورد قبول مجاهدین راه آزادی
 افغانستان شده بتواند .

شماره دوم سال ۲۱ ، افغان مجاهد ، ۱۲ / ۱ / ۱۳۶۲

محترم پشواک راجع به مذاکرات ژنیوی
مصاحبه ای با افغان مجاهد گفت؛

روسیه دوام مذاکرات بی ثمر رابطه نفع خود استعمال می کند

سوال : درین اواخر سرمنشی سازمان ملل متحد با همراهی
نماینده خاص خود «کودوویز» به مسکو مسافرت نموده و در
آنجا مذاکراتی با اندروپوف و گرومیکو انجام داده است. در رابطه
با همین گونه دید و بازدید، اخیر سرمنشی ملل متحد و کودوویز
از مسکو نگرانی هائی نزد هموطنان ما بوجود آمده است.

بغاطر همین تشویش و نگرانی ها و نیز از آنجا اینکه این مسئله از
موضوعات روز بشمار می آید بار دیگری خواهیم در مورد محتویات
مذاکرات مسکو روشنی افکنده و برای خوانندگان عزیز افغان مجاهد

این نکته را روشن سازید که آیا مذاکرات مسکو بر مذاکرات ژنیو تأثیری خواهد داشت و یا خیر؟

جواب: از سوال شما مسروم زیرا بمن موقع میدهد که با جواب بآن در خدمتی که شما و اخبارتان به مجاهدین و مهاجرین افغانستان میکنید من هم بحث یکفرد مجاهد مهاجر سهمی داشته باشم.

از شما ممنون هستم که پاره‌ای از نظریات مرا در موضوع حل سیاسی قضیه افغانستان و مساعی نماینده خاص دبیرکل ملل متحد در شماره پیشتر «افغان مجاهد» نشر گردید. با تأیید مکرر آن نظریات در حیطه معلومات خود در باره مذاکرات دبیرکل و نماینده خاص وی در مسکو صحبت خواهم کرد. درباره مذاکرات ۱۱ اپریل ژنیو انشاء الله بعد از ختم آن در آینده صحبت خواهیم کرد.

جناب پریرز دوکویلا در دبیرکل ملل متحد و جناب کوردویز نماینده خاص او با اندروپوف و گرومیکو ملاقات کردند. منبع معلومات ما منحصر به نشرات و اطلاعات جها نیست که آنهم محدود به اظهارات این دو شخص در کنفرانس مطبوعاتی دبیرکل در مسکو و اظهارات نماینده وی بعد از حرکت از مسکو است.

جناب پریرز دوکویلا در مسکو گفت که مساعی شان در جستجوی راه حل سیاسی قضیه افغانستان «تشجیع»

شده است و علاوه کرد:

«من یقین دارم که هنگامیکه علاماتیکه من آنرا درک کرده
ام آنهمون شوند نتیجه آن برخلاف توقع و مایه تعجب
من نخواهد بود و برعکس اطمینانی را که دارم
تایید خواهد نمود»

دبیرکل از جواب دادن به سوالی که معنی «تشجیع» را -
تفسیر کند ابا ورنه یدوبه «دلچسپی حقیقی» روسیه به حل سیاسی
اشاره کرد و گفت:

«من دلایلی دارم که امیدوار باشم»
وقتی از جناب کوهریلا پرسیده شد که:
«ملل متحد در چندین تصمیم نامه بیرون شدن قوای
شوروی را از افغانستان مطالبه کرده است آیا شما بحیث
دبیرکل ملل متحد آقای اندروپوف را به آن تصمیم نامه ملامتفت
ساختید؟» در جواب گفت:

«خوب شما خوب میدانید که سوالات شما همیشه پهلوهایی
سیاسی دارد که من آنرا می فهمم. لکن اموری که میدانید یکی از
عناصر دزین پروبلم حضور قوای شوروی درین ساحه
است و بلا شبهه ذکر این مطلب در مذاکرات رفت. اما اگر
خواسته باشید من شما بگویم که آقای اندروپوف قشون
شوروی را فردا خارج خواهد کرد فکری کنم شما آنقدر
ساده نیستید. آیا هستید؟»

واضح است نخواست به سوالی که متوجه مسوولیت او بعیث دبیرکل در مقابل ملل متحد بود جواب مستقیم بدهد و نیز تماس سوال کننده را به این موضوع مهم بعیث یک غرض خاص سیاسی تلقی کرد. و نیز — دلچسپ است که «قوای شوروی» را نام برد اما در عوض کلمه «افغانستان» کلمه «ساحه ۵۴۵۵» را استعمال کرد.

به تعقیب آن از دبیرکل پرسیده شد :

«در جریان صحبت هائی که شما و آقای کوردوویز در طی چند سال اخیر با رهبران شوروی در موضوع افغانستان کرده اید، آیا انطباعی گرفته اید که رهبران شوروی معتقد شده باشند که شاید تجاوز شان به افغانستان در آغاز یک اشتباه بوده باشد؟ این قسمت اول سوال من است.»

«قسمت دوم سوال من اینست که :

«بعد از اقدام به تجاوز بر افغانستان و اشغال این کشور با صد هزار عسکر در سه سال اخیر آیا فکر میکنید که خواسته روسیه به وجود یک رژیم هواخواه شوروی در کابل پیش از خروج قوای شوروی از طرف روسیه یک شرط قبلی حقیقت پسندانه باشد؟»

جناب کوریلا در جواب گفت :

«خوب نخست، اگر بخوایم والبته می خواهیم که یک میانجی

بیطرف و مفید باشم نباید بر موقوف شوروی قضاوت اخلاقی کنم .

دوم اینکه شوروی و افغانستان در هیچ زمان بمن نگفته اند که شرطی دارند . این چیز است که شما بمن میگوئید و من هرگز ، هرگز و هرگز نشینده ام که شوروی یا افغانستان بمن یا نماینده خاص من به این شرط اشاره کرده باشند . ازینرو متأسفم که به سوال شما بجواب گفته نی توانم زیرا این مسئله هیچوقت بر میز مذاکره گذاشته نشده است . شما معمولاً شخص مطلع و خیر هستید اما من ، طوری که گفتم تکرار میکنم که هرگز نشینده ام که این مسئله روی میز مذاکره گذاشته شده باشد .»

دبیرکل درباره مذاکرات ۱۱ اپریل ژنوبا خوشبینی و حرارت سخن کرد و گفت برای « حل سریع » پروبلم پیرامون افغانستان خواهیم کوشید .

شما میدانید که اصطلاح « پیرامون افغانستان » و « اطراف افغانستان » اصطلاح روس ها و متحدین شان است . ملل متحد در اسناد آن سازمان به آن « اوضاع — افغانستان » عنوان داده است و استعمال اصطلاح شوروی بجای اصطلاح ملل متحد از جانب دبیرکل سازمان غریب و ناشایسته است .

طوری که عرض کردم جناب کور دووین نیز اظهاراتی کردند.

جناب کوردوویز گفت :

« من خوشبین هستم اما نتیجه مربوط به ارادهٔ سیاسی
طرف های ذی علاقه است »
وی افزود که :

« این دور مذاکرات خیلی جدی بوده و به تفصیل
کامل در مسایل مربوط به موضوع برای رسیدن به
یک قرار حاوی همه جهات مسئله خواهد بود . من
با چندین حکومت موضوع را در میان گذاشته ام و در
نظر من مشوره با این حکومت ها جریان مساعی دیپلو-
ماسی را نیرو میبخشد . »

و نیز علاوه کرد که یکی از مسایلی که در ژنومورد غور
قرار خواهد گرفت .

« مشوره با پناه گزینیان افغان است .

ما معلومات زیاد و بیشتر جمع کرده ایم که ما را در بحث
با هم نشینان ما قابل آن میسازد که مباحثات ما جامع
باشد . من حس میکنم که مشوره با پناه گزینیان مهم است و
برای پناه گزینیان و پروسه دیپلوماسی پر معنی خواهد بود »
راه تحلیل این گفتارها و استنباط از آن برای همگان باز است .
من شخصاً نمیخواهم درین مرحله بر آن به تفصیل
تبصره کنم و هرگونه اظهار نظر را به مرحله بعد از ختم
مذاکرات ژنیو میگذارم .

اما ناگزیر هستم اینقدر بگویم که اشاره به «پناه‌گزینان»
در عوض «مجاهدین و آزادی خواهان افغانستان»
 اگر اشتباه شفاهی در انتخاب الفاظ نباشد سوالات
 غامضی را به میان می‌آورد.

اگر کسی تصور کند که میتواند ملت مسلمان افغانستان
 را که در داخل کشور و در خاک خود شان برای دفاع
 دین و نوا میس ملی خود در حال قیام عمومی و مسلح
 هستند و با دشمن متجاوز اجنبی می‌جنگند فراموش
 کرده و مجاهدین مبارزی را که خارج از کشور اند اما
 جهادی کنند بنام پناه‌گزینان بخواند و آنگاه ادعای ^تعدالت
 و معقولیت کند باید بداند که در همه گونه مساعی خود
 ناکام خواهد شد.

سوال : مذاکرات شریون بعد از مذاکرات مسکو چگونه

بینید ؟

جواب : شما میدانید که در معنی مذاکرات ژنودر گذشته
 با نمایندۀ رژیم کابل ، مذاکرات کوردو ویز در کابل همه
 مذاکرات کوردو ویز با شوروی بوده است . اینبار مذاکرات
 مستقیم مسکو یک نمایش سیاسی از جانب شوروی است
 که منظور آن ادامه مذاکرات و اغفال افکار عامه جهانست .
 اما از طرف دیگر شاید زمینه را برای آزمون صمیمیت شوروی
 آماده سازد . میتوان این مذاکرات را یک ملاقات آزمونی

خواند اگر کورد و ویز نتیجه تماس خود را با حکومت های دیگر به توجه روسیه رسانیده باشد مذاکرات ژنو اینبار برای آن حکومت ها موادی تهیه خواهد کرد که روی آن فکر کنند. من شخصاً بدین هستم. بنظر من اگر در طرز عمل تعدیل جلدی و موثر صورت نگیرد حل سیاسی ^{قفسه} غامض تر خواهد شد. در شرایط موجود کلید دردست روسیه است و روسیه دوام مذاکرات بی ثمر را به نفع خود استعمال می کند.

سوال: مجاهدین افغانی چه باید بکنند؟

جواب: باید چنانکه در جهاد مسلح خود را آماده ساخته اند خود را برای دفاع از حقوق در ساحه بین المللی نیز آماده سازند. اختلافات حزبی، گروهی و فردی را یکسو بگذارند و موقف واحدی اتخاذ کنند. نگذارند بیگانگان با سرنوشت شان بازی کنند و مسوولیت های عظیم خود را در مقابل خدا، مردم و تاریخ بیشتر از همه وقت حس کنند. شما می دانید که من صلاحیت جواب کامل بسوال شما را ندارم.

سوال: اکنون که گفته شده است که پناه گزینان مشوره

خواهد شد موقف پناه گزینان چه باید باشد؟

جواب: من بارها گفته و باز میگویم که موضوع پناه گزینان یکی از نتایج تجاوز نظامی روسیه است و با ختم تجاوز خود بخود حل میشود. همینکه قوای نظامی روس و متحدین آن بطور

کامل و بلا شرط از افغانستان خارج شوند و اقتدار سیاسی بیک حکومت اسلامی مطابق به آمده آزاد مردم افغانستان انتقال یابد پناه گزینان ب وطن خویش باز خواهند گشت. پس موقف پناه گزینان روشن است و مشوره با پناه گزینان مفهوم ندارد.

من و تو دو فرد پناه گزین هستیم آیا موقف ما همین نیست و آیا جز این چیز دیگری بوده می تواند؟

اگر اجازه داده شود که اصل قضیه سیاسی افغانستان تحت الشعاع فرع جنبه بشری آن قرار گیرد از عدالت بین المللی بعید است و عواقب ناگواری دارد. طوریکه گفتم درین موضوعات باید منتظر بود که شکل حقیقی اوضاع روشن گردد حرف های آفاقی را نباید مدار تشویش یا — اطمینان قرار داد.

شماره سوم سال دوم افغان مجاهد، ۲۲/۱/۱۳۶۲

محترم پشواک طی مصاحبه ای با افغان مجاهد گفت :

شرط واحد بازگشت مهاجرین افغانستان

الف: اخراج بلا شرط و کامل روس و
ب: استقرار حکومت اسلامی مطابق به رضا و آرزوی
مردم است

سوال: بنا بر خبرهای منتشره احتقار موجود است که در
پایان دور دوم مذاکرات ژنو درباره قضیه افغانستان یکی از قدم های
که برداشته شود دریافتن آرزو و تصمیم مهاجرین افغانستان
درباره شرایط بازگشت ایشان بوطن خواهد بود و اینکار توسط
نماینده خاص دبیرکل ملل متحد جناب کوردوویز صورت خواهد
گرفت نظر شما چیست ؟

جواب: من درباره مذاکرات ژنو پیش از ختم آن
اظهار نظر نمی کنم . موقف من بصورت عمومی درین

موضوع معلوم است تنها دربارهٔ این احتمالی که شما آن اشاره کردید در حال حاضر همینقدر گفته می‌توانم که :

هنوز معلوم نیست که طرز عمل این کار چه شکل خواهد داشت . اما هر شکل و ترتیبی که اختیار گردد جدا کردن یکی از نتایج فرعی تجاوز نظامی روسیه بر — افغانستان از اصل قضیه و آنهم فرع بشری آن از یک پرابلم کاملاً سیاسی غیر عادلانه و ازینرونا درست بوده و مایه تأسف و تأثر عمیق همگانی مردم افغانستان و بطور خاص مهاجرین افغان است . اگر این طرز عمل که منافی تمام اصول عدالت بین المللی است بدون ضمانت استرداد همه حقوق ثابت و حقه همه ملت افغانستان که مهاجرین در پاکستان ایران و نزدیکترین و دورترین نقاط دیگر جهان یک جزاینفک آن هستند بر مهاجرین که جز از نقطه نظر محل اقامت و اجبار مطلق به مصیبت محرومیت و دوری از خاک خود گرفتار هستند و به هیچ نوع دیگر از ملت افغانستان جدا نیستند و هیچ قوت آنها را در آرزو و تصمیم و اراده شان جدا کرده نمیتواند تحمیل گردد . باید جناب کورد و وزیر به عواقب وخیم آن ملتفت — ساخته شود و مسوولیت های خود را در مقابل منشور مل متحد و تصمیم نامه های آن که در حل سیاسی قضیه افغانستان بطور جامع از نقطه نظر سیاسی نه تنها بشری و اولاً مکلف ساخته است در نظر داشته باشد و بداند که هیچگونه صلاحیت اغراف را

از آن ندارد.

شرایط بلزگشت مهاجرین واضح است. حاجت ندارد کسی از آنها بپرسد.

تصمیم به مهاجرت، قبول مصیبت و محرومیت و هجرت و عوامل آن روشن تر از آفتاب است.

عامل روشن مهاجرت علاوه بر کشتار صدها هزاران زن و مرد و طفل، حبس و شکنجه ضبط دارائی و بالاتر از همه از بین بردن نظام معتقدات و طرز حیات مردم غصب همه حقوق سیاسی مملکت و ملت و پامال کردن حقوق بشری و انسانی هر فرد افغانستان در داخل کشور خودش در اثر تجاوز نظامی و اشتغال قوت از جانب اجنبی بغرض اشغال خاک، سلب حاکمیت ملی و تمامیت ارضی و حقوق تعیین سرنوشت با اراده آزاد مملکت مستقل و واحد افغانستان است. که مهاجرین در همه احوال و در هر جای جزء لاینفک آن هستند.

شرط مردم افغانستان و مهاجرین واحد واضح است. این شرط واحد خاتمه دادن به تجاوز نظامی و همه گونه نتایج نظری و عملی آن در حال و آینده است.

از نقطه نظر مهاجرین:

۱- همینکه روس ها نظامی و ملکی و متحدین آن از افغانستان بطور کامل و بلا شرط خارج شوند

۲- همینکه استقلال کامل و قاطع سیاسی، نظامی،

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مملکت و مردم مسلمان و مؤمن افغانستان مسترد، تأمین و تضمین گردد. اصول عدالت بین المللی تطبیق شود. عدالت اجتماعی و بشری که متضمن حقوق و آزادی های اساسی انسانی و فردی بر اساس وحدت ملی و حق تعیین سرنوشت بنا بر اراده و - تصمیم آزاد همه مردم افغانستان اسباب و شرایط - اطمینان و اعتماد مردم را مهیا کند -

۳- و همینکه اقتدار سیاسی در افغانستان مستقل بدست مردم مسلمان و مؤمن افغانستان درآید مهاجرین حقیقی افغانستان بلا شبهه و بیدرنگ به وطن خویش باز خواهند گشت .

در غیر رفع عوامل مهاجرت شمار مهاجرین هر روز افزون خواهد شد و مشکلات جدیدی احداث خواهد کرد . البته آنچه من میگویم نظریه یک فرد مهاجر است که اساس آن درک شخص من از آرزو مندی همه مهاجرین میباشد و نیز هیچ سوال را که هنوز طرح نشده باشد نمی توان جواب گفت ؛

سوال : درست است اما آیا نباید به تشویشی که در میان مردم ما پیدا شده است جوابی داد ؟

جواب : مردم ما حق دارند درباره عواقب خود فکر کنند و ببینند اما اخبار جهان را بعض اخبار جهان دانسته و خود را در برابر واقعیت ها

آماده میزنند و انشاء الله آماده هستند.

سوال: شما بحث یک فرد مهاجر تشویش ندارید و خوشبین هستید؟

جواب: - طوریکه گفتم من موقف خود را مکرراً روشن کرده‌ام و شما از آن واقف هستید با کمال تأسف من خوشبین نیستم اما تشویش را بخود راه نمی‌دهم زیرا به مردم خود و عزم و ایمان شان اعتقاد کامل دارم.

از جانب دیگر من در نیات نیک جناب کورد و وزیر هم شک ندارم. اگر خدا (ج) ناخواسته گام نا مرغوبی بردارد ناشی از تحلیل غیر کامل واقعیت‌ها خواهد بود اما از سوی دیگر حکومت پاکستان که همه واقعیت‌ها را می‌داند نیز درین مذاکرات سهم دارد. حکومت پاکستان میدانند که مهاجرت پیش از آمدن ببرک و مقلان با مداخله روس و کودتای ثر آغاز گردید و آنچه مردم افغانستان را به مهاجرت مجبور ساخت آمدن کفر و الحاد در کشورشان بود که باعث قیام عمومی مردم گردید تا آنکه روس‌ها مجبور گردیدند عساکر خود را برای حمایت اغراض سیاسی و ایدئولوژیک خود در صحنه وارد کنند و جهاد مسلح قوی تر شد پس عامل حقیقی در نزد پاکستان روشن است و توجه جناب کورد و وزیر را به آن جلب خواهد کرد. پاکستان میدانند که روسیه یک دژ امپریالیست توسعه‌جو و در عین زمان ایدئولوژیک است و پالیسی توسعه‌جوی آن متکی بر اساس پخش کامیونیسم است. از همین سبب است که دولت اسلامی پاکستان رشیم ببرک را نمی‌شناسد.

وانا نخواهد شناخت. جناب رئیس جمهور پاکستان بحیث رئیس حکومت بار برای این تعهد را کرده است.

اظہارات رئیس جمهور پاکستان در ساحہ بین المللی تعہدات یک شخص مسؤول و راس یک حکومت است اما در نزد مردم مسلمان و مؤمن افغانستان علاوه بر آن تعهد یک مرد مسؤول و مسلمان مؤمن و اولی الامر یک ملت اسلامی است. از اینرو ما مهاجرین باید درباره نیت انصار اعتماد خود را حفظ کنیم. مادر دین خود دستوری داریم کہ ظن مؤمن را بغوی باره مؤمن هتائی میکند. ازین سبب است کہ من تشویش را بخود راه ننیدم و اگر بد بین هستم از ناحیه عدم صمیمیت روس و منافقت رژیم کابل دلیلی برای خوش بینی خود نمی یابم.

دلایل دیگر عدم خوش بینی من در اخبار خودتان نشر شد است میتوانید بآن رجوع کنید.

این موضوع را برای آن تذکر دادم کہ فقره سوم یعنی انتقال قدرت سیاسی از یک رژیم کامونیست به یک حکومت اسلامی شرط مهم بازگشت مهاجرین بوده و دارای اهمیت است کہ به هیچ صورت کمتر از اخراج روسها از افغانستان نیباید شد.

شماره چهارم سال دوم افغان مجاهد، ۱۳۶۲/۲/۱

مصاحبه با محترم پشوال دربارهٔ اعلامیهٔ ختم دورهٔ دوم مباحثات ثرو

سوال: بعد از ختم دور دوم مذاکرات ثرو «افغان مجاهد» می خواهد نظر شما را دربارهٔ اعلامیهٔ ۲۳ اپریل دبیرکل ملل متحد و بصورت عمومی در اطراف نتایج این مذاکرات به منظور اطلاع هموطنان ما بداند.

جواب: بهتر است بجای «مذاکرات» که در زبان دیپلوماسی اصطلاح خاصی است «مباحثات» یا صحبت ها «بگوئیم. اعلامیهٔ رسمی ملل متحد نیز آنرا «مذاکرات» نمی خواند و مباحثات — مینامد.

اجازه بدید نخست از روی یادداشت های خود عین محویات این اعلامیه را بشما تقدیم کنم تا هر یک از خوانندگان اخبار شما

بتواند آنرا مطالعه و تحلیل کند. عین متن اعلامیه قرار ذیل است :

یک دور دوم مباحثات بر اوضاع مربوط به افغانستان در کاخ ملل «تونس» دیاگوگویر دو میز نماینده شخصی - دبیرکل از تاریخ ۱۱ تا ۲۲ اپریل ۱۹۸۳ میان شاه محمد دوست و وزیر خارجه افغانستان و صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان که به مقصد این مباحثات در شیرین حضور داشتند صورت گرفت. حکومت ایران توسط نماینده دایمی آن در نزد ملل متحد در دفتر اروپائی تهران از مباحثات مسبق و مطلع نگه داشته شد.

در جریان مباحثات که با روحیه بسیار سازنده صورت گرفت پیشرفت پر مغتوی حاصل گردیده بحث بر مسوده یک قرارنامه جامع به منظور حل مسائلی که اوضاع فعلی را بوجود آورده است و تثبیت یک اساس قابل دلم برای قیام روابط حسنه همسایگی صورت گرفت. این مسوده که در شرف تکمیل است اصول و مقاصد یک قهر و اوجامع را در برداشته. خطوط ارتباط با همی همه عناصر مربوط بیک قرار را تعریف نموده و حاجی مطالبی است که شکل نهائی برای تطبیق آن نیز در آن شامل است.

«مباحثات به ترتیبی هم متوجه بود که مطالبی را که برای بازگشت خوش برضا و جلوگیری از موانع بازگشت پناه گزینان لازم است تحقیق کند.»

«موافقت حاصل گردید که مباحثات به تقویت افتد تا وفدها

بتوانند در پایتخت های خودشان مشوره کنند و بعد از آن صحبت ها به تاریخ ۱۶ جون در شر نو دوباره آغاز گردد. « دبیر کل ازین مباحثات توسط نماینده شخصی خودش مطلع گردید و اظهار امید میکند که هنگامیکه صحبت ها دوباره آغاز گردد ممکن خواهد بود برای اتصال اختلافات برجسته پلی بسته شود و فرصت را برای پیشرفت مزید بطرف تحقق یک حل سیاسی مساعد تر سازد. »

من فعلاً یگانه نتیجه مباحثات دوردوم را در شر نو نشر همین اعلامیه میدانم. مسوده ایکه نماینده دبیر کل به وفد حکومت پاکستان و سر ژیم کابل سپرده و بر آن بحث صورت گرفته است درست نیست و متن نهایی آن بعد از مباحثات ۱۶ جون اگر اجتماع موعود بآن تاریخ صورت گرفته بتواند بحث کنندگان موفق شوند که بر یک متن به موافقت برسند تکمیل خواهد شد. از منرو من نهی خواهم فعلاً بر آن تبصره کنم. و بعضی نظریات سابق خود را دوباره عدم تأیید طرز عمل فعلی تأیید میکنم.

سوال: وقتی جناب صاحبزاده یعقوب خان از شر نیو بازگشت در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهاراتی نمود. درباره آن چیزی گفتنی دارید؟

جواب: جناب وزیر خارجه پاکستان بحیث یک سیاستدار مسؤول با کمال اما تندی و احترام به حفظ اسراری که شیوه دیپلوماسی غفیا نه جناب کوردوینز آنرا در مساعی شان ایجاب

میکند به برخی سؤالات خبرنگاران جواب داد. این مصاحبه مطبوعاتی بر شمار سؤالاتی که از مطالعه دقیق اعلامیه ملل متحد بمیان میآید بجای آنکه بکاهد می افزاید. من درباره اظهارات جناب وزیر خارجه پاکستان نیز، با حفظ موقف مجاهدین و مبارزین انرا دیکخواه افغانستان فعلاً اظهار نظر نمیکنم.

موقف ما آشکار و روشن است: تعیین سرنوشت افغانستان و جزء و کل هرچه بآن رابطه مستقیم یا غیر مستقیم داشته باشد در همه احوال و شرایط تنها و تنها حق ثابت مردم افغانستان است که در راه دفاع از دین و نوامیس ملی و استقلال تارکشوار خود چنانکه در میدان جنگ دفاع می کنند در ساحه سیاست نیز دفاع کرده و خواهند کرد. هیچگونه ترتیب سیاسی از جانب دیگران در نزد مردم افغانستان اعتبار ندارد چنانکه در هیچ محکمه عدالت بین المللی بر اساس قوانین و موازین بین المللی و دیپلوماسی مقبول نیست و معتبر شناخته نمیشود.

سوال: اما برخی منابع نشراتی جهان تبصره جایی کرده اند.

جواب: درست است اما قضیه افغانستان برای ما مسئله حیات و ممات است و برای آنها آنچه برای آنهاست میباشد.

ما نمی توانیم به حشیات خود و دیگر بپردازیم. بی بر مسو
ای که هیچ یک فرد وطنخواه ملت افغانستل از آن اطلاع
ندارد و اگر میداشت به سایقه وطنخواهی خود آن را به اطلاع
مردم خود میرسانید فعلاً اظهار نظر کنم.

سوال: شنیده شد که یک نماینده روس نیز در شرانو با
کوردو ویز درین موضوع ملاقات کرده است. آیا شام
این خبر را شنیده اید؟

جواب: آری شنیده ام و قق خبرنگاری از جناب کوردو ویز
پرسید که چنین ملاقاتی صورت گرفته است یا نه. جناب
کوردو ویز صحت آنرا تأیید نموده و علاوه کرد که نه تنها با وی
بلکه با شماری از نمایندگان دیگر کشورها نیز که به حل سیاسی
افغانستان علاقه دارند ملاقات کرده است و از جمله امریکان
و نام برد. و نیز در جواب دیگری که آیا با کدام نماینده آزادخوا
تاس گرفته است یا نه بیک کلمه جواب منفی داد.

سوال: درین باره چیزی می فرمائید؟

جواب: چه میخواهید بگویم؟ همین قدر کفایت
میکند که در طرز عمل فعلی تنها و تنها مردم افغانستان
که از حقوق خود در مقابل تجاوز روسیه دفاع می کنند
عمداً بیرون نگهداشته شده است یعنی همان جانبی
که تعیین مقدرات شان مورد بحث و صحبت بیگانگان
است اطلاع ندارند که دیگران درباره شان چه میکنند

وجه در نظر دارند .

این هشدار است که انشاء الله فرد فرد کافه مردم مجاهد و آنرا دخی خواه افغانستان را در داخل و خارج کشور به مسئولیت های شان در جهاد مقدس اسلامی و ملی شان بیدارتر و برای حفظ نوامیس و منافع اسلامی و ملی شان چنانکه در میدان جنگ گرم حاضر هستند در میدان سیاسی نیز آماده تر خواهد ساخت . این آمادگی اتفاق نظر ما را در ساحه بین المللی به همان پیمانه ایجاب میکند که اتفاق ما را در ساحه جهاد عملی و مسلح واجب تر میسازد . هر فرد یا جمعیت که بیشتر از هر زمان دیگر در تکمیل این اتفاق نظر و عمل خود را برای هرگونه از خود گذری آماده نمیسازد در نزد خدای خالق و قهار جل علی شان نه در نزد مردم مؤمن و مسلمان افغانستان و در نزد تاریخ عالم اسلام ، جهان بشریت و ملت افغانستان مسئول خواهد بود . من صلاحیت و عظمت و بلاغ را ندارم و آنرا به اهل آن وامیگذارم اما فريضه اسلامی و ملی خود میدانم که این اختطاری سیاسی را درین زمان بحران

بگوش همه هموطنان خود برسانم .

سوال : درین اواخر بیشتر از هر وقت دیگر شنیده میشود که روسها قشون خود را از افغانستان خواهند کشید . چنانکه دبیرکل ملل متحد نیز این موضوع را تذکر داد و اخیراً جناب صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان نیز گفت که به سوئیه اندروپوف و گرومیکو اظهار شده است که روس هایت ماندن را در افغانستان ندارند شایعه می گویند ؟

جواب : چون عامل ومسئول یگانه تجاوز بر افغانستان روسیه است و روسیه محکوم یک سیستم دیکتاتوری مطلق است و اظهارات دیکتاتوری مطلق آن یگانه منیع است که بآن اشار میتوان کرد نظری عمیق بر موقف زعمای آن به موازات تظاهرات سیاسی که راه حل سیاسی را بوساطت نایند دبیرکل ملل متحد « قدیمی درست » دانسته و آن را « تشجیع » میکند لایزال است .

روسیه می گوید هر وقت رژیم کابل به آن بگوید قشون خود را از افغانستان خارج خواهد کرد . روسیه میداند چنانکه همه جهان میداند که رژیم کابل هیچگونه هویت مستقل ندارد و موجودیت خود را در مقابل قیام عمومی مردم افغانستان به وجود قشون روس مربوط میداند ، از اینرو معنای حقیقی مشروط ساختن خروج قوای روس به درخواست رژیم کابل روشن است .

از طرف دیگر به موازات این اظهارات روسیه بر راده خود به حمایت رژیم کابل تأکید میکند. که بیانیه «رشیدوف» در موقع تحلیل سال پنجمین کودتای شور و تیلگرام های تبریکی مسکو به این مناسبت درچند روز گذشته شاهد این امر است.

اگر روسیه بخواهد مقاصد و اغراض حقیقی خود را در پشت پرده اینگونه تظاهرات پنهان کند به شعور و ذکای سیاسی جهان اهانت میکند.

روسها در اول وجود خطرهایی را جعل کردند که گویا متوجه افغانستان بوده است و وارد کردن قشون خود را برای دفاع افغانستان را نمود کرد شد. چون هیچ شواهدی برای آن نشان داده نتوانستند وجود خطر را به منافع ملی خود شان نسبت دادند.

«بریث نیف» مردو «اندروپوف» بجای وی نشست - توقعات غلطی ایجاد شد که تنها مردم افغانستان آنها را تأیید نکردند و در نتیجه غیر قابل تأیید ثابت شد. «اندروپوف» چند روز پیش در اولین مصاحبه خود بایک

نشریه دنیای غرب جمله معتبر و معروف المان غربی بنام «سپیگل» Derspiegel در جواب یک سوال گفت:

«آیا اتازونی علاقه ندارد که باید در نکاراگوا که از تازونی فاصله بسیار زیاد دارد چگونه حکومتی حاکم باشد؟»

ما با افغانستان سرحد مشترك داریم و در اثر معاونت به افغانستان از منافع ملی خود مان دفاع میکنیم.» درین مصاحبه که در مسکو بین « اندروپوف » و « اوگوستین » نامر مجله قبل الذکر صورت گرفت بعد از اظهارات فوق « اندروپوف » علاوه کرد :

« ما نیت ماندن را در افغانستان نداریم »
و آنگاه به جریان مباحثات سیاسی در ثروا اشاره کرده و گفت که به معاونت مساعی دبیر کل ملل متحد میتوان بیک موفقیت در حل مسئله که « اساس آن معقولیت » باشد رسید .

« اندروپوف » که از « معقولیت » حرف می زند مشروعیت تجاوز روسیه را بر افغانستان با در تہ پا گذاشتن همه موازین بین المللی می خواهد بدلیل مداخله امریکا در نکار آگوا ثابت کند ، یعنی چون اتازونی در نکار آگوا که از آن فاصله بسیار دارد — مداخله میکند روسیه حق دارد بر همسایه خویش افغانستان برای دفاع از منافع ملی روسیه تجاوز نظای کند . پس اگر امریکا فرضاً بر مکسیکو حمله کند روسیه به جای آنکه حمله امریکا را غیر مشروع بداند حمله خود را برای و دیگر کشور های قریب و جوار مشروع خواهد دانست . این سیاست تجاوز کارانه و تهدید به قوت و استعمال — نزد از طرف یک ابر قدرت عضو دایمی شورای امنیت ملل متحد از یک جانب و از جانب دیگر تشجیع مساعی دپلوماسی نایندہ

دبیر کل ملل متحد در شرفو برای حل سیاسی قضیه افغانست
به موازات تهدید سواحل کشورهای سویدن و ناروی
برای جلوگیری از همدردی با پولیند و مالک اسیر اروپای
شرقی و دیگر مسایل اروپائی پیشاهنگ خوف هائست که باید از
اوضاع عمومی جهان داشت زیرا نمیتوان از حقیقتی تجاهل کرد
که اندروپوف با این گونه طرز تفکر نهامداری مطلق العنان
یک کشور محروم از افکار عامه است و با جنبانیدن یک سرودو
لب می تواند دنیا را به جنگ زده وی بکشاند.

از جانب دیگر تا جواب دیگری از جانب امریکا شنیده
شود جواب ناینده دایمی آن کشور در ملل متحد «خانم
کریک پترک» را ملاحظه فرمائید. ناینده امریکا در یک
ضیافت خبرنگاران جهان در ملل متحد گفت:

وقتی اظهارات آقای اندروپوف را شنیدم خیلی تعجب
کردم. فکر اولی که در دماغ من تولید کرد این بود که بیانات
او فوق العاده بود زیرا موقف شوروی در افغانستان
با موقف اتازونی در نکا را گوا قابل مقایسه نیست مگر در
صورت که اتازونی قشون خود را برای اشغال به نکا را گوا
بفرستد.

اما اتازونی نیت آنرا ندارد که قشون بزرگ بفرستد و یا
کدام کشور امریکای مرکزی را اشغال کند.
بعد از آن جناب سفیر کبیر اتازونی علاوه کرد که شاید

آقای اندروپوف ی خواهد چنین چیزی را به اتازوفی تلقین کند .

التفات بفرمائید که هیچیک از این دو ابر قدرت بر عدم مشروعیت مداخله اعتراض نمی کنند و تنها از نیات پاک و بی آلاش خود حرف میزنند و نیز خیلی دلچست است که نایندۀ امریکا از « قشون بزرگ » بهمان نهجی سخن میکند که روسیه از « قطعات کوچک » حرف میزند .

شما به اظهارات جناب صاحبزاده یعقوب خان اشاره کردید . از روی اخبار جهان بشمول اخبارهای پاکستان اظهارات « اندروپوف » و « گرومیکو » که جناب شان به آن اشاره کرده اند پیش از اظهارات « اندروپوف » به جله « شپیگل » می باشد و نیز بیانات « رشیدوف » در کابل تازه تر از آنهاست . خیال میکنم آنچه در باره مصاحبه « شپیگل » گفتم موضوع سوال شما را احتوا میکند .

اگر سوال دیگری نداشته باشید اجازه بد هید به اغتنام از فرصت یک نقطه را هر چند در گذشته به تکرار توضیح شده است . برای روشن شوموقف آزاد یخواهان و مجاهدین افغانستان بار دیگر بعرض برسانم .

ولس مل : متشکرم فعلاً سوال دیگری ندارم .
پشواک : میخوام بگویم که موقف مردم افغانستان

بر اساس متون و روحیه تصاویر مجامع بین المللی به
شمار ملل متحد درباره اخراج فوری نظامی اجنبی اخراج
کامل، بلا شرط و فوری آن است.

مرام اصلی جهاد مسلح و مطالبات سیاسی مردم افغانستان
استرداد استقلال حاکمیت ملی و تمامیت خاک افغانستان و
استرداد اقتدار سیاسی به یک حکومت اسلامی است تا مردم
افغانستان با تأمین حق ثابت شان به تعیین سرنوشت بااراده
مردم بدون مداخله، فشار و نفوذ اجنبی بتوانند نظام سیاسی
اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شان را مطابق به آمال و —
آرزو و مندی خودشان برگزیده و با مصوریت و اطمینان
کامل از سلطه، نفوذ در حال و تهدید هرگونه مداخله و نفوذ
مستقیم و غیر مستقیم اجنبی در آینده در کشور مستقل خویش
در حال صلح و سلام و آزادی تام زندگی کنند.

این آمال وقتی بر آورده شده و تأمین میگردد که به
تجاوز شوروی و همه نتایج آن خاتمه داده شود. ازین و شرط
نخستین اخراج بلا شرط شوروی و استرداد قدرت سیاسی
مطابق به آرزو و مندی کافه مردم افغانستان یک حکومت اسلامی
عاری و آزاد از هرگونه عناصر مادی و معنوی اجنبی ^{شد} میا.
هر راه حل سیاسی که استرداد همه حقوق ثابت و —
مشروع ملت افغانستان را تأمین و تضمین کند مردم
افغانستان بر آن غور عمیق و کامل خواهند کرد

اما باید واضح باشد که هیچگونه ترتیب سیاسی که منافی
آمال مردم افغانستان باشد راه حل عادلانه نبوده و هیچ
قوی نمی تواند آن را بر مردم مسلمان افغانستان تحمیل کند.
افغان مجاهد، شماره پنجم سال اول، ۱۳۶۲/۲/۱۵

یک توطئه شرانگیز دیگر افشاء شد پژواک درباره کابینه جعلی اینکه نام خودوی نیز در آن ذکر شده سخن میگوید

خوانندگان گرامی و محترم «افغان مجاهد»

اخباری را که در دست دارید شماره فوق العاده است. علتی که مرا
واداشت بدنبال شماره پیشین به این زودی شماره فوق العاده
دیگری را بدست نشر بسپارم آنست که اوضاع درین روزها در
واقع حالت غیر عادی بخود گرفته است.

اشخاص مرموز و دست های مرموزی برای فریب مهاجرین افغانی
و ایجاد بی اعتقادی میان رهبران و مهاجرین به سود ترسها شب
و روز مصروف کار اند تا بدین گونه با افشاندن تخم نفاق
میان مهاجرین بی آنکه علت اصلی مهاجرت از بین رفته باشد،
آنها را برای برگشت به کشور تشویق کرده باشند.

همین دست‌های مرموز گاهی از طریق بی‌بی‌سی این
 آوازها را به گوش مهاجرین می‌رسانند که گویا مذاکرات
 مربوط به برگشت مهاجرین افغانی به کشور ۹۵ فیصد به انجام
 رسیده است و زمانی هم همین دست‌ها در اخبار و جراید
 مطالب دروغینی بر نشر سپرده و برای ما کابینه‌های جعلی ترتیب
 میدهند. طور مثال یکی از جراید پاکستانی بنام وفاق در شمار
 روز جمعه شانزدهم ثور خود تحت عنوان درشتی که از تشکیل
 یک حکومت جلای وطن افغانستان خبری دهد چنین مینویسد:
 «دکتر محمد یوسف بزودی به پاکستان مسافرت خواهد نمود.
 تمام رهبران مهاجرین در کابینه وزیران شامل‌اند.

پشاور پنجمی: عنایت الرحمن از منابع معتبر اطلاع یافته
 است که رهبران تاجک اروپای مهاجرین به اتفاق آرا برای
 تشکیل یک حکومت جلای وطن بریاست دکتر محمد یوسف موافقت
 نموده‌اند. درین زمینه همه امور به انجام رسیده است.
 اخبار پاکستانی وفاق بعداً است اشخاصی را که طبق ادعایش
 در این کابینه عضویت دارند چنین بیان داشته است:
 وزیر دفاع: سردار محمد ولی که شاید منظور سردار

عبدالولی باشد)

وزیر امور خارجه: عبدالرحمن پتوالک

وزیر داخله: صیفت‌الله مجددی

وزیر انصاف: پروفسور برهان الدین درانی (منظور از

برهان الدین ربانی است)

وزیرزراعت و تعلیم: سید احمد گیلانی (؟)

وزیرقضاء و شریعت: مولوی محمد یونس خالص

وزیرمواد خوراکی: سلیم ناهسر

وزیرعکمه: ارشاد احمد وگریا

(وزارت خوراک و وزارت عکمه به تشکیلات افغانی یک اختراع

نومعلوم میشود)

اخبار وفاق در ادامه چنین می نویسد:

« علاوه ازین قاری صاحب مربوط وحدت ملی نیز

درین جمله شامل است » (شاید منظورش همان

قاری صاحب (۱) باشد که از مردم پول و قالین

های بشمار را بربرده است)

این هم گفته شده است که حزب گلبدین حکمتیار

از نظر افتیده است. همین منابع گفته اند که

سردار ولی خان ماه آینده به پاکستان مسافرت

خواهد نمود. »

خوانندگان محترم !

با اینکه شما و بیست و هفتم مائتازه از چاپ برآمده و

امکانات مالی ما نیز این اجازه را نمیدهد که به این زودی

شماره دیگری به نشر برسد ولی من به دو دلیل خود را

مکلف به چاپ این شماره فوق العاده میپندارم :

نخست اینکه هموطنان ما فریب نخورده و به دسائیس
ناکسان متوجه گردند و دیگر آنکه اسم یکی از نویسندگان
گرائی این جریده محترم عبدالرحمن پٹواک هم درین
کابینه جعلی ذکر شده است .

پس برای آنکه برای سوالات ایجاد شده نزد خوانندگان محترم
پاسخ درستی ارائه کرده باشیم و برای آنکه تکراری و تشویش‌ده
افغان‌ها و بخصوص مهاجرین افغانی را درین زمینه رفع کرده
باشیم با سیاستمدار معروف افغانستان محترم عبدالرحمن پٹواک
مصاحبه ای ترتیب داده ایم که اینک تقدیم میشود .

سوال: یک اخبار پاکستانی لست کابینه دکتور محمد یوسف
را به نشر سپرده و در آن شما به حیث وزیر خارجه معرفی
شده اید آیا شما واقعاً در چنین کابینه ای شرکت دارید و یا اینکه
چنین شایعات را دسیسه ای در برابر مهاجرین می‌پندارید؟
جواب: اگر از من نام برده نمیشد اصلاً درین موضوع
مضحک حرف نمیزدم اکنون تنها تا جائیکه ذکر نام ایجاب میکند
بجواب شما میپردازم . من نسبت دادن شمول درین -
فهرست را بنام خود بهتان عظیم میدانم .
آثرات آنها با جدیت تمام تردید میکنم بلکه تا جائیکه جایز
شمرده شود تقبیح مینمایم .

به قضاوت هر عقل سلیم این خبر بی اساس جعلی و محض یک
دروغ شرانگیز است . کسانیکه چنین خبرها را در شرایط -

کفونی جعل و نشر میکنند حتماً اغراض سوء دارند.
و نیز باید ملتفت بود که موضوع تشکیل حکومت تهامتی
مهاجرین که بخشی از ملت افغانستان هستند و بهمه ملت
افغانستان تعلق دارد. و نیز از جانب کسی که به نوعی از انواع
صلاحیت آن را داشته باشد اعلان میشود و منیع این
صلاحیت تنها مردم است.

سوال: چندی قبل یک عده رجال افغانی در دعوت ها ایکه در
پشاور اسلام آباد، مری و بعضی جا های دیگر ترتیب یافته بود
اشتراک ورزیدند. این اشخاص اکثراً کسانی بودند که با
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان نزدیکی داشتند
در بین مهاجرین آوارگی های شایع شده است که به این
اشخاص از طرف پادشاه سابق افغانستان وظایفی
سپرده شده است. همزمان با این شایعات بود که اخبار
پاکستانی وفاق لستی را بنام کابینه داکتر محمد یوسف
انتشار داد.

آیا شما برای شرکت درین ضیافت ها دعوت شد بودید؟
جواب: من در هیچیک از اینگونه دعوتها چه در اسلام آباد
چه در پشاور یا مری یا جای دیگر شرکت نکرده ام.

سوال: هرگاه محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان
از سوی شرق و غرب بدان تشویق گردد که بار دیگر در —
افغانستان به قدرت برسد، درین رابطه ما دو پرسش داریم:

۱: اگر محمد ظاهر شاه از شما برای تشکیل کابینه دعوت
ناید آیا شما کرسی صدارت محمد ظاهر شاه را قبول خواهید کرد؟
۲: نظر شما در باره اینکه شخص تحت تاثیر شرق و
غرب بقدرت برسد چیست؟

جواب: من کلمات «که چیری، شما را به معنی» «فرض حال»
تغییر میکنم. زیرا طرح این سوال از همه واقعیت ها
بعید است. اجازه بدهید قسمت دوم سوال شما را اولتر
جواب بگویم. در باره این قسمت میگویم که قدرت
سیاسی آینده را تنها و تنها اراده آزاد مردم مسلمان
و مؤمن افغانستان تعیین می کند و بتايد خداوند تعالی
جل علی شانه نه ۱۰:

همسر ترتیب سیاسی که از هرگونه منبع دیگر شرقی،
غربی، شمالی و جنوبی نشأت کنند و یا بنوعی از انواع
به طور مستقیم یا غیر مستقیم کوچکترین تاثیر یا
نفوذ اجنبی در آن راه داشته باشد در نظر من منافی
استقلال تام و حاکمیت ملی مطلق افغانستان شمرده
میشود. و من در همه حالات و شرایط به آن مخالف
خواهم پایید.

در باره قسمت اول جواب شما به صراحت و جدیت
تام عرض میکنم که من شخصاً از جانب هیچ شخص مأمور
ساختن کابینه را نخواهم پذیرفت و نیز چنانکه نرندگی

گذشته من شهادت می‌دهد عضو هیچ کابینه نخواهم بود. تکرار میکنم که باین سوال شما بنا بریک — فرض حال جواب داده‌ام.

جهاد فی سبیل الله را نباید گذاشت شکل جهاد شخص را بگیرد و جنگ دفاع ناموس ملت را نباید جنگ چوکی و هوس اقتدار ساخت.

سوال: نتیجه بی اتفاقی رهبران موجوده درپشاور و خودداری آنها از نزدیکی با یکدیگر آن بوده است که بیگانگان از طرف ما درجامع بین المللی نمایندگی کنند. همچنان دستان مرموز دیگری نیز هست که در عقب آنها کی، جی، بی دست داشته و تلاش میکند تا میان مهاجرین — کپ‌ها و رهبران موجوده عدم اعتماد نفرت و انزجار را بوجود بیاورند. این آوازه‌ها بگوش می‌رسد که: از دست رهبران موجوده کاری ساخته نیست و شاید چهره جدیدی در همین نزدیکی‌ها وارد میدان شود.

از نظر شما آیا در چنین زمانیکه عدم اتحاد بین رهبران فعلی وجود دارد وارد شدن چهره جدیدی در صحنه بسود ملت افغانستان و مهاجرین افغانی خواهد بود؟

جواب: از بدیهیات است که اتفاق یکی از مؤثرترین و مهمترین عوامل پیروزی در میدان جهاد مسلح و ساحه سیاسی است و دشمن با هرگونه وسایل علیه اتفاق مجاهدین مهاجر افغانستان سعی میکند و میکوشد ایشانرا ضعیف سازد. درین وقت نباید

مجاهدین مهاجر افغانستان وظیفه هر فرد مردم مسلمان افغانستان است
هر سعی در راه وحدت بمقابل دشمن فرض است. من شخصاً هرگونه
حرکت نورا مقصر میدانم.

درین موضوع در مصاحبه گذشته با شما صحبت
کرده ام

سوال: در لستی که اخبار پاکستانی « وفاق » آنرا بنام
کابینه داکتر محمدیوسف به نشر سپرده نام برخی از —
رهبران به چشمی خورد و از ذکر نام های برخی دیگر قصداً
خودداری شده است .

آیا فکر نمیکنید که درین مورد به منظور دامن زدن
بی اعتمادی میان رهبران دست پشت پرده ای در کار بوده
باشد ؟

جواب: درینباره گمان شما بیشتر از هر گمان دیگران
روی تحلیل واقعیت ها به حقیقت نزدیک تر است ، اینقدر —
دارد که ساحه کوشش برای تولید بی اعتمادی وسیع تر
است و تنها محدود به رهبران نیست .

بهر حال این عمل و خبر مضحک هیچ اثری ندارد و —
انشاء الله مطلوب دشمن از آن حاصل نخواهد شد .

سوال: با اینکه موقف شما و انگیزه تان برای اقامت در
پشاور از طریق جریده افغان مجاهد به روشنی بیان گردیده
است ولی با آنهم برخی ها در مورد هدف شما از اقامت در

پشاور سوالاتی دارند و اضافه میکنند که تنها با نوشتن مقالات و برپاداشتن مصاحبات نمیشود عطش و تشنگی مردم را فرو نشانند. آنان توقعات اضافه تری از شما دارند اگر لطفاً نظرتانرا درین باره بیان داشته و به سوالاتی که دیگران درین زمینه از من می پرسند شما پاسخ بگوئید ممنون خواهم شد.

جواب: در باره ارزش نوشته ها و مصاحبه های من نظرشان صائب است من دعوی نکرده و نمیکم که بتوانم تشنگی کسی را فرو نشانم. هدف من از آمدن به پشاور اینست که با مردم تشنه خویش تشنه باشم و با ایشان یکجا در سراغ آب بپیم هرکس بقدر توان خود مکلف است. اگر نمیتوانم آب تهیه کنم آیا حق ندارم نام آب را بگیرم؟

من توقعاتی ایجاد نکرده ام بلکه در همین اخبار شما گفته ام که باید از توقعات بیجا اجتناب کنیم.

من تا دم مرگ سعی میکنم فریضه خود را بحیث یک فرد مهاجر انجام دهم. اینکه کسی از من چه توقعات دیگر دارد میتواند از من بپرسد و حق دارد از من جواب بگیرد.

من نمیدانم از شخصی چون من چه توقعی رفته میتواند که من از آن غفلت کرده باشم. من ازرو دارم از غفلت خود آگاه شوم.

تشکر.

افغان مجاهد، شماره ششم، سال دوم، ۱۳۶۲/۲/۲۰

مردم افغانستان باید باری نخورند جهاد حتمي است مهاجرين بايد تشويش نکنند تبصره بر قدم نو

اخبار افغان مجاهد که همواره در باره موضوع افغانستان
مراقب اوضاع بين المللی است و آگاهی هموطنان خود را
فريضة جهاد میدانند بطور مفصل از همه جریان ها مردم
افغانستان را مسبق نگهداشته است . بعد از ختم دور
دوم مباحثات و صحبت های ثنوی که هیچگونه فیصله ای در آن
به عمل نیامد و این مباحثات به شانزدهم جون بغرض مشور
مزید اشتراك کنندگان آن به تعویق انداخته شد یک قدم

مهم جدید از طرف حکومت پاکستان برداشته شده است. این قدم مهم آنست که جناب صاحبزاده — یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان شخصاً و مستقیماً به پایتخت های پنج دولت بزرگ که اعضای دایمی شورای امنیت ^ممتحد هستند یعنی چین، اتانرونی، فرانسه، برتانیه و روسیه مسافرت میکند همچنان در نیویارک با دبیرکل ملل متحد و در جده با دبیرکل سازمان کنفرانس ممالک اسلامی جناب شطی ملاقات می نماید و علاوه بر آن باریس کنونی کنفرانس کشورهای اسلامی اعلیحضرت پادشاه عربستان سعودی نیز ملاقات میکند.

اگرچه باید از آغاز امر ترتیبی برای یک کنفرانس بین المللی با شترک همه اعضای دایمی شورای امنیت در تحت نظارت ملل متحد صورت میگرفت افغان مجاهد توسعه مساحه مساعی بین المللی را باین شکل نیز در مورد مسله افغانستان که تنها یک — موضوع منطقوی نبوده و یک مسله جهانی بین المللی است یک قدم مثبت در مساحه بین المللی میداند.

افغان مجاهد بارها در مقالات، مصاحبات ضرورت و اهمیت رول خاص اعضای دایمی شورای امنیت ملل متحد اشترک همه همسایگان افغانستان، رول اعضای کنفرانس اسلامی و شناختن موضوع افغانستان را بحیث یک موضوع جهانی و روشن بودن این حقیقت را که تجاوز نظامی شوروی

بر افغانستان نه تنها صلح منطقه بلکه صلح جهانی را نیز تهدید می کند اعلام نموده است از اینرو هر قدمی را که درین سمت برداشته شود قدمی در سمت درست میدانند .

تصمیم ، اراده و موقف مردم افغانستان خلل ناپذیر و تنها و تنها ادامه جهاد مقدس اسلامی و جنگ مسلح ملی مردم افغانستان بوده ، هست و خواهد بود اما بموازات آن اگر کدام راه حل سیاسی با برداشتن قدم های مثبت و مؤثر در سمت سعی برای تأمین عدالت بین المللی برداشته میشود مردم افغانستان از روی یگانه معیار حقیقی که در نزد شان موجود است بر آن غور خواهند کرد . این معیار قوانین و موازین شناخته شده بین المللی بر اساس عدالت بین المللی و اساسات حقوق بشری سیاسی ، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی مردم و ملل جهان است . این معیار را مردم افغانستان وضع نکرده اند . مردم افغانستان آنها را در مورد همه مردم و ملل احترام کرده و می کنند و احترام آنها را در مورد خود حق ثابت و غیر قابل انکار خودی دانند .

بر اساس این اصول شناخته شده تصمیم های کنفرانس اسلامی و اسامبله عمومی ملل متحد استرداد همه گونه حقوق غصب شده افغانستان را مطالبه می کند .

این حقوق متضمن استقلال تام و حاکمیت مطلق ملی،
 تأمین خاک و وحدت ملی، حق انتصاب نظام حکومت و تعیین
 سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی افغانستان
 تنها و تنها به ارادهٔ اقوام مسلمانی افغانستان است که تأمین آن
 نیازمند ختم تجاوز و از میان رفتن همه گونه نتایج آن
 است و باید با اخراج بلا شرط قوای شوروی و متحدین
 آن و انتقال اقتدار سیاسی به یک حکومت عاری از همه گونه
 عناصر تحت نفوذ اجنبی و تنها و تنها زادهٔ آرزو و مندی مردم
 افغانستان آغاز گردد.

اگر برای حقیقت پسندی و عدالتخواهی راهی باز گردد
 ملل متحد میتواند طرز عمل موثر، مفید و عادلانه ای را جایگزین
 طرز عمل مباحثات ترنوبسازد که ساحهٔ آن وسیع تر بوده و
 نتیجه ای از آن توقع رفته بتواند. البته در همه حالات و
 شرایط هیچگونه راه حل سیاسی بدون اشتراك نمایندگان مردم
 مجاهد افغانستان که در مقابل تجاوز به جنگ گرم و جهاد مسلح
 مشغول هستند عادلانه و حقیقت پسندانه شمرده شده نمیتواند.
 در حال حاضر برای مردم افغانستان یگانه راه درست
 همانا راه جهاد مسلح و دلم آن است باید بهیچ صور اجازه
 ندهند با توقعات کاذب اغفال شوند و باید بیشتر از هر وقت
 بیدار باشند که آنچه را بیهای جان و خون صدها هزار شهید
 تاکنون حفظ کرده اند در اثر غفلت از حقایق و بازی خوردن

بظواهر از دست ندهند .
از طرف دیگر اگر برای حل سیاسی سعی شود یگانه راه حل
سیاسی آن است که مطابق به آمال سیاسی مردم افغانستان
باشد و با منافع مادی و معنوی ملت افغانستان در حال
و آینده منافات نداشته باشد .

شماره هفتم سال دوم افغان مجاهد، ۱۳۶۲/۳/۱

روسیه اصل زریست باهمی رانفی میکند بیانات سفیر شوروی در اسلام آباد

بتاریخ ۲۹ ماه می ۱۹۸۳ سمرنوف سفیر کبیر شوروی در پاکستان در محضر یک جمعیت اشخاص شنبه در عالم سیاست، دپلومات ها و مطبوعات که از طرف موسسه — مطالعات ستراتیژی دعوت شده بودند خطابه ای ایراد کرد که موضوع آن «سیستم امنیت مشترک آسیایی و معاهدات صلح دوستی و همکاری شوروی با کشورهای دنیای سوم» بود. ریاست این مجلس سیاسی را جناب آغا شاهی وزیر سابق پاکستان بعهدہ داشت.

سیمونوف درین خطابه درباره افغانستان نیز اظهاراتی کرد که هموطنان گرامی و خوانندگان افغان بجاهد آنرا قابل توجه خواهند یافت.

اخبار مسلم منتشره اسلام آباد خبر میدهد که:

سیمرنوف امریکا و «برخی رژیم‌های مرتجع شرق میانه» را متهم ساخت باینکه میکوشند «گفتگوهای ترنور را تودو پیدو کنند» وی علاوه کرد که از ضد انقلاب میون (بجاهدین افغانستان) مطالبه شده است که طرح عمل میا نجیگری ملل متحد را تقبیح کنند.

درین مورد به اعلامیه‌های نرعمای بجاهدین اشاره نمود. سیمرنوف گفت که دو نفر شخصیت‌های بسیار مهم به اصطلاح بجاهدین «در داخل خاک پاکستان اعلامیه‌های نشر کرده اند درحالیکه صاحبزاده یعقوب خان این گفتگوها را مضمحل خوانده و گفته است که نیات روسیه را به کشیدن قشون خویش از افغانستان صمیمانه می‌داند.

سفیر شوروی در شرح موقف شوروی تکرار نموده: «قوای شوروی بعد از درخواست رسمی حکومت افغانستان بآن کشور داخل گردید که مورد تهدید جدی جنگ اعلان نشده امپریالیزم و اجتماع علیه انقلاب ملی دموکراسی افغانستان قرار گرفته بود».

سفیر کبیر شوروی مواد معاهده‌ای را که نورمحمد تره‌کی در سال ۱۹۷۸ در مسافرت خود به شوروی بنام معاهده صلح و دوستی و همکاری با شوروی امضا کرده بود بتائید ادعای خویش قرائت نمود.

سفیر شوروی، امریکا و برخی رژیم‌های ارتجاعی شرق میانه را به تسلیح و تربیه نظامی عناصر ضد انقلاب متهم ساخته گفت «ما در افغانستان هستیم تا به دوستان خود معاونت کنیم و همینکه ضمانت‌های لازم داده شود که در امور داخلی افغانستان مداخله صورت نخواهد گرفت - حاضر هستیم از افغانستان خارج شویم.»

سفیر شوروی علاوه کرد:

«بهر حال این یک حقیقت است که هیچ یک کشور نمیتواند در برابر اوضاعی که در سرحدات آن صورت میگیرد بی تفاوت بماند.»

سفیر شوروی گفت امریکا نه میخواهد صلح و امن در منطقه حکمفرما باشد. امریکا عناصر ارتجاع ضد انقلاب افغانستان را «مبارزین آزادی» میخواند و از مداخله خود در مسایل منطقه هیچوقت منکر نشده است.

اخبار مسلم باین نکته ملتفت شده است که سفیر شوروی در میان کشورهایی که در مسایل «الطراف افغانستان» مداخله میکنند از چین نام نبرد و در جواب سؤالی گفت که چین یک قدرت معظم آسیاست و «من یقین کامل دارم که با وجود پروبلم‌های که در حال حاضر وجود دارد کشورهای ما (چین و شوروی) در آینده در سمت واحدی سیر خواهند کرد.»

سیمرنوف علاوه کرد که شوروی چین را به حیث یک کشور
سوسیالیست می شناسد و چین از این حقیقت آگاه است
که اختلافات میان شان به هدف سوسیالیستی صدمه
کافی رسانیده است و بعد از آن بتاکید گفت :

هر چند مسیر ما (چین و شوروی) خطوط نریاد منکسر
داشته باشد همه شهرها با سمت استقرار و تحکیم کامیونیزم
در جهان منتهی میشود .

در همین گفتار سفیر شوروی اظهار داشت که صلح
و امن در آسیا تنها با پیروی از اصول پنجگانه کنفرانس
باندونگ تأمین شده میتواند .

سفیر شوروی با این بیانات اصل نریست با همی را
نفی می کند . و مقصد اساسی شوروی و دیگر کشورهای
سوسیالیستی را پخش و تحکیم و استقرار کامیونیزم در تمام
دنیا اعلام میکند .

دیگر کشورهای سوسیالیست در ساحه بین المللی به این
صراحت حرف نزده اند اما در باره شوروی همواره این مقصد
روشن بوده است . اما چیزیکه قابل تعجب است اینست
که سفیر شوروی در پهلوی این اظهارات از کنفرانس
باندونگ تذکر میدهد . چین عضو کنفرانس باندونگ بود و
یقین است اهمیت نریست با همی را از نقطه نظر خود توضیح
خواهد کرد .

اگر اصل نریست با همی بچنین صراحت از طرف یک ابر
قدرت نفی گردد همه کشور های یکا مونسست که با روسیه
مناسباتی دارند که متضمن قبول این اصل است باید بروقت
خود در برابر دوست بدتر از دشمن دنیای سوم تجدید نظر
کنند.

این اظهارات سفیر شوروی در اسلام آباد پیش از
مسافرت جناب وزیر خارجه پاکستان به مسکو معنی خاصی
دارد که ما فعلاً بر آن تبصره نه می کنیم.

شماره (۸) سال دوم افغان مجاهد ، ۱۸/۳/۱۳۶۲

په افغانستان باندې تجاوز يوه سيمه ايزه

قضيه نه ده

«جانج شلاکا» د غربي المان د پارلمان غړې د سوسيال ديموکرات حزب نماينده چې په عين حال کې د جرمني د ذات البيني مسايلو او سروابطود دفاع او خارجه چارو د پارلماني کمېټې غړې دی د میاشتې په ۳۰ مه نېټه د اسلام آباد په يوه مطبوعاتي کنفرانس کې وويل: د افغانستان قضيه يوه بين المللي قضيه ده او هغه بايد پر سيمه ايز پرمولم ونه گڼل شي.

«جانج شلاکا، وويل: په غربي المان کې د ژړنو د خبرو اترو په باره کې ناوړه تفاهات وجود لري او دی د حقایقو د پيدا کولو د پاره پاکستان ته راغلی دی او د پاکستان د خارجه چارو د وزارت د غړو سره د ملاقات نه وروسته پوهېدلی دی چې د پاکستان حکومت پخپل

موقف ټينګ ولاړ دی .

هغه نه باته کړه چې د ژنيو خبرې اترې داسې بنيې چې د افغانستا
 قضيه يو سيمه ايز اختلاف وي چې په هغې کې «يولوري بل لوري
 ته پېشنهادونه عرضه کوي» اما داسې نه ده او نه ښايي چې هغه
 په بين المللي مفهوم مذاکرې وگڼل شي دا په حقيقت کې اظهارات او
 مرکې دي چې د افغانستان او پاکستان ترمنځ د يوه منځگړي په
 ذريعه صورت نيسي چې د «يوه پوسته رسان» حيثيت لري .
 «جارج شلاکا» نه باته کړه پخواله دې چې مذاکرې د مذاکرو
 په مفهوم صورت ونيسي بايد شوروي خپلې لښکرې د افغانستان
 نه وباسي . «يووازي وروسته له هغې د موضوع په نورو اړخونو
 جدې بحث کېدل شي» او په دې مورد کې يې د ملگرو ملتو اسلامي
 کمفرانس، اروپايي ټولنو او د المان د پارلمان تصميم ناموته اشاره
 وکړه . د مسلم داخبار د خبريال «نصرت جاويد» د خبر له مخې
 د جناب شلاکو په نظريه روانې خبرې اترې نتيجې ته نرسېږي
 او يوازي «لری قدرتونه کولی شي د حل لار پيدا کړي» . ټولې
 پېژندل شوي بين المللي ټولنې عقیده لري چې شوروي په
 يو بې دفاع ناپيلي هېواد ورځنۍ او تهاجمې پرې
 کړيدی دا موضوع بايد د قضیې هر ډول بحث کې په پام کې
 وساتل شي .

هغه ومنله چې قضيه ډېره پېچلې ده او په موجوده شرايطو
 کې د ژنيو خبرې اترې گټورې دي .

د المان د پارلمان غړي وويل: چې د دې خبرو اترو په مرسته « بل لوري (د کابل او شوروي) د قضیې حل خنډ وي او د وخت د تېرېدلو نه په استفادې سره غواړي د تشنج شد راکم کړي » آماده وويل چې: صاحبزاده يعقوب خان په داسې موقعيت کې دی چې کرلی شي او په حقيقت پوه شي وي ويل:

« دا د هغه (د پاکستان د خارجي چارو وزير) وظيفه ده

او همدارنگه دا د هغه حق دی هغه پرېښتې چې د شوروي په حقيقي نيت پورې مربوطې دي راپورته او رامنځ ته کړي. »

جارج شلاکا د شوروي دغه تصورونه چې د پاکستان يو شمېر دوستانو پاکستان له سترې نيولې او هغې خواته يې راکاږي چې دوی يې غواړي باطل وکړل او وی ويل دا داسې معنی لري چې پاکستان د امريکې ايو شمېر اروپايي هېوادونو د لاس آله ده په داسې حال کې چې داسې نه ده.

« نصرت جاويد » په خپله مقاله کې چې د می د میاشتې په ۳۱ مه نېټه د دغه مطبوعاتي کنفرانس په باره کې ليکلی ده ليکي: په هغه غبرګون کې چې د مطبوعاتي کنفرانس د ختم نه وروسته می د شلاکا سره وکړ هغه ماته وويل چې په لاهور کې يو شمېر په اصطلاح - روښن فکرانود ته ويلي که چېرې انتخابات وشي او نوی حکومت په پاکستان کې رويکار شي او هغه حکومت د کابل حکومت په رسميت وپېژني ستاسو مرقف به څه وي ؟

شلاکا وويل:

چې ماد هغوی په حُراب کې وویل :
 « بېلشکه به مونږ په دیموکراسۍ باندې د معتقدو خلکو چټ
 د یو انتخابي حکومت فیصله د هغوی د خپل سیاست په باره
 کې قبوله کړو اما زه عقیده لرم چې په هغه صورت کې به د فدرال
 جرمني د جمهوریت او پاکستان ترمنځ روابط سارې شي » .
 نصرت جاوید نریاتری چې په همدغه غیر رسمي صحبت کې
 کله چې د هغه نه پوښتنه وشوه چې په پاکستان کې د شوروي
 د سفیر د شرکندو نو په باره کې څه وایاست وی ویل : امکان لري
 چې د اتانزوفی اوسنی جمهور رئیس د دې خبرو اترو اثر وښود
 مباحثه) تایید کونکونه وي .»

افغان مجاهد :

لکه څنګه چې هر چاته معلومه ده « افغان مجاهد » هېڅ
 ډول مادي وسیله نلري چې وکولی شي مطبوعاتي کنفرانسونو ته
 مستقیماً خپل نماینده واستوي او په هغو موضوعاتو کې چې دده
 د هېواد پورې مربوط دی سرالونه طرح کړي نه پوهېږي هغه -
 افغاني اطلاعاتي منابع چې دغه ډول وسائل لري ولې دا کار نه
 نه کوي .

افغان مجاهد ، دوهم کال ، اتمه کڼه ، ۱۸ / ۳ / ۱۳۶۲

روسیه در زیر چتر آبی بزرگ کوردوین

اخبار مسلم، اسلام آباد - ۲۷ ی ۱۹۸۳ به حواله واشنگتن
۲۶ می؛

وزیر خارجه پاکستان با نائب رئیس جمهوری اتانرونی «جارج بوش» ملاقات کرد. صاحبزاده یعقوب خان به آنرا انس A.P.P. گفت که نائب رئیس جمهوری اتانرونی پشتیبانی «جامد و صریح» خویش را از موقف پاکستان در بحرانی که در نتیجه مداخله نظامی روسیه در افغانستان بوجود آمده است اظهار داشت.

صاحبزاده یعقوب خان علاوه کرد که «بوش» گفتگوهای غیر مستقیم شهنور را نیز تأیید نمود.

وزیر خارجه پاکستان با مدعی العموم اتانرونی «ویلیام منرخت» نیز ملاقات نمود.

اخبار مسلم علاوه میکند که وزیر خارجه 'اتازوفی' «شولتز» نیز مساعی ملل متحد و خارج شدن قوای شوروی را از افغانستان تأیید نمود. وزیر خارجه 'پاکستان' با کوالیار دبیر کل ملل متحد در حالیکه کوردو ویزیزها خبر بود در نیویارک ملاقات نمود.

اخبار انگلیسی مسلم منتشره اسلام آباد ۲۷ می

بحواله خبر منتشره ۲۶ می از پشاور می نویسد که: اتحاد اسلامی مجاهدین افغان (حرکت انقلاب، محاذ ملی اسلامی، وجهه ملی نجات افغانستان) بر حزب اخوان المسلمین عرب و جماعت اسلامی پاکستان در اثر «مداخله» ناشایسته ایشان در امور داخلی اجزای مجاهدین «بدون معلومات و آگاهی» از اوضاع جهاد و نیات و اهداف ملت مسلمان افغانستان «اعتراض کرده است. این اعتراض در یک ابلاغیه مطبوعاتی انتشار یافته است.

اتحاد اسلامی مجاهدین افغان اعلان کرده است که «تا وقتیکه قشون روس بلا شرط از افغانستان خارج نشود، حکومت اسلامی برقرار نگردد، حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و استقلال کامل افغانستان دوباره بدست نیاید اسلحه را بر زمین نهند گذاشت».

قرار خبر منتشره در اخبار انگلیسی پاکستان تایمز منتشره راولپنڈی تاریخ ۲۸ می به حوالہ اسلام آباد ۲۶ می

پاکستان و نیپال ضرورت مبرم حل عادلانه و شرافتمندانه،
قضیه افغانستان را بر اساس خروج قوای اجنبی، استرداد حاکمیت
ملی استقلال سیاسی صبغه عدم انسلاک افغانستان و استرداد
حق مردم افغانستان در تعیین سرنوشت شان و بازگشت مهاجرین
افغان برضای خود شان با مصوونیت و عزت تاکید کرده اند این
موقف در ابلاغیه مشترکی تثبیت گردیده است که در پایان مسافرت
رئیس جمهور پاکستان به نیپال از طرف صدر ضیاء الحق و —
اعلی حضرت شاه بیرند را بگرام شاه دیو پادشاه نیپال انتشار
یافته است.

افغان مجاهد؛

وزیر خارجه پاکستان قبل از رفتن به امریکا به چین
عربستان سعودی، انگلستان و فرانسه نیز مسافرت نموده است.
اگرچه مساعی برای جلب پشتیبانی از طرز عمل نمایندۀ —
ملل متحد و گفتگوهای ژنوبریان دارد که مقدرات آنرا اجتماع
۱۶ جون تعیین خواهد کرد اما این نقطه روشن است که علاوه
بر تصمیم نامه های کنفرانس اسلامی و اسامبله ملل متحد همه
اعضای دایمی شورای امنیت ملل متحد اخراج قوای شوروی

حاکمیت ملی و تمامیت خاک و حق مردم افغانستان را به تعیین سرشت
شان از جانب خود شان تأیید می کنند و اکنون دیده شود
که روسیه در مقابل اینهمه چه موقف اتخاذی کند. وزیر
خارجۀ پاکستان در ۹ ماه جون به مسکوی رود.

روسیه دیگر نمیتواند چهره حقیقی خود را پنهان نگهدارد
اما روسیه در همه حال کوشش خواهد کرد با تکتیک هائی که در
نزد همگان روشن است برای دوام دادن گفتگوها به شکل کوفی
سعی کند و در زیر چتری که کوردو وینز از پارچه آبی رنگ ملل متحد
برافراشته است خود را از باران افکار عامه جهانی تا مدتی پنهان
کند.

بهر حال موقف ما معلوم و روشن است. با هر روزیکه می گذرد
مردم افغانستان به حتی بودن دوام جهاد اسلامی و ملی خویش
مصمم تری شوند و هرگز نخواهند گذاشت مقدرات شان را جز
خودشان دیگری تعیین کند.

موقف ما و تصمیم ما هو قضا و تصمیم دوام جهاد است
هیچ ملتی که به شرافت ملی و کرامت انسانی عقیده داشته باشد
راه دیگری را جز دفاع مسلح تا آخرین دم در دفاع از خاک
و نوا میس دینی و ملی خود اختیار نخواهد کرد.

اگر ملت یا مردمی وجود داشته که در مقابل اشغال
خاک و پامال کردن حقوق معنوی خود دفاع نکند و فیصله -
مقدرات خود را به اجنبیان بگذارد باید خود را معرفی کند زیرا ما

چنین مردم و ملتی را سراغ نداریم و تصور آن از خیلۀ ما بیرون
است.

مردم افغانستان ارزش صلح و امن را میدانند اما صلحی
که عادلانه نباشد صلح نیست.

شماره ۸ سال دوم افغان مجامد

۱۳۶۲/۲/۱۸

ضمانت‌های احتمالی بین‌المللی از وزیر خارجه امریکا در پشاور چه توقع می‌رود ؟

اگرچه از نقطه نظر مبارزین آزادیخواه افغانستان از آغاز تا انجام روشن شده است که نتایج این گفتگوها در غیاب نمایندگان افغانستان در نزد مردم افغانستان اعتبار نخواهد داشت جلب توجه بیکی از فقرات ابلاغیه مطبوعاتی دفتر اطلاعات ملل متحد در شرنور (در صفحه اول ستون مقابل همین شماره) را لازم می‌دانیم. چنانکه ملاحظه می‌فرمایید از این ابلاغیه برمیآید

که بحث بر موضوع ضمانت های بین المللی با ارتباط — خارج شدن قشون مجاوز سروس از افغانستان اجازت داده شده است. باین تقریب ابلاغیه مطبوعاتی به دو ضامن احتمالی اشاره کرده و از روسیه و اتانرونی نام میبرد. از خبرهای شایع شده درینباره شنیده شده است که ضامن های دیگر هنوز زیر غور است.

پیش از آغاز گفتگوهای دور سوم شرنو از چین نیز نام برده شده بود اما درین ابلاغیه نام چین شامل نیست امکان دارد موضوع ضمانت بین المللی بشکل طرح شده باشد که چین اساساً آن را غیر قبول دانسته و هم نشینان شرنو که در غیاب همدیگر با هم گفتگوها را دوام میدهند حد خود را شناخته باشند.

امریکا تاکنون درینبار جواب مثبت نداده است. موقوف — امریکا اینست که نمی تواند پیش از آنکه قرارنامه را ببیند خود را بحیث یکی از ضمانت کنندگان متعهد بسازد. اگر طوریکه گفته شده است نماینده دبیرکل ملل متحد با مسکو و واشنگتون در تماس اید البته در میان موضوعات دیگر برین موضوع نیز بحث خواهد شد.

سخنگوی امریکا اضافه کرده است که اگر قرارنامه — گفتگوهای شرنو در باره مشور با مهاجرین افغانستان و ترتیب برآمدن قوای شوروی در چوکات وقت معین

مورد موافقه قرار گرفته بتواند در آن وقت نوبت به طرح موضوع ^{ضمانت های} بین المللی میرسد .

جناب شولتز وزیر خارجه امریکا بتاريخ ۲ ماه جولای به پاکستان می آید و تا ۴ جولائی درین کشور خواهد بود .

گفته شده است که وزیر خارجه امریکا معلومات مزیدی در باره گفتگوهای شرنواز جناب صاحبزاده یعقوب خان بدست خواهد آورد . و نیز جناب شولتز از تماس های — و امشنگتن - مسکو به جناب صاحبزاده معلومات مزید خواهد داد . همچنین به تعقیب این ملاقات ها وزیر امور خارجه چین به پاکستان خواهد آمد . هنوز اعلان نشده است که وزیر خارجه روسیه که از طرف وزیر خارجه پاکستان در مسافرت مسکو دعوت شده بود چه وقت به اسلام آباد خواهد آمد .

در نقاط نظر امریکا و پاکستان اساساً قرابتی موجود است و بیقین امریکا و پاکستان بلجندیت و صمیمیت سعی خواهند کرد که نه مینه برای راه حل انز جانب ایشان غیر مساعد نگردد . روسیه سعی خواهد کرد که رول چین را خورده جلوه دهند اما امریکا و پاکستان نمی توانند از اهمیت چین چشم پوشند .

بهر حال اشتباه بزرگتر از تأیید طرز عمل کنونی ملل

متحد بشکل کنونی و گفتگوهای شهنواشتباهی خواهد بود که
امریکا مردم مبارز افغانستان را نادیده بگیرد. بایقین کامل
می توان گفت که پاکستان نیز اکنون به تکتیک های غیر صمیمانه
روسیه بیشتر پی برده خواهد بود.

گمان نمیرود که امریکا و چین هیچوقت از این تکتیک ها
غافل بوده باشند. مساعی پاکستان تاکنون جدی بوده و شند
حکومت پاکستان از نهایت صمیمیت و صبر سیاسی کار گرفته
است. اگرچه حکومت پاکستان تاکنون از دانش سیاسی کار
گرفته و اظهار نکرده است روسیه جز در سطح تشریفات
صمیمیت پاکستان را قدر نکرده است.

تا وقتیکه روسیه حق تعیین سرنوشت آیند افغانستان
را در انتخاب طرز حکومت و سیستم سیاسی، اقتصادی،
اجتماعی و فرهنگی بر اساس اراده و آرای آزاد مردم افغانستان
نشناسد.

تا وقتیکه حاکمیت ملی و استقلال تام سیاسی و تمامیت
ارضی افغانستان تضمین و تامین نگردد.

تا وقتیکه خارج شدن کامل قوای اجنبی از افغانستان -
تضمین نگردد و به تجاوز نظامی خاتمه داده نشود.

تا وقتیکه شرایط بازگشت مهاجرین افغانستان که عبارت
از استقلال و استقرار یک حکومت اسلامی انتخابی بالارده -
آزاد مردم افغانستان است تشبیه نگردد. تا آنوقت موضوع

ضمانت بین المللی را نمیتوان قابل بحث ندانست. و حتی در صورت باید ضمانت بین المللی از جانب شورای امنیت ملل متحد داده شود که متضمن ضمانت همه اعضای دایمی شورای امنیت است.

امید است که جناب وزیر خارجه امریکا در پاکستان تنها بدیدن خیمه های مهاجرین در آفتاب سوزان کپ ها اکتفا نکنند و آتشی را در نظر بگیرند که در سرتاسر کشور افغانستان در گرفته و مردم افغانستان درین پنجسال آنرا می خواهند با خون خود خاموش کنند.

اگر کسی می خواهد از حال مردم افغانستان آگاه شود باید خود را با مال سیاسی شان آگاه بسازد.

مردم افغانستان ویرانه های خود را باز آباد خواهند کرد. مزارع خود را باز سرسبز خواهند ساخت. مردم افغانستان از دنیای بشریت توقع دارند که بان چیزهاتوجه کنند که جبیره نمیشوند یعنی عقاید دینی نوامیس ملی، استقلال کشور و آزادی مردم و.....

وزیر خارجه امریکا باید اینرا هر بدانند که مردم افغانستان تبلیغات سوء روسیه و برخی عاقل نا آگاه را تاکنون باور نکرده اند که امریکا نمیخواهد جنگ در افغانستان خاتمه یابد و این گونه اشتباه را از مردم امریکا هرگز توقع ندارد.

۱۲۶

اما اگر امریکا در ترتیباتی سهیم شود که منافع
ملی افغانستان از آن صدمه بیند فرقی از دیگران
نخواهد داشت.

شماره (۹) سال دوم افغان مجله، ۱۳۶۲/۴/۹

—————

د روسیې وروستی رسمي موقف

حقایق باید ښکاره وویل شي او واقعیتونه باید یوه لحظه هم دسترګوله نظره لېږي نه وي. توقع هغه بېمول تخم دی نشو کولی پوه شوی چې دهغې نه به څه شي زړغون شي. دمصیبت په وخت کې سختی باید دهغې نه چه ده سخت وګڼو او د هغې په مقابل کې بجا دلې او مقاومت ته باید پاڅېږو. باید په دې تریخ حقیقت اعتراف وکړو چې دېره وړه ښاني موجوده نه ده چې یو واقع بڼی سترګې هغه د روسیې د پالیسۍ تغییر د اسلام د مجاهدینو او ملي مبارزینو او د افغانستان د آزادو ځواکونو په مقابل کې قبول کړي.

د روسیې د نظامي عملیاتو تشدید، د خطه آهن تهدید، د نظامي ادوا اعمار د کمونیزم تعلیم و تبلیغ او ادارې سیستم ته تغییر ورکول، اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي چارې په یوه کلمه روسیې کول ټول

افغانستاني شيان غیر اسلامي کول، هر اسلامي څیز د دې واقعیت تائید کونکی دی.

باید وې له مکشه زیاته کړو چې د دغو نیتونو لړز (اعمال د اوبډې مودې د پروگرامونو په اساس د دایمي او پاینده تاسیساتو په خاطر دی. د نظامي امو او په هغې پورې مربوطې علمي او تخنیکي موسسې نه یوازې د داخلي استیلا له نقطې نظره بلکه په خاص طور د استفادې له نگاه نه د افغانستان د سرحدونو نه خارج بنا شوي او ټینګېږي. په بین المللي ساحه کې روسيې حتی د افغانستان په موضوع باندې په ملګرو ملتو کې په بحث کولو مخالفت کړیدی او وروسته له هغې چې د هوی د موقف باوجود په موضوع باندې بحث شوي دي د مصوبه تصمصیم ناموسره یې مخالفت کړی او د ملګرو ملتو د فیصله نامو محتویات د افغانستان په داخلي امورو کې مداخله ګڼي. اماله بلې خوا د ژنیو د غیر مستقیمو خبرو اترو لړز عمل کله په «ترست سمت قدم» او کله «مثبت ګام» بولي. روسیه د بین المللي مجامعو په اظهاراتو او بیانا ترکې په نشریاتو او مطبوعاتو کې کله چې په افغانستان باندې د روسانو د نظامي تجاوز قضیې ته اشاره کوي هغه «د افغانستان د اطرافو مسائل» بولي.

دا «درست سمت» او «مثبت ګام» د روسیې له نقطې نظره

څه شی دی؟

د دې پوښتنې ځواب کول شى چې د همدراعظم د مرستيال او خارجه چارو وزير اندري گرومیکو په تازه ترينه او مهمترينه بيانېم کې پيداکړى .

گرومیکو د جون په ۱۹ مه نېټه دروسيې درسمى منابعود خبرپه حواله په مسکو کې د يو مفصل راپور په ذهن کې چې د بين المللى اوضاعو او دروسيې د خارجي سياست په باره کې يې دهغه هېواد عالمي ترينې کتکړې ته تقديم کړوويل؛ چې روسيه په کامل طور د افغانستان د حکومت د پاليسۍ (د کابل د رژيم) د خبرواتروله لارې د ملګرو ملتو د سرمشري د منځګرتوب يو قرار ته درسېدو په باره کې ملا تړکوي او متوقع دى چې د دغو خبرواترونه « مثبت نتايج » حاصل شي .

گرومیکو زياته کړه: « د دې خبرواترو په اساس ممکنه ده چې يو قزاق نامه د افغانستان د خارجي وجه د پرېوېلم د مربوطو موضوعاتو په باره کې لاس ته راشي .

تر هغه ځايه چې د افغانستان په داخلي امورو پورې اړه لري موضوع د افغانانو په فيصلي پورې منوط ده . » د مسکو راپور په ټولو سرويسونو کې د پښتو او دري نشریاتو په شمول تاکيد کړى چې د ژنيو خبرې اترې د گرومیکو د بياناتو په اساس يوازې د افغانستان په خارجي جنبه تعلق لري . سياسي مبصرينو د گرومیکو بيانېه داسې تفسير کړيدى چې: « د گرومیکو بيانات د ژنيو خبرې اترې د خارجي امورو پورې محدود دي .

له دې کبله د دې بیانا توحيقي مفهوم دادې چې هيڅ ډول سياسي تغيير منظور نه دی.»

له دې کبله دروسيې وروستی موقف هغه دی چې «د کابل رژیم» د افغانستان پېژندل شوی حکومت دی او د ژنيو خبرې اترې د هغو موضوعاتو په باره کې دی چې یوازې خارجي جنبه لري.

د جون د میاشتې په ۲۶ مه نېټه «جارجی اباتوف چې د شرق او غرب د موضوع دروا بطر د متخصص په حیث کښل شوی دی د ژنيو د دپلوماتانو په یوه غرمې کې د بیانیې په ضمن کې وویل: په جګړه د دې چې د پاکستان سره یو قرار داد امضاء شي اوضاع تونه ورکړل شي چې د مبارزینو د وژنې د مقاومت کمپونه ترل کېږي مسکو حاضر دی خپلې لښکرې د افغانستان نه وباسي.

تر هغه حایه چې د افغانستان د مجاهدو، مبارزو او ازادی خوا خلکو پورې مربوط ده د شوروي قواو او د هغوی د متحدینو د پوره او بلا شرط و قید خارجېدل د افغانستان نه او دیو انتخابي اسلامي حکومت استقرار د افغانستان د خلکو په لټه. اراده د افغانستان د خلکو د سياسي امالو یوازینی هدف دی او تر هغې چې دا هدف په لاس نه دی راغلی هيڅ قوت نشي کولی د افغانستان خلک له جهاد نه منع کړي.

افغان مجاهد، دوهم کال، نهه گڼه، ۱۳۶۲/۴/۹

«آيا همدغه د ژنيود مذاکرو خاتمه ده؟» «بلی!»

د افغانستان د قضيې د يو سياسي حل د لټې د غير مستقيم خبرواترو - ونيمه دوره چې د جون په ۱۶ مه نېټه شروع شوې وه د ۱۹۸۳ کال د جون په ۲۴ مه نېټه پای ته ورسېده. د دغو خبرواترو نه کاره نتيجه هماغه ابلاغيه ده چې دا کړت حتی د يوې بيا نې په حيث د سرمشري او يا د هغه د نښاندو کور د ويز له خوا صادر نشوه او محض د يوې اطلاعاتي د پانې په حيث د ملگرو ملتو د اطلاعاتو د څانگې د جهاني سازمان د اروپايي دفتر نه نشر شوه.

«افغان مجاهد» په همدغه کښه کې د هغې عين متن لوستونکو ته تقديم کړيدی ترڅو وکولای شي بې له دې چې د نورو د تعبيراتو او تغييراتو د تاثير لاندې راشي هغه مستقيماً مطالعه تحليل او قضاوت کړي.

دا اخبار د هېش په ډول دا خپله فریضه کښي چې حقایق
اونفس الامر د لوستونکو او خاصاً دخپلو وطنوالو په اطلاع
وړسوي.

هغه وخت چې کور د وینز د پاکستان خارجه وزیر د وروستی
جلس په پای کې د ملاقات د کړنې نه پرون ته مشایعت کاوه
د خبریالانو له منظره وه. د خبریالانو نه یوه دهغه نه پوښتنه
وکه:

«آیا همدغه د ژنیو د مذاکرو خاتمه ده؟» کور د وینز د
هغه په ځواب کې وویل: «بلې» بیا د ملګرو ملتو منځګړي
نزیات کړه چې په اوسني حال کې په ژنیو کې د دې نه زیات د
خبرو اترو دپاره ضرورت نه دی پاتې شوی. دیوې پوښتنې
په ځواب کې یې وویل: چې دی به سیمې ته خپل تګ و راتګ
له سره پیل کړي امانېته یې په خبرو اترو کې د سیمو
طرفینو په موافقت پورې مربوط ده.

د دغو اظهاراتو نه کولی شوو په دې پوه شوو نه یوازې
دا چې په ژنیو کې د بلې دورې د خبرو اترو د آغاز دپاړ موافقه
نه ده شوی بلکه سیمې ته دهغه مسافرت د نېټې په باره کې هم
موافقه نه ده شوې. زمر بن لوستونکی خبر دی چې د پخوانو خبرو
اترو په پای کې د مذاکرو په دوام موافقه شوی او نېټه
یې هم د موافقې په اساس د جون ۱۶ مه ټاکل شوې وه.
د دغو اظهاراتو د ټول وضاحت باوجود بل خبریال پوښتنه وکړه

چې آیا د خبرو اترو په پای کې چې اوس سرته رسېدلی پرختګ حاصل شويدي. کور د ویرن د هغه په ځواب کې وویل:
 «مونږ خپل پرختګ ته دوام ورکوو، مونږ پرختګ کړيدي.»
 بل خبريال د پرختګ د اندازې او پیماني پوښتنه وکړه کور د ویرن په ځواب کې قابل اعتنا پرختګ ته اشاره وکړه او د زیاتې شرحې له ورکولو یې د ده وکړه.

د افغان مجاهد وظیفه ده خپلو لوستونکو ته ښکاره کړي چې زموږ اطلاعاتي منبع په هغو منابعو پورې محدود ده چې د کور د ویرن په خبرو د خپل نقطې نظره رڼا اچوي او له همدې سببه ده چې مونږ کولی شو بعض په ځینو برخو کې عین کلمات د ناڅنګ په منبع کې په اطلاع ورسوو او هغه چې اطلاعاتي منابع یې زموږ د لاس رسېدونه پټ ساتي بعض له ناچارۍ په غیر مستقیم ډول خپلو لوستونکو ته تقدیمولی شو.

دغه اخبار که سرمایه او وسایل لري ژنیوته یې نایند لېږه او را سايې په دغو مواقعو کې پوښتنې کولی چې زموږ وطنوال په خاص طور حق لري د هغو موضوعاتو په باره کې چې د دوی د مقدراتو پورې مربوط دي د هغې ځواب ترلاسه کړي او پوره شي.

مونږ یو ځل بیا د هغو افغاني موسساتو توجه چې هم سرمایه او هم وسایل لري د دوی دې مسوولیت ته راجلبوو که تر اوسه

يې نه دي کړي ورسوسته له دې د افغانستان د خلکو د حق ادا کولو په برخه کې خپل وظايف اجرا کړي.

د خلکو د آگاهۍ حق د بشري کتلو د پېژندل شوو حقوقو

څخه دي.

که د افغانستان د خلکو نور حقوق پر دو اواجنبا نغصب کړي دي دا حق مونږ بايد ادا کړو. د افغانستان مهاجرين اقلا حق لري کامل اطلاعات ولري. بين المللي مرستې چې د — مهاجرينو سازمانونو ته رسېږي د دغه ډول اطلاعاتو وسايل او سرمايه تهيه کولی شي. په هر حال فعلا همدغه مقرضه کافي گټور او د مشهور قول پر بنا «اگر در خانه کس است یک حرف بس است» د دغې مقالې اصلي موضوع ته راگرځو.

کود دويز بالاخره د ټېنټې بڼه لاره پيدا کړې او وي ويل چې دده نطق به يوه مطبوعاتي ابلاغيه دنن ورځې په ماينام (د جون په ۲۴ مه) نشر کړي.

د دې با وجود خبريالانو پوښتنې وکړې. څه وخت چې له هغه نه پوښتنه وشوه آيا د افغانستان د پروېلم يوې موافقې ته درسيډو منظر تر کوم حده سروېنا نه دي. په جواب کې يې وويل چې يوه موافقه نامه به تهيه شي اما هغه وخت چې «يو تعداد شيرونه واقع شي» او د زياتې شرحې او توضيح نه يې ډډه وکړه. لوستونکي دې ملاحظه وفرمايي چې «د يو تعداد شيونو واقع شي» کلمات د ناڅنګ په منځ کې نيول شوي

اوله همدې کبله چې د جناب کوردو ويزعين کلمات دې بايد
دقت وشي چې يا جناب کوردو وينز «يو تعداد شيونو» يعنې
هغه شيان چې واقع کېدای شي غواړي هغه نوع مطالب پټ -
وساتي؟ په هر حال دهغو کسانو د پاره چې تر قع يې لرله د
شرينو د مذاکرونه به نتيجه په لاس راشي دغه يې فرجامه نتيجه
او مجبورول حتماً د معقول يا اوس ترمنه وي.

افغان مجاهد په هغې کپ يوشنکاره موفقيت ويني او
دغه موفقيت دروس کاښايي د دغو يې نتيجه خبرواترو
دوام دی. اوس به روسيه داوب دې او مجبورولې مودې
د پاره وخت ولري چې خپلو تخريبي مادي او معنوي
پلانونو ته د افغانستان دورانولو او وژلوله لاري، دنظامي
استحکاماتو جرړول، د خط آهن تعديد، دنظامي ادا واعرار
د کمونيزم تعليم و تبليغ، دراتلونکي نسل فسادونه تعقيب
کړي او د تطبيق ساحې ته به يې د پرنيزدې او د هر
پراخه جوړکړي.

که چيرې اوس هم څرک وي چې د افغانستان د قضيه سيا
حله ته د دغه طرز عمل په اساس توقع لري بايد پوه شي چې
کوردو ويز به بيا اسلام آباد، کابل او حتی تهران ته لار شي اما په
پای کې به لکه څنگه چې روسيې د کابل د رژيمه نماينده ته
هدايت ورکړي و خبرواترو ته به د وخت د تېرېدو په منظور
دوام ورکړي او حتی د خپل موقف په باره کې د توضيحاتو تر نه به

۱۳۶

هم دده وکړي ترڅو د مسئلې د ځنډ او تعويق دپاره زمينه مساعد
پاټ شي او جهاني عامه افکار د خبرو اترو په جريان اغفال شي.
موښ پوره يقين لرو چې د روس دغل بازي به ټولټورونښانه
شي.

په هر حال ترينو د آزمويښ او پوهېدو ميدان و. موښ يقين
لرو هغو چې زموښ خوفونه او شکونه کما ملا په ځای نه کښل
تر يوه حده پوهېدل وي چې موښ واقع بين تر او دوی خوشبين
وو.

تر هغې چې د حل عادلانه اوقابل قبول لار د افغانستان د
خلکو په وړاندې پيداشي زموښ ټول افکار، اعمال او هڅې بايد
د افغانستان دملي او اسلامي جهاد تقويې او دوام ته
متوجه وي او انشاء الله دغسې ده اووی به .

افغان مجاهد، دوهم کال، نهه گڼه

۱ - ۴ - ۱۳۶۲

ابلاغیه مطبوعاتی شرنو

در پایان دور آخرین گفتگوهای شرنو که بتاريخ ۱۶ جون
آغاز گردید اداره اطلاعات ملل متحد بتاريخ ۲۴ جون ابلاغیه‌ای
نشر کرد که افغان مجاهدین متن آنرا تقدیم میکند تا خوانندگان
گرامی ما شخصاً آنرا مطالعه و تحلیل فرمایند.

«متن»

در پایان گفتگوهای غیرمستقیم در باره افغانستان ابلاغیه
مطبوعاتی ذیل امشب از طرف دفتر اطلاعات ملل متحد در نیجا
(ژنو) نشر گردید.

دور سوم مباحثات بامیانگیری نه‌ینده شخص دبیرکل
ملل متحد بتاريخ ۱۶ جون در شرنو آغاز و بتاريخ ۲۴ جون ۱۹۸۳
پایان یافت.

شاه محمد دوست وزیر خارجه افغانستان و صاحبزاده
يعقوب خان وزير خارجه پاکستان برای این مقصد در ژنو حاضر
بودند.

حکومت ایران، توسط نماینده دایمی آن در ژنو دفتر ملل متحد
در ژنو، از جریان مباحثات مسبق میگردید.

در بررسی مسوده متن یک قرارنامه جامع پیشرفت مزید
حاصل گردید. مباحثات شیوه واقع بینانه و درخور چنین مقاولات
صورت گرفت.

همچنان تصمیم خود را به تقییب کردن جستجوی یک قرارنامه
جامع که به منظور یک حل سیاسی پاینده طرح شده باشد یکبار
دیگر تأیید کردند.

و همچنین عقیده خود را به اینکه غلبه بر موانع و عوایق که
هنوز موجود هستند امکان پذیر است بار دیگر تأیید نمودند.

این طرز عمل دیپلوماسی هنگامیکه دیاگو کورد و وینز معاون
دبیر کل ملل متحد بعد تر در طی تابستان به منطقه مسافرت کند
ادامه خواهد یافت.

درین حالات نماینده شخصی (کورد و وینز) با حکومت های
شوروی و اتازونی که با ایشان نسبت ضمانت کنندگان احتمالی داده
شده است مشوره های مقدماتی خواهد نمود.

امادگی برای اتخاذ ترتیباتی که به غرض بازگشت خوش برضای
مهاجرین منظور است و تحقیق آنکه این ترتیب قنابخش باشد نیز آغاز خواهد گردید.

نه خوشبین هستم نه بدبین هستم

بتاریخ هفت جولای سرمنشی ملل متحد دوکویلار گفت در موضوع حل قضیه افغانستان که در گفتگوهای غیرمستقیم در ژنو مطرح بود نه خوشبین است و نه بدبین «افغان بجا دهد» عین سوال و جوابی را که در یک کنفرانس مطبوعاتی میان او و خبرنگاران به میان آمد تقدیم می کند. متن قرارذیل است :

سوال :

از طرف اندری نیف نماینده اخبار تربیون در ژنو :
« آیا آخرین دور مذاکرات در موضوع افغانستان که اخیراً در ژنو صورت گرفت با خوشبینی ای که شما در ماه اپریل درین موضوع اظهار کردید هماهنگ است و به صورت عمومی از نقطه نظر ملل متحد نیت شما درباره عمل سیاسی که به تعقیب این مذاکرات به سلسله مساعی شما درین زمینه صورت بگیرد چیست ؟ »

جواب:

(منشی عمومی ملل متحد): « من باشما طوریکه رسم من است ، به صراحت صحبت خواهم کرد ، در ژنر یک اندازه پیشرفت حاصل شد اما این اندازه در نزد من کافی نبود من سرعت بیشتر را ترجیح میدادم . تا وقتی که دو طرف ذی علاقه و طرفهای دیگر که بطور مستقیم علاقمند هستند دوام مساعی من را ، آرزو دارند من خود را در اختیار ایشان گذاشته ام ، از نیرو من حق ندارم که اگر چه پیشرفت کند باشد کم دل شوم فلذا مساعی خود را دوام خواهم داد .

نماینده شخصی من (کورد و ویز) به اسلام آباد و کابل رفته مساعی خود را تعصیب خواهد نمود امید وارم قدم ها سریعتر شود ، من شخصا در نیویارک با سفرای طرفهای ذی علاقه در تماس خواهم ماند و طوریکه چندین بار اظهار کرده ام من نه - خوشبین هستم نه بد بین . من واقع بین هستم و در نزد من واقع - بینی اینست که این حقیقت را در نظر بگیرم که دو طرف یعنی پاکستان و افغانستان اظهار علاقه می کنند و این اظهارات شان تنها عرمانه نبوده بلکه وزرای خارجه این دو کشور در بیانیه های خود آن را اظهار داشته اند . »

سوال :

(پی ایر سیمونیچ) :

« اجازه بد هید باز به گفتگوها در موضوع افغانستان باز گردم ،

چنان می نماید که یکی از موانع ضمانت هیلن المللی برای عدم مداخله باشد که جزو قرارنامه است آیا برداشت شما در اثر تماسهای شما چیست که قوت های بزرگ بطور اتحاد شوروی، آمریکا و چین برای این گونه ضمانت حاضر هستند یا نه ؟»

جواب :

(منشی عمومی ملل متحد) :

من با شما موافق هستم که در ساحه کلی گفتگوهایکی از - موضوعات مهم اینست که شما به آن اشاره کردید، در نزد من هنوز اظهار نظر درین موضوع اندک پیش از وقت است زیرا اساس مطلوب گفتگوها این است که پیشرفت از همه جهات در همه زمینه ها مرادف با هم و مجموعاً صورت بگیرد، این جهات شامل برآمدن قوای شوروی، عدم مداخله در امور داخلی منطقه و مسله ضمانت ها و مسایل مربوط به پناه گزینیان است، ما میخواهیم در زمان واحد در همه جهات بطور مرتبط پیشرفت حاصل کنیم، ازین سبب من در حال حاضر نمیتوانم عکس العمل قطعی کشور های ایرا که ضمانت شان محتمل است درباره عدم مداخله در امور داخلی کشورهای منطقه به شما بگویم، البته می دانید که درین موضوع نه تنها افغانستان بلکه دیگر کشورهای منطقه نیز شامل هستند.

بتاریخ چهارده جولائی منشی عمومی ملل متحد در یک دعوت داشت که از طرف انجمن خبرنگاران جهان که در نزد ملل متحد

مقیم هستند ترتیب داده شده بود نسبت به سرعت جریان
گفتارهای ژنر عدم قناعت خود را اظهار نمود و گفت: «اخرآدر
ژنو پیشرفتی به عمل آمد اما در نزد شخص من این پیشرفت
تاکنون به درجه نبوده است که کافی پیدا شده شود باوجود
این فکری کنم که باید ناگزیر صبور باشیم زیرا پروبلم خیلی پیچیده
است.»

منشی عمومی علاوه کرد که نود فیصد مسوده یک قرارنامه
جامع که اساس مذاکرات بر موضوع افغانستان است مورد موافقه
قرار گرفته است، یک تقسیم اوقات تحت بحث است که البته وقت
وغورمزیدی خواهد ما هم چنین بر پروبلم ضمانت ها کاری کنیم
که حل آن کار آسانی نیست.

منشی عمومی گفت سعی می شود که راه برای حضور پناگزیان
افغانستان در صحنه این مساعی پیدا شود وی تاکید کرد که
پاکستان و افغانستان به حل قضیه از راه مساعی ملل متحد
محض علاقمند نیستند بلکه هر دو مطالبه می کنند که باید این
مساعی دوام داده شود ازینرو دوام مساعی من در نزد من یک
حتمیت است، زیرا تا وقتی که طرفهای ذی علاقه دوام مساعی
ملل متحد را نخواهند و بظیفه ملل متحد است که در معاونیت
با ایشان سعی ورزد.

شماره ۱۰، سال دوم افغان مجاهد، ۱/۵/۱۳۶۲

وعدہ‌ها در درہٴ خیر

سرمقالہ نیویارک ٹائمز - بیانات صدراعظم و

وزیر خارجہٴ جاپان - بیانات رئیس‌جمهور

پاکستان

اخبار نیویارک ٹائمز در ہفتہٴ اول جولائی تاکید کرد کہ
باید شوروی برای خارج شدن عساکر خود از افغانستان
وقت معین نموده و بیرون شدن آنها را در داخل اوقات
معین قبول کند تا مذاکرات کہ از سه سال بہ این طرف
برای رسیدن بہ این هدف صورت می گیرد پیشرفت
کرده بتراند.

نیویارک تایمز می نویسد :

« اگر روسیه حقیقتاً می خواهد افغانستان را ترک کند و فضا را برای موافقه بر دیگر موضوعات بین المللی صاف سازد در آن صورت شایان است که با روسیه معاونت شود که از افغانستان به شکل آبرومندی خارج گردد . »

نیویارک تایمز در یک سرمقاله تحت عنوان « وعده ها در دره خیر » می نویسد :

« آنچه شولتز وزیر خارجه آمریکا در دره خیر به پناه گزینیان افغان که آنرا او به کف زدن ها استقبال کردند اظهار داشت نصف آسان یک پالیسی روی موضوع افغانستان است . شولتز با لهجه پر از احساس گفت « ما با شما هستیم » اما این سوال بخاطری آید که : « بسوی کلام هدف ؟ » فرض کنید شوروی بر خروج قوای خود از افغانستان قیمت بگذارد که در مقابل آن راه اسلحه که اکنون برای مبارزین باز است مسدود گردد ، آیا آمریکا حاضر است چنین معامله را قبول کند ؟ مفکوره برآمدن قوای شوروی از افغانستان در قلب مسوده یک قرارنامه جامع جا دارد دیاگو کوردوویز میا نجی ملل متحد رشته های مختلف را برای یک قرارنامه یکپارچه بهم ریخته است .

مطلوب این قرارنامه آنست که یک آتش بس (اوربند)

بمیان آید انگاه صد هزار عسکر شوروی عقب نشینند و چهار ملیرن پناه گزین افغان باز گردند، اما این ترتیب کمونست ها را در کابل بر سر اقتدار نگه میدارد و به طور واضح به انها موقع میدهد که از شوروی اسلحه و مشاورین نظامی بدست آورده بتوانند.

در حالیکه پاکستان را متعهد میسازد که راه های رسیدن اسلحه را به مبارزین افغانستان مسدود نماید این تکتیک ها عیان بوده و حاجت به بیان ندارد. آیا مبارزین مقاومت افغانستان که در سرتاسر کشور پراکنده هستند قبول خواهند کرد که مخالفین کمونست شان بر سر اقتدار بمانند؟ سوال دیگر اینست که چه چیز میتواند روسها را ازین که باز در داخل افغانستان مارش کنند باز دارد؟

همچنان چرا باید با روسها که بطور واضح در تکل اشغال افغانستان بند شده اند چنین سازشی صورت بگیرد؟ اگر روسها حقیقتاً می خواهند افغانستان را ترک کنند و فضا را برای موافقه بر دیگر موضوعات بین المللی صاف سازد در آن صورت شایان است که با روسیه - معاونت شود که از افغانستان به شکل ابرومندی خارج گردد، درین صورت تهدید متوجه پاکستان که سرحدات آن بروی اعمال نظامی شوروی باز است کمتر خواهد شد حیات در افغانستان اگر چه به مشکل می توان آن را

انزادی خواند شاید با مرور زمان کمی بهتر شود.
از طرف دیگر این نوع معامله روسها را به مشکل
موقع خواهد داد که ادعا کنند که مداخله خارجی مقاومت مردم
افغانستان را نرهنده نگه داشته است و انزاسوی دیگر
غربی ها به مشکل دعوی کرده خواهند توانست که رژیم
کمونیست را در کابل تنها وجود عساکر شوروی از سقوط
نجات داده است. بهر حال اکنون راه دیگری برای خارج شدن
قوای شوروی از افغانستان به نظر نمیخورد.

حتی برای ایجاد امکانات جهت اینگونه یک معامله لازم
است که روسها وقت خروج خود را از افغانستان تعیین کنند
پاکستان اینگونه معامله را خواهد پسندید تا جائیکه به امریکا
مربوط است تنها اتخاذ یک پالیسی روشن و مستقیم لازم است
تا بتواند با در نظر گرفتن چالها و تکتیک ها قدمهای دیپلماتی
را سرعت بخشد.

بتاریخ چهارده جولای جناب نکاسونی صدراعظم جاپان
در بیانیه اظهار داشت که خارج شدن قوای شوروی
از افغانستان اساس عمده ایست که باید پیش از حل پرالیم
افغانستان گذاشته شود « یعنی قبل از حل قضیه باید مسئله
برآمدن قشون شوروی تثبیت گردد. » این اظهارات در یک
مصاحبه با تلویزیون پاکستان توسط نماینده ان در ترکیه
صورت گرفت. صدراعظم جاپان گفت که « ایجاد یک حکومت

بر اساس حق تعیین سرنوشت مردم افغانستان اساس و بنیاد حل قضیه افغانستان است. و علاوه کرد که ما باید به این حقیقت متیقن باشیم که بحران افغانستان زاده مداخله نظامی شوروی در افغانستان است و از اینرو تثبیت برآمدن قشون شوروی برای حل موضوعات مربوط به قضیه افغانستان لایق است، در باره جریان مساعی جهت حل قضیه صدراعظم جاپان گفت که از مداخله قوای شوروی در افغانستان تاکنون مدت زیادی گذشته است و اکنون بطور قطع ضرور است که مسکو به برداشتن یک قدم عملی اقدام کند و وی اظهار امیدواری نمود که برای حل قضیه از طرف شوروی یک قدم ابتکاری برداشته شود.

جناب «شنیاروایی» وزیر خارجه جاپان در یک مصاحبه تلویزیونی که بتاريخ پانزده جولائی در پاکستان پخش گردید گفت «مداخله شوروی در افغانستان منافی قانون بین المللی بوده و غیر قابل تأیید است در این باره ما پشتیبان مساعی پاکستان هستیم جاپانی خواهد شوروی بزودی ممکن از افغانستان خارج شود، ما در نظر داریم که مستقیماً با شوروی در تماس آمده و از ایشان بخواهیم قشون خود را از افغانستان خارج کنند و همچنان پشتیبانی ممالک غربی را درین مسله درخواست می کنیم، ما به سهم خود از فشار اقتصادی علیه روسیه دریغ نخواهیم کرد، در نزد ما مهمترین چیز

اینست که مساعی بیشتر همگانی بخرج داده شود تا قوای شوروی از افغانستان بیرون برود. « و نیز خارجه جاپان مساعی بیشتر و خاص ملل متحد و اعضای آن سازمان را در موضوع افغانستان و کمپوچیا خواستار شده و اظهار تأسف نمود که تاکنون سعی مؤثر صورت نگرفته است وی گفت: « باید فشار سیاسی و اقتصادی بیشتر بر روسیه وارد گردد زیرا تنها در نتیجه فشار مؤثر میتوان به حل موضوع امیدوار شد. »

رئیس جمهور پاکستان پیش از عزیمت به یک سفر رسمی شش روزه به جاپان در یک مصاحبه با « یا وایچی » کواکامی « نماینده روزنامه » اسائی شیمبون « جاپان در باره قضیه افغانستان اظهار داشت که :

« پاکستان برای حل سیاسی پروبلم افغانستان سعی میکند و این مساعی در دنیا به نظر قدر دیده شده است شوروی باید حتماً از افغانستان خارج شود، پناه گزینان افغانی باید حتماً با عزت و شرافت به وطن خود بازگردند، در مسایل داخلی افغانستان باید هیچگونه مداخله صورت نگیرد حالت افغانستان باید بحيث یک مملکت بی طرف و مسلم بازگردد و انتخاب طرز حکومت افغانستان به انتخاب وارد شده مردم آن سپرده شود. »

رئیس جمهور پاکستان گفت یک پروبلم عمده وجود

سه میلیون پناه‌گزین در پاکستان است که هر چه زودتر به وطن خود بازگردند بهتر است پاکستان می‌خواهد که مراجعت ایشان به وطن شان مأمون و مصئون باشد « این مردم تا وقتیکه عساکر روس در افغانستان باشد به وطن خود رفته نمی‌توانند و نیز تا وقتیکه عساکر روس بیرون نگرند راه حلی نمی‌توان یافت ، » در ذیل بیانات روشن صدر پاکستان ، صدر اعظم و وزیر خارجهٔ جاپان و مسافرت دوستانهٔ رئیس‌جمهور پاکستان بجایان باید یاد داشت کرد که جاپان و پاکستان موضوع افغانستان را عمده‌ترین موضوع بین‌المللی این مسافرت اعلان کرده‌اند . اشارهٔ جاپان را به اینکه ضرورت برآمدن قوای شوروی را مستقیماً به شوروی خاطر نشان خواهند کرد خبر دیگری که منبع آن مسکو نشان داده شده و از طرف اژانس او-ای-ان-ای انتشار یافته است تعقیب می‌کند .

بر اساس این اطلاع حکومت جاپان « اندری گرومیکو » معاون صدر اعظم و وزیر خارجهٔ روسیه را به ترکیه دعوت کرده است .

شمارهٔ دهم سال دوم افغان مجاهد ، ۱/۵/۱۳۶۳

موضوع مورد توجه خاص مهاجرین مرحله فکر عمیق

وقت آن رسیده که موضوعی را که یک اندازه از جلو انظار به کنار رفته است بخاطر بیاوریم و اذهان را صاف کنیم که برای روبرو شدن بان آماده بوده و چنانکه میباید با تفکر و طردیکه می شاید با عمل در برابر آن حاضر باشند .

این موضوع همانا گفتگوهای شهرن برای جستجوی یک راه حل سیاسی قضیه خاتمه دادن به تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان به میانجیگری جناب « کوردوینز » نماینده شخص دبیرکل ملل متحد جناب « دوکویلاز » است که به زعم خود طرز عمل گفتگوهای غیر مستقیم میان حکومت پاکستان و رژیم تحت

حمایت کابل و مستحضر نگهداشتن ایران را برگزیده و از تعقیب این سعی غیر عملی و بی ثمر صرف نظر کرده اند و اگر صرف نظر نکنند و ازینرو احتمال دارد که جناب — «کور دوویز» یک مسافرت دیگر را به اسلام آباد، کابل و شاید بطور ضمنی به تهران به عهده بگیرد در اثر بی نتیجه ماندن دوراخر گفتگوهای شرنو قابل تعجب نخواهد بود که این احتمال نیز ازین برود.

وقت مسافرت جناب «کور دوویز» تاکنون معین نگردیده است اما چون اجتماع سالانه ملل متحد حسب معمول در هفته سوم ماه سپتامبر انعقاد می یابد شاید مسافرت وی در نیمه دوم ماه اگست و در هر صورت چند روز پیش از انعقاد اسامبله عمومی ملل متحد صورت بگیرد تا در این پورت عمومی سالانه دبیر کل به اسامبله عمومی از جریان مساعی خود به سازمان جهانی ملل متحد اطلاع داده بتواند.

گفته شده بود که «کور دوویز» شرایط بازگشت ^{میان} افغان

را بوطن شان نیز بخود معلوم خواهد کرد.

هنوز مجهول است که اگر به معلوم کردن شرایط بازگشت — مهاجرین اقدام کند به چه ترتیب و طرز عمل خواهد بود و نیز آیا استعلام او محدود به مهاجرین افغان در پاکستان است یا آنکه مهاجرین افغان را در ایران نیز احتوا خواهد کرد و علاوه بر این قابل توجه است که مهاجرین افغان در دیگر کشورهای

آسیائی، اروپائی و امریکا نیز در آن شامل خواهد بود یا
چطور معلوم نیست که این گروه ها خود شان در بار خود چه
فکری کرده اند.

از جانب دیگر مربوط به آنچه ذکر شد اینهم معلوم
نیست که این استعلام از راه احزاب سیاسی که حکومت
پاکستان آنها را شناخته است صورت خواهد گرفت یا آنکه —
مستقیماً از مهاجرین در کمپ ها بعمل خواهد آمد و در
هر دو صورت نظریات آن گروه های مهاجر که عضویت —
احزابی را که در دو اتحاد هفتگانه و سه گانه شامل هستند
ندارند و یا هزاران مهاجری که در کمپ ها زندگی نمیکنند و در
شهر ها و یا دهات مقیم هستند که کمپ در آن وجود ندارد
بچه ترتیب معلوم خواهد شد. اگر چه نباید ناگفته بماند که
در ختم دوره آخر گفتگوهای شرنوبه امکان شمول نایندگان
افغان نیز اشاره شده بود بدون آنکه معلوم باشد که این
نایندگان کیان خواهد بود ؟

بهر صورت هر ترتیبی که اتخاذ گردد با در نظر داشتن
شرایط تشتت و پراکندگی که شامل حال مهاجرین افغان
است آنقدر وقت بکار است که هم اکنون نه در تصرف مهاجرین
باقی مانده است و از همه مهمتر اینست که تا کنون مهاجرین
افغانستان نمیدانند و اطلاع ندارند که چه در نظر است و چگونه
عمل خواهد شد.

آیا این صدها هزار انسان که کشورشان ویران شد و مورد تجاوز نظامی قرار گرفت و برای دفاع از حقوق و نوامیس مادی و معنوی خود در حال جنگ گرم و جهاد مقدس هستند و در تحت شرایط دشوار و غیر قابل تحمل در اوارگی و نیازمندی و محرومیت زندگی می کنند حق ندارند بدانند که جامعه بین المللی و جهان بشریت بر اساس قوانین بین المللی و بنام انسانیت در باره آنها چه در نظر دارند و ملل متحد از چه راهی مسوولیت های خود را در برابر آنها می خواهد انجام دهد؟ یا آنکه در نظر است که یک روز ناگهان یک تن یا چند تن بنام این و آن مطابق به میل اجنبیان و بیگانگان سوالی چند طرح کنند و خود جواب آنها تهیه کرده از جانب ایشان به سازمان جهانی و مردم و ملل جهان عرضه دارند؟!

اگرچنان هم شود بیقین مهاجرین خواهند گذاشت حقایق امر پرمشیده بماند اقلای طبقه تعلیم یافته مهاجرین که در همه نقاط موجود هستند فریضه خود را ادا خواهند نمود این طبقه فریضه خاص دارند که اوضاع را برای مردم روشن کنند و نیز صدای مردم را به جای برسانند.

در همه حال باید دانست که هیچ قوتی نمیتواند تصمیم و امال سیاسی مردم افغانستان را بطور غیر حقیقی

و نادرست در انظار جهانیان جلوه دهد و از عواقب وخیم و خطرناک اینگونه عمل چشم‌پوشی شود .
شرایط بازگشت مهاجرین افغان بحیث فرد و گروه در همه نقاط جهان روشن تر از آفتاب است .
استرداد استقلال تام سیاسی و اخراج کامل و فوری قوای مجاوز مشروری و مقیدین آن از سر تا سر خاک افغانستان و استقرار یک حکومت اسلامی انتخابی مطابق به ارای ازاده مردم افغانستان .

وصول این هدف و حصول این مرام طبعاً متضمن ختم مجاوز و نتایج آن و از بین بردن همه گونه عواملی است که موجب مهاجرت مردم افغانستان بخارج - کشور گردیده و نیز رهایی مردم افغانستان در داخل کشور از همه گونه تحمیلات سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی و فرهنگی منافی عقاید دینی و عنعنات ملی شان می باشد که عامل اساسی مهاجرت شمرده میشود .

ما بارها گفته ایم و بار دیگر میگوئیم که مردم افغانستان در داخل و خارج کشور با حل سیاسی قضیه مخالفت ندارند بلکه آنرا استقبال می کنند . این حل سیاسی اگر از جانب ملل متحد صورت بگیرد بیشتر از هر منبع دیگر در نزد مردم افغانستان مقبول و مرجح است اما مشروط نخست و حتمی عدالت بین المللی است صلح بدون عدالت صلح نیست و صلح انگاشته

شده نمی تواند زیرا امن و سلام پایدار بدون عدالت ممکن نیست .

هر ترتیب سیاسی که مطابق به آمال سیاسی و آزهمندی های ملی مردم افغانستان نبوده و اساس آن عدالت نباشد مردود و غیر قابل قبول است. عدالت متقاضی ختم تجاوز و استرداد همه حقوق سیاسی افغانستان بحیث یک کشور باستانی مستقل یا تمامیت خاک و حاکمیت مطلق ملی می باشد ختم تجاوز و نتایج آن و تضمین جلوگیری از مداخله مستقیم و غیر مستقیم در امور افغانستان از جانب هر کشور اجنبی منکمل این عدالت است و در غیر آن دوام بیعدالتی و ازینرو دوام جنگ و خونریزی و همه گونه مصایبی است که از اغراق از جاده صلح و عدالت نشأت می کنند .

در میان همه موضوعاتی که مورد توجه ، بحث و دقت است باید اساسی ترین و مهمترین آن را معین ساخت و بتوجه بهگان خاصه آنانیکه در باره اوضاع افغانستان می اندیشند رسانید .

و طنداران ما اساسی ترین موضوع را میدانند از اینرو منظور ما جلب توجه جامع بین المللی و کشورهاست که بحل سیاسی قضیه افغانستان علاقه میگیرند .

مهمترین موضوع توجه به حق ثابت مردم افغانستان

به حق تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی
شان تنها و تنها از جانب خودشان است. معنی این
گفته آنست که مردم افغانستان بدون مداخله مستقیم
و غیر مستقیم خارجی عاری از هرگونه فشار و یا اعمال
نفوذ اجنبی سرنوشت و مقدرات آینده خود را خودشان
تعیین و تثبیت کنند و دنیای متمدن آمال سیاسی و آراء
مردم افغانستان را بحیث یگانه پرنسب ثابت مطابق به
قوانین بین المللی احترام نموده و شورای امنیت ملل متحد
که مسئول تأمین و صیانت این حق شناخته شده و غیر
قابل انکار مردم و ملل جهان است آن را تضمین نماید.

از اینرو منظور اصلی و هدف حقیقی استرداد استقلال
و حقوق سیاسی پامال شده افغانستان آن است که مردم
افغانستان با آزادی مطلق طرز حکومت، سیستم اداری
اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را مطابق به آمال و آرای
مردم برگزینند و هیچگونه اید یولوژی که منافی عقاید و آرای مردم بر اساس مقتضای
معنوی و عنفات ملی شان باشد بر مردم تحمیل نگردد البته کشف حقیقت آمال مردم
بعد از عملی ساختن انتخابات آزاد در کشور ممکن است.

احزاب سیاسی نیز باید بدون استثنای این اصل را
احترام کنند.

هیچ حزبی حق ندارد بدون رای آزاد مردم ادعایی داشته
باشد.

گروه های دیگر نیز بهرنام و نشانی که باشند کوچکترین حق ندارند نظریات و عقاید خود را بر مردم افغانستان تحمیل کنند برخی از شایقین سیاست بقدر کافی از - اتفاقات و حوادث استفاده کرده اند که در مسایل مربوط به مقدرات یک ملت اظهار وجود کنند اما باید بدانند که یک ملت نرنده مانند ملت افغانستان اجازه نخواهد داد بازچه این و آن شود .

مردم افغانستان بعد از این همه مصائب و آلام و تحمل قربانی های بی نظیر تنها به استقلال سیاسی قناعت نخواهند کرد و نباید قناعت کنند مفهوم حقیقی و مرام اساسی استقلال و حاکمیت ملی باید تأمین گردد یعنی شرایطی ایجاد گردد که مردم در خاک مستقل خود از همه گونه حقوق و آزادی های سیاسی بر اساس عدالت اجتماعی ، مساوات و برابری ، آزادی عقاید و آراء ، قلم و زبان بدون کوچک ترین امتیاز و تبعیض و هرگونه تعصبات برخیزد و با باشند .

این نویسنده فریضه اسلامی و وظیفه ملی خود میداند که یکبار دیگر صریح تر و واضح تر از هر بار پیشین توجه همه هموطنان را در هر جایی که هستند و نیز توجه دنیا را جلب کند که درین مرحله بحرانی و نازک آمال حقیقی مردم افغانستان را بدانند و بآن احترام گذارند تا مبادا باز بقول یک شاعر افغان که مجاوز از بیست و اند سال پیش در باره وطن خود گفته

بود که مردم‌هایش اسیرند و ملکت ازاد « بساطی گسترده شود که مردم افغانستان از حقوق و کرامت انسانی، عدالت اجتماعی، آزادی فکر و بیان و اظهار عقاید محروم باشند و تبعیض، تعصب، عدم مساوات در پیشگاه محاکم و قوانین و ادارات و ای بررسی به احوال مردم وجود داشته و کافه مردم از حقوق مشروع و قانونی خود برخوردار نباشند و به اشخاص موقوف داده شود که اصلاً از نقطه نظر عقیده ملت افغانستان را نیازمند سیستم دکتاتوری و قدرت مطلق — دانسته و بنام خیرخواهی مردم تمام جباریت و اقتدار را در دست خود نگهدارند و میلیونها نفوس کشور را فاقد استعداد فکر و عمل دانسته و برای آنها سویه و صلاحیت و موکراسی قایل نشوند. با پیروزی از سیاست تبعیض و تعصب قومی، مذهبی، طایفوی و لسانی برپیکر وحدت ملی ضربه وارد کنند. آن وحدت مقدسی که اگر وجود نمیداشت ملت افغانستان در آوان بزرگترین مصیبت خود در ظرف پنجسال اخیر به قیام واحد عمومی در سرتاسر کشور بنام دفاع از یک دین و یک ناموس ملی نمیتوانست در مقابل قوی ترین دشمن جنگد. آن وحدت مقدس که اگر کسی در آن شک داشت نیز بعد از این آزمون تاریخی نمیتواند در آن شکی و شبهه ای داشته باشد. کسانی که هنوز نه دانسته اند و آنانیکه نمی خواهند بدانند باید ناگزیر اعتراف کنند که این ملت حاکمیت غیررأیی پذیرد.

و هرگز نخواهد پذیرفت و انرجانب دیگر مردم افغانستان
 بجزاین ارزوی دیگری ندارند که در خاک مستقل خود بیایند
 همه مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی و سلام
 نریسته و تا وقتی که اصول احترام متقابل، همزیستی، عدم
 مداخله، عدم تعرض و تجاوز بر اساس قوانین بین المللی و نورم
 های روابط مساویانه متقابل میان ملل و مردم مراعات شود^{ند}
 همیشه در روابط خود خاصه با کشورهای همسایه متعهد و وفادار
 بمانند و بلا شک علایق معنوی و مادی خود را با کشورهای
 اسلامی با روحیه اسلامی که پایه استوار موجودیت معنوی
 ملت اسلام است بیشتر و بیشتر تشدید و تحکیم خواهند
 نمود.

دولت روسیه باید بیشتر از همه کس به این حقیقت متوجه
 گردد. روسیه باید دریافته و درک کرده باشد که اعمال
 قوت میتواند یک انسان را نابود کند. اما قادر نیست که بر
 روحیه کرامت انسانی شهادت، عقیده و دین و غرور ملی
 آن اثری وارد کند. روسیه باید آموخته باشد که حمایت
 آن از یک گروه منفور که شمار آن صدها بار کمتر از تعداد
 قشون متجاوز حامی آنست در برابر کافه مردم افغانستان
 عاری از منطق نظری و همه گونه طرز فکر و حقیقت پسندانه،
 واقع بینانه و عملی است. روسیه باید بداند که دو برابر استعمار
 و امپریالیزم درین منطقه جهان بسر رسیده و در آستانه

قرن ۲۱ برگزیدن کشوری که نخستین قیام کننده در مقابل
استعمار و امپریالیزم است انتخاب غلطی است که دیگر در
هیچ نقطه دنیا درست پنداشته نمیشود. جنگ مسلح مردم
افغانستان و افکار عمومی جهانی شاهد غیر قابل جرح این
دعوی است.

روسیه باید بداند که بعد از پنج سال وضع جهاد
تغییر کرده است و به فضل خدای بزرگ آن مرحله سپری
گردیده است که تجاوز ناگهانی روسیه بر افغانستان مردم
را پراکنده ساخت و اکنون آهسته، آهسته دوره انسجام
جهاد آغاز گردیده است و نیز مردم افغانستان با روحیه
قویتر از تجارب پنجسال جنگ دریافته اند که می توانند جنگ
را دوام دهند و در تنظیم مجاهدین موفق آیند. مرحله پراکندگی
افکار نیز در شرف ختم است و دوره انسجام انشاء الله -
شروع گردیده است. تحقق نیازمندی حقیقی به وحدت در
جبهات در میان فرماندهان های با شهامت، تکثیر عملیات
علیه دشمن، موفقیت های روز افزون، بهتر شدن اسلحه
و به دست آوردن اسلحه از دشمن در میدان جنگ همه و
همه شاهد این مدعا است.

بهر حال ما ترقع نداریم پالیسی روسیه را تغییر بدهیم
اما اگر تغییر نکند بیشتر از هر وقت دیگر به فتح و پیروزی
مجاهدین عقیده داریم، نباید ترقع زیادی از طرز عمل

کنونی ملل متحد بدل پرورد از اینرو باید به وحدت ،
انسجام و تنظیم و تسریع و تکثیر و تشدید جهاد علیه دشمن
متجاوز و فضل خدای بزرگ که تاکنون شامل حال مجاهدین
و مبارزین آزادی خواه افغانستان بوده است امیدوار بود .

ومن الله التوفيق

شماره ۱۲ سال دوم افغان مجاهد ، ۱۳۶۲/۶/۱

درخواست «افغان مجاهد»

قابل توجه ^{ملل متحد} - وپناه گزینان افغان در اروپا و امریکا

برای حل سیاسی قضیه افغانستان بعد از گفتگوهای

شروطیه باید کرد ؟

می و هشتمین مجمع عمومی سالانه ملل متحد بتاریخ
(۲۰) سپتامبر سال جاری آغاز خواهد گردید. امسال -
نسبت به سالهای گذشته شمار موضوعاتی که روی
اجندا گذاشته میشود بیشتر بوده و هم اکنون به -
یکصد و سی و هشت تخمین شده است در حالیکه شمول
موضوعات دیگر ناممکن نیست. یکی از این موضوعات -

قضیه افغانستان است که با تصریحی که در عنوان آن شده است از نقطه تأثیرات آن بر اوضاع بین المللی مورد بحث قرار خواهد گرفت. این تأثیرات عبارت از تهدیدی است که از ناحیه تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان - (یک کشور مستقل، بیطرف، صلخواه و عضو ملل متحد) به امن و سلام بین المللی متوجه گردیده است.

اسامبله (جمع عمومی) امسال با روز بین المللی صلح تصادف میکند در سال ۱۹۸۱ مجمع عمومی در یک تصمیم نامه که با توافق آراء تصویب گردید روز سه شنبه سوم ماه سپتمبر را که روز افتتاح جلسه سالانه مجمع عمومی است بحیث روز بین المللی صلح شناخت که باید بدین عنوان از جانب همه ملل عضو سازمان ملل متحد احترام و تجلیل گردد. نخستین روز بین المللی صلح در سال ۱۹۸۲ که بتاريخ ۳۱ سپتامبر تصادف نمود تجلیل گردید که همانا بر طبق سنت سه شنبه سوم ماه سپتامبر آن سال و روز آغاز مجمع عمومی بود.

احتمال میرود که امسال شمار بیشتری از رؤسای دول و حکومت های ملل عضو در اسامبله شرکت کنند. در آخرین اجتماع کشورهای غیر منسلک که در دهلی جدید انعقاد یافت ضرورت اشتراک به سویه عالی تولید گردید و ممکن است از جانب شماری از رؤسای دولت و صدراعظم

استقبال گردد .

بر حسب معمول در آغاز هر اسامبله ، بحث عمومی - صورت میگیرد که رؤسای هیئت ها نطق های خود را ایراد میکنند و بعد از آن آیتم های اجندا یعنی موضوعات مورد بحث در کمیته های مختلف و برخی موضوعات در پلیزی یعنی به سطح اسامبله مورد بحث قرار میگیرد .

موضوع افغانستان به سطح اسامبله عمومی یعنی در پلیزی مورد بحث قرار خواهد گرفت . آیتم های کمیته در کمیته ها روی آن بحثی شود تحت ریاست رئیس - انتخابی هر کمیته و آیتم های پلیزی تحت ریاست رئیس اسامبله عمومی مورد بحث قرار میگیرند و قی بحث برایم ها را و اینکه در کمیته یا پلیزی مورد بحث قرار بگیرند یک کمیته خاص تحت ریاست رئیس اسامبله عمومی بنام کمیته عمومی تعیین میکند .

حالا بیایم بر سر موضوع افغانستان :

دیر کل ملل متحد بر حسب معمول یک راپورت عمومی به جمع عمومی از جانب خود تقدیم میکند و در ضمن بحث برایم های مختلف راپورت وی مورد نظر اعضای اسامبله قرار میگیرد . بقی در باره مساعی خود و نایند خاص خود «کورد و ویز» راپورت خواهد داد و از نقطه نظر خود نتیجه مساعی ملل متحد را در گفتگو های دور آخرین شرنوبه اسامبله تقدیم خواهد نمود .

در پایان دور اخیر گفتگو های شرنوبه در ماه جون

اعلام شد که «کور دووین» مسافری به اسلام آباد کابل و تهران انجام خواهد داد. اما اخیراً از طرف منابع ملل متحد اعلان گردید که مسافرت وی به تعویق افتاده است و صورت نخواهد گرفت. نطق ملل متحد اظهار داشت که نسخ مسافرت «کور دووین» معنی آنرا ندارد که مساعی ژنو «مرده» است و علاوه کرد که مجمع عمومی ملل متحد در ماه سپتامبر به دبیر کل «پریز دوکویل» و «کور دووین» مرقع خواهد داد که در نیویارک با طرف های ذی علاقه گفتگوهای پرمحتوای انجام بدهد. زیرا وزیر خارجه پاکستان، وزیر خارجه ایران و وزیر خارجه رژیم کابل به نیویارک خواهند آمد. دلیلی که نطق ملل متحد تذکر داد این بود که وقت کافی برای مسافرت به منطقه نمانده است اما این را نگفت که چه عاملی باعث گردید که وقت فوت شود. مطبوعات آزاد جهان دلیل تعویق مسافرت را غیر مشرب بودن و بی نتیجه ماندن گفتگوهای ژنو خواندند.

خوانندگان محترم ما بخاطر خواهند داشت که «افغان مجاهد» در شماره (۲۲) اگست تذکر داد که جناب «دوکویل» و «کور دووین» از تعقیب این سعی غیر عملی و بی ثمر صرف نظر نکرده اند و اگر صرف نظر نکنند شاید «کور دووین» مسافری

را بعلمده بگیرد اما « در اثر بی نتیجه ماندن دور
آخر گفتگوهای ژنرال قابل تعجب نخواهد بود که این
احتمال نیز از بین برود » « افغان بجاهد، علاوه کرد
بود که » نباید توقع زیادی از طرز عمل کنونی ملل متحد
بدل پرورد ».

بهر حال بر طبق اظهارات دبیر کل تاسن های
میان دارالانشای ملل متحد و نماینده های کشورهای
سهیم در گفتگوهای ژنرال در جریان بود در نتیجه
این تاسن ها دبیر کل دریافت کرده است که مسافرت
نماینده خاص او به منطقه نتایج مثبت و مفید نخواهد
داشت از اینرو بهتر است این مسافرت اصلاً
صورت نگیرد .

اینکه چه موانعی احداث شده است و از جانب
کدام کشور و از ناحیه ملاحظات کدام مسایل —
بوجود آمده است مشکل است به یقین کامل حدس
نروده شده بتواند اما به جرأت میتوان حدس زد که اصرار
روسیه بر مسئله ضمانت ها بعد از آنکه در اثر تاسن های
وزیر خارجه پاکستان اعضای دایمی شورای امنیت بطور
علنی در مسایل مربوط به حل سیاسی کشانیده شدند
مهمترین عامل شمرده میشود .

روسیه برای آنکه مشروعیت حمایت نظامی از رژیم

را به کرسی بنشانند بطور خاص پاکستان، چین و آمریکا را به مداخله متهم ساخته و آنگاه این مداخله را تهدیدی به مصئونیت سرحدات خود و نمودی کند این ادعای روسیه نه تنها از واقعیت و منطق دور است بلکه مطالبه ناحقی است که اگر این کشورها قبول ضمانت عدم مداخله از جانب خود بر اساس اتهام روسیه آنرا قبول کنند بطور واضح اعتراف به مداخله از جانب آنها شمرده میشود بنابر ملاحظات خاص سیاسی و هم اثبات صمیمیت برای حل قضیه عکس العمل پاکستان ظاهراً در مقابل این مطالبه شدید نبوده است. پاکستان گفته است که اگرچه پاکستان هیچگونه مداخله شکرده است و نیز چون نیت مداخله را ندارد با وجود نادرستی این اتهام بر موضوع غور نموده و بحث بر آن را رد نخواهد کرد. اما آمریکا طبعاً بحیث یک ابر قدرت دیگر و چین نیز به حیث یک دولت معظم و همسایه در بدیوار افغانستان عکس العمل متفاوتی داشته اند.

بحث بیشتر بر موضوع ضمانت ها درین مقاله منظور ما نیست و باید نقطه نظر مبارزین مقاومت افغانستان برین موضوع مهم جداگانه ارائه شود اما اینقدر باید گفت که روسیه از هیچ نقطه نظر حق ندارد بعد از تجاوز صریح نظامی مطالبه ضمانت را بر هیچ کشوری

تحویل کند. از جانب دیگر هیچکس حق ندارد درباره افغانستان
در یک ترتیب سیاسی که نمایندگان آن در آن سهم ندارند
بحث کنند.

ضمانت سرحدات روسیه از جانب افغانستان آنرا دین بر
افغانستان تحویل شده نمی تواند و اگر بالفرض موضوع -
ضمانت مورد بحث قرار گیرد باید موضوع ضمانت های متقابل
از جانب روسیه که بطور کامل متکی بر مساوات مطلق
میان دو کشور و موافق به اساسات روابط متقابل
میان دو کشور آزاد و مستقل باشد و اینهم تنها از
جانب یک حکومت منتخب به آرای آنرا مردم افغانستان
داده شده میتواند. و اگر به منظور حل سیاسی قضیه بر
پرنسپ ضمانت ها بحثی لازم انگاشته شود در آن صورت
باید این موضوع را شورای امنیت ملل متحد تحت بحث
قرار دهد و تضمین هم از جانب شورای امنیت شده میتواند.
حقیقتاً مضحک است که روسیه هم تجاوز آشکار و علی
نظامی میکند و هم ضمانت میخواهد. در همه صور و حالات -
هیچگونه بحث پیش از خروج کامل قوای شوروی و
متحدین آن از افغانستان و ختم تجاوز و استقرار یک حکومت
مطابق به آرای مردم افغانستان موافق به قوانین بین المللی،
روحیه منشور ملل متحد و اصل عدالت بین المللی نیست هر
ضمانت که پیش از این داده شود ضمانت استقرار حکومت دست.

نشانه‌ی شوروی و تأیید عمل تجاوز نظامی آن خواهد بود و در حقیقت انفعالی است که برای متجاوزین داده می‌شود که مستحق سزا و مجازات تجاوز است. از اینرو «افغان مجاهد» با کمال احترام به دبیرکل ملل متحد و همه اعضای آن پیشنهاد می‌کند که بعد از دریافتن اوضاع که اکنون در اثر گفتگوهای شهنوخته‌ای برایشان روشن شده است پیش از بحث بر موضوع افغانستان در سامبله عمومی امسال بر طرزی عمل کنونی ملل متحد تجدید نظر جدی بفرمایند.

مردم مبارز افغانستان در داخل و خارج کشور در حالیکه به ادامه جهاد دینی و ملی خود مصمم هستند با حل سیاسی قضیه مخالفت ندارند. و اگر این حل سیاسی از جانب ملل متحد صورت بگیرد از آن استقبال خواهند کرد.

ما امروزند هستیم که بعد از تجارب گفتگوهای ژنو دبیرکل ملل متحد از جانب خود یک طرزی عمل جدید موثر و عملی، عادلانه و قابل قبول را پیشنهاد کند. از نقطه نظر ما این طرزی عمل ابتکار انعقاد یک کنفرانس خاص بین-المللی تحت نظارت ملل متحد است که از سطح عمومی عضویت ملل متحد به شمول همه اعضای دائمی شورای امنیت با توجه خاص به کشورهای منطقه، کشورها

اسلای و غیر منسلک متشکل باشد و مساعی خاص و خدمات دبیرکل در آن درخواست شود .
 قصداً در جزئیات داخل نمیشویم و آنرا بدانش سیاسی اعضای ملل متحد و دبیرکل آن میگذاریم از اینگوکنفرانس میتوان توقعی بدل پرورد که نتیجه مباحثات خود را به شورای امنیت ملل متحد و اسامبله عمومی راپرت بدهد.
 این پیشنهاد تازه نیست و بتوجه اکثر اعضای ملل متحد رسانیده شده است اما چون منبع ان افغانی بوده و نظریات آزادیخواهان افغانستان تاکنون رسمیت پیدا نکرده قدم عملی درین زمینه برداشته نشده است .

« افغان جا هده از همه هموطنان آزادیخواه افغانستان خواهش اکید میکند که پیشنهاد ما را به غور کامل مطالعه فرموده و اگر با آن موافق باشند صدای تایید خود را بگوش محافل بین المللی جهان برسانند . خواهش ما بطور خاص متوجه آن افغان های آزادیخواه و وطن دوست است که نزدیک تر به حلقه های سیاسی جهان و محافل بین المللی در اروپا و امریکا زندگی میکنند و مانند ما در پشاور بیوسیله نیستند و میتوانند صدای ملت آزادی خواه خود را به جهانیان برسانند ما به این — هموطنان خود بر اساس معلومات ثقه و غیر قابل انکار

از داخل کشور و ملیونها پناه‌گزین افغان که درین منطقه جهان زندگی می‌کنند اطمینان کامل می‌دهیم که مردم افغانستان با حل سیاسی قضیه از راه ملل متحد مخالفت ندارند بشرط آنکه این راه حل به استرداد حقوق حق افغانستان و حفظ منافع ملی آن در حال و آینده منتهی شود. مخالفت ما با گفتگوهای ترز معنی مخالفت با حل سیاسی و یا جستجوی راه حل از جانب ملل متحد را ندارد و دلایل آن بارها توضیح شده است و بی نتیجه ماندن گفتگوهای ترز موند آنست.

اگر هموطنان ما در هر گوشه جهان که هستند نظریات خود را درین موضوع با نیز بفرستند از قبول این نرحمت شان ممنون خواهیم شد. اقل از متوقع هستیم که نظریات ما را به اطلاع جهانیان و هم دیگر برسانند زیرا وسایل ما خیلی محدود است و ما در تحت شرایطی زندگی می‌کنیم که یقین داریم از احوال ما آگاهی کامل دارند.

برخی اظهار نظر کرده اند که شاید سروسیه به این پیشنهاد موافقت نکنند.

ما معنی این مشکل را میدانیم. اما مراد حل سیاسی قضیه است نه موافقت سروسیه. در حالیکه از اهمیت موقف سروسیه کاملاً آگاه هستیم اینجا است که صمیمیت

روسیه در صلح جوئی و حل مسایل بین المللی از راه مذاکرات ، دوستی با کشورهای جهان سوم و انکار از امپریالیزم و تجاوز در محل آرمون قرار می گیرد. روسیه بحیث یک ابر قدرت ، عضو ملل متحد عضو دایمی شورای امنیت ، مدعی دوستی با دول و ملل کوچک ، مخالف با امپریالیزم و استعمال قوت چرا باید به یک کنفرانس ملل متحد که در آن بحیث یک عضو دایمی شورای امنیت مقام و مسؤولیت خاص دارد مخالفت کند و یا موافقت نه نماید ؟ ؟ !
جواب این سوال را طرح این پیشنهاد به جهان آشکارتر خواهد ساخت .

شماره (۱۳) سال دوم افتان مجاهد، ۱۵/۶/۱۳۶۲

محترم پٿرواک گفت .

کنفرانس رنوباید عوض شود زیرا
هیچ نتیجه ای از آن حاصل نخواهد شد.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد مشغول بحث بر سر قضیه
افغانستان و مداخله شوروی در آن کشور است اینکه از —
مذاکرات اجلاس کنونی نتیجه حاصل آید هنوز نامشخص است
ولی عبد الرحمن پٿرواک رئیس پیشین مجمع عمومی و نماینده
سابق افغانستان در سازمان ملل که هم اکنون در نیویارک
بسر میبرد نسبت به هرگونه پیشرفتی بدبین است. خبرنگار
بی بی سی در سازمان ملل از آقای پٿرواک درین زمینه سواکی کرده
است که هم اکنون تقدیم می گردد .

سوال: آقای پژواک، این پنجمین دور بحث‌ها سازمان ملل دربارهٔ مسئلهٔ افغانستان است آیا به نظر شما هیچ اثری در حل مسئله داشته است؟

جواب: بعد از پنجمین بار این موضوع در سازمان ملل مورد بحث قرار گرفته و بجائی نرسیده است.

جمع عمومی ملل متحد گزارش دبیرکل سازمان ملل را به پیشنهاد پاکستان و چند کشور دیگر به بحث گرفته است ولی درین گزارش هیچ مطلب تازه‌ای نیست و عیناً پیشنهادیست که پارسال در سازمان ملل متحد مطرح شد و فزونی نکرده است، از این اعتراض‌های که پارسال از طرف آزادی‌خواهان افغانستان به این پیشنهاد شده‌نوز به قوت خود باقی است.

سوال: آقای پژواک آیا شما از روشی که سازمان ملل برای حل مسئلهٔ افغانستان در پیش گرفته است راضی هستید؟

جواب: اگر مراد شما گفتگوهای شرنوبال شد ما از اول با این گفتگوها مخالف بودیم و حال هم مخالف هستیم و این گفتگوها مقدرات ملی افغانستان را در غیاب مردم افغانستان تعیین میکند درحالیکه طرفین درگیر در مسئلهٔ افغانستان هیچکدام شرکت ندارند یعنی نه روسیه به عنوان یک دولت متجاوز و نه آزادیخواهان

افغانستان به عنوان مدافع حقوق و آزادی خود، این کنفرانس از اول معلوم بود که کامیاب نمیشود، اما حالا این تنها نظرها نیست و اکثر مردم یقین دارند که این کنفرانس محکوم خواهد شد، این کنفرانس باید عوض شود زیرا هیچ نتیجه‌ی از آن حاصل نخواهد شد.

سوال: به نظر شما سازمان ملل چگونه و از چه طریق میتواند شوروی و افغانها را به شرکت در این کنفرانس بکشانند؟

جواب: اینکه ملل متحد چگونه روسها را ترغیب کند کاریست که باید از طرف دبیرکل ملل متحد صورت بگیرد ما درین زمینه نمی‌توانیم چیزی بگوئیم اما ملل متحد میتواند که روسیه را متوجه این نقطه سازد که روسیه یکی از اعضای ملل متحد است و یکی از اعضای شورای امنیت ملل متحد که مسوولیت‌های خاص دارد. از طرف دیگر روسیه ادعا میکند که غمخوار ممالک جهانی است و غمخوار ممالک کوچک را ترغیب روسیه متوجه ساختن روسیه به اوضاع فوق و مسوولیت‌های شان است و به اینکه بدون سبب و انگیزه علناً به افغانستان تجاوز کرده است.

سوال: دولت کابل میگوید که هدف مذاکرات فعلی در سازمان ملل اینست که به حملات چریک‌ها از پاکستان

بداخل افغانستان خاتمه دهد، آیا هیچ نشانه وجود دارد که دولت کابل حاضر باشد تغییر ماهیت مذاکرات شرنور را بپذیرد؟

جواب: این چیزی است که ما نمیتوانیم بگوئیم اما ما هیچ نشانه مشاهده نکرده ایم که روسها بخواهند از راه صلح و سلام به حل مسله برسند و لهذا با تمام پیشنهاد های ملل متحد مخالفت می کنند و حتی با طرح موضوع افغانستان در ملل متحد مخالفت می کنند اما با وجود این با کنفرانس شرنور اظهار موافقت میکنند. - مخصوصاً برای این که وقت کثی کنند. و سلطه و نفوذ خود را در افغانستان قوی تر سازند و سیستم، نظام، فرهنگ، سنت و طرز حیات مردم افغانستان را بکلی مطابق کمونیزم سازند.

شماره ۱۷ سال دوم افغان مجاهد، ۱۵/۹/۱۳۶۲

پیشهاد مهم

مرحله نگرایی ، مجاهد مسلمان و مرد مبارز افغان

ولس مل ۱

شماره ۱۸ سال دوم تاریخ ۱۵ جدي ۱۳۶۲ «افغان مجاهد»
که تاکنون وظیفه جهاد و مبارزه ملی زنان و مردان افغان
با همه گونه مشکلات بجا آورده است دیروز باین آوازه -
دوره افتاده رسید .

مضمون « د اسلام آباد پیرس کنفرانس » را در میان دیگر
مضامین شایسته قدر دانی خواندم . کاش وسایل شما
اجازه میداد که همه سوال ها و جواب ها باطلاع مردم
میرسید .

بهر حال سوال شما درین مرحله اساسی ترین سوال

است ، جزاك الله في الدارين خيراً ، بویژه که این سوال را در وقت درست طرح کرداید . اگر انبرکت وقت شناسی شما این نامه بوقت درست بشما برسد و نشر آن را به اصطلاح بیوقت ندانید هر چند کسی به آذان من هیچوقت گوش نداده و نخواهد داد بیسود نخواهد بود .

شنیده ام که اکنون بعد از مددگرات در پشاور مسوؤ یک منشور و یک لایحه مجلس مومسان تهیه گردیده است که برخی از جا هدین و مبارزین افغان در آن سهم گرفته اند .

من دو پیشنهاد دارم :

اول : باید فهرست اشخاصیکه در تسوید سهم گرفته اند و کسانیکه در بحث و تصویب مسوده اول شریک بوده اند بدسترس شما و دیگر ناشین علاقه مند گذاشته شود .

دوم : آنکه عین متن هر دو مسوده اولی که بر آن بحث مزید صورت خواهد گرفت در معرض افکار عامه افغانی گذاشته شود تا در داخل وقت کافی همه افغانهای دور و نزدیک بر آن اظهار نظر کرده بتوانند . با احترام ملای غریب

افغان مجاهد : برادر آواره ما که خرد را ملای

غریب " میدانند . برای ما سخت گرایی و محترم است
لذا اذانش را بهمه افغان ها رسانیدیم و پیشنها د
های مهمش را باتائید صد فیصد بدست نشر سپردیم
اکنون وظیفه گردانندگان چرخ امور بجا هدین و
دست اندرکاران امور سیاست است که صدای ما و
صدای ملای غریب را که در عین حال صدای ملت ملیونی
ماست بشنیده و عملی مینمایند یا خیر ؟

شماره ۲۰ سال دوم افغان بجا هد ، ۱۳۶۲/۱۲/۱

۲۶ دسامبر ۱۹۸۴ وینسنت

نامه‌ای از پِرواک

یا حق!

برادر ارجمند ، دوست گرامی و مجاهد راستین
ولس مل السلام علیکم!

شماره اخیر «مجاهد ولس» را خواندم. خبری در باره
بیماری من در آن نشر کرده‌اید «اینکه ی گفتند بیمار
است صحت داشته است» از همدردی شما و همه هوطنان
عزیز خویش اظهار امتنان میکنم. بعد از آن که حکومت
کشور برادر و مسلمان ما پاکستان مرا نخست توقیف و
بعد از آن بدون الزام اخراج کرد اند حکومت امریکا بمن
هستم که بحیث یک «پناه‌گزین ملل متحد» مرا در کشور
خود پذیرفت ، «اشنا رجمی نکرد اما دل بیگانه سوخت»
من در امریکا بحیث یک پناه‌گزین عادی بدون کدام امتیاز

پذیرفته شدم که باید چنان باشد . عدم امتیاز در میان افراد بزرگ عدالت و مساوات است . اگر بفرض حال کدام امتیازی بمن داده می شد من آنرا نمی پذیرفتم . کسانی که مرا می شناسند بحق شهادت خواهند داد که من هرگز در حیات خود حتی در کشور آنرا خود ما باین عقیده متمسک بوده و بلرها هنگامیکه امتیازی بمن عرضه شده است آنرا نمی پذیرفتم . دیگر آنکه من از حکومت امریکا ترقعی نداشته و درخواستی نکرده ام . و حق کوچکترین گله و شکایت را برای خود قایل نیستم حتی از حکومت پاکستان که می شاید حق گله داشته باشم بعد از اخراج در باره معامله با شخص خود شکایتی بر زبان نیاورده ام .
و نحن من الشاکرین .

عجز مصیبت تجاوز بر وطن ما بزرگترین مصیبت در حیات من آن بود که بمن اجازه داده نشد که با هموطنان آواره خود در پشاور باشم . من از اروپا و امریکا به پاکستان پناه آورده بودم و بجز شریک بودن در مصائب مردم خود به نزدیک ترین مشکل ممکن از روی نداشتم و ندارم و نمیتوانم داشته باشم .

سپاس مر خدای را عز وجل که همان التفات و مهربانی را که در پشاور از هموطنان خود که فرد فرد

و گروه گروه بمن اظهار میکردند اینجا در دوره بیماری
 از طرف هموطنان عزیز مقیم امریکا در باره خود مشاهده
 میکنم. بعد از برون شدن از شفاخانه هشت هفته تمام
 باید هر روز به شفاخانه می رفتم. در تمام این مدت
 افغانهای عزیز در میان خود و بدون درخواست من
 تقسیم اوقات ساخته هر روز یکی از ایشان می آمد مرا به
 بیمارستان می برد و به کوته می آورد. یک افغان از
 کلیفرنیا بدون تذکر قبلی تکت دوطرفه لطیف بمن
 فرستاد که ماه های زمستان را در منزل وی بگذرانم
 که البته بیماری من اجازه رفتن را نداد. شنیدم
 که در فاصله خوافی فرهاد مرحوم افغانان مهاجر به
 جهر از من یاد کردند. اجازه بد هید با این ذریعه مراتب
 امتنان خود را بهمه برسانم.

با اینهمه لطف پروردگار و احسان بندگان مسلمان وی شکر
 ذات اقدس او را و کس نتواند که بجا آورد «و اگر این هم
 نمی بود ایس الله بکاف عبده».

درین مصیبت عظمی که زندگی تنگ است

بزیر سلطه اغیار و خاینان پامید

بر آنکه مرد نشاید گریستن پشواک

بر آنکه نریست ببا یست پیره ن بدیرید

کوچکترین خدمتکار و بزرگترین دعاگوی جاهدین عبدالرحمن پشواک

شماره ۲۰ و ۲۱ جاهدولس ، ۱/ ۱۱/ ۱۳۶۳

اظهارات استاد پترواک درباره ماهیت لویه جرگه

نماینده رادیوی صدای آمریکا بتاريخ ۲۷ اپریل ۱۹۸۵
با سیاستمداران مدار و فرزند بادر و وطن محترم استاد عبدالرحمن
پترواک مصاحبه ای داشت راجع به ماهیت لویه جرگه
ببرکه در کابل که ما اینک سوال و جواب اول این مصاحبه
را بخاطر اطلاع قارئین محترم مجاهد ولس بدست نشری سپاریم.

سوال:

حکومت کابل بروز سه شنبه ۲۳ اپریل آنچه را لویه جرگه
میخواند براه انداخت. نظر خود را در مورد مرام و انگیزه حکومت
کابل و حامیان شوروی آن درین اعلام برای شنوندگان لطف
بفرمایید.

جواب: بشما معلوم است که وعده انتخابات از جانب رژیم

غیرقانونی که زمام اقتدار را بدست زور گرفته اند وقت بوقت برای فریب دادن مردم یک سنت سیاسی مروج است. هنگامیکه مردم به ستوه می آیند و آثار غلیان در جامعه مشهود میگردد رژیم های دکتاتوری مطلق تصور میکنند با فرو ریختن این آب سرد هنگامه را سرد خواهند کرد. ازینرو اعلان رژیم کابل از اوضاع پریشان مردمان شهر نشین که منزلت پایگاه های نظامی کیونست را دارند و از سلطه و نفوذ در متجاوزان هشتاد و پنج فیصد ولایت های کشور محروم هستند ناپندگی می کند.

عامل دیگر اعلان وعده انتخابات از سعی روسیه به منظور دادن یک شکل ظاهری و جعلی قانونی به رژیم کابل است. روسها نخست در مقابل قیام عمومی مردم برای ناپندگی جعلی از افکار عامه جمعیتی را بنام «پدر وطن» بوجود آوردند که رفته رفته اعضای کامیونسٹ آن از طرف مبارزین ملی و مجاهدین از میان برده شدند و آنانی که به جبر داخل این دستگاه شده بودند آن را به مجردیکه توانستند ترک کردند و مهاجر شدند و شماری که موفق به مهاجرت نگردیدند و نیات شان کشف شد از طرف رژیم به محابس فرستاده شدند. بهر حال روز بروز شیرازه این دستگاه گسست. این سازمان حتی در همان مراحل اولی برای تربیه کاندید های آینده و کالت در انتخابات جعلی عمومی تشکیل شده بود و قرار بود فارغ التحصیلان آن وکیل شوند و دیگران بنام

اعضای «پدر وطن» تحت تلقینات و تعلیمات سیاسی کامیونیزم باقی بمانند تا خود را برسانند.

فرض کنیم این انتخابات صورت بگیرد. رژیم کامیونست حوزه های انتخابات و کاندید هر حوزه را تعیین خواهد کرد. کاندید حزب کامیونست موکیل منتخب اعلان خواهد شد. این نمایش تنها در صحنه چند شهر خواهد بود، کاندیدهای حوزه های ولایات در کابل خواهند بود و بی آنکه به حوزه های خود رفته بتوانند وکالت شان را رادیوی کابل اعلان خواهد کرد مثال اعلان این گونه انتخابات جبهوریت های روسیه و اقمار آن است که همه دنیا از چگونگی آن آگاه است.

هنگامیکه گوربه چف بر سر کار آمد مزاحی در میان مردم شایع شد.

«سوال: گوربه چف میخواهد سیستم «یک فرد یک رای» را در نظام انتخابات وارد کند آیا باور میکنید؟

جواب: آری، بلاشک باور میکنم. آن یک فرد تنها گوربه چف و آن یک رای تنها رای گوربه چف خواهد بود.»

بهر صورت التفات به یک موضوع دیگر مربوط به انتخابات

موعده رادیوی رژیم کامیونست کابل مهم است. آن موضوع روابط خلق و پرچم است. آیا روسها درین انتخابات میخواهند پرچم را تقویه کنند و یا خلق را؟ و آیا در انتصاب کاندیدها چه تناسبی را در نظر دارند؟ چون اتحاد کامل میان این دو گروه نامکن

ثابت شده است آیا این انتخابات برای تقویۀ گروه محبوب تر
شان است یا منظور دیگری دارد؟

از مدتی باینطرف به مصارف گزاف شماری از افراد ساکن
ولایات بکابل آورده میشوند و بنام نمایندگان قبایل با ببرک
و یا اراکین رژیم کامیونست ملاقات میکنند در قطع نامه هائیکه
از طرف رژیم بنام شان ترتیب می شود دوستی شوروی را می
ستایند و اسلام را در افغانستان محفوظ جلوه میدهند. این
ملاقات ها با اعضای مهم خلق هم صورت میگرفت اما از چندی
باینطرف همه صحنه ها و صحنه آرائی در دست پرچی هاست.
علاوه بر این عمومیات حرکت مبارزین ملی و مجاهدین در
خارج کشور به منظور ائتلاف احزاب مختلف که برای تشکیل یک
صف واحد نظامی و سیاسی است طبعاً رژیم کابل را به ایجاد یک
سازمان ظاهر آقانونی سوق میدهد و شاید سعی نهائی کنند که
چنین یک سازمان را پیش از جرگه آزاد بخوانان بوجود آورند
و آن را بنام پارلمان افغانستان در برابر سازمان نظامی و سیاسی
مجاهدین ایستاده کنند و در مجامع بین المللی از آن استفاده -
بجویند.

بهر حال باید مبارزین ملی و مجاهدین کار خود را سرعت
بخشند که این مطلوب رژیم کابل از نقطه نظری
نیز خنثی گردد. حرکت جدید ائتلاف بیشتر از پیشتر مایه
امیدوار نیست و تنها به مساعی مبارزین و مجاهدین منوط نیست

بلکه به تشجیع و پشتیبانی مؤثر دنیای آزاد و کشورهای دوست
و همسایه اسلامی نیاز مندی باشند. تأثیر اینگونه همکاری
دنیای آزاد بیشتر از کتله های مبارز مهاجر در داخل —
افغانستان اهمیت بارز و خاص دارد.

شماره ۹ و ۱ سال دوم مجاهدولس

۱ / ۳ / ۱۳۶۴

یا حق!

تصوره برگشتار آغاشاهی

بتاریخ ۱۲ و ۱۳ اپریل ۱۹۸۵ در شهر اتلانتا، ولایت -
جاچیا در دانشگاه ایپوری یک مجلس مشورق تشکیل گردید
که بر مسایل مربوط به مصئونیت بین المللی و کنترل تسلیحات
بحث کند.

در یکی از جلسہ ها که برای بحث در اطراف مربوط به همبستگی
های بین المللی، مناقشہ های منطقوی و بخش سلاح ذروی
تخصیص داده شده بود. آغا شاهی (وزیر خارجه سابق
پاکستان)، نیز از طرف کارتر (رئیس جمهور سابق اتازونی) دعوت
شده بود. دلیل دعوت کردن او چنین وانمود شد که در ضمن مباحثات
در باره ساختن سلاح ذره وی در پاکستان تذکراتی داده شده
بود. به آغا شاهی موقع داده شد که از موقف پاکستان دفاع
کند.

آغا شاهی در ضمن بیانات خویش گفت: اگرچه (بنا بر گفته مشهور) سکوت طلائی است پیش از آنکه درباره موضوع سلاح ذره وی و تذکراتی که درباره پاکستان داده شده است سخن کم لازم میدانم مهر سکوت را در هم شکسته و اوضاع بحران افغانستان را در چارچوب مناقشه های منطقی تذكربدهم و چنین ادامه داد:

طرز عمل پاکستان درباره مداخله نظامی شوروی در افغانستان مبنی بر یافتن یک راه حل سیاسی این بحران بحیث یک قضیه میان یک ابر قدرت و کشورهای منطقه بود اما انکشاف اوضاع آنرا بیک قضیه میان شرق و غرب تبدیل کرد. این تحول کار مذاکرات پاکستان را برای راه حل سیاسی پیچیده تر ساخت. ازینرو غرب مکلف است که حل قضیه را در مذاکرات سیاسی بحیث یک امر لازمی و فوری با شرق جستجو کند. «آغا شاهی علاوه کرد که: اگر اوضاع به تنزید قشون - اشغالگر منجر شود در آن صورت بر زرد و خورد افزوده خواهد شد و در اثر فشار مزید خطر افزون شدن شمار پناه گزینیان به پاکستان موجود است.»

آغا شاهی افزود که «قرار برخی را پورها در مطبوعات شوروی اگر قشون روسیه افغانستان را ترک کند کشتار عظیمی علیه هواخواهان مسکو صورت خواهد گرفت. اگر اینگونه حقیقت داشته باشد باید به آن توجه جدی شود. یک قوای صلح ملل متحد مشغول بر بعضی

قطعات از کشورهای سوسیالیستی می تواند جلو کشتار را بگیرد. البته اینگونه قزاقی صلح با قزاقی اشغالگر فرق خواهد داشت و وظیفه آن تحمیل فشار بر مردم افغانستان خواهد بود. وظیفه آن محض این خواهد بود که در میان طرفین حایلی شود و مصورت جان و مال را تضمین کند. وجود آن باید در داخل وقت معین موقتی و محدود باشد چنانکه در مورد حضور قزاقی صلح ملل متحد این اصل در شرق میانه و دیگر جاها در نظر گرفته شده است.

در حال حاضر این اظهارات محض اهمیت خبری دارد اما یکی از نظریاتی است که در مذاکرات مربوط به اوضاع افغانستان طرح آن امکان دارد، ازینرو آگاهی اظهار نظر از جانب مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان بر آن لازم است.

۱- اگرچه اجتماع اتلانتا رسمیتی بسوی بین المللی و حکومت امریکا ندارد. آغاشاهی نیز ظاهراً سخنگوی حکومت پاکستان نیست اما قابل توجه است که پرسیده شود موقف رسمی حکومت پاکستان چیست. آنچه درین نظریه نهفته است و از نقطه نظر مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان توجه به آن لازم است اینست که سهمگیری کشورهای سوسیالیست در قزاقی صلح ملل متحد به شناسائی منافع خاص کمونیسم بین المللی تعبیر شده می تواند. این نظریه اگر از جانب روسیه اظهار می شد قابل فهم بود زیرا مؤید دکتورین برشرنف است اما اظهار آن از طرف یک پاکستانی

۲۔ از گفتار آغا شاہی چنین معلوم می شود کہ در آغاز -
پاکستان تجاوز نظامی شوروی را یک امر منطقی میدانست
و بعداً موضوع اختلافات شرق و غرب شد .

ب: روسیه متجاوز کشوری نیست که به منطقه ای که -

افغانستان بآن تعلق دارد شامل دانسته شود. شاهد این گفته آنست که روسیه همواره خواهان بوده است که خود را داخل منطقه آسیا بداند چنانکه باصرار زیاد میخواست در کنفرانس معروف باندونگ که تنها کشورهای آسیا و افریقا در آن حق شرکت داشتند حق اشتراک پیدا کنند و همه های آسیا و افریقا با تفهق و حق اشتراک شود وی را رد کردند. اگر آغا شاهی این حق را راد ارتباط به قضیه افغانستان برای روسیه قایل شود پاکستان را به خطرهای ناشی از آن معروض می سازد.

ج : مربوط به فقره الف این مقال تصمیم نامه های -

ملل متحد که با اکثریت کشورهای همه قاره های جهان تصویب شده اند تنها از پشتیبانی بلاک غرب بهره مند نیست و اکثریت کشورهای نیکی که به بلاک های غرب تعلق ندارند آن را پشتیبانی کرده اند . اینکه آغامشاهی تنها بلاک غرب را مکلف میدانند خود موضوع را موضوع تنها بلاک های شرق و غرب مسازد که نایست میکرد .

د: این تذکر آغا شاهی که اگر شوروی مجبور شود بر تعداد قشون خود بافزاید بر شمار مهاجرین در پاکستان خواهد افزود. در گفتار یک سیاستمدار ورنه دیده مانند آغا شاهی باید ملتفت گردید که افزون شدن مهاجرین را تنهایی پاکستان تذکر میدهد و از ایران تذکری نمیدهد. آیا نمیتوان حدس زد که خونی که بر او مستولی شده است از ناحیه فشار بر مردم افغانستان نیست. معنای حقیقی مجبور شدن روسیه با آوردن قشون مزید به افغانستان تنها یک چیز است و آن موفقیت بیشتر مبارزین افغان در جهاد است. از این ناحیه باید در تعبیر اینگونه اظهارات غور و دقت کرد. آغا شاهی با دانش و فراست است اما او و امثال وی باید پیشوایان معنوی خویش را مانند علامه اقبال لاهوری فراموش نکنند که گشاد و فساد قاره آسیا را گشاد و فساد قلب این پیکر یعنی افغانستان میدانست و این فرموده او را پیهوده —
نشانند:

من آن علم و فراست با پرکاهی نمی گیرم
که از تیغ و سپر بیگانه سازد مرد غازی را

تا اینجا مراد این نویسنده جلب توجه به اظهارات آغا شاهی و تحلیل آن بود. البته زعمای مجاهدین و مبارزین

ملی و هرافغان دیگر برآن دقت و غور خواهند کرد.
 بتاريخ ۳۰ ماه می اخبار واشنگتن تایمز از پایتخت
 کانادا راپوری را نشر کرد: «یک عضو پلوت بوروی شوروی
 بنام ویتالی ورتینیکوف در ضمن مباحثه با اعضای کمیته
 روابط خارجی پارلیان کانادا اظهار کرد که شوروی از یک
 ابتکار ملل متحد که اوضاع را در افغانستان برقرار سازد
 استقبال میکند تا شوروی بتواند در نتیجه عساکر خود را از
 افغانستان برون کند.»

وقتی روزنامه نگاران از یکی از اعضای پارلیان درباره
 اظهارات وروت نیکوف سؤال کرد این شخص رگ ستیک موس
 Reg Stackhouse گفت: «من از شنیدن اظهارات تعجب
 کردم زیرا نمیدانم که شوروی چه حاجت دارد در کشیدن
 قشون خود از ملل متحد استمداد کند.»

این نویسنده بحیث یک فرد افغان به جستجوی راه حل
 سیاسی مخالفت ندارد و آن را لازم و اولی میداند. اگر این راه
 از جانب ملل متحد پیدا شود نیز مقبول است اما حقوق ثابت
 و مشروع و پامال شده افغانستان یگانه اصلی است که
 بدون احترام مطلق بآن نمیتوان نظراً موافقت نمود و
 عملاً آن را قابل قبول و تطبیق شناخت.

رول ملل متحد در حل قضیه افغانستان مهم است
 اما این موسسه مکلف است که رول خود را بطور شایان

بازی کند ورنه اشتباه سپردن این امر به گفتگوهای شرنودوام
خواهد کرد و نتیجه ای از آن بدست نخواهد آمد.
ملل متحد باید یک کنفرانس خاص بین المللی ترتیب کند
که در آن همه اعضای دایمی شورای امنیت و نمایندگان
آزاد یخواهان افغانستان سهم داشته باشند.
اگر شوروی نیازمند استمدادی در اخراج قشون متجاوز
خود باشد می تواند ازین کنفرانس آنرا جویا شود و کنفرانس
در صورت لزوم قوای صلح ملل متحد البته آنرا به اسمبله عمومی ملل متحد پیوسته شورای
امنیت سازمان ملل متحد سپارش خواهد کرد. اگر خوف های روسیه
سازمان ملل متحد سپارش خواهد کرد. اگر خوف های روسیه
قابل سمع باشد در آن صورت خوف های نمایندگان -
مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان باید مورد ملاحظه
بیشتر قرار گیرد.

شماره ۱۳ و ۱۴ سال دوم مجاهدولس

۱۳۶۴/۴/۱۵

قابل توجه جدی و فوری همه افغانها

دیروز، گوهر چف هنگام افتتاح بیست و هفتمین کانگرس حزب کامیونست روسیه در مسکو در محضر پنج هزار نمایندگان حزب کامیونست کشور خویش که محض از هفت فیصد مردم آن کشور نمایندگی میکند و یکصد و پنجاه و چهار نماینده احزاب کامیونست و — سوسیالست از کشورهای دیگر در یک نطق پنج ساعت و نیم بار اول در محضر عام به موضوع افغانستان اشاره کرد و گفت که کرملن با طرف افغانستان روی موضوع برآمدن تدریجی قشون روسیه از — افغانستان موافقه کرده است و افزود که این امر منوط به یک حل سیاسی قضیه است. ببرکت کارمل نیز حاضر بود که مراد از «طرف افغانستان» رژیم او

در کابل است .

در تفسیر « حل سیاسی » گوییم چف افزود که حل سیاسی منوط به ضمانت ها یست که جلوگیری مداخله نظامی خارجی را بگیرد . اجمال و ابهام اظهارات گوییم چف واضح است که مایه هیچگونه تعجب نیست اما برگزیدن کلمات « طرف افغانستان » و استعمال کلمات « قوای خارجی » آشکار است . ناگفته نماند که این اظهارات پیش از گفتگوهای شرنکه قرار است در ماه مارچ از سر گرفته شود بتاريخ ۲۵ فبروری شده است .

مهمتر آنکه تخلیه تدریجی مخالف تصمیم نامه مجمع عمومی ملل متحد است که در کلمات « برآمدن فوری » قوای خارجی از افغانستان است .

اما مهمترین مراد این نویسنده درین مقال مختصر جلب توجه اندر دیوها ن مجاهد افغانستان به نقاط ذیل است ؛
اول :- برخلاف همه توقعات کاذب گوییم چف دو کترین برژنف را تأیید میکند و رژیم تحت حمایت کابل را یگانگانه طرف افغانستان میشناسد .

دوم :- رژیم کابل موضوع تقسیم اوقات تخلیه تدریجی را منوط به قبول مذاکرات مستقیم با پاکستان میدانند که معنی شناسایی رژیم کابل را بحیث یگانگانه طرف افغانستان دارد .

درین مورد دو سوال بخاطر می آید ؛

الف : آیا امریکا به دوکتورین سرگین پابندی ماندیانه؟
 ب : آیا پاکستان موضوع « تدریجی » راجای « فوری »
 قابل مذاکره میدانند در حالیکه اگر حتی در مذاکرات —
 غیر مستقیم آنها قابل مذاکره بداند برخلاف تصمیم نامه ملل —
 متحد خواهد بود که پاکستان آنها مسوده کرده و اکثریت
 بسیار بزرگ اعضای ملل متحد آنها مکرراً تصویب نموده اند؟
 چیزیکه قابل توجه بجا هیدن و آزادخواهان ملی افغانستان
 است اینست که حال وقت آنست که بنام خدا و ناموس ملی بصورت
 فوری وجدی به مسوولیت های دینی و ملی خود در نزد خدا
 و مخلوق او تعالی التفات کنند. یگانه راهی که میتواند بسوی
 رفع خطر ها یکه از مذاکرات تشرش موجود است اینست که
 پاکستان به شرکت خود در مذاکرات غیر مستقیم تشرش خاتمه
 بدهد و بجای آن به ملل متحد پیشنهاد نماید که یک کنفرانس
 خاص بین المللی که در آن همه اعضای دایمی شورای
 امنیت شامل باشند انعقاد یابد و تا یید همه کشور ها خاصه
 امریکا ، چین ، فرانسه و برتانیه را که اعضای دائمی شورای
 امنیت هستند با پشتیبانی و همکاری کنفرانس اسلک می
 و حرکت عدم انسلاک جلب و مطالبه نماید. در عین زمان
 امریکا معاونت آشکار خود را با بجا هیدن بر اساس —
 پرنسپ دوکتورین سرگین اعلان و با متحدین خویش در
 دنیای آزاد مبارزه رین افغان را بدادن سلاح مؤثر عملاً تقویه

کنند.

اما بیشتر آنرا همه چیز رشته مبارزه مرش دردست خود افغان‌هاست که ائتلاف خود را به اتحاد تبدیل کنند و بدون فوت وقت یک شورای مرکب از همه نرعمای مجاهدین به سوی یک حکومت موقتی جلای وطن بسازند و شناسائی دنیای آزاد را مطالبه کنند و ریزه ریزیم کابل رفته رفته یگانه «طرف افغانستان» گفته خواهد شد.

حال دیگر کارد به استخوان رسیده است. آنانیکه خود را دوست آن‌دی و کرامت بشری و عدالت اجتماعی میدانند باید در میدان آزمون کشیده شوند و آنانیکه خود را مجاهد و آزادخواه میدانند نیز آزمون شوند. تا مردم افغانستان که در تحت اسارت و کشتار هستند و مبارزینی که در سنگرهای جنگند و مهاجرینی که از دوری وطن رنج می‌کشند دوستان و دشمنان حقیقی خود را بشناسند.

پژواک

نیویارک ۲۶ فیبروری ۱۹۸۶

مجاهدولس: ده هفته خبری او پیشنهادونه دی چه نویالی سیاستمدار محترم پژواک دثرینو د خبر و اثر و اعلان سرو متصل په کابل کښی د شب نای په وسیله خارجی سفارتونو ته وکړ او کله یی چه د افغانستان نه مهاجرت وکړ په یو مطبوعاتی کنفرانس کښی یی اظهار کړی. مونږ پخپل اخبار

کښی د ده نظریات د ثرنیو د خبرو اترو په باره کښی په
تفصیل نشر کړیدی ، پټرواک صاحب پخپلو نظریاتو
کلک ولاړ دی اول هر حکومت یا سیاسي شخصیت سره
نیچیتاس کړی دی ، په پاکستان ، اسلامي ملکونو ،
اروپا او امریکا کښی او په ملل متحد کښی یی دا نظریات
په ډاگه د ټولو اهلاع ته رسولي دي . مونږ ئی
نظریات تاییدوو او د لوی خدای نه ورسره د ښه صحت —
غوښتنه کوو . ولسمل
شماره اول سال سوم مجاهدولس .

۱۳۶۵ / ۱ / ۱

آگاهی از خطر و پیشنهاد

واشنگتون ۳ اپریل : بتاريخ ۲ اپریل در اخبار
واشنگتن پوست خبری انتشار یافت که شریم کابل بار اول
یک تقسیم اوقات برای برون شدن عساکر روس تهیه کرده
و آنها به کور دویز سپرده است . کور دویز که در وسط ماه
گذشته بکابل رفته بود آنها به حکومت پاکستان داده است
حکومت پاکستان آنها بدلیل آنکه بسیار دلاز است رد کرده است .
عرض و لحول این پیشنهاد هرچه باشد و دلیلی برای رد
یا قبول انگاشته نشود یا نه اهمیت خاص ندارد . چیزیکه مهم
است اینست که چنان مینماید که پاکستان اساس تقسیم اوقات
را پذیرفته است و این طرز عمل با روح و کلمه تصیم نافه
ملل متحد که « برآمدن فوری » عساکر روس را مطالبه میکند

مخالفت واضح دلرزد.

در گفتگوهای اخیر شرنو (۱۶-۱۹ دسامبر) نمایندهٔ رژیم دست نشانده و تحت الحمایهٔ کابل وجود اینگونه تقسیم اوقات را تذکر داده و مذاکره را روی آن مشروط باین ساخته بود که پاکستان بطور مستقیم با آن رژیم مذاکره کند. در این تکنیک جدید مضر است که رژیم کابل سپردن پلان خود را فعلاً بدون اصرار بر آن شرط به پاکستان بچیت یک قدم تبلیغی و نیز برای ادامهٔ گفتگوهای شرنو استعمال و در مرحلهٔ دیگر موضوع مذاکرات مستقیم را بمیان آورد. (گفتگوهای آیندهٔ شرنو در اوایل ماه می پیش بینی شده است).

در همه احوال و شرایط موقف آنرا دین خواهان افغان در بارهٔ گفتگوهای شرنو (مانند هر گفتگوی دیگری که در آن سهم نداشته باشند و یا شرکت در آنرا بطور مطلق مطابق به منافع ملی خود نیابند) همان است که بود. مردم افغانستان هیچگونه ترتیب سیاسی را که مخالف منافع کامل ملی آن باشند نمی پذیرند و هرگز نخواهند پذیرفت. منافع ملی افغانستان تنها در صورتی مصون خواهد بود که روس ها عساکر خود را فوری و بلا شرط بیرون کنند.

اکنون موضوع افغانستان موضوع مساعی دوستانه و میاجگیری دوستان ملت افغانستان نیست و موضوع تعیین سرپرست افغانستان است که بجز مردم افغانستان و

نمایندگان حقیقی آن هیچکس حق ندارد از ایشان
وکالت کنند.

اگر پاکستان بگفتگوهای تریو خاتمه ندهد و
موضوع به یکت کنفرانس خاص بین المللی تحت نظارت
ملل متحد که در آن نمایندگان مجاهد و مبارز افغانستان
و همه اعضای دایمی شورای امنیت شامل باشند
انتقال داده نشود موضوع نه تنها لایخل خواهد ماند
و هر نوع راه حل غیر عملی و غیر عادلانه و غیر قابل قبول
خواهد بود. موضوع منافع ملی حاوی استقلال کامل،
تمامیت خاک و انتخاب نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و
فرهنگی افغانستان است. ما در حالیکه یکبار دیگر از
پاکستان در باره اینکه بحکم اسلام و قوانین بین المللی
پناه گزینیان و مهاجرین افغان را پذیرفته اند اظهار
امتنان عمیق و صمیمی میکنیم پاکستان را به مسوولیت
بزرگ آن متوجه میسازیم و نیز التفات عمیق شما را به خطرهای
آینده جلب می نمایم. یکی از این خطر ها اینست که روسها
موفق شوند پاکستان را به تدریجی فریب بدهند که
مناسبات آن با آزادیخواهان صدمه بیند. این نویسنده
یکبار دیگر تکرار می کند که به تعویق انداختن تشکیل یک
سازمان قابل شناسائی یعنی یک شورای منتخب که دارای
شخصیت سیاسی بیث حکومت موقتی باشد اشتباه و گناه
بزرگی خواهد بود که در نزد خدا و خلق مسوول آن خود

افغانها خواهند بود .

مقامات امریکا تا روز نشر این اخبار اظهار بی خبری می کنند و میگویند محتویات پلان تخلیه تنها در تصرف چند تن از مأمورین عالی رتبه پاکستان است اما یکی از معین های وزارت خارجه امریکا با کور دویز ملاقات خواهد کرد و شاید محتویات را بدست آورد .

در مصاحبه ای که ضیاء الحق با اخبار لوموند فرانسه کرد از او پرسیدند که آیا گور به چف بر پالیسی روسیه تجدید نظر خواهد کرد . رئیس جمهور پاکستان گفت امکان دارد که گور به چف نظر خود را تغییر داده باشد . کسانی که از اوضاع داخل افغانستان آگاه هستند می توانند اندازه کنند که این اظهارات رئیس جمهوری پاکستان تا چه اندازه خوش بینانه است ، زیرا معلوم است که روس ها با ویر کردن قطعه ها خاص عسکری برای عملیات نظامی شدید تر نقشه های فشار نظامی خود را (خاصه در محاذ های نزدیک به پاکستان) برای جنگ های بعد از زمستان (در مقابل مبارزین افغانستان) طرح کرده اند . تجاوز طیاره ها بر خاک پاکستان البته چیزی است که دانش سیاسی ضیاء الحق آن را قابل تجاهل میدانند . (مصاحبه ضیاء الحق و لوموند یک هفته پیشتر صورت گرفت) .

امریکائی ها اعتراف می کنند که بعد از اظهارات —

گور به چف به ریگن تاکنون علامه ای وجود ندارد که به
تغییری در روش روسها تعبیر شود .
فیصله جدید امریکا که به مبارزین افغان سلاح دفاع
هوایی موثرتر خواهد داد شایان قدر است . اما یگانده سلاحی
که بدر حقیقی دفاع از کشوری خورد سلاح اتحاد و -
یگانگی است . هر سلاح شانه می خواهد . شانه دفاع
ما اتحاد و یگانگی ما است . اگر از خود اینقدر توقع نداشته
باشیم چگونه می توانیم از دیگران چیزی توقع کنیم ؟
شماره دوم سال سوم جاهد ولس ، ۱ / ۲ / ۱۳۶۵

مسأله شناسایی بین المللی مبارزین افغان

در یکی از مقاله های گذشته این نویسنده به موضوع شناسایی مقاومت مردم افغانستان در مقابل هروسیه و سرژیم تحت حمایت آن در کابل اشاره کرده بود. مراد از این شناسایی شناختن مشروعیت تنظیم مبارزین آزاد یغراه افغانستان بسطح بین المللی است. در این مقال بطور مختصر این سوال را که آیا برای امکان اینگونه شناسایی دلائل ثقه و حکم موجود است یا نه طرح میکنم. بعقیده من جواب سوال مثبت است حتی میتوان گفت که در حقیقت به مشکل میتوان دلیلی برای عدم شناسایی بین المللی مبارزین افغان

پیدا کرد. اینک به چند نکته اشاره میکنیم،
 افغانستان تا زمان مداخله، تجاوز و تهاجم عسکری روسیه
 یک کشور کاملاً مستقل، عضو ملل متحد و شعبات تخصصی
 آن، عضو کنفرانس اسلامی و حرکت عدم انسلک بود و
 روابط محکم دوستانه با همه کشورهای صلح خراه جهان
 داشت. مداخله روسیه در مسایل داخلی افغانستان
 برخلاف معاهدات دوجانبه و بدون سبب (مگر توسعه
 جوی روس) بعمل آمد.

مردم افغانستان و همه احزاب سیاسی آن باستانی
 یک حزب آنها حزب کامیونست که در میان خود بدو نام یادی
 شریک (پرچم و خلق) با مداخله روس بدون مکث و
 درنگ مخالفت خود را اظهار کردند. روس برای سرکوبی
 این مخالفت ملی به تجاوز مستقیم نظامی پرداخت و
 عملاً قشون خود را در خاک افغانستان پیاده کرد. این
 تجاوز با قیام و مقاومت ۹۹ فیصد مردم افغانستان مقابل
 شد و تا کنون بیشتر از هفت سال دوام کرده است. این
 عمل روسیه مخالف منشور ملل متحد و همه نورم های
 بین المللی است. فقره های دوم و چهارم منشور ملل متحد
 بطور صریح و واضح شاهد و موید این مدعی است.
 این بهانه روس که قشون شان در اثر دعوت حکومت
 افغانستان وارد شده است هنوز ثابت نشده است و اگر

به فرض شده باشد مشروع شناخته نمیشود. در اینگونه امر خطیر هیچگونه حکومت بدون فیصله ملت که عبارت از لر لویه جرگه است صلاحیت ندارد. علاوه بر آن هیچ حکومت آنرا د قشرون اجنبی را برای اشغال خاک خود دعوت نمیکند و اگر بالفرض بکند از همان لحظه اول حق مشروعیت خود را می باز د. فقره های دوم و چهارم منشور ملل متحد که بآن قبلاً اشاره کردیم بطور صریح هر نوع مداخله خارجی را منع می کند و بطور خاص مانع مداخله نظامی است. تعبیر درست آن از جانب جامعه بین المللی در تصمیم نامه های متعدد مجمع عمومی ملل متحد در مورد — افغانستان درج است. رجوع شود به تصمیم نامه های (XX) 2131، (XXV) 2625 و 36/103 سال ۱۹۸۱. این تصمیم نامه ها را اکثریت کشورهای عضو ملل متحد پشتیبانی کرده اند. در سال ۱۹۸۰ مجمع عمومی با اکثریت ۱۰۴ رأی مداخله سروس را منافی و مخالف اساسات آزادی تمام، استقلال سیاسی و تمامیت خاک همه دول اعلان کرد و برآمدن فوری، بلا شرط و کامل سروس ها را از افغانستان مطالبه نمود که عین مطالبه مبارزین افغان است.

از تاریخ تجاوز تاکنون سرژیم دست نشاندۀ روس

موفق نشده است که حتی در شهر کابل قیود شبگردی را بر دارد از جانب دیگر ۸۵ فیصد خاک افغانستان ساه نفوذ مبارزین ملی است که دلیل عمده آن پشتیبانی مردم و نفوس عامه آن مبارزین ملی و مخالفت با رژیم کابل است .

از آغاز تهاجم روس با ینسو تنظیم های مبارزین شکل بهتری گرفته و فعالیت شان روز افزون گردیده که دلیل آن وارد کردن قشون بیشتر و اسلحه قوی تر از جانب روسهاست . نارضا ی همگانی مردم افغانستان را از تعداد روز افزون مهاجرین میتوان قیاس کرد .

دلیل واضح شکل بهتر تنظیم مبارزین ملی آنست که در بخش بیشتر خاک افغانستان مردم با یشان مالیه ی پروازند دکتوران بشر خواه دنیای آنرا د شفاخانه ها دارند . نامزگان دنیای آنرا د داخل کشور برده و آورده ی توانند .

همه امور اداری و قضایی در مناطق تحت کنترل مبارزین که بیشتر از ۸۵ فیصد خاک افغانستان را احتوا ی کند در دست مبارزین ملی است .

مبارزین ملی با موسسه صلیب احمر بین المللی داخل معاوله شده و (در باره اسیران جنگ) صلاحیت خود را ثابت کرده اند .

نمایندگان مبارزین آنرا د یخواه در جامع بین المللی راه

یافته اند مثلاً در کنفرانس اسلای با ایشان حق سخنرانی داده شده است .

در حالیکه این مرسسه سرژیم کابل را طرد کرده است و اجازهٔ شمول نه می دهد .

نایندگان مبارزین با سران دول و حکومت‌های کشور خرد و بزرگ دنیای آزاد ملاقات ها کرده اند .

حتی روسیه در مراقبی نترانسته است از وجود مؤثر آنها منکر شود شاهد بزرگ این مدعی پیشنهاد « آتش بس » در پنجشیر است که هر چند موقتی بود اساس محکمی برای اثبات وجود مؤثر طرف مبارزین است . ائتلاف اخیر تنظیم های مختلف مبارزین اگر چه در ذیل مذکور است در رأس جا دارد .

از آغاز تهاجم تا کنون نه تنها از همه طبقات مردم بطور هر روز افزون علایق خود را با سرژیم کابل قطع کرده اند بلکه افسران و سپاهیان منفردانه و دسته جمعی به جاهدین پیوسته اند . نباید فراموش کرد که حتی افراد قشون سرخ به مبارزین پناه آورده اند .

اگر محض سلاح دفاع مؤثر زمینی و بطور خاص هوایی بقدر کفایت در نزد مبارزین وجود پیدا کند بجرأت میتوان گفت که مبارزین می توانند در خاک خود مرکز یک قدرت رسمی قایم کنند که شکل یک حکومت منظم موقتی را بخود

بگیرد .

از جانب دیگر سرژیم کابل در سطح بین المللی عجز
 روسیه و اقماران حامی دیگر ندارد . اقماریکه خود -
 اسیر و بیچاره هستند . افکار عامه جهانی مؤید مبارزه
 آزاد یخواهان افغانستان است .

قوای نظامی روس و سرژیم کابل در هیچ منطقه کشور
 ساکن نیستند و در قرارگاه های نظامی بطور محصور
 بسر می برند ، حرکت آنها در خارج از این قرارگاه ها
 تنها بصورت کاروان های تانک زیر بال طیاره ها و -
 هلوکوپترها صورت می گیرد و هیچ کاروان بدون حملات
 مبارزین از مرکز حرکات بیرون رفته نمیتواند و بدون
 خسارات به منزل توقف نمیتواند بازگردد .

همینکه روس مجبور شده است هر سال بر تعداد
 عساکر و سلاح خود بافزاید نشان میدهد که مبارزین
 آزاد یخواه یک قدرت موثر هستند و سرژیم کابل که بدون
 قوای امنیتی اصلاً یک قدرت موثر مشمرده نمیشود
 با وجود قوای روس نیز مستقر و موثر نیست و از
 پشتیبانی مردم افغانستان محروم مانده و روز بروز محرومتر
 شده می رود .

در خاتمه یکبار دیگر التجای خود را از نرعمای مبارزین
 تکراری کنیم که :

اول، هرچه ضرورتاً متلاف خود را به یگانگی تمام تبدیل کنند.

دوم: بر فعالیت خویش در ساحه سیاسی و دیپلماتی بسط بین المللی با فزاینده و برپایه شناسائی خود را مطالبه نمایند.

از کشورهای دوست که از مبارزین پشتیبانی می کنند توقع می رود که عملاً داخل اقدام شوند این توقع نخست از حکومت های پاکستان و ایران می رود که با احساس مسوولیت عظیم خویش قدم های جدی و عملی بردارند. به گفتگوهای بی ثمر و پرخاشرانه خاتمه بدهند. در کنفرانس اسلامی مبارزین افغان را رسماً بپذیرند. و با همکاری اعضای کنفرانس اسلامی در کنفرانس حرکت عدم انسلاک و بعد از آن به همکاری کشورهای غیر-منسلک در ملل متحد زمینه را برای شناسائی بین المللی مساعد بسازند.

از طرف دیگر از پارلمان اروپا و پارلمان های ملی کشورهای آزاد عین این توقع را داریم با تاسی از ذکر خاص بعد العام از کشورهای سکندنیو یا توقع داریم که رول مهم عنعنیه خود را در مسایل سیاسی و بشری و تامین عدالت بین المللی بطور فعال تر در مورد افغانستان بکار اندازند.

دلیل ندارد که تجاوز از حد کشوری که تصمیم نامه های
ملل متحد را تصویب نموده اند در مقابل بی التفاتی هروس
از مطالبات خود دفاع نکنند . بویژه کشورهای کوچک آسیا
و افریقا و امریکای لاتین باید ملتفت شوند که مصیبت
افغانستان محدود به افغانستان نیست . مبارزین افغان
برای دفاع از آزادی جنگند و کسانی که استقلال و -
آزادی و حقوق را احترام می کنند باید حتماً از پامال شدن
و استرداد این حقوق در همه جا جلوگیری کنند .

ومن الله التوفیق

شماره سوم سال سوم مجاهدولس ، ۱۳/۳/۱۳۶۵

التجاویشنهاد به مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان

گفته شده است که مرحله هفتم گفتگوهای ثر نو
بتاریخ ۳۰ جولای آغاز خواهد شد اغلب گمان آنست
که این مرحله نیز به نتیجه خواهد رسید زیرا روسها
عمداً دوام این گفتگوها را می خواهند تا برای پیشبردن
پلان های سیاسی و نظامی خود وقت هر چه بیشتر بدست
آورند و افکار عامه جهانی را بفریبند مگر آنکه همه مطالبات
شان از جانب کسانی که درین گفتگوها سهم هستند پذیرفته
شود اگر چه مبارزین ملی افغان درین گفتگوها سهم
نیستند و ازین سرومکلف نیستند که فیصله یا سپارش
شاملین آنها بپذیرند و یا رد نکنند باز هم لازم است

آنها بکلی نادیده نگرفته و قدم های جدی عملی و لایری
را که در ساحه دیپلوماسی بین المللی حتی ولاری شمرد
می شوند بدون فوت وقت بردارند.

البته این امر از طرف تنظیم های مجاهدین و مبارزین
صورت گرفته می تواند که همه گروه ها و افراد دیگر افغان
از ان پشتیبانی نمایند از نیرو ملجا و مرجع این نویسنده
ایشان هستند. این پیشنهاد من بحیث یک فرد افغان تنها
به ضرورت مبرم متکی نیست بلکه با همه تعلقات دیپلوماسی
بین المللی موافق است و از نیرو امید می رود که مورد
توجه مجاهدین و مبارزین قرار گیرد. اساس این پیشنهاد
مطالبه مجاهدین و مبارزین افغان از موسسه I-C-O
(Islamic Confrance Organization)

یعنی اسلامیک کنفرانس امرگن آیزیشن است که در
نربان ما بنام موسسه کنفرانس اسلامی شناخته میشود
چون این موسسه سرژیم کابل وانه می شناسد و از شرکت
محروم ساخته است و نیز سخنگوی مجاهدین و مبارزین
را حق اشتراک و اظهار نظر داده است با مید قوی و توقع
مشروع که از یک موسسه خاص کشورهای اسلامی می رود
بآن با توجه کند.

مطالبه مجاهدین که طرح جزئیات آن از صلاحیت تنظیم^{ست}ها
انعتاد یک مجلس خاص و فوق العاده موسسه کنفرانس اسلامی

در موضوع افغانستان است که باید پیش از اسامبله عمومی آینده ملل متحد که در ماه سپتامبر خواهد بود منعقد گردد. اجندای آن البته از صلاحیت مرسسه است اما درخواست و مطالبه مجاهدین باید شامل موضوعات ذیل باشد :

اول : شناسائی مبارزین و مجاهدین ملل و بحث یک عضو کامل مرسسه اسلامی بحث نمایند کشور اسلامی افغانستان.

دوم : سپارش قطع کردن گفتگوهای ترنر.

سوم : انعقاد یک کنفرانس خاص بین المللی از جانب ملل متحد که در آن نمایندگان همه اعضای دایمی شورای امنیت ملل متحد و نمایندگان حقیقی ملت افغانستان شرکت داشته باشند برای حل سیاسی قضیه افغانستان - مطابق به تصمیم نامه های مکرر ملل متحد :

چهارم : سپارش به کشورهای حرکت عدم انسلاک به پشتیبانی کامل شان در جمع عمومی آینده ملل متحد برای استرداد کامل حقوق پامال شده افغانستان از جانب روسیه .

این نویسنده درین مقال به این اختصار اکتفا میکند و البته وظیفه خود میدانم که دیگر مطالب را از صلاحیت مفکرین سیاسی مجاهدین و مبارزین بدانم .

و من الله التوفیق

شماره چهارم سال سوم مجاهدت ۱۳۶۵/۴/۱

«بارها گفته‌ام و بار دیگر می‌گویم» «حافظ» یا حق!

۱۵ جولای ۱۹۸۶ مطابق به ۲۴ سرطان ۱۳۶۵
پیش از مرحله آینده گفتگوهای مرنو و برنی جریان های
دیگر باز گفتن مطالبی چند از واجبات مبارزه ملی و جهاد مردم
افغانستان است. فریضه اسلامی هر فرد مسلمان و افغان
حقیقی است که با قول و عمل درین مرحله مهم حقایق را با
صراحت تمام تر با خود و هموطنان خود در میان گذاشته و بازگوید.
اکنون وضع جریان های گذشته و حال از آغاز مصیبت هظای
افغانستان روشن است. آنچه تاریک است آینده منافع ملی
افغانستان است یا بعبارت دیگر آینده ما تاریک می نماید.
میدان جنگ را الحمد لله از فضل و نصرت خداوندی و شهادت

وفداکاری مردم افغانستان تاکنون نباخته ایم اما در میدان سیاست دشمن مرفق تر است.

چرا و چگونه ؟

در جواب به سوال چرا ؟ ، چون از بدیهیات است و به همگان معلوم است ، اشاره نهی کنم اما اشاره به سوال چگونه ؟ ، لانرم است .

اگرچند لحظه مختصر سخن گفتن از کامیابی در میدان جنگ را یکسو بگذاریم و موفقیت دشمن را در ساحه سیاسی موضوع تفکر حقیقت پسندانانه قرار دهیم با این نتیجه خواهیم رسید که :

۱ - روسها تصمیم نامه شورای امنیت را که تقبیح و تلعین تجاوز نظامی شان بر یک مملکت آزاد ، عضو ملل متحد بود ویتو کردند . چون روسیه یکی از اعضای دایمی شورای امنیت است و حق ویتو دارد شاید موفقیت سیاسی نباشد اما بطور واضح از سوء استفاده یک ابر قدرت بنفع مطامع سیاسی آن ناپندگی میکند .

۲ - هنگامیکه موضوع به اسامبله عمومی ملل متحد سپرده شد چرا یک اکثریت قاطع اعضای ملل متحد در حالیکه تجاوز نظامی را انکار کرده نهی ترانستند با تصمیم نامه ای موافقت کردند که نام روسیه متجاوز در آن ذکر نیافته بود و بجای « روسیه » « قرای اجنبی » را تذکر دادند . این تسلیم کشورهاییکه خود را آزاد میگویند در اثر هر

عاملی که بوده باشد باختن میدان سیاسی را از طرف -
مصنفین تصمیم نامه و کشورهای آنها میخواست که از آن
پشتیبانی کردند در مقابل روسیه نشان میدهد.
بویژه که قدرت های بزرگ دیگر مانع آن شدند
که در حقیقت نخواستند جلو این اشتباه را بگیرند.

۳- بعد از آن در تصمیم نامه تغییراتی صورت گرفت که
منتج به حذف کردن خارج شدن «بلا شریط» سپاه متجاوز
روس گردید. آنچه باقی ماند برآمدن «فوری» قشون اجنبی
بود.

۴- این اشتباه بزرگ که روسیه متجاوز از هر گونه
تکلیف و تعهد در گفتگوهای ژنرال آداماند و از طرف دیگر
طرف دیگر یعنی مبارزین افغانستان اصلاً از داشتن هر
گونه اشتراک محروم شدند آنقدر عیان است که حاجت به بیان
ندارد.

۵- ازینهم بیشتر روسها موفق شدند که پاکستان
را به پذیرفتن گفتگو با رئیسی که آنها نمی شناسد متقاعد
ساختند و یا آنکه پاکستان پذیرفت که با یک حزب «حزب
کامیونسیت در کابل» به مقابله پردازد و احزاب دیگر
افغانستان خاضع آنها یکه پاکستان ایشان را شناخته بود
بیرون بمانند. پاکستان باین منطق مضحک راضی شد که
گفتگوها «غیر مستقیم» است.

در این صورت پاکستان خود را طرف قلمداد کرد آنهم با حسی که آن را نی شناخت و پرستش خود را بحیث یک کشور آزاد در نظر نگرفت و از یک جانب به یک طرف حقیقی یعنی روسیه متجاوز اجازه داد که خود را ظاهراً از همه تکالیف گفتگوها برکنار نگهدارد و از جانب دیگر طرف حقیقی دیگر یعنی نایندگان حقیقی مردم افغانستان را، دوبر و محروم ساخت دبیر کل ملل متحد نیز مسؤلیت خود را در مقابل منشور ملل متحد فراموش کرد. اگر گفتگوهای غیر مستقیم برجهی از وجوه معنی میداشت باید میان روسیه و مبارزین ملی افغانستان ترتیبی شده در میان حزب کامیونست کابل که از خود وجودی مستقل ندارد و حکومت پاکستان که از طرف مردم افغانستان نه وکالتی داشته و نه دارد. اگر پاکستان آرزوی خیرخواهی داشت تنها می توانست بحیث یک میانجی خیرخواه حصه بگیرد. که آنهم باید بعد از مراقت دپلوماسی مبارزین افغان صورت گرفته می توانست.

۶- هنگامیکه گفتگوها باین طرف غیر عادلانه شروع گردید منشی عمومی ملل متحد و معاون او که صلاحیت شان محدود به کلمات و روحیه تصمیم نامه بود و جز این صلاحیت دیگر ندارد این مسؤلیت خود را فراموش کردند و پاکستان هم آنها پذیرفت.

کلمات و روحیه تصمیم نامه مجمع عمومی ملل متحد

استرداد استقلال و حقرق پامال شده افغانستان و ختم تجاوز و نتایج آن بود اما روس ها موفق شدند که اصل را یکسو گذاشته و فرعی را اولتر مورد بحث و گفتگو قرار دهند .

۷- باین ترتیب روس ها موفق شدند بر پاکستان — بقبر لاند که از آغاز در اجندا نخست بر مسایل فرعی گفتگو و فیصله بعمل آید و اصل موضوع که برآمدن سپاه سرخ بود به تعویق افتد . حتی ضمانت امریکا را نیز پیش از آنکه درباره اصل تعهد کنند بدست آورند . چنانکه در نتیجه معلوم شد که بعد از موافقه بر مسایل فرعی گفتگو بر موضوع برآمدن از افغانستان در چوکات « یک تقسیم اوقات » بحث خواهند کرد .

۸- درین « تقسیم اوقات » نخست وقت خروج قوادر طرف دو سال تذکر دادند و بعد از آن با استفاده از ضعف سیاسی مدت چهار سال را پیشنهاد کردند و آنهم تنها مشروط به خراش رژیم کابل .

۹- روس ها نه تنها موفق شدند که کلمه « برآمدن فوری » تصمیم نامه را بکلی فراموش کنند بلکه خواستند چهار سال را « فوری » جلوه دهند و از طریق دیگری گذاشتند که باید نخست راه جهاد مسلح بروی مجاهدین و مبارزین ملی مسدود گردد .

۱۰- در اجندا فصل و باب جدا برای حق خود ارادیت مردم افغانستان بکلی از نظر انداخته شد تا یک اصل مهم دیگر نیز قربان مسایل فرعی شود و بجای آن فصل و باب خاص برای یک موضوع فرعی که باز گشت مهاجرین افغانستان است باز کردند.

موضوع مهاجرین اصلاً حاجت به بحث ندارد. وقتی عامل آن که عبارت از استیلای نظامی کشور و حق مردم به اراده آنرا در انتخاب طرز حکومت، نظام سیاسی اجتماعی و فرهنگی است از میان رفت مهاجرین طبعاً به وطن باز می گردند.

۱۱- بیانیه اخیر نجیب الله بر اساس نشرات رادیوی کابل حتی در مورد بازگشت مهاجرین نیز بلا شرط نیست که این اشتباه سیاسی را خنده آورتری سازد. او در این بیانیه خود بر اساس خبر ریرتر امکان موافقه را در گفتگوها ترنر مشروط به این می سازد که بر موضوع برآمدن کشورش اصرار نشود.

قرار خبر آنرا نس باختر نجیب الله گفت که رژیم کابل به مهاجرین عفو و امان خواهد داد اما علاوه کرد که مصمم است که سر هبران مجرم «انقلاب» را از میان خواهد برد و افزود که تنها آن مهاجرین را که فریب خورده و بطور غیر شعری هجرت کرده اند قابل عفو

وامان میداند. علاوه بر این همه گفتار خنده آور را دیری
 کابل صورت محاکمه، محاکم انقلابی، را نشر کرد که در آن به
 پنج تن از سرهبران را در غیاب شان به اعدام محکوم کرده اند
 چون من این خبر را مستقیماً از را دیری کابل نشنیده ام و
 از روی نشریه هفته وار پاکستان تایمز (که مخصوصاً به
 خارج پاکستان فرستاده می شود و اخبار رسمی پاکستان است)
 نقل می کنم و از نام محکومین به اعدام ذکر می نیست. آیا را دیر
 کابل شرح محاکمه را داده و نام محکومین را نگرفته است؟
 آیا پاکستان تایمز از تذکر نام خود داری کرده است؟ در هر
 صورت حدیثی استغریب و شیوه ایست عجیب. اما اینگونه
 عجایب و غرایب از خصوصیات نظام های فاشیستی کامیونست
 است. شاید نام محکومین به اعدام را نگرفته باشند. برای
 آنکه از محبوبیت این بجا هدین در نزد اکثریت مردم افغانستان
 در داخل و آواره گان افغانی جلوگیری کرده باشند و یا پاکستان
 تایمز از آن ها نام نبرده یا آنکه نخواستند تا در نشریه ای که
 به خارج پاکستان می رود مقام ارجمند این اشخاص پوشیده
 بماند. این بی اطلاعی من نراده محرومیت من حتی از جایی که
 را دیر را شنیده باشم و بطور خاص دوری اجباری من از جای
 نزدیک به افغانستان است (اگر بجا هدولس درین باره اطلاعی
 داشته باشد امید است آنرا از جانب خود نشر کنند) این خبر

نشر شده است : در همین شماره این اخبار از زبان صاحبزاده یعقوب خان وزیر امور خارجهٔ پاکستان شکایتی حکایت شده است که در یک کنفرانس مطبوعاتی از مخالفت سر هبران برخی از تنظیم ها با گفتگوهای شرنوک در آن سہمی ندارد نمیدی خفتان آمیز خود را اظهار کرده است . یگانہ معنا بیکہ بقوت تعبیر در این شکایت میتوان حدس زد یا سراغ نمود اینست کہ این جا ہدین حق اظهار مخالفت و موافقت خود را با چیزیکہ بہ کشور و مردم شان ربط دارد ندارند . مگر آنکہ مرید آنچه پاکستانی خواهد باشد . من ہرگز آرزو نداشتم و ندارم کہ بہ دانش و فراست سیاسی صاحبزادہ یعقوب خان بی احتیای کم اما گفتہ علامہ اقبال مرحوم را یکبار دیگر بہ خاطر شان می آورم کہ :

من آن علم و فراست را پرکاهی نمیگیرم
کہ از تیغ و سپر بیگانه سازد مرد غازی را

در همین مصاحبہ مطبوعاتی جناب صاحبزادہ اظهار کردند کہ دلیل عدم اشتراک جاہدین و مبارزین ملی افغانستان آن بود کہ در نزد روس ها و « افغانها » عملاً قابل قبول نبود . واضح است کہ مراد از « افغانها » رژیم کابل است نہ اکثریت مردم جاہد در داخل و ملیونها مهاجر و جاہد

در بیرون کشور و نیز آنچه عملاً قابل قبول بود، از نقطه نظر ایشان موافقت سرزمین کابل و وروس ها بود. اگر عمدتاً نبوده باشد شاید آنرا اشتباه سیاسی خواند.

جناب صاحبزاده می فرمایند که باید آنچه در تصمیم نامه ملل متحد بود اساس گفتگوهای شریونی و قریب گرفت و سهم گرفتن مهاجرین ناممکن بود. اگر این گفته اساسی داشته باشد چرا در مقابل آن مقاومت نشد؟ اساس تصمیم نامه این بود که منشی عمومی ملل متحد یک راه حل سیاسی پیدا کند. در تصمیم نامه هیچیک از محتویات آن دلالت نمیکند که راه حل با بیرون گذاشتن مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان - یعنی نمایندگان حقیقی مردم افغانستان سراغ شود. و نیز اگر آن تصمیم نامه قابل مراعات بود چرا موضوع برآمدن وروس «بلا شرط» و «بطور کامل» هفقود گردید یا دزدیده شد؟ و بعد از آن چرا بجای «فوری» بحث بر خروج وروسیه بطور - «تدریجی» اجازه داده شد؟ البته قابل فهم است که «فوری» معنای چند لحظه و چند ساعت را ندارد اما مدت یک سال یا دو سال یا چهار سال معنای فوری را داشته نه می تواند. (نا گفته نماند که همین اواخر افواه مطبوعاتی بر اساس آنچه بنام پروگرام گوربه چف شهرت پیدا کرده است مدت را از طرف وروسها هژده ماه و از طرف پاکستان چهار ماه ذکر کرده اند و نظریه امریکا را بین این دو رقم خوانده اند.) اما در همه حال تا جاییکه

به مردم افغانستان ربط دارد اینها جز حدیث مرگ و تب معنای دیگر ندارد اما مردمیکه مرگ را شهادت و سعادت میدانند و از آن هراس نه دارد با تهدید مرگ به قبول تب راضی نخواهند شد (انشاء الله).

در همین مصاحبه مطبوعاتی جناب صاحبزاده علاء‌کرده است که گفتگرهای شرمناس مشهور با جاهدین و مبارزین ملی نیست اما این مشهور را محدود به موضوع حالات مراجعت شما به وطن و نمود کرده است. واضح است که با قبول اینگونه ترتیب مهاجرت و مبارزین تنها و تنها در باره مراجعت حق دارند با ایشان «مشور» شود آیا این چیز قابل مشور هست؟ اگر یک مهاجر بخواهد بوطن بازگردد می تواند بدون مشور بازگردد. آیا یک جاهد مهاجر آنقدر از شعور و حافظه محروم است که در باره عوامل و دلایل مهاجرت خود حق آگاهی نداشته باشد و بدون رافع کامل آن عوامل در شرایطی باز گردد که عامل مهاجرت وی بود. من اینگونه تفکر را صلا تسلیم به دشمن میدانم و صلا تسلیم اگر از جانب دشمن باشد یا از جانب دوست فرقی ندارد جز آنکه از طرف دشمن وارد کردن یک زخم به پیکر است و از جانب دوست پاشیدن نمک بر آن زخم است. قصه معروف آن مردی را که او را بسوی داری بردند و از سنگ انداختن دشمنان باکی نداشت ولی هنگامیکه دوستی بر روی گل نثار کرد متأثر

شد بیاد آورید سنگ دشمن برای او افتخار معنوی می‌آورد
اما گل فشانی دوست را تحقیر می‌پنداشت .

۱۲- در حال اگرچه گفتنی زیاد است می‌باید که انتظار بکشیم
که از مرحله هفتم گفتگوهای شرنیوچه بیرون آیید . من
شخصاً جز سعی و وسوسه برای ادامه این کوشش بی‌ثمر
ترقی ندارم خدا کند نتایج آن برای کسانی که از آن ترقی دارند
آمرزنده باشد ، از پاکستان ترقی می‌رود که سهم‌گیری مزید
را ترک کند و بجای آن از ملل متحد ترقی می‌رود که
موضوع را بیک کنفرانس خاص بین المللی با شمول -
نایندگان حقیقی مردم افغانستان و همه اعضای دایمی
شورای امنیت بسپارد .

۱۳- در آغاز این مقال به برخی جریان‌های دیگر
اشاره کردیم ، برخی از جریان‌های علنی و بخشی از آن در پرده‌ها
پنهان است اما پیدا و پنهان آن یکسان اگر موجب تشویش شد
نتوانند باید نادیده و سرسری پنداشته نشوند ، بیشتر از
آنکه مثالی را تذکر دهیم می‌شاید التفات خود را بخود جلب
کنیم .

هر فرد ، گروه و جمعیت افغان در همه نقاط جهان باین
نیک و ارزشمندی تمام درباره مقدرات کشور و ملت -
خویش می‌اندیشند و یا اندیشه دارند . اما لازم است که
در نزد ما خط‌های فاصل میان توقعات بیجا و توقعات -

مبنی بر تفکر کشیده شود. و معنای درست خورش بینی و بد بینی را دریابیم. آن گاه میان حماقت سیاسی و خوش بینی فرق قایل شویم. بد بینی و حقیقت پسندی را از هم جدا کنیم. حقیقت پسند را به بد بینی نامزد نکنیم و بد بین را حقیقت پسند ندانیم.

۱۴- ازین حقیقت چشم نه پرشیم که هر گفتار یا کردار که موجب اختلاف و باعث نفاق می شود یا کار دشمن (بطور عمدی) و یا خدمت به دشمن است اگر چه غیر شعوری باشد.

۱۵- اقلاً وجود دو حقیقت را بطور متمایز بشناسیم:
الف: آرزوها و ارمان هائیکه داریم اما در تحت شرایط و اوضاع و سایل بر آوردن آنها (با مشکلات گوناگون مشترک و یا مشکلات خاص هر فرد) نداریم. عبارت دیگر می‌خواهیم چیزی بکنیم اما نمیتوانیم.

درین باره تکلیف و مسئولیت ما معین است و به -
فحوائی لیس للانسان الا ما سعی در پیشگاه خدا و خلق و ضمیر خود عذری داشته می‌توانیم.

ب: اقلاً چیز هائی را که نباید بکنیم باید نکنیم. زیرا برای ابرای ذمه از آنچه نباید کرد عذری نمیتوان یافت.
ب عبارت ساده تر اگر مصدر خیس شده نتوانیم باعث شو نشویم.

در سخن انرجریان های اخیر یقین داریم هیچکس محتاج مثال نیست اما شاید بنا بر گفته معروف « نگفته ندارد کسی با تو کار و لکن چو گفتی دلیلش بیار » . تذکر دادن یک یا دو مثال نباید گستاخی تلقی شود .

مثال اول فرستادن یک مکتوب بعنوان منشی عمومی ملل متحد از جانب یک جمعیت جهول (در نزد من) بنام « جمعیت وطن پرستان افغان مقیم پاکستان است » که با ماشین نوشته شده اما نه هویت مشخص و یا نام اشخاص در آن موجود است و نه آدرس در آن ذکر شده است و محتویات آن تا بیید گفتگو های شرر و مدح منشی عمومی و نماینده آن است البته واضح است که با داشتن موقف تنظیم های مجاهدین و اکثریت آزادخواهان و مبارزین ملی منبع این نامه رژیم کابل و یا صواخواهان آنها اما چون خود را بنام افغان و آنها هم وطن پرستان افغانی یاد می کنند از آنها ذکر بعمل آمد .

مثال دوم اقدام چند تن امریکایی (اتباع امریکا) که برخی از آنها میگویند از احفاد افغان هستند افغانهای معصوم و از سرزمند مقیم واشنگتن و یا ایالات دیگر امریکا را فریب دادند و به اشتراک در جمعی برای تشکیل حکومت بجای وطن و آنها هم در امریکا و بدون موافقه حکومت امریکا دعوت کردند . البته آنانیکه میدادند اصلاً دعوت را نپذیرفتند و آنانیکه

فهمیدند با دیگر با ایشان نشستند. این عمل نادرست
اختلافاتی میان همه افغانهای مقیم امریکا ایجاد کرد و
یگانه نتیجه آن چندین دشنام نامه بود و بس.

اینکار در زمانی صورت گرفت که چند تن از بهران
تنظیم های مجاهدین پشاور به دعوت امریکا به سطح عالی
ملاقات با رئیس جمهور و اعضای کانگرس و سنا به واشنگتن
وارد شدند و از طرف افغانهای مقیم این دیار نیز پذیرائی
شدند. در جلسه اول شمار این مردم بیست و پنج تن
بود که در آخر به پنج یا شش تن رسید. علاوه بر
تولید اختلاف میان افغان ها به یکی از چاقوهای روس -
دسته دادند که امریکا را به مداخله در افغانستان متهم
می کند. این مثال "کردن آنچه نباید کرد" است.

وقتی از این اشخاص سؤال شد در کدام مملکت -
حکومت جلای وطن صورت گرفته ی تراند جوابی نداشتند.
آنها هم حکومتی که موسسین و پشتیبانان آن چند
تن باشد و آنها از جانب اشخاصی که یا تابعیت امریکا را
دارند و یا برای حصول آن عریضه و درخواست تقدیم
کرده اند. البته تشکیل یک شورای واحد از جانب -
مجاهدین و یک کونسل موقتی منتخب درست است که
قدم اول آن شناسائی مبارزین افغان بسطح بین المللی
است که طرز عمل آن را مجاهدولس به تفصیل نشر کرده

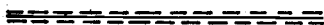
است (شماره ۵۵) در ختم باید علاوه کرد که پاکستان زیر فشارهای گوناگون آبرویش از جانب روسیه، بحیث یک کشور برادر و مسلمان اگر با موضوع کنفرانس خاص بین المللی موافقت کند و به شرکت خود در گفتگوهای ترنر خاتمه بخشد برای این فشارها دلیل قانع کننده نهی ماند. معنای حقیقی این گفته سپردن امور مربوط به افغانستان به مبارزین افغان است. پناه دادن به آنها البته وظیفه اسلامی و بین المللی آن است مهاجرین ما از انصار جهان توقع بیشتر از پناه گاه و پشتیبانی سیاسی و شناسائی ندارند.

من به جرأت میگویم که تا سیس شورای موقت منتخب از جانب مبارزین افغان و کونسل منتخب آن در داخل افغانستان ممکن و عملی است و یگانه شرط مهم آن وسایل دفاع ^{پوشه دفاع} هوایی از مرکز آن میباشد که نیازمند دنیای آزاد و بطور خاص مساعی عملی کشورهای اسلامی می باشد.

در صورتیکه این ممکن عملاً صورت گرفته نتواند آنگاه باید نخست کشوری را پیدا کرد که حکومت جلای وطن را بشناسد و در خاک خود اجازت بدهد. ومن الله التوفیق
مجاهد ولس: به خدمت هموطن بنر گوار آقای
پژواک که راجع به محاکمه و اعدام غیابی پنج تن از رهبران

پرسیده اند باید به عرض رسانیده شود که ولس مل
و کارکنان بجاهد ولس نیز مانند شما از همجواری افغانستان
روی ملحوظات خاص به دورترین نقطه دنیا تبعید شده،
و اکثر رادیوها را به شمول رادیو کابل شنیده نمی تواند.
من از رادیو بی بی سی به بسیار مشکل نام سه تن از برادران
بجاهد خود را که در غیاب به اعدام محکوم شده اند شنیده
ام و آنها عبارت اند از احمد شاه مسعود، مولوی جلال الدین
حقانی و محمد اسماعیل آمر عمری ولایت هرات.

شماره ۵ و ۶ سال سوم بجاهد ولس ۱/۵/۱۳۶۵

از ږرواک به ولس مل

من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم
تو خواه از سختم پند گیر خواه ملال

مهمون بجا هد و برادر مبارز ولس مل !
اینک در جواب سوال شما نظر شخص خود را تقدیم میکنم.
پرسیده اید که عامل سیاسی آوردن نجیب روی صحنه و
علت تبدیل کردن ببرک از طرف روسها چیست ؟
هیچ عمل سیاسی را نمیتوان به یک علت و عامل محدود
شمرد. اما با در نظر داشتن چندین ملحوظ باید یک یا بیشتر
از یک ملحوظ یا علت عمده را دریافت. بعقیده من علت عمده
این فیصله استفاده روسها از یک اشتباه بزرگ سیاسی
است که کسانی که در غیاب نمایندگان حقیقی مردم افغانستان
در گفتگوهای شرنوبل سهم دارند مرتکب شده اند. این اشتباه
تولید انتبای است که نه تنها روسها بل برخی مردم دیگر نیز

آن را گرفته اند - ارتکاب این اشتباه به اصلاح سرسری نبوده و در مطبوعات و حتی در اظهارات شخصیت های مسئول تکرار و بر آن اصرار شده است.

بتاریخ اول ماه می بارتنت آروبن **BARNETT R. RUBIN**

یکی از مدرسین دانشگاه YALE بعد از تحقیقات علمی در طی یک بیانیه به کمیته 'امور خارجه' کانگرس امریکا با شهادت - تفحصات علمی در موضوع افغانستان اعضای کانگرس را حالی ساخت که در سال ۱۹۸۲ روسها به پاکستان تذکر داده بودند که در موقع مرغوب برکنار ساختن ببرک مشکلی نخواهد داشت و این زاده انطباعی بود که روسها مخالفت پاکستان را تنها با قیادت ببرک فهمیده بودند نه با قیادت کامیونست دیگری که ظاهراً از خیانت آمدن باقوای اجنبی بری باشد. البته کلبه جنبانی های برخی حکومت ها با رژیم های تره کی و حفیظ الله امین نیازمند تذکر مجدد نیست. در آخرین بیانیه ای که وزیر خارجه پاکستان در مجلس ملی پاکستان روی موضوع سیاست خارجی پاکستان ایراد کرد نیز تاکید بیشتر بر مخالفت با مذاکره مستقیم با رژیم ببرک بود. از اینرو برطرفی ببرک متوقع و قابل پیش بینی بود.

در مرحله آینده گفتگوهای تهران اگر طوریکه گفته شده است بتاریخ ۳۰ جولای آغاز گردد روسها حتما استدلال می کنند که رژیم ببرک دیگر وجود ندارد و نیز ناممکن نیست که حق

شاه محمد دوست نیز مریض شود یا بکار دیگری گماشته شود. قابل یادداشت است که مرحله ششم گفتگوهای ژنو وقتی به تعویق افتاد که دودوینز گفت: پاکستان و رژیم کابل هر دو موافقه کردند که نیازمند مشوره با حکومت های خودی باشد و این مقارن آمدن نجیب بود. این یکی از ضررهایست که در غیاب نمایندگان حقیقی مبارزین آزادی خواه افغانستان به منافع ملی ما می رسد. اگر افغانستان صدائی میداشت و آنرا به جهانیان رسانیده می توانست طبعاً صدای حق و حقیقت می بود که مردم افغانستان برای آزادی و استرداد حاکمیت و تمامیت خاک خود و تطبیق حق اراده آزاد مردم در انتخاب نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و کلتوری خود می جنگید و جهاد مبارزه شان جنگ بازنده و عمر و بکر نیست.

من باین پالیسی با کلمه «اشتباه» اشاره کردم زیرا نخواستیم تصویری را اجازه دهیم که «عمدی» بوده است. از دانش سیاسی کشورهایی که بشکلی از اشکال سهیم و دخیل هستند نمیتوان انتظار کرد. مراد کشورهایی هستند که خود را با مردم افغانستان همدر جلوه میدهند. من از آغاز مجاهدات خود این حقایق را پوست کنده گفته ام و باک نداشته ام که کسی از آن خواهد رنجید اما سالها آن را در لفافه دیپلوماسی گفته ام اما اکنون وقت آنست که بوضاحت و صراحت از منافع ملی خود دفاع کنیم چنانکه دشمنان و دوستان ما منافع خود را می جویند با این فرق که ایشان

متأسفانه منافع خود را طوری می جویند که منافع ما را پامال کند و در تلاش ما برای تأمین منافع ما تأمین تضمین منافع دوستان و همدردان ما نیز مضمر است.

مرحله آینده گفتگوهای ثمرنوم‌ترین مرحله است و دیگر نه باید دیپلوماسی خموشانه را یگانه راه معقول تصور کرد. پیوسته برای افغان‌ها سبک جبراً دروازه تماس‌های سیاسی از راه دیپلوماسی بروی شان مسدود گردیده است و حق از تماس مستقیم با مردم خود محروم ساخته شده‌اند. بیشتر از این آنچه عیان است حاجت به بیان ندارد و اگر در خانه کسی است یک حرف بس است درین مرحله طرف خطاب و بلاغ والتجای من تنها و تنها افغان‌های مجاهد و مبارز هستند.

وما علینا الا البلاغ.

عبدالرحمن «پژواک»

۶ جولای ۱۹۸۶ واشنگتن.

شماره ۵ و ۶ سال سوم مجاهد ولس، ۱/۴/۱۳۶۵

الحاق و اخان بزعم روسيه بزرگترین خیانت رژیم غیرقانونی کابل

اگر کشوری خراب و تباہ می شود می توان با آبادی و عمران
جدید آن امید پرورد.

اما اگر یک ناخن از خاک کشور غضب و الحاق شود قابل
تحمل نیست. دانشمندی گفته است: «کشوری که ویرانه نلارد
تاریخ ندارد.» باید بر آن افزود که اگر ویرانه خود را از دست
داد هیچ ندارد.

یک لحظه نباید تصور کرد که مطامع روس در افغانستان
به و اخان محدود خواهد ماند.

قرار اطلاعات مطبوعاتی مطابق به قراردادی میان روسیه
متعرض و مهاجم و رژیم دست نشانده آن در کابل که هنوز
نشر نشده است روسها کورید و دواخان را که جز لاینفک

خاک افغانستان است الحاق کرده اند. منابع نشریاتی جهان که قبلاً به امکانات و احتمالات این اقدام روسها اشاره کرده بودند. در هفته های اول ماه نوامبر سال ۱۹۱۶ نشریات مبنی بر اطلاعات موثق ترک کردند. تاکنون هیچگونه خبری از منابع روس و رژیم کابل که این اخبار را رد و از آن انکار کند نشر نگردیده است. سکوت روس و رژیم کابل درین موضوع که بیا نگر مطالع روس در افغانستان است و مقدمه تطبیق نقشه های روس در ساحه برآوردن مأمول شان برای غرض شوم تجاوز و تعرض بر تمامیت خاک که اصل استوار و حق ثابت یک کشور آزاد است روشن ترین مثال تغلف روس از اصول قوانین بین المللی است.

در عین زمان موافقه به الحاق یک قسمت خاک افغانستان از جانب رژیم کابل و عدم کوچکترین اشاره به تحمیل آن موید بزرگ ترین خیانت ملی و وطن فروشی رژیم کابل است که نسل امروز و فردای مردم افغانستان و تاریخ آنرا فراموش کرده نمیتواند، موافقه حکومت غیرقانونی و دست نشاندگی اجنبی در حال قیام عمومی ملت افغانستان و جنگ گرم و حضور عساکر اجنبی در خاک افغانستان در نزد هیچ محکمه مبنی بر حقوق ملل و مردم و عدالت بین المللی اعتبار قانونی و اخلاقی ندارد.

جای تعجب است که با اتهام قهر و غضب اکثریت مردم افغانستان که از داخل و خارج کشور برانگیخته شده است

نفرهٔ اعتراض بر این عمل روس و رژیم کابل به اطلاع و سمع این نویسنده بشکل ابلاغیه رسمی از منابع نشراتی تنظیم ها و گروه های مجاهدین نرسیده است. از اخبار مجاهدولس که درینوقت نظربه مشکلات معطل بوده توقع می رود که در نخستین شمارهٔ بعد از تعطیل این صدا را با همه قوت که در تصرف آن است بگوش جهانپیان برساند و مسوولیت عظیم ارباب نشرات حلقه های مبارزین ملی و مجاهدین و حکومت هائیکه به اصول احترام به حقوق ملل و با مردم افغانستان دعوی دوستی و همدردی دارند و نیز مؤسسات غیرحکومتی را درقبال شان بگذارد و حق ثابت مردم افغانستان را به تلغین این اقدام و عدم قبول آن به هیچ وجه از وجوه محفوظ ابلاغ کند. عجیب است که کشورهای کنفرانس اسلامی، دیگر کشورهای آزاد و بیطرف درین مورد تاکنون سکوت اختیار کرده و عجیبتر آنکه دبیرکل ملل متحد و نمایندهٔ خاص او هنوز برای ادامه گفتگوهای بنام ثرهنخود و مردم افغانستان و جهان را فریب میدهند. آیا در وقتیکه این گفتگوها ظاهراً برای برون رفتن تشون شوروی دوام میکند با پالیسی استعماری روس هرگونه حل سیاسی معضلهٔ افغانستان مفهوم خود را نمی باز؟ اگر تائیت خاک کشوری احترام نشود چگونه توقع می توان داشت که ملتی که بیشتر از هفت سال برای دفاع از حقوق خودی جنگد اینگونه راه حل سیاسی را قابل قبول و شایان تحمل بدانند؟

محتویات کامل معاهده سری ریشیر غیرقانونی و تحت الحایه
 روس در کابل هنوز معلوم نیست اگرچه چین براقدام روسیه -
 اعتراض کرده است از جانب روسیه جواب این اعتراض در نشرات
 جهانی پخش نشده است. الحاق و اخان علاوه بر آنکه جغرافیای
 هم سرحدی چین را با آسیای میسرکزی تغییر میدهد روسیه
 را با پاکستان نزدیکتر می سازد. اما با اینهمه در مجمع عمومی
 امسال ملل متحد پاکستان بهترین موقع و فرصت اعتراض را از
 دست داد و آنرا حتی به اطلاع اعضای ملل متحد نرسانید.
 حتی قرار گرفته یکی از نمایندگان یک کشور اسلامی کوشش شد که
 کشورهای دیگری نیز به سکوت ترغیب شوند. منشی عمومی
 ملل متحد اعلان روسیه را مبنی به خارج کردن شمار قلیل از قشون
 سرخ نه تنها در مربوط خود به مجمع عمومی تذکر داد. بل
 آنرا ستود اما از الحاق یک قسمت خاک افغانستان سخن نگفت.
 (در حالیکه پیش از خارج شدن نایش این شمار قلیل بجای آن
 عساکر تازه دم آورده شده بود). کربودن یا خود را کرانداختن
 دیگران معنای کور بودن مردم مبارز و آزاد میخواهد افغانستان
 و کسانی که بصیرت سیاسی دارند بوده نمیتواند. اگرچه اینگونه
 اعمال پوشیده نی مانند قابل تأسف عمیق است که موقع
 افشای آن در اولین و مساعدترین فرصت بویژه از طرف
 کسانی که خود را هم در مبارزین ملی و ملت افغانستان میدانند
 از دست داده شود و قابل تأسف عمیق تر است که تنظیم ها

مجاهد و مبارزه اشاره مبهمی از یک طرف یک سخنگو اکتفا کردند.
 قرار اطلاعات رژیم کابل در آغاز مداخله سیاسی و نظامی روس در افغانستان
 قبل از ۱۹۸۰ با مضامین معاهده سرری این بخش خاک افغانستان در نظر
 روسها گذاشت و مامول سیاسی و نظامی روسها را که از صد سال در پی
 برآوردن آن بودند برآورد. در ظرف چند سال گذشته اداره نظامی و ملکی
 و اخان تماماً در دست قشون سرخ بوده حق از افغانهای مربوط به رژیم
 کابل اجازه رفتن به این بخش خاک افغانستان سلب گردیده و از جانب روسها
 رسماً محیث بخشی از تاجکستان شمرده شد. عملیات نظامی روسیه در افغانستان
 از جانب قوماندانی عسکری نمره ۴۰۰ روسیه از ترمز *TERMEX* در ازبکستان
 رهنمائی می شود اما رهنمائی عملیات روسیه در و اخان از این قوماندانی منفک و از
 مرغاب در تاجکستان اداره می شود و می شود. یک سرک سوق الجیشی از مرغاب به
 و اخان تولید گردیده و یک تونل در دره اندمین *ANDEMIN PASS* ساخته شده است.
 چنانچه موضوع این مقال محدود به جلب توجه الحاق و اخان است معلوماً منصل از
 نهان مهاجرین قرغیز در اینجا گنجایش ندارد در حال حاضر
 مهاجرت از و اخان نیز مسدود است.

بر طبق اطلاعات موضوع و اخان در ملاقات سران
 امریکا و روسیه در آیسلیند تذکر داده شده است اما تا
 کنون به اطلاع عامه نرسیده است. انشاء الله در مقاله آینده
 روشنی بیشتر بر موضوع انداخته خواهد شد.

از دست دادن اولین و مساعدترین فرصت بلا شبهه
 در دفاع منافع ملی بویژه مسایل بزرگ مانند رخنه در تانیت
 خاک البته اشتباه بزرگ است اما اشتباه بزرگتر آنست که آنچه

در دست توان است برای رفع این اشتباه صورت نگیرد.
از نیرو لازم و حتمی است که:

اول: تنظیم های مجاهدین در یک ابلاغیه مشترک علیه این
اقدام روس انزجار عمیق خود را ابلاغ و آنرا در طی نامه های
سربسته و مستقیم به منشی عمومی ملل متحد، رئیس حرکت -
کشورهای آزاد جهان برسانند. و نیز به رئیس مجمع عمومی ملل متحد
و شورای امنیت اطلاع بدهند.

دوم: نشرات آزادخواهان افغانستان همگان این
ابلاغیه را نشر و در پیرامون آن نشرات و تبصره های خود را
آغاز نموده و دوام بدهند.

سوم: در مساجد جامع و کوچک کافه مردم افغانستان
در داخل و خارج کشور آگاه شوند. و علمای اسلامی فتوی
بدهند و تبلیغات اسلامی و ملی را از وجایب اسلامی و ملی
خود بدانند.

چهارم: مهاجرین افغان در همه کشورهای جهان افکار
عامه این کشورها را توسط مظاهرات و هر وسیله دیگر که درست
داشته باشند جلب نمایند.

پنجم: اطلاع پارلیامان های دنیای آزاد در همه قاره ها و
بطور خاص در اروپای غربی لازمی و حتمی است.

ششم: از کنفرانس اسلامی باید جداً مطالبه شود که
این موضوع را با جدیت تمام به حکومت های اسلامی مورد

بحث قرار دهد و همکاری علمی ایشانرا در جماع بین المللی مجوید.
اگر کشوری خراب و تباه می شود می توان بآبادی و عمران
جدید آن امید پرورد. اما اگر یک ناخن از خاک کشور غصب و
الحاق شود قابل تحمل نیست.

دانشمندی گفته است: «کشوری که ویرانه ندارد تاریخ
ندارد.» باید بر آن افزود که اگر ویرانه خود را از دست داد هیچ
ندارد.

یک لحظه نباید تصور کرد که مطامع روس در افغانستان به
واخان محدود خواهد ماند.

این نویسنده نمیتواند شعری را که چهل سال پیش سرود
است در ختم این مقال بخاطر نیاورد:

داد می خواهم نینداری که زاری میکنم
ضجۀ های زار من فریاد استرحام نیست

بجاهدولس: مبارزین ملی افغانستان باید بدانند که ریگ
با گریه چف درباره افغانستان به تفاهم رسیده و مردم
ستم دیده افغانستان را با خطر بزرگ مواجه نموده اند و میخواهند
توسط میزبان افغانهای مهاجر این دسیسه را علی نایند.

وما علینا الا البلاغ

شماره ۷، سال سوم مجاهدولس، ۱/ ۱۱/ ۱۳۶۵

گوربه چف در هندوستان نجیب در مسکو

هنگامیکه نشر بجا هدولس معطل بود والینیتن فالن که در آلمان فدرال عهدۀ سفارت روسیه را داشت و اکنون رئیس آژانس نووستی *NOVOSSITI PRESS AGENCY* است و از مشاورین مقرب گوربه چف میباشد بعد از ختم مسافرت — گوربه چف به هندوستان اظهاراتی کرد که آگاهی مردم افغانستان و توجه جهانیان به آن لازم است اینک ترجمه آن را که در یک اطلاعیه تلگرافی از طرف آژانس *OMNI PRESS* به ملل متحد — مخابره شده است به منظور آگاهی هوطنان عزیز از روی یادداشت های خود به بجا هدولس تقدیم میکنم .
اظهارات فالن :

« قشون روسیه تنها در صورتی بطور کامل از افغانستان خارج خواهد شد که شرایط مساعد در افغانستان ایجاد شود .

شرایطی که در آن راه برای آشتی سیاسی در آن کشور هموار گردد بعد از آن که یک حکومت نماینده خود را مستقر و مستحکم بسازد. در مصاحبه منتشره اخبار *ANDIAN EXPRESS* هندوستان مورخه ۲۷ نوامبر فالن اظهار داشته که اگرچه سکرتار ژنرال حزب کامیونیست شوروی میخایل گوربه چف بتاریخ ۲۳ نوامبر در یک مصاحبه تلویزیونی با ژورنالست های هندی اظهار امیدواری کرد که گفتگوهای غیرمستقیم زوی موضوع افغانستان با بتکارملل متحد بزودی نتایج مثر خواهد داد پنج تا هفت سال حتی بیشتر از آن برای خارج شدن قشون شوروی بکار است.

فالن که با گوربه چف اینجا (هندوستان) اینا نیز گفت که «حکومت امریکا به تقریباً یکصد و بیست هزاره دایماران، *BANDITS* در خاک پاکستان اسلحه میدهد و بتوسط مربیون نظامی خود ایشان را تعلیم و تربیه میکند و آنها را برای فعالیت های ترور در افغانستان آماده می سازد. اگر این تجاوز متوقف گردد و درین زمینه ضمانت ها داده شود که دیگر این اعمال تکرار نخواهد شد البته قشور روسیه بصورت کامل وفوری خارج خواهد شد. مساعی آشتی گری آغاز گردیده است و دوفکر که قبلاً با حرکت مقاومت افغانها همدست بوده اکنون اعضای کونسل دولتی هستند و از سعی در راه آشتی پشتیبانی میکنند. اگر قشون روسیه بطور

کامل خارج شوند روسیه اندیشه دارد که برای مداخله آمریکا تسهیلات فراهم خواهد شد که پایگاه‌های نظامی در آن کشور قایم کند. باغیان افغان در بدل کشتن معلمین، عمال پارقی و سپاهیان قشون افغان پول می‌گیرند و این یک مثال کلاسیک داوطلبان مزدور جنگ است که کارشان ترور سیاسی است. برعکس آمریکا، روسیه یک افغانستان آزاد و بیطرف می‌خواهد.»

ختم متن تلگراف.

کورد و وزیر بعد از مسافرت به افغانستان و پاکستان اظهار داشت که رژیم کابل و حکومت پاکستان اظهار موافقه کرده اند که گفتگوهای ترنودوام داده شود.

نجیب بار اول بعد از اشغال کرسی ببرک به مسکوفت. بفاصله یکروز عبدالستار سکرتر ژنرال و وزارت خارجه پاکستان نیز به مسکوفت نمود. تبصره مطبوعات این بود که مذاکرات در مسکو صورت میگیرد که منظور از آن طرح پالیسی جدید است. همزمان با این جریان وزیر دفاع رژیم کابل از وزارت دفاع منفک گردید. و نیز شاه محمد از وزارت خارجه منفک و به حیث نماینده دایمی رژیم کابل در نزد ملل متحد و وزیر دولت در وزارت خارجه نامزد گشودید و وکیل بحیث وزیر خارجه نصب شد. گفته شد که به ببرک سفارت رژیم را در چکوسلوواکیا پیشنهاد کردند اما بآن موافقه نکرد. کشتن از انظار پنهان است.

منابع اطلاعاتی خبر دادند که پاکستان، روسیه و رژیم کابل بر موضوعات دیگر گفتگوهای ژنوبه موافقه رسیده اند اما به مدت خارج شدن قشون روس موافقه ای بعمل نیامده است. روسیه مجدداً قل هفت سال دیگر برای خارج شدن مطالبه میکند. اگر پاکستان موقف جدید اتخاذ کرده باشد یا بکند در باره آن تا تاریخ نوشتن این سطور اطلاعی نشر نگردیده است. موافقه پاکستان با دوام گفتگوهای ژنوبه بطور واضح به عدم ثبات آن به اصرار بر مطالبه سابق که در ظرف چند ماه باید - رهوها خارج شوند دلالت میکند زیرا قبول مرحله دیگری برای گفتگوهای ژنوبه تا تاریخ آن معلوم نیست بذات خود مفهوم چند ماه را از میان می برد و وقت بیشتر به رهوها تقدیر میکند که - نقشه های سیاسی و نظامی خود را تطبیق کنند.

از احتمال بعید نیست که سکوتر ژنرال وزارت خارجه - پاکستان در مسکو با نجیب ملاقات کرده باشد و اینهم معلوم نیست که وزیر خارجه جدید رژیم کابل با نجیب بود یا نه اگر پاکستان با نجیب یا وزیر جدید خارجه او ملاقات کرده باشد هنوز اینکه پاکستان با رژیم کابل مستقیماً گفتگو نمیکند نیز از میان می رود زیرا تماس مستقیم در مسکو باشد یا نه فرقی ندارد. اگر رهوها موفق شوند که پاکستان را قانع بسازد که رژیم کابل رژیم سابق نیست و قابل شناسائی از جانب پاکستان است. کمال موفقیت سیاسی را بدست خواهند آورد و موفقیت ایشان ناکامی

مطلق پاکستان است .

در همه حالات ما با اینگونه بازی فریب نمی‌خوریم، زیرا برای ما مسئله حیات و ممات است . اگر پاکستان مانند شتر مرغ غنات خود را با فرو بردن سر زیر ریگ بیا بان جستجو کند خود را فریب میدهد و اگر دنیای آزاد بویژه امریکا آنرا اجازه دهد یا تأیید کند دانش سیاسی را تخریب میکند .

اگر بفرض محال رژیم کابل موفق شود که چند تن خود فروش را در بدل مقام و قدرت و امتیازات مادی با خود همکاری معرفی کند و پاکستان و امریکا در شرق و یا مسکو یا جای دیگری بآن موافقه کنند بدون سهم داشتن مبارزین و مجاهدین چگونه میتوانند آن را در ساحه تطبیق عملی بگذارد ؟ آری یک شکل امکان دارد و آن اینست که با فشار بر مجاهدین و آزاد بخوانان آنرا برایشان تحمیل کنند . این فشار جز آنکه همدردی و معاونت خود را با ایشان قطع کنند و شرایط روس را بپذیرند بوده نمی‌تواند در آن صورت این مردم مجبور میشوند مجادله خود را با دست خالی به داخل خاک افغانستان انتقال بدهند . آیا اینگونه فشار جز سپردن مطلق مجاهدین و مبارزین به روسها و رژیم کابل چیزی دیگری بوده میتواند ؟ !

درین جا لازم است تذکر داده شود که در سفر اخیر نجیب به مسکو گوربه چف در نطق خود بطور روشن و صریح اظهار داشت (بتاریخ ۱۲ دسامبر ۱۹۸۶) که روسیه دوستان خود را تنها نخواهد گذاشت و این حمایت را « موقف پر نیسپ » خواند . اصطلاح « موقف

پرنسپ « عیناً معنای تمسک به » دوکتورین برژنف « است. آیا نمی‌شاید که در مقابل تمسک روسیه به پرنسپ دوکتورین برژنف « دوکتورین ریگن » و پرنسپ « دنیای آزاد » با آوردن فشار بر آزادی خواهان و تنها نگذاشتن شان در چه موقع قرار می‌گیرد؟! آیا نمی‌باید از پاکستان پرسید که تمسک به آزادی فریضه اسلامی به حیث انصار در معاونت با مهاجرین از جانب یک ملت و حکومت اسلامی چه شد؟! این سوال عیناً باید از ایران و دیگر کشورهای اسلامی بشود و نیز کشورهای بزرگ و کوچک آزادی‌خواه اروپا و دیگر قاره‌ها به آن مواجه شوند که هستند. اشاورگوربچف به « موقف پرنسپ » شکی باقی نمی‌گذارد که با آمدن وی در پالیسی روسیه تغییری واقع نشده. این نطق بعد از ملاقات وی با نجیب بود و قرار اطلاع آژانس گورد به چف افزود که « ما اراده نداریم که قشون ما در افغانستان دیر بماند اما آنچه بر آمدن قشون را تسریع کرده می‌تواند همانا رسیدن یک موافقه عادلانه بر مسایل پیرامون موضوع افغانستان است » این گفتار اصرار بر شرایط غیر عادلانه روسیه است که آنرا بطور خاصی در گفتگوهای شرنو طیح کرده است و مؤید تفسیر والینیتن فالن است که در متن تلگراف مذکور است.

شماره هفتم سال سوم مجاهدولس ۱/ ۱۱/ ۱۳۶۵

یا حق!

سرو صورت گفتگوهای شهرنر:

گفتگو

صورت گرفت اما سرن گرفت

این مقاله متصل به ختم مرحلهٔ اخیر گفتگوهای ژنو
به مجاهد ولسر رسید. اما متأسفانه در اشراعتصاب-
عذائی ولسر مل و معطل شدن نشر اخبار مجاهد ولسر نشر
نشد برای حفظ دوام سلسلهٔ نظریات نویسندهٔ آن و —
منظور ثبت موقف مبارزین آنرا اکنون نشر میکنیم .
— مجاهد ولسر

مرحلهٔ اخیر گفتگوهای شهرنر. دون کدام موافقه یا
پیشرفت به تعویق افتاد و تاریخی برای از سر گرفتن آن

در مرحله دیگری نیز تعیین شده نتوانست. مطبوعات
 آنرا د جهان گفتند که بحث پیرامون برآمدن قشون
 سرخ بود که روسیه برای آن چهار سال و پاکستان
 چند ماه پیشنهاد کرده اند.

کور دو ویز ساعت یک بعد از ظهر وقت
 محلی روز جمعه ۸ آگست در یک کنفرانس مطبوعاتی
 اظهاراتی کرد که قبل از تبصره بر آن باید گفته شود
 که تحلیل درست تر موضوع پیش از آنکه راپور رسمی
 دبیر کل ملل متحد و بیانیه های پاکستان، ایران
 و رژیم کابل و روسیه در مجمع عمومی که در
 ماه سپتامبر آغاز میگردد مطالعه نشود پیش از وقت
 است.

کور دو ویز گفت که موضوع بحث، تقسیم
 اوقات خروج عساکر اجنبی و ترتیب تطبیق عملی
 موافقه بر این موضوع برد و علاوه کرد که ترتیب
 تطبیق موافقه به شکرک قوی طرفین گفتگوها معروض
 است و یکی بر دگر اعتماد ندارند که موافقه را عملاً تطبیق
 خواهند کرد. وی زیاده کرد که پیشنهادات جدیدی
 به طرفین کرده است اما نگفت که این پیشنهاد ها چه
 هستند. درباره اینکه آیا مرحله دیگری خواهد بود یا نه گفت
 این منوط به موقف های طرفین است که بر چگونه طرز عمل

موافقه خواهند کرد و انعقاد گفتگوهای ثمرنبار دیگری از چندین طرف عمل است کور دو ویزا نیز از هم گفت که ملاقات سران دو ابر قدرت می تواند برخی موانع را از میان ببرد.

خوانندگان می توانند این اظهارات را که با امانت کامل کلمه و روحیه آن با ایشان تقدیم کرده ایم تحلیل کنند. آنچه این نویسنده از آن استنباط می کند بیش از این نیست که مرحله اخیر که در آخر جولای آغاز گردید صورت گرفت و سرنگرفت.

کشف بزرگ سیاسی جناب کور دو ویزا اینست که از سال ۱۹۸۲ تا کنون که ۱۹۸۶ است پی برد است که طرفین بر یکدیگر اعتماد ندارند آنهم بر موضوع تطبیق علی چیزی که روی آن به موافقت هم برسند.

حالا جلب التفات بچند مسئله لازم است:

۱ - چرن در بحث بر اجندا روس ها مرفق شدند که بر موضوع اخراج قشون سرخ بعد از موضوعات فرعی بحث شود در اثر این اشتباه سیاسی طرف دیگر روس ها بعد از چندین سال چهار سال دیگر را بمان کشیدند. برآمدن فوری را به برآمدن تدریجی تبدیل کردند. گفتار اخیر گوهر به چف در باره کشیدن سپاه روس به تعداد هفت هزار تا آخر سال ۱۹۸۶ عنصر مهم

"فوري و کامل" را نیز از بین برده و بطي بودن خروج را روشن می سازد.

۲ - با عدم موافقه با پیشنهاد طرف دیگر که مدت سه یا چهار ماه گفته شده است محض عدم موافقه شان در مرحله هفتم این پیشنهاد را از میان ي بردن پیرا پیش از آنکه باز با هم بنشینند و بگویند و برخیزند اقلأ شش ماه دیگر میگذرد. در حقیقت پاکستان با موافقه با تعریق بدون مقاطعه وقت بیشتر به طرف مقابل تقدیم و تهیه کرده است.

۳ - اگر سران ابر قدرت ها ملاقات کنند چند ماه باید منتظر بود؟ شاید پیش از ختم ۱۹۸۶ یا بهار سال آینده صورت بگیرد.

۴ - مجمع عمومی چندین ماه دوام می کند با در نظر گرفتن اینکه موضوع افغانستان چه وقت زیر بحث خواهد آمد و تصمیم نامه اسامبله چگونه خواهد بود و برای تطبیق آن چقدر وقت لازم است؟ توقع بحث بر مضرع افغانستان پیش از ماه نوامبر نمی رود.

۵ - کسانی که نوشته این نویسنده را که بتاريخ ۱۵ جولای در جاهدولس خوانده اند میدانند که موقف روسها قابل پیش بینی بود در آنجا نوشته شده بود که پاکستان ناکای گفتگوها را اعلان و مقاطعه کند و در مجمع عمومی

امسال ملل متحد موضوع را به یک کنفرانس خاص (و اکنون فوری) ملل متحد با شمول نمایندگان مبارزین افغانستان و همه اعضای دایمی شورای امنیت حواله کند.

۶ - صبر و تحمل بـ شمر پاکستان در مرور چندین سال اگر در بعضی انظار قابل تمجید باشد بیش تر ازین بر ضرر ها نکه تا کنون به منافع ملی ماسانیده است به ضرر های مزید نه تنها برای مردم افغانستان بل برای پاکستان نیز خواهد انجامید ، و ضرر یکه به پاکستان برسد نیز یک ضرر دیگر به مردم مجاهد و مبارز مسلمان افغانستان شمرده می شود .

۷ - از حکومت جدید پاکستان توقع می رود که بر پالیسی بین المللی خود در قضیه افغانستان بطور جدی تجدید نظر کند .

۸ - از حکومت امریکا و دیگر کشورهای دیموکراسی و آزادیخواه توقع می رود که :

الف : با دادن اسلحه مؤثر دفاع هوا و زمین از مرکز کونسل منتخب حکومت موقتی مبارزین در داخل افغانستان مساعد عملی و فوری بنمایند .

ب : از کنفرانس خاص بین المللی که بآن اشاره شد پشتیبانی کنند و آنرا به دیگر قضایا مثلاً مسئله شرق میانه شبیه و مربوط ندانند .

۹ - از همه کسانی که با مردم افغانستان در مبارزه شان اظهار

همه‌ردی می‌کنند توقع می‌رود که مبارزین ملی وجاهدین افغانستان را بشناسند و در هرگونه مذاکرات حق سهم کامل بدهند. در تصمیم‌نامه امسال ملل متحد باید این حق تثبیت و تأمین شود.

۱۰- در هرگونه مذاکرات آینده باید دو موضوع اساسی اولتر بحث شود.

اول: اخراج قشرون سرخ بصورت فوری، کامل و بلا شرط.

دوم: حق تعیین سرنوشت نظام اجتماعی و سیاسی آینده افغانستان با راده افغانها با اساس انتخابات آزاد تحت نظارت و مراقبت بین‌المللی.

با تثبیت و تضمین این دو اصل دیگر مسایل فوری خود بخود حل می‌شود و بدون آن بحث بردیگر مسوئلیت‌ها بی‌ثمر و محض ضیاع وقت است. چنانکه سال‌ها باین‌گونه ضایع شد و قشرون سروس در افغانستان ماند تا نقشه‌های خود را تطبیق کند.

۱۱- در تصمیم‌نامه امسال ملل متحد باید مندرجات فقره قبل بر وضاحت تام دوباره داخل گردد خاتمه گفتگوهای شهرو و بجای آن کنفرانس خاص بین‌المللی بصورت فوری تثبیت شود ..

۱۲- اعضای همه‌رد با مبارزین ملی وجاهدین که عضو

حکومیت اعتبارنامه‌ها هستند باید موضوع غیر معتبر بود اعتبارنامه‌ی ژنرال کابل را در ملل متحد مورد اعتراض قرار دهند و شرکت شان را در ملل متحد اخراج و تاقی که اراده‌ی مردم افغانستان معلوم شود به تقویق اندازند.

۱۳ - از موسسه‌ی کنفرانس اسلامی C-O-۱ توقع می‌رود که به مطالبه‌ی نمایندگان حقیقی مردم افغانستان، یعنی مجاهدین و مبارزین ملی، جواب مثبت داده و نخست بر همه‌ی آنها را بعیت عضو کامل موسسه‌ی کنفرانس اسلامی بشناسند. این کار ایجاب میکند که یک جلسه‌ی خاص فوق العاده به عالی‌ترین سویه انعقاد یابد. اگر سویه‌ی رئیس دولت و حکومت امکان عملی نداشته باشد باید به سویه‌ی وزیرای خارجه کسرها و اعضای عضو صوت بگیرد.

۱۴ - این مطالبه از جانب تنظیم‌های مجاهدین و مبارزین ملی منوط به اتحاد و یگانگی محکم است. این مردم باید بدانند که مسئول آینده‌ی مقدرات افغانستان هستند و مردم افغانستان ایشان را به همان گونه مورد قضاوت و محاکمه قرار خواهند داد که ایشان مردم مسئول گذشته را مورد قضاوت قرار می‌دهند.

۱۵ - علاوه بر این اگر یک جبهه واحد سیاسی وجود نداشته باشد آنانی که از ایشان توقع پشتیبانی می‌رود کدام کسانی را بشناسند؟ یا آیا این موضوع به انتخاب -

بیگانگان گذاشته می شود ؟

۱۶ - اگر خدا نخواست این مسئولیت در نظر گرفته نشود
نمی توان آنرا به ناگاه حل کرد زیرا اینها همه مردم عالم
آگاه و دانا هستند و در نزد خدا و خلق عذری در خور
پذیرش نخواهند داشت .

۱۷ - اگر با التفات به این مطالبه اتحاد کامل و حمیم از
طرف مؤسسه کنفرانس اسلامی درباره مسئله شناسائی
بحیث عضو کامل در مؤسسه فعلاً معاذیر یا مرانعی
موجود باشد اقلای باید از نشان مطالبه شود که در کنفرانس
کشورهای غیر منسلک و بعد از آن به همکاری آنها در
مجمع عمومی ملل متحد در تعدیل تصمیمنامه سهم
مؤثر و جدی و عملی بگیرند .

۱۸ - اگر ملاقات سران امریکا و روسیه صورت بگیرد
احتمال می رود که در اوایل دسامبر در واشنگتن باشد .
بگمان اغلب قضیه افغانستان رویی اجندا خواهد بود .
اما اینکه بچه شکل و چه عنوان بر آن بحث خواهد
شد موجب نگرانی است .

این نگرانی بیشتر از عدم ابراهه موقف متحد مجاهدین
و مبارزین ملی نشأت می کند اقلای آنچه از آنها ساخته
است اینست که موقف خود را واضح و روشن و
مؤدانه به رئیس جمهوری امریکا در یک نامه برسانند .

البته طرز مؤثر رسانیدن آن فرستادن یک وفد متعدد است که همه تنظیم ها در آن شریک باشند .

بطور مثال در لریکه از اطلاعات نشراتی استنباط می شود بر قضیه افغانستان تحت عنوان قضایای منطقه بحث خواهد شد اما قضیه افغانستان مسئله منطقه ای نیست و قضیه جهانی شمرده می شود . اگر جهانی پنداشته نشود امریکا چه دلیل بر آن بحث می کند ؟ رئیس جمهوری امریکا باید از اشتباهات شهنر آگاه گردد . حق افغانستان البته در باره هر فیصله بین المللی محفوظ است اما باید سرکاری کار گذاشته شود . بیشتر از همه کس مسئولیت عظیم این امر مترجه تنظیم ها و گروه های مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان است . اعتراضاتی که برگفتارهای شهنر وارد می شود . و این نویسنده بار بار آنرا به توجه هموطنان رسانیده است به هرگونه مذاکرات که در آن نمایندگان حقیقی افغانستان حضور نداشته باشند وارد می شود . باید به امریکا و همه کس روشن شود که اگر موافقه ای که مطابق به موقف مردم مبارز افغانستان نباشد صورت بگیرد عواقب غیر مرغوب خواهد داشت و غیر قابل قبول و از آنرو غیر عملی خواهد بود . باید در نظر داشت که دپلرماسی تا مین منافع و حقوق است نه بوجهی از وجوه از آن گذشتن .

استقبال از موقف واحد مجاهدین و مبارزین ملی

اگر جنگ را بازیم تاریخ ما ملامت نخواهد کودن بر تاریخ ثبت کرده
است و میکند که ما با دست خالی با یکی از ابر قدرت ها جنگیده ایم
و می جنگیم.

مراد از ملامت تاریخ ملامت نسل آینده افغانستان است.
اما دریغ است که در میدان سیاست و تدبیر مغلوب شویم
و یا بگذاریم اغیار با تدبیر خویش مقدرات ما را تعیین کنند. زیرا -
تدبیر اغیار مبنی بر مفاد و مطامع سیاسی ایشا نیست نه منافع ملی ما
در تحت شرایط کنونی و در تحت شرایط هز زمان، تا وقتی که
افغان و مسلمان هستیم یک وظیفه ملی و یک فریضه دینی داریم و

آن تمسک و اعتصام به جبل المتین خدا و حفظ نوا میس ملی مردم ماست.

هر کس ازین راه سر بکشد نه مسلمان حقیقی و نه افغان با غیرت و با ناموس است.

اتحاد تنظیم ها و مبارزین افغان درباره رد کردن آتش بس دروغی رژیم کابل به هدایت روس ها نمایندۀ ایمان محکم و دانش سیاسی آنهاست خدا بایشان توفیق بدهد که عهد خود با خود و مردم استوار بمانند.

اهمیت خاص اتخاذ این موقف آنست که بر اتحاد فکری و توقعات عملی که نراده فهم و درک حقایق از جانب مبارزین و جنگ آوران در داخل کشور و سنگرهای گرم و رهبران تنظیم ها و گروه های مجاهدین و مبارزین بیرون از کشور بوده و مورد تأیید همه عناصر صالح و مستقیم افغانهای مهاجر در کشورهای مختلف جهان می باشد و از اینرو محصول درک و احترام آرزو و اراده مردم افغانستان است.

حیلۀ سیاسی روس و رژیم کابل که هدف حقیقی آن ایجاد تفرقه میان مبارزین و مجاهدین بود با اتخاذ این موقف ناکام گردید. نوعیت این حیلۀ را خاقانی در یک بیت مورد سؤال قرار میدهد:

سلطنت و شیطنت هر دو بهم داشتند؟؟
مصحف و افسانه را جلد بهم ساختن؟؟

در حقیقت این گفته درست بکری نشست که وعد و شود
سبب خیر اگر خدا خواهد».

البته بعضی مردم سست عنصر که شمارشان قلیل است و خیانت
شان عظیم بسوی دشمن رو آوردند و خوب شد که نقاب ازین
چهره ها برداشته شد و اکنون همگان ایشانرا می شناسند.
موقفی که در مقابل روسیه و رژیم کابل گرفته شده
از همه جهات و بطور خاص ازین جهت مورد تأیید و موجب اطمینان
همه افغانها است که:

اول: خروج بلا شرط و کامل قوا و نفوذ روس و هر
اجنبی دیگر را از افغانستان مطالبه کرده اند.

دوم: در باره تعیین سرنوشت و نظام آینده افغانستان
تعهد کرده اند که اراده مردم افغانستان را بطور انتخابی و آزاد
احترام خواهند کرد.

سوم: راه حل سیاسی را از طریق مذاکره با طرف حقیقی
یعنی روسیه بطور مستقیم رد نکرده و آنچه سرلر کرده اند شناختن
رژیم کابل است.

در ساحه بین المللی تصمیم نامه آخولین کشورهای اسلامی
در مجمع کویت به سویه سران دول و حکومت ها برآمدن -
بلا شرط و کامل روسها را تأیید کرده است.

گفتگوهای شرنوکه در ختم مرحله اخیر آن معلوم نبود چه
وقت صورت خواهد گرفت و بعد از چندی اعلان شد که تاریخ ۱۱

فبروری صورت خواهد گرفت بتاريخ ۳۰ جنوری به تعویق افتاد
و گفته شد که شاید به ۲۵ فیبروری صورت بگیرد .

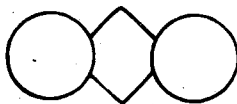
دلیل ظاهری آن رفتن وزیر خارجهٔ پاکستان به مسکو است . و این
نویسنده علامه ای ندارد که نظریات خود را دوباره غیر متمر بودن
این گفتگوها تعدیل کند اما درین مقال لازم نمیداند اظهار نظر کند
تا حقایق خود آشکار شوند .

اما مهم است تذکر داده شود که وزیر خارجهٔ پاکستان بعد
از تصمیم مجمع قرین به مسکو می رود و مسول است در اتخاذ
موقف پاکستان تصمیم نامهٔ سازمان کنفرانس اسلامی را احترام
کند .

پیرامون این موضوع انشاء الله در آینده بحث خواهیم
کرد .

۳۱ جنوری ۱۹۸۷ واشنگتن

شماره ۹ ، سال سوم مجاهدولس ۱/۱۲/۱۳۶۵

يا حق!

پیرامون گفتگوهای ژنیو پیش از

۲۵ فبروری

قرار بود گفتگوهای غیر مستقیم در ژنیو میان حکومت پاکستان و رژیم نامنهاد کابل به میا جگیری کوردوویز نایندۀ خاص دبیر کل ملل متحد که از چند سال باینسو بطور غیر متمرصورت گرفته و رسماً تنها به حکومت ایران که از هر نوع شرکت ابا ورزیده است اطلاع داده میشود. در ختم مرحله - آخرین خود بتاریخ ۱۱ فبروری آغاز شود اما بعد از مسافرت کوردوویز به اسلام آباد و کابل اعلان شد که کابل و اسلام آباد موافقه کرده اند که انعقاد مرحله جدید از ۱۱ فبروری به ۲۵ فبروری به تعویق انداخته و درین مدت چند تماس دیپلوماسی صورت گرفت که می شاید در بحث براین

مقال بعضی آن را تذکر داد .

- ۱- نجیب به مسکورت و همزمان با آن عبدالستار شخص دوم وزارت خارجه پاکستان نیز به مسکو مسافرت نمود.
- ۲- یکی از معین های وزارت خارجه روسیه به اسلام آباد سفر کرد و نیز یکی از معین های وزارت خارجه امریکا به اسلام آباد رفت .

- ۳- وزیر خارجه پاکستان به مسکورت و گفته شد که بار دیگر در راه مسافرت به ژنیو در مسکو توقف خواهد کرد .
- ۴- کوردوویز نیز به مسکورت و نیز با تهران و هم با واشنگتن تماس گرفت .

- ۵- وزیر خارجه ایران به مسکورت .
- و نیز در مذاکرات وفد های چین و روسیه در ضمن موضوعات مربوط به مسایل خود شان نسبت به موضوع افغانستان تذکراتی رد و بدل شد و همین مدت ملاقات های معمول میان امریکا و روسیه دوام کرد .

اینهمه در اذهان سؤالاتی تولید کرد که جواب آن تاکنون معلوم نیست اعنی معلوم نیست که :

- الف : آیا عبدالستار و نجیب در مسکو با هم بطور ^{مستقیم} حرف زدند ؟
یا آنکه پاکستان موقف خود را در نه شناختن رژیم کابل حفظ کرد . چرا این تماس همزمان صورت گرفت ؟
ب : بخش سیاسی امریکا درین ترتیب سیاسی چه بود ؟

ج : سابق دو مسافرت وزیر خارجه پاکستان در ظرف یکماه چه بود ؟

جواب اینگونه سوالات را می توان بعد از آغاز گفتگوها به تاریخ ۲۵ فبروری تا ۳ هفته دیگر بعد از آغاز تاحدی حدس زد .

اگر به اوضاع در ساحه سیاسی و دیپلوماسی توجه شود واضح می شود که در موقف سیاسی روسیه هیچگونه تغییری واقع نشده است اما در تکتیک دیپلوماسی آن شاید چیزی را که به تغییر منسوب شود می توان تذکر داد . بطور مثال روسها بیشتر به صورت مستقیم وارد صحنه دیپلوماسی شده اند .

به موجودیت مؤثر مقاومت ملت افغانستان در برابر تجاوز خود و استقرار رژیم کامونیزم پی برده اند .

تکتیک ترغیب و فریب دادن پاکستان را اختیار و تکتیک فریب دادن افغانها را از راه اظهار آمادگی به « اشتی » ملی روی کار آورده اند . که البته فریب دادن افکار عامه جهانی جزء لاینفک این بازی دیپلوماسی است .

از طرف دیگر متاسفانه در امریکا سیاست واحدی بوجود نیامده است . قصر سفید و وزارت خارجه امریکا سیاست واحد ندارد . در موقف قصر سفید تغییری واقع نشده است اما در نظریات نسبتاً منفی وزارت خارجه امریکا نیز کدام تغییر مثبت

بوجود نیامده است. در کانگرس (خانه نمایندگان و سنای امریکا) حزب جمهوری و حزب دموکرات هر دو موقف مثبت خود را تاکنون در باره افغانستان حفظ کرده اند.

تکتیک ترغیب و فشار بر پاکستان از جانب روسیه بحال خود مانده است.

روسها با پاکستان طوری معامله میکنند که مردودگه با قاطر خود معامله میکرد از یک طرف به این قاطر زردک تقدیم گشود و از جانب دیگر تهدید با چوب که قاطر را به هر سوی منزل مطلوب خود براند. معلوم نیست که این قاطر به زردک تطبیع خواهد شد و یا از چوب خواهد هراسید. به عبارت دیگر وضع مبهم و مجهول است که آیا پاکستان به حکم دانش سیاسی برای حفظ منافع خود و بحیث یک ملت مسلمان به دستور فریضه دینی انصار در مقابل مهاجرین چه راهی اختیار خواهد کرد.

در همه حال موافقه با موقف کنونی روسیه یک معنی دارد و آن فروختن منافع ملی افغانستان، فروختن خون شهیدان مجاهد و مبارز است.

بعضی منابع اطلاعاتی از نریان کورد و وینز خبر دادند که با سران تنظیم های مجاهدین مشوره شا است. و حدس زدند که این مشوره را حتماً حکومت پاکستان کرده خواهد بود این اشاره جالب دقت و تعمق است.

موقف تنظیم ها و گروه های مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان در باره گفتگوهاییکه در آن به ایشان فرصت و موقع اشتراک مستقیم و مستقل داده نشده است، اقلابطور علنی معلوم است. تا جائیکه به این نگارنده معلوم است حکومت پاکستان گاه گاه به میل و اراده خود بطور^{معمول} سطحی و سرسری از جریان گفتگوها در داخل چارچوب سیاست و دیپلوماسی خود به تنظیم ها اطلاع میدهند که به هیچ وجه نمیتوان آن را «مشوره» خواند اگر این گفته درست نباشد رهبران تنظیم ها در نزد مردم خود مسؤل هستند که حقایق را با ایشان بگویند. حق آگاهی مردم از نفس الامر یک حق ثابت بشری است. اگر در پایان گفتگوهای ثرینوچنان وانمود شود که نتیجه غمخوارانه و منافی منافع ملی افغانستان به «مشوره» مجاهدین و مبارزین صورت گرفته است هیچکس نخواهد توانست خود را در نزد خدا و خلق بری الذمه بیاورد. هر نوع دیپلوماسی که نتیجه آن از دست دادن منافع ملی باشد نادرست و حق دیپلوماسی نیست. دیپلوماسی تنها و تنها یک معنی دارد و آن تامین منافع است. در غیر آن جبن اخلاقی و بی التفاتی به دانش سیاسی مقام فریب خورده پائین تر از فریب دهنده است. نه بر فریب دهنده مرتکب گناه فریب دادن است اما در برابر فریب خورده به مراد خویش رسیده است فریب خورده خود را به بیداشتی و ناکامی تسلیم کرده است. اعنی در ساحه دیپلوماسی نباید فریب داد و نباید

فریب خورد.

امروز مسلمان‌ها و افتانها یک فريضة ديني، يك واجب اخلاقي و انساني و يك مسوليت ملي و وجداني دارند و ان اينست كه بآبادنش و دقت تكتيك شيطان را رد كنند و از حكمت خدا پيروي كنند.

مراد از نگارش اين مقال محض تهيه يك مقدمه براي اظهار—
مطالب برگفته گوهاي شريف بتاريخ ۲۵ فبروري است. انشاء الله
شماره اول سال چهارم مجاهدولس، ۱/۱/۱۳۶۶

یا حق

به تعقیب گفتگوهای شرنواز ۲۵ فروری

تا (۱۰) مارچ

گفتگوهای غیرمستقیم میان رژیم کابل و حکومت پاکستان
بسویۀ وزیرای خارجه به میاجگیری کوردووینز به تاریخ ۲۵ فروری
آغاز گردید. درجمله اطلاعات روز اول انطباع بعضی نامه نگاران
آن بود که بلاول درطرف پنج سال جستجوی صلح اشخاصیکه درین
گفتگوها شرکت دارند طوری وانمود می کنند که به کامیابی امیدوار هستند.
موضوع عمدۀ مسله برآمدن قوای روسیه از افغانستان است.
موضوع تشکیل حکومتی که بعد از خروج روسیه روی کار
آید از گفتگوهای شرنپو بیرون گذاشته شده و به روسیه ورژیم
کابل و کسانیکه درمقابل آنها می جنگد مربوط است. کوردووینز

بطور خاص از بطائت پیشرفت مذاکرات شکایت دارد و شخصاً ضرورت آنرا حس میکند که یکنوع حکومت بیطرف آشتی ملی بوجود آید که باید روسیه از عدم مخالفت آن اطمینان مطلق داشته باشد. عبدالوکیل وزیر خارجه رژیم کابل در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهار کرد که تقسیم اوقات مشخص در دست دارد. و نیز جاس تراست که روی موضوع تشکیل یک حکومت مختلط رژیم کنونی کابل و گروپ های مقاومت مذاکره کند. اگرچه تا کنون مساعی رژیم کابل و روسیه در راه تاسیس این نوع حکومت ناکام است رژیم کابل و روسیه میخواهند هرچه زودتر این کار سرو صورت بگیرد تا مطلوب حقیقی آنها که قطع کردن هرگونه مقاومت برای ادامه مقاومت و جنگ از جانب مجاهدین است حاصل شود در حلقه های دیپلوماسی دنیای آزاد موضوع حق سرنوشت مردم افغانستان باراده آزاد خودشان بیشتر مورد بحث و صحبت است که حاوی مطلوب انقلابات آزاد و برگزیدن نوع و نظام آینده بدون هرگونه مداخله و نفوذ خارجی از جانب مردم افغانستان است.

از جانب دیگر اگرچه صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان هنوز اظهاری نکرده است که بر نتیجه دومسافرت وی در ظرف یک ماه به مسکو روشنی با فکند در قرارگاه وفد پاکستان ظاهراً یک نوع خوشبینی محتاطانه احساس می شود.

در مسکو فرقی در موقف روسیه اعلان نشده است. مدت
برآمدن قوای شوروی هنوز چهار سال از جانب روسیه
و چهار ماه از جانب پاکستان است اگرچه وزیر خارجه روسیه
ضرورت ۲۲ ماه را در تایلند تذکر داده است.

در واشنگتون سناتور همفری (رئیس کمیته خاص
کانگرس در موضوع افغانستان) مفکوره حکومت ائتلافی
رژیم کابل را «خطرناک» خواند و گفت: «این مفکوره معنای
فروختن منافع مبارزین آزادیخواه افغانستان را دارد» و
علاوه کرد که حکومت ائتلافی با رژیم های کامیونست غیر عملی
است. تاریخ ثابت میکند که در چنین ائتلافها مقام های
قدرت به کامیونست ها سپرده می شود و به غیر کمونست ها
کرسی های غیر مهم میسری گردد و بعد از مدتی از آن
کرسی ها نیز محروم می شود. معنای شرایط روسها جز
این نیست که افغانستان را روسیه بسازند. یک مأمور وزارت
دفاع امریکا اظهار داشت که مطلوب حقیقی روسیه -
تسلیم بلا شرط مجاهدین و مبارزین آزادی خواه است و تا
حاصل نشده است افغانستان را ترک نه خواهند کرد.

این بود مجملی از فضای سیاسی شرنیوک که در آن
گفتگوهای ۲۵ فبروری آغاز گردید. فضای سیاسی پیش تر
از ۲۵ فبروری جدا گانه از طرف مجاهدولس نشر گردیده است که
می شاید آن را بخاطر داشت.

کود و ویز در روز افتتاح گفتگوها گفت طرفین پیشنهادها جدید به خود آورده اند و موضوع عمده را موضوع تقسیم اوقات برآمدن قوای «خارجی» خوانده و علاوه کرد که موافقت بر طرح تقسیم اوقات معنای موافقت را دارد. از جانب دیگر این چیزگذشتن جانبین را از موقعی که گرفته اند مشکل تری سازد زیرا می دانند که مرحله کنونی گفتگوها جان همه مذاکرات می باشد.

معلوم است که مراد از «قوای خارجی» قوای روسیه است اما نام روسیه گرفته نمیشود و با آنکه روسیه از آن انکار نکرده و - نمیتواند باز هم نمایند ملل متحد از تذکرنام روسیه ابا می درزند، البته این چشم پوشی از کلمات تصمیم نامه مجموع عمومی ملل متحد نشأت میکند. اما از جانب دیگر تصمیم نامه های ملل متحد برآمدن قوا را بصورت فوری مطالبه می کنند و تقسیم اوقات معنا «تدریجی» را دارد آنهم که از سالهای طولانی صحت شود که بطور واضح با تصمیم نامه ملل متحد منافات دارد.

هنگامیکه کود و ویز به وزارت خارجه امریکا آمد وزیر خارجه شولتز او را حالی کرد که باید پروگرام برآمدن قوای روسیه براساس ایجابات لوژستیک باشد. قشونی که در ظرف کمتر از یک هفته وارد می شود چرا نتواند در ظرف همان مدت خارج شود.

بتاریخ ۲۷ فبروری در واشنگتون حرف هایی بالا شد که بعضی مامورین و مشاورین وزارت خارجه با اساس پلان صلح

و آشتی شوروی اظهار مخالفت نمیکنند و آنرا مُمکنات
 حل معضله افغانستان می پندارند. این افواه در کانگرس
 امریکا (خانه نمایندگان و سنا) یک فضای تشویش جدی
 تولید کرد و انعکاس شدید ایجاد نمود. رئیس کمیته خاص
 کانگرس که مشتمل بر ۲۲ عضو است (سناتورگاردن همفری)
 به وزیر خارجه مکتوبی نوشت و در آن توضیحات خواست -
 همفری در نامه به صراحت اظهار داشت که معنای موافقه با این
 پلان فروختن منافع مبارزین آزادیخواه افغان و دادن رشوه
 به روسیه را دارد که عواقب وخیم و خطرناک دارد که از حدود
 هرگونه تناسب خارج می باشد. و این اظهارات را در یک مصاحبه
 نیز اظهار داشت. همفری گفت: این پلان شامل تشکیل یک
 حکومت آشتی ملی است که در آن کامیونست ها نیز شریک
 خواهند بود. موافقت پاکستان با این پلان جز تسلیم
 پاکستان به مطالبات روسیه معنای دیگر ندارد. اگر وزارت
 خارجه امریکا با آن موافقه کند بحرانی در مسیر جریان سیاسی
 بوجود خواهد آورد. این بحران متوجه همگان بشمول ما که
 پشتیبان یک راه حل عادلانه هستیم و اصرار میکنیم که پاکستان
 مجدداً اقل در مقابل روسیه ثبات خود را از دست ندهد
 می باشد یکی از موجبات ایجاد این فضا اظهارات ارمنه کااست
 معین وزارت خارجه بود که گفته بود امریکا یک نوع حکومت
 آشتی ملی را قابل قبول میدانند. کمیته خاص کانگرس

در نامه همفری از وزارت خارجه مطالبه نمود که ثبت مذاکرات ملاقات معین وزارت خارجه را در ماه گذشته با وزیر خارجه پاکستان برای بازرسی به کانگرس بفرستد.

در همین زمان کن درکن **kendurkin** سخنگوی وزارت خارجه امریکا گفت: آشتی ملی جزئی از طرز عمل جستجو صلح است اما مطالبات روسیه که ستون فقرات ایگنونه - حکومت که بحیب الله آنها قیادت کند قابل قبول نیستند. با چنین شرایط قبلی این ترتیب سیاسی برهم میخورد و بناکاری محکوم است زیرا مردم افغانستان با ترتیبی آشتی نمی کنند که یک حکومت کامیونست زیر حمایت قشون روسیه باقی بماند.

وقتی درباره اظهارات فوق از سناتور همفری سوال کردند گفت: شاید این اظهارات مبنی بر موقفی باشد که وزارت خارجه آنها برای افکار عامه ارائه می کند اما بر طبق اطلاعاتی که به من رسیده است وزارت خارجه مائل است یک نوع مرشوت به روسیه تقدیم کند که لقمه چرب و عمدۀ آن عدم مخالفت با پلان «آشتی ملی» است. سناتور همفری افزود که این تشویش ما را به استیضاح مجبور ساخته است زیرا یک حکومت تحت قیادت رژیم کامیونست با ارتباط مطلق با روسیه معنای آنها دارد که روسیه جنگ را برده است.

از جانب دیگر در میان افواه نری روشی وزارت خارجه

امریکا در آغاز هفته اول گفتگوهای ترنوود رختم مسافرت دوم وزیر خارجه پاکستان به مسکو هواپیمای جنگی رژییم کابل سه بار بر کپ های پناه گزینیان افغان بمباری کردند که در حقیقت معنای فشار شدید تر را از جانب روس به پاکستان دارد و نیز منظور رژییم کابل را که اله فشار روس است از یک طرف با سرکوبی مهاجرین و از جانب دیگر برای تطبیق نقشه های خود شان روشن می سازد. این گونه عمل اگرچه از جانب رژییم کابل قابل تعجب نیست اکثر مردم را متعجب ساخت بویژه که بمباردمان در دهات و بازارهای روستا صورت گرفته و کسانی که کشته شدند همه ملکی بودند نه مبارزینیکه با روس های جنگند و حقیقت اعلان خدۀ «آشتی ملی» و آتش بس را روشن می سازد. پاکستان به رژییم کابل و امریکا به روسیه اعتراض کردند اگرچه رژییم کابل از این عمل انکار نمود افکار عامه جهانی تکان خورد. این عمل در عین زمان نشان میدهد که در حقیقت هیچ تغییری در موقف روسیه واقع نشده است.

بتاریخ ۷ مارچ رئیس جمهوری امریکا در گفتار هفته وار رادیویی خویش اخطار داد که با وجود آنکه پیشرفتی در مذاکرات کنترل اسلحه صورت گرفته است تشنج در روابط با روسیه تا زمانی که روسها محض تغییرات جعلی را در افغانستان اجازه میدهند دوام خواهد کرد این گفتار ریگن یک روز بعد از فیصلای صورت گرفت که شولتز وزیر خارجه امریکا به مسکو مسافرتی کند که منظور عمده آن بحث روی موضوع کنترل اسلحه است.

رئیس جمهوری امریکا علاوه کرد که در آیسلیند به گور به چف گفته است که ایجاد روابط حسنه منوط به تقلیل اسلحه، احترام به حقوق بشری، حل و فصل مسایل منظقی و تسهیل تماس با مردم است. در بعضی از این ساحه ها حرکتی مشاهده شده است اما در یک ساحه بطور خاص نوید هستیم و موضوع ادامه اشغال افغانستان را بطور مثال تذکر داد. ریگن افزود که روسها با وجود اظهار — آرزو مندی برای یافتن یک راه حل معضله افغانستان محض به تغییرات جعلی و سرسیری در رژیم دست نشانده شان در کابل پرداخته اند تا وقتی که روسیه اینگونه پالیسی را دوام بدهد تشنج میان شرق و غرب دوام خواهد کرد.

با مداد روز ۸ مارچ نماینده یکی از دستگا های رادیوی امریکا به این نگارنده تلفون کرد و خواهش کرد بر بیانات رادیو ۷ مارچ ریگن اظهار نظر کنم.

من گفتم که: بیانات رئیس جمهوری امریکا را شنیدم بحیث یک فرد افغان جنبه مثبت آن را استقبال و تقدیر می کنم اما اظهارات جانب ریگن از نقطه نظر من از هر وجهی بعضی عناصر منفی عاری نیست. در نزد من و افغانها یک به نظر من بخود اجازه موافقت داده اند مسئله افغانستان یک مسئله منظقی نیست. مسئله جهانی است تصمیم نامه شورای امنیت ملل متحد که روسیه آنرا ویتو کرد و نیز بیانات متواتر نمایندگان ملل عضو سازمان متحد در مجمع های عمومی آن سازمان و افکار عامه جهان آزاد بیا نگر این حقیقت است.

در حالیکه (جیوپالیتیکز) والتفات آن بجای نیست حدود ساختن التفات به جغرافیه و انصراف از حقایق پولیتیک را نمیتوان بجالتقی کرد. مادر زمانی نرندگی میکنیم که سرحدات جغرافیایی منحل میشوند و ربط میان مردم و ملل از این حدودیت ها انزاد ترگشته و به حکم زمان و دستور سعی بقا به تمسک به اصل اتکاء بر همدگر Interdependance مجبور گردیده اند. در چنین حالات که هیچ حادثه و واقعه در یک گوشه جهان بر گوشه دیگری تاثیر مانده نمی تواند چگونه میتوان تجاوز ناحق و صریح را بر یک کشور آزاد منطقوی خواند و جنبه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی را در مقام اول قرار داد؟ اشاره جانب ریگن به تغییرات جعلی در رژیم کابل سوآلی تولید میکند در نزد مبارزین ملی و مجاهدین آزاد میخواه افغانستان هیچگونه تغییری در رژیم کنونی مطلوب نیست. مردم افغانستان نظامی می خواهند که بر اساس اراده آزاد ایشان استوار باشد سوال اینست که آیا رئیس جمهوری امریکا تغییری در رژیم کنونی می خواهد یا رژیمی که مردم افغانستان می خواهند؟ تغییر در رژیم کنونی جعلی باشد یا نه مطابق به آرزومندی مردم افغانستان نیست. مطلوب حقیقی و عادلانه تغییری است که آنها اراده آزاد مردم افغانستان تعیین کند. این چیزها جعلی باشد یا جدی از نظریات یک پارتهی اقلیت تحت حمایت سیاسی یک قدرت اجنبی نایندگی می کنند که حاکمیت سیاسی و نظامی را در دست دارد و لهذا

مشروعیت و قابلیت قبول ندارد.

موضوعی دیگر قابل آگاهی موقف همسایه مسلمان افغانستان ایران است ایران در گفتگوهای ثرینو مستقیماً اشتراک نمیکند اما آن از جریانات اطلاع داده می شود. سفر جناب ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به مسکو بعد از همه مخالفت ها با شرقی و غربی جالب التفات مبصرین و مفکرین سیاسی گردید که از دیگر نقاط نظربه موضوع این مقاله ربطی ندارد اما تا جایکه به موضوع افغانستان و گفتگوهای ثرینو مربوط است اشاره با آن لازم است.

جناب ولایتی طوریکه توقع می رفت در مسکو (بنابر اظهارات خودش بعد از بازگشت به تهران) با اولیای امور روسیه روی موضوع افغانستان نیز صحبت کرد و گفت که روسها با التفات و توجه باو گوش دادند. بقول یکی از نویسندگان هندی بنام سفید نقوی که در هندوستان تایمز نشر شد جناب علی اکبر ولایتی خاکی نظریات خود را که متضمن یک پیشنهاد جدید است در ضمن صحبت به حیث یک نوکتورین معرفی کرد.

چنان می نماید که این دو کتودین ایرانی معنای انفکاک از ترتیب سیاسی گفتگوهای ثرینو را داشته باشد و نیز حرکتی از موقف سابق ایران بهم می رساند ایران از پیوستن مستقیم به مذاکرات ثرینو اجتناب کرد اما اکنون طوری می نماید که می خواهد راهی بجوید که نقیض موقف سابق آن (ظاهراً) نباشد و از جانب

دیگر انحراف خود را از موقف نخستین در لفافه دیپلوماسی پنهان و به شکل یک پیشنهاد آشکار کند.

سعید نقوی می گوید که این مفکوره با هندوستان نیز در میان گذاشته شده است این پیشنهاد نظری را ارائه می کند که در عوض گفتگوهای ژنیو یک کنفرانس دیگر بشمول ایران، پاکستان، روسیه و مجاهدین افغان بر موضوع بحث کند اساس حق شمول ایران و پاکستان وجود شمار زیاد پناه گزینیان افغان درین دو کشور معرفی شده است و لزوم شمول روسیه بدلیل آنکه افغانستان را اشغال کرده است ارائه شده است. نقوی می گوید که وقتی از یک مامور عالی مرتبه ایران درباره شمول رژیم کابل سوال شد در جواب گفت که این موضوع پیش از وقت است و نیز علاوه کرد که پاکستان و مجاهدین افغان باین مفکوره عکس العمل منفی نشان نداده اند.

البته روشن است که سیاست هندوستان به همدردی با روسیه متمایل است.

واژه مسایه دیگر افغانستان یعنی چین که پالیسی آن با روسیه و هندوستان فرق دارد اصلاً نام برده نشده است اینکه ازین پیشنهاد مبهم منظور چیست مجهول است.

عدم تذکر دیگر کشورهای اسلامی و امریکا، کشورهای بیطرف و دنیای آزاد این ابهام می افزاید.

وقتی سران کشورهای اسلامی در کویت جمع شدند —
 گودرچف برای خنثی ساختن ^{مساحت} مجاهدین افغان در طی
 پیاپی اظهار داشت که اگر راه حلی پیدا شود (البته به شرایط روسیه)
 روسیه قشون خود را بیرون خواهد کرد، و این عمل تسریع خواهد
 شد. ایران درین اجتماع اشتراک نداشت. به جریان
 این کنفرانس قبلاً اشاره شده است. ازین پیشنهاد
 ایران که بیشتر از همه کشورها از گفتگوهای تر نیو خبر دارد
 یا از کامیابی آن نومید است و یا از تأیید نتایج آن اجتناب
 می کند.

پاکستان نظر صریح و روشنی اظهار نکرده است. موقف
 تنظیم های مجاهدین نیز تا کنون به مردم شان ابلاغ نشده
 است.

این پیشنهاد اگر چه شرکت مجاهدین را در مذاکرات دربردارد
 از نقطه نظر منافع افغانستان نواقصی دارد که در موقع مناسب
 باید روی آن تبصره شود. شمول مجاهدین در آن بذات خود
 موجب اطمینان نیست و می تواند ایشانرا به تعهدات نامطلوب
 سوق بدهد.

این نگارنده نظریه خود را که بمجرد آغاز شدن گفتگوهای
 تر نیو مبنی بر مخالفت با آن اظهار نموده و مکرر کرده ام
 بار دیگر تأکید میکنم و آن عبارت از یک کنفرانس خاص
 بین المللی به ابتکار ملل متحد است که در آن مجاهدین افغانستان

برخی از کشورهای اسلامی بیطرف و همه اعضای دائمی شورای امنیت شامل باشند.

در پایان این مقال این نگارنده وظیفه خود میدانم تصریح کند که منظور وی آگاهی آن افغانها است که از منابع اطلاعاتی ذورافتاده اند تا بتوانند در پرتو این گذارش جریانات نتیجه گفتگوهای شرنیور را تحلیل کنند.

آنانیکه مستقیماً با اوضاع آشنائی دارند بیشتر و بهتر ازین نویسنده آگاهی دارند.

حق اطلاع مردم مقدس و ثابت است و یک فریضه ملی شمرده می شود و توقع می رود که آنرا به مردم خود برسانند. نتایج گفتگوهای سری شرنیور انشاء الله حتی المقدور در آینده با اطلاع هموطنان گرامی رسانیده خواهد شد.

شماره اول سال چهارم مجاهد ولس

۱۳۶۶/۱/۱

بعد از تعویق ناگهانی گفتگوهای هرنو

این نگارنده فضای سیاسی را پیرامون مسئله افغانستان
بویژه گفتگوهای هرنو پیشتر از ۲۵ فبروری و نیز از
۲۵ فبروری تا ۱۰ مارچ در دو مقال با هلال هموطنان رسانید
و منظور آنرا آگاهی آنانی که از منابع اطلاعاتی دور افتاده اند
خوانده بود تا بتوانند بر نتیجه این گفتگوها در روشنی
نسبتاً بیشتری نظر افکنند.

تاریخ ۱۰ مارچ این گفتگوها پایان یافت خوش بینان
حدس می زدند که سه هفته دوام خواهد کرد و نتیجه آن مثمر
خواهد بود اما پایان آن ناگهانی و نتیجه آن غیر مثمر بود. اگرچه
کور دووینر اظهار ارزومندی کرد که در ظرف دو ماه بار دیگر

گفتگوها صورت خواهد گرفت تاریخ معینی نیز تعیین شده
 نتوانست و وزیر خارجه پاکستان و وزیر خارجه رژیم
 کابل که از روسیه نمایندگی میکرد و هر یک که با پیشنهادات
 جدید به شرنیو آمده بودند با دست خالی به مراکز خود بازگشتند.
 اگرچه کوردوینز بنا بر شیوه یا بعبارت بهتر عادت خویش
 گفت که درین مرحله پیشرفت "قابل اعتنا و برجسته" حاصل
 شد در حلقه های پاکستانی این اظهارات "فریب دهنده"
 خوانده شد این بار اول بود که میان اظهارات کوردوینز و
 پاکستانی ها نقاضت صریح مشاهده شد. میتوان استنباط نمود
 که نه تنها موافقه و پیشرفتی حاصل نشد بل اختلاف بیشتر
 گردید. پاکستان که هماره بیش از حد لزوم سیاست صبر و
 احتیاط را اختیار کرده است حتماً اینبار حالی گردیده است
 که اوضاع حقیقی دوام اینگونه سیاست را اجازه نمیدهند و اینهمه
 اهانت های سیاسی برای تحمل بیشتر جایی باقی نمیگذارد.
 کوردوینز در اظهارات خود علاوه کرد که اینبار گفتگوها مشکل تر
 و متشنج تر بودند اما با وجود آن وضع تشجیع کننده است. اکنون
 فاصله میان جانبین برای خروج قوا از افغانستان یک سال است
 در حالیکه در آغاز مذاکرات ۵۴ ماه بود. پاکستان به برون رفتن
 عساکر اجنبی به مدتی میان شش تا هشت ماه قانع معلوم
 می شود. رژیم کابل به تقلیل مدت از ۲۲ ماه به هژده ماه
 قناعت خواهد کرد در دهلی دپلومات های غربی اظهار داشتند

که مظنه ای موجود است که شمار کوچکی از قشون روسیه بتاريخ ۲۱ مارچ (نوروز) افغانستان را ترک کنند و وظایف خود را به قطعه های پاراشوتی رژیم کابل انتقال بدهند و تعداد آنها دوهزار و پنجاه گفتند.

مبصرین گفتند که مذاکرات وزیر خارجه امریکا در مسکو روی تقلیل اسلحه و در نتیجه رفع تشنج در روابط شرق و غرب و بوجود آوردن «دیتانت» موثر خواهد بود و کورد و وین نیز مفاهمه امریکا و روسیه را روی موضوع افغانستان با اهمیت و موثر خواند. معضله جدی دیگر این است که آیا بعد از بیرون رفتن روسها چگونه نظام و حکومتی در افغانستان قائم خواهد شد. این موضوع در آغاز برون از چارچوب گفتگوهای شرنو تلتی می شد که در مقاله های گذشته با طلاع خوانندگان رسیده است اما بعد از آن در گفتگوها جدیت و اهمیت آن افزون تر شد. از نقطه نظر مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان اهمیت این موضوع نسبت به برآمدن قوای روسیه کمتر نیست.

منظور روسها در گفتگوهای شرنو این بوده است که بعد از برآمدن شان یک حکومت ائتلافی بغرض «آشتی ملی» بوجود بیاید در حالیکه قدرت حقیقی در دست رژیم کامیونسیت باشد امریکا و دیگر کشورها از معاونت با مجاهدین و مبارزین صرف نظر کنند و پاکستان مرکز مقاومت را در خاک خود مغل کند و امریکا و پاکستان هر دو این ترتیب را تعهد و تضمین کنند.

واضح است که اگر این ترتیب غیر عادلانه قبول شود مجاهدین و مبارزین افغان بدون هیچگونه معاونت نظامی و لوژستیکی با قوای رژیم کامیونست مقابل می شوند و از طرف دیگر راه تقویه مزید رژیم کامیونست از همه جهات از جانب روسیه بازمی ماند مقاومت و جهاد و مبارزه ناگزیر به قلع و قمع و لاجرم به تسلیم مواجه مجبور می گردد .

اگر بفرضی که بطور واضح و مطلق باید فرض بحال خوانده شود و امریکا و پاکستان اینگونه شرایط دور از عدالت و منطق را بپذیرند دیگر جز این ندارد که مبارزین و مجاهدین را دست بسته به روسیه و کامیونیزم بسپارد و افغانستان را بفروشند و با این فروختن پرنسیپ و پرستیژ امریکا و دنیای آزاد و تاجاییکه بر کشور اسلامی پاکستان ربط دارد اصل فریضه اسلامی و اصول واجبات انصار را در برابر مجاهدین نیز بفروشند .

مجاهدین و مبارزین هر نوع حکومت ائتلافی را با رژیم کامیونست رد کرده و اعلان نموده اند که بعد از بیرون شدن قشون روس یک حکومت موقتی بدون اشتراک کامیونست ها تشکیل خواهند کرد و آنگاه تعهد نموده اند که از راه انتخابات آزاد به اراده ملت مسلمان افغان مبنی بر اصول اسلامی و اساسات دموکراسی اطاعت خواهند کرد . این موقف در نظر و عمل منطقی بوده و مطابق به آرزش و مندی مردم افغانستان است . و حتی در نزد جهان اسلامی

و دیگر ملل دنیای آزاد قابل قبول است و با منشور ملل متحد و کانونسیون های حقوق بشر مطابقت تام دارد و اصل حقوق بین سرنوشت را احترام میکند .

بتاریخ ۱۱ مارچ نطق وزارت خارجه پاکستان در باره گفتگوهای اخیر ژنیو اظهارات جعلی کرد و در ضمن بیانات خویش اهمیت رول مذاکرات آینده وزیر خارجه امریکا را در مسکو تذکر داد . گفته شده که در ژنو نمایندۀ رژیم کامیونسٹ کابل مفکوره آشتی ملی رژیم خود را با راه حل موضوعات دیگر ارتباط داد . سخنگوی وزارت خارجه پاکستان در اسلام آباد به نقاضت ها در موقف رژیم کابل اشاره نمود و گفت که از یکسو جستن راه حل سیاسی و از سوی دیگر استعمال قوه با هم نقیض اند . حل سیاسی مستلزم آن است که روش تحمیل بهر شکلی که باشد ترک گردد و تا وقتی که قشون خارجی بیرون نشده است . خطر تحمیل موجود است .

دروا شنگتون در عین زمان معین وزارت خارجه در امور سیاسی (آرمه کوسٹ) اظهار داشت که در هفته آینده به مسکو می رود . تا ترتیب مسافرت وزیر خارجه را بگیرد .

آرمه کوسٹ بیانات خود را بعد از ختم ملاقات خویش با رئیس جمهوری داد و گفت « روسها به سرعت در افغانستان آمدند و می تواند به سرعت خارج شوند . هژده تا بیست و دو ماه که روسها پیشنهاد می کند درست نیست و ما این موضوع را بحث یک موضوع عمده با ایشان مورد بحث قرار خواهیم داد .

آرمه کوسه علاوه نمود که روسها اکنون بار سنگین تهاجم بر اشغال افغانستان را حس میکند و از آن انکار نمی کنند و میدانند که بطور دایمی مانده نمی توانند.
مساعی نجیب الله در ترغیب و تشویق مهاجرین به بازگشت ناکام شده است.

مبصرین سیاسی به مذاکرات شولتز وزیر خارجه امریکا در مسکو با تباطؤ موضوع افغانستان اهمیت مؤثر قایل هستند. بتعویق افتادن ناگهانی گفتگوهای اخیر ژنیوو و دریافتن حقایق که موجب آن شد قابل دقت و معلومات بیشتر است که مروزمان آنرا روشن خواهد ساخت این نگارنده در حد حسیات خویش از احتمال بعید نمی داند که یکی از عوامل آن همین مذاکرات وزرای خارجه امریکا و روسیه در مسکو باشد. بهر حال در مرحله ایکه به حساب ماه حرف می زنند تعویق دوماه به روسها دوماه بیشتر وقت تقدیم می کند که بعد از آن معلوم نیست چند ماه دیگر خواهد گذشت در دست اول این دوماه آنرا ۹ ماه می سازد و پیشنهاد پاکستان برای هفت ماه امتداد می یابد روسها ازین تعویق بهر حساب استفاده می کنند هیچ مدت تا وقتی که نخست آغاز آن معین نشده باشد مفهومی ندارد باید اول روشن می شد که هفت ماه پاکستان و بیست و نهم ماه روس از کدام تاریخ تعیین می شود. اگر گفتگوهای ژنیوو دوام کند و پاکستان با آن مقاطعه نکند سالها خواهد گذشت و در باره ماه ها صحبت خواهد شد.

چون جریان فعلی چنین است مرقع استفاده از وقت باید تنها به روسها گذاشته نشود و به مجاهدین و مبارزین نیز موقع داده شود. در شب و روز و ماه و سالی که بدین گونه می گذرد باید مجاهدین و مبارزین چنان مجهز و آماده شوند که اگر همراه ها بروی شان مسدود شود بازخایرکافی لوازم جنگ و دفاع و مقاومت در داخل خاک خویش مبارزه خود را بطور مؤثر دوام داده بتوانند.

از این سؤال اول از روسها این باشد که مدت ۲۲ ماه از کدام تاریخ تعیین؟ در ظرف چند ساعت آمدید و در ظرف چند روزی توانید بار ببندید و خارج شوید؟
موقع طرح این سوال مذاکرات مسکومیان امریکا و روسیه است باید به خاطر سپرد که مجاهدین و مبارزین ملی افغان در میدان جنگ نباخته اند و اگر در ساحه دیپلوماسی ببازند مسولیت این باختن در نزد تاریخ متوجه آنها نیست که افغانها را در ساحه دیپلوماسی موقع ندادند در هیچ احوال روسیه در مقابل مردم افغانستان ادعای فتح و ظفر کرده نمیتواند موجب شکست دیپلوماسی اغیارند و بس.

شماره اولی سال چهارم مجاهد ولس

۱۳۶۶/۱/۱

یا حق!

پیشهاد ایران برای حل مسله افغانستان

به فخرای خبرهای منابع اطلاعات، ایران بعد از مسافرت ولایتی وزیر امور خارجه آن کشور به مسکو در باره حل سیاسی مسله افغانستان پیشنهادی کرده است. این نخستین بار است که ایران موقف خود را در موضوع اعلام میکند. ازینرو لازم است هموطنان به کنه و کیف آن توجه کنند. ایران از آغاز گفتگوهای غیر مستقیم میان پاکستان و رژیم کابل سهم مستقیم را در این گفتگوهای غیر مستقیم نپذیرفت اما میانجی ملل متحد (کوردوین) به ایران از همه جریان ها اطلاع میداد.

این موضوع را که موجبات این پیشنهاد چیست و چرا ایران موقف جدید گرفته و چرا بعد از چندین سال به اعلام آن حاضر شده است درین مقال مورد بحث قرار نمیدیم زیرا نظر به اهمیت

و حساسیت آن باید بر آن جداگانه و در موقع مرغوب تری بحث شود. ازینرو باجمال روی محتویات مجمل این پیشنهاد صحبت میکنیم.

پیشنهاد ایران اینست که گفتگوهای غیر مستقیم ژنویکس گذاشته شود و در عوض آن یک کنفرانس که در آن ایران، پاکستان و روسیه و مجاهدین افغان سهم باشند و نیز آنکه رژیم کامیونست کابل در آن سهمی نداشته باشد منعقد گردد.

نظری بر عناصر منفی و مثبت پیشنهاد ایران لازم و سزاوار دقت است. ما نخست جنبه های مثبت آن را تذکر میدهم.

اول: بیکسو گذاشتن گفتگوهای ژنوو و در عوض آن انعقاد یک کنفرانس که در آن روسیه که یکطرف جنگ است و مجاهدین افغان که طرف دیگر هستند در مذاکرات مستقیم سهم باشند. گفتگوهای ژنوو این دو عنصر مثبت را دربرداشت.

دوم: حصه گرفتن ایران بطور فعال و مستقیم در مذاکرات این راهم میتوان یک عنصر مثبت تلقی کرد.

سوم: عدم اشتراک رژیم کابل.

و اما جنبه های منفی که نقایص عمده این پیشنهاد هستند:

اول: شکل منطقوی کنفرانس پیشنهاد شده در یک موضوعیکه اصلاً منطقوی نیست و جهانی می باشد.

دوم: حتی در یک کنفرانس منطقوی بیرون گذاشتن یک همسایه دیگر افغانستان قابل توجه است.

سوم: در نظر نگرفتن مسئولیت مستقیم سازمان ملل متحد و بیرون گذاشتن شورای امنیت ملل متحد بویژه اعضای دائمی این شورای که معنای تضمین بین المللی در آن مضمور است.

بر هر موضوع مجمل تبصره محکوم به اجمال است. اما در همه حال باید در جهان حوادث و وقایع باید اوضاع قبل از وقوع را در نظر داشت. ازین رو باید بخاطر آورد که پیشنهاد ایران، در میان جریان های نامعلوم دیگر بعد از مسافرت علی اکبر ولایتی وزیر خارجه ایران به مسکو و دهنلی اعلام گردید.

منابع رسمی پاکستان وجود این پیشنهاد را انکار نکردند. محض گفته شده که روسیه تا کنون با آن موافقه نکرده است.

یکی از عوامل عدم موافقه روسیه آنست که این پیشنهاد نه تنها بر شناسائی مجاهدین شامل است بلکه عدم حق اشتراک رژیم کابل را تأیید میکند. در عین زمان جنبه های منفی مهم را پوشانیده و در مرحله اول آن را در نظر مجاهدین جالب جلوه میدهد. اینجاست که مجاهدین مکلف به احتیاط هستند.

و نیز آوردن فشار سیاسی بر امریکا در آن مضمور است که در روابط تعاونی امریکا و مجاهدین بی تأثیر نا مرغوب مانده نمیتواند.

بنا بر این طرز تفکر، این نگارنده پیشنهادی را که در آغاز ترتیب گفتگوهای تهران کرده و آنرا تکرار ننموده است بار دیگر بخاطر هبای سپارد.

روابط امریکا با مجاهدین محدود به امریکا نیست و بر روابط
 ایشان به همه کشورهای دنیای آزاد اثر عمیق دارد و مجاهدین را بسوی
 تجریدی کشاند و نیز در آینده به بیطرفی مثبت و سالم افغانستان
 مستقل صدمه وارد میکند که اساس آن زیست با همی، صلح و دوستی
 با همه کشورهای جهان بوده است و باید باشد.

پیشنهاد من آن بود همانا هست که به گفتگوهای ثمرناخاسته
 داده شود و بجای آن یک کنفرانس خاص بین المللی از جانب -
 سازمان ملل متحد منعقد گردد که در آن نمایندگان مجاهدین و
 مبارزین ملی افغانستان، کشورهای غیرمتسلک و همه اعضای
 دایمی شورای امنیت ملل متحد سهم بگیرند. این پیشنهاد جنبه های
 مثبت ایرا محتوی میکند و جنبه های منفی آن را که نواقص آن اند تکمیل می نماید. این پیشنهاد با تعامل
 ملل متحد توافق کامل دارد.

شماره ۲، سال چهارم مجاهدین ۱۳۶۶/۲/۱

یا حق سفر وزیر خارجه هندوستان به کابل

در تحقیق حقیقت پسندان، حقایق تاریخ سیاسی، در میان حقیقت های دیگر، یک حقیقت را نمی شاید از نظر دور افکند و نه می باید با تجاهل آنرا سرسری پنداشت.

نیم قاره هند در پاکستان و هندوستان امروز، از آغاز نظام استعمار و استثمار در آسیا، حتی در جهان، لذیذترین طعمه جهان کشاوریان و شریف ترین لقمه گرسنگان توسعه جویی و کرگسان حریص بر نفش مردم و ملل در بستر جهالت غنوده است.

چون هنوز استعمار و استثمار در جهان باقیست و آنچه این نیم قاره را برای استعمارپران و استثمارپران جالب می سازد نیز بقدر کفایت تغییر نکرده و همان است که بود، این خطر از میان

نرفته و با تغییر تکنیک استثمار کنندگان خطیرتر گردیده است. بویژه که یکی از این امپریالست ها یک ابر قدرت و یک دولت ایدیولوژیک بوده و دکتورین خود را بعد از قیام ایدئولوژی خویش و استیلا و نفوذ مطلوب برگشت ناپذیری داند که بطور واضح معنای استیلای دایمی را دارد. این ایدیولوژی تنها استقلال سیاسی را سلب نمی کند بلکه همه آزادی های اساسی و حقوق بشری را سلب می نماید و این فرق میان این استثمار و استثمار کلاسیک غربی روشن تر از آفتاب است.

در جهان سوم (به اصطلاح) هیچ کشور بیشتر از و برابر به هندوستان از غنای شخصیت های متفکر و دانشمند برخوردار نیست. اکثریت غالب این گروه برای خطر خطیر مستعمر هستند. اما متأسفانه زمامداران سیاسی هند بیشتر به استفاده های آبی متوجه هستند و از عواقب با غفلت عمده ای تجاهل می کنند. یک مثال برجسته، پالیسی حکومت راجوگانندیست که در اساس میراث مادر او اندرا گاندی می باشد. این مادر و پسر در برابر تجاوز صریح سیاسی و نظامی روسیه بر افغانستان تنها علایق باستانی و دیرین مردم افغانستان را با مردم خود فراموش نکردند بلکه همه اصول روابط بین المللی، قوانین بین المللی و عدالت بین المللی را زیر پا گذاشتند. نه تنها روابط خود را با یک رژیم دست نشانده و تحت حمایت قشون اجنبی حفظ کردند بلکه آنرا تشدید و توسعه نمودند. بحیث یک کشور غیر منسلک جانب یک ابر قدرت

متعرض و تجاوزکننده را در مقابل یک کشور کوچک غیرمنسلک اختیار نمودند تا آنکه بالاخره وزیر خارجهٔ رژیم کابل را رسماً به دهلی دعوت کردند و وزیر خارجهٔ خود را به مسافرت به کابل مامور نمودند.

افغانهای مهاجر در هند را در موقع سفرگور به چف و — عبد الوکیل بر خلاف قوانین کشور خود، از مظاهره بازداشتند و در منازل شان تحت توقیف نگهداشتند. تیواری در مسافرت خود به کابل نه تنها وعدهٔ معاونت اقتصادی داد بلکه از راه تهیه کردن وسایل حمل و نقل نظامی به رژیم کابل اطمینان داد که معنی سهمگیری در عملیات نظامی را بر له قشون روس و علیه مجاهدین و مبارزین افغان داد. علاوه بر این برای آوردن فشار بر پاکستان و ضعیف ساختن مجاهدین و مبارزین ملی افغانستان مطابق به پالیسی روسیه سفر رسمی وزیر خارجهٔ هند را به واشنگتن معطل کردند. (البته بهانهٔ نیت پاکستان به ساختن پرومپ اتومی را تراشیدند که بحث جداگانه میخواهد).

اگر فرضاً مراد از تشدید و توسیع روابط با رژیم کابل فشار بر پاکستان باشد باز هم از ضرر فشار بر پاکستان، در شرایط موجود و این موقع نازک، صدمه به جهاد و مبارزین ملی افغانستان رانی توان نادیده گرفت و یا پنهان کرد.

این توسیع علایق با رژیم کابل در مدت مختصری بعد از مسافرت گور به چف به هندوستان صورت گرفت. از هندوستان

توقع میرفت که با استفاده از دوستی نزدیک خویش با روسیه گریه چف را ترغیب کند که قشون سرخ را از افغانستان باز طلبد اما برعکس به گوریه چف موقع داد که حکومت هندوستان را وارد کرد که رژیم کابل را تشجیع نماید و در نزد افکار عامه «جهانی» آنرا قابل شناسائی جلوه دهد. از جانب دیگر با تراکم قشون هند در سرحدات پاکستان فشار بیشتر بر پاکستان وارد نماید.

مبارزین افغان از نفوذ روسیه در هندوستان همیشه آگاه بوده اند اما در همه حال اقل از هندوستان توقع داشتند که بی طرفی اختیار کنند. این توقع محدود به مبارزین ملی افغان نیست اکثریت کشورهای غیر منسلک و دنیای آزاد این توقع را داشتند. در اسامبله عمومی ملل متحد (نومبر گذشته) هندوستان یکی از جمله یازده کشور بود که رای ممتنع داد در حالیکه یکصد و بیست و دو کشور که اکثریت آن کشورهای غیر منسلک بود بطرفداری خروج قوای اجنبی رای دادند، این هنگامی بود که حکومت هند ظاهراً یک فاصله را میان خود و رژیم کابل نگه میداشت اما بعد از مسافرت گوریه چف بقدری تحت نفوذ رفت که نریان دت تیواری وزیر خارجه هند در کابل با نجیب، حاجی محمد چمکنی و سلطان علی کشتمند ملاقات کرد. تیواری پیشنهاد رژیم کابل را در مورد «آشتی ملی» نه تنها تأیید کرد بلکه آنرا ستود. تا ئید این پیشنهاد که عملاً ناکام و به مجرد اعلام از جانب مجاهدین و مبارزین افغان

رد گردیده است گرفتن موقوف مستقیم برخلاف اکثریت مردم
افغانستان پشتیبانی از طرح روس است .

مردم افغانستان در دوره مصیبت خود ، این روش -
هندوستان را فراموش نخواهند کرد چنانکه باستثنای حکومت
راجوگانندی بسا مردم در هندوستان فراموش نکرده اند که
هنگام مجادلهٔ آنکیم قارهٔ هند افغانستان مرید مردم این نیم قاره
ویگانه ملجاء مهاجرین آن بود .

شمارهٔ سوم ، سال چهارم مجاهدولس

۱۳۶۶ / ۳ / ۱

— یا حق! —

بیانات اخیر کورد و ویز پیرامون گفتگوهای ژنو

بتاریخ ۲۰ می ۱۹۸۷ کورد و ویز که بعد از تعویق گفتگوهای ژنو گفته بود جلسه های ژنو در ماه می آغاز خواهد گردید در اثر تفحص نامه نگاران و نمایندگان نشریات در نزد ملل متحد مجبور گردید در یک کنفرانس مطبوعاتی در نیویارک چیزی بگویند.

ما تنها نقاط دلچسپ آنرا به اطلاع هموطنان می رسانیم تا سلسله معلومات را در موضوع دوام داده باشیم.

کورد و ویز که طبعاً اعتراف به حقایق را محتمل بر نا کامی رسالت خودی انگارد اهمیت جلسه های ژنو را کمتر جلوه داد. گفت اگر جلسه انعقاد نیافته است ملاقات ها، مکاتبات تلفن ها دوام داشته است و دوام دارد و افزود که:

«اکنون بیشتر از هر وقت مبرهن است که جستجوی حل سیاسی دومی سر جدا گانه رای پیماید. یکی جریان دیپلماتیک ژنو است و دیگری مباحثه میان افغانها. نقطه تلاقی این دو مسیر به

حل سیاسی قضیه خواهد انجامید، اما بطور غیر مستقیم به کافی نبودن طرز عمل دیپلماتی شریز اشاره قریب به اعتراف نمود. بار اول به وجود و ضرورت مسیر دیگر اشاره نمود یعنی مباحثه میان افغانها که تاکنون از همه چیز برکنار قرار داده شده بودند.

اظهارات کورد و ویز درین لفافه الفاظ بود: رسیدن به موافقه محکوم مشکلات بود با در نظر داشتن حضور قشون اجنبی چندین سال مداخله خارجی از بیرون مملکت بحران های سیاسی و پراگندگی جامعه کشور در اوضاع دخیل بود. مبرهن بود که تنها بحث دیپلماتیک نمیتوانست همه پروبلیم ها را حل و فصل کند. بهر حال مباحثه میان افغانها نشان داد که طرز العمل دیپلماتیک افغانها را مجبور ساخت که حقیقت ضرورت یک موافقه تقریبی را دریابند. این خود نشان دهنده آن بود که گفتگوهای شریز سرسری نبوده و در اعماق قضیه نفوذ کرده است. شما نمیتوانید از تقویق یک مرحله گفتگوها حرف بزنید که اصلاً وقت از سر گرفتن آن تعیین و تثبیت نشده بود» (مخاطب اهل مطبوعات و نشریات بودند که می پرسیدند چرا گفتگوها باز آغاز نگردید) کورد و ویز افزود: «هنگامیکه گفتگوهای جلسه مارچ پایان رسید وقت انعقاد جلسه دیگر تعیین نگردید. من پیشنهاد کردم که این جلسه در ماه می صورت بگیرد اما ملتقت نه بودم که انعقاد جلسه درین وقت مشکل خواهد بود زیرا این وقت مصادف با ماه رمضان بود و قتیکه

من این وقت را اعلان کردم هیچیک از نمایندگان مطبوعات و نشرات این مشکل را تذکر نداد.

بلا شبهه پروبلیم‌ها وجود دارند اما توقف قطعی مذاکرات طوریکه مطبوعات منفی آن را تعبیر کرده‌اند، وجود ندارد. دلیل بطائت در پیشرفت آنست که موضوعات مشکل هستند و بزرگی تراژیدی احساسات عمیق را برانگیخته است.

بعقیده وی موضوع تعیین چهارچوب برای تقسیم اوقات جهت برآمدن قشون خارجی بسیار مشکل نیست. اکنون فرقی در موقف طرفین محسوس است و مباحثه میان خودافغانها یکی از لوازم است.

اکنون پیشنهادی موجود است که باز به منطقه مسافر نماید و هر دو جانب موافقه خود را با این پیشنهاد نشان داده‌اند. وقت جلسه دیگر چندان مهم نیست زیرا طرق دیگر تماس موجود است.

وقتی از او پرسیده شد که از جانب افغانها کدام کس با کدام کس گفتگو خواهد کرد گفت این موضوع پیچیده است و جواب باین سوال پیش از وقت است.

یکی از نامه نگاران پرسید که بعضی افغانها شکایت می‌کنند که دروازه وی بروی شان مسدود است. گفت دروازه من مهم نیست دروازه جا بنین در گفتگوهای شهنوا هیت دارد.

این نگارنده تحلیل این اظهارات را فعلاً به هموطنان گرامی

۳۰۰

میگذارد اما از این التجا به ایشان نمیتواند خودداری کند که
مسئولیت های بزرگ خود را در برابر انکشاف اوضاع بیشتر
از پیشتر در نظر بگیرند.

شماره ۴ ، سال چهارم مجامدولس

۱۳۶۶/۴/۱

یا حق!

اخطار به رهبران

مقدمه بحث بر یک موضوع مهم

باید نگذاریم تاریخ بطور نا شایسته تکرار گردد.
در میدان جنگ مظفر باشیم و در میدان سیاست بازیم.

درین ایام که بحمد الله در اشرشها مت مبارزین ملی و
ایمان خلل ناپذیر مومنین و مسلمان مجاهدین راستین در
راه خدا، از راه جهاد و مبارزه، در جنگ پیروزی های بارز
پدیدار است در ساحه بین المللی اوضاعی بظهور آمده است
که نیازمند تفکر عمیق است زیرا که این اوضاع مؤجد
اندیشه هستند و شاید موجب تشویش شده بتوانند.
آچه درین مقال مورد بحث است نیازمند مراقبت
افغانها است. کرمین آنرا بطور دقیق مراقبت میکند،

رژیم کابل به تأسی از هر آنچه روسیه میکند محکوم است، کشورهای بلاک شرق نیز در اثر حکومت به پیروزی از سیاست روسیه و نیز از آنجا که روسیه بخشی از مصارف جنگ را در افغانستان برایشان تحمیل می‌کند و ایشان را به تمسک به تعهدات شان در سهم‌گیری در پشتیبانی از دو کشور سوسیالیسم انترناسیونال مجبور می‌داند با در نظر گرفتن وضع اقتصادی خود نگران و مراقب اوضاع هستند.

کشورهای بلاک غرب در اثر فشار افکار عامه و حفظ پرنسپ دفاع از آزادی و حقوق بشری به این اوضاع بی‌علاقه مانده نمی‌توانند. این امر مربوط به موضوع جلوگیری از بخش سلاح ذره‌وی است. موافقه‌نامه که بر آن امضاء شد در حقیقت زاده موافقه میان دو ابر قدرت بود. نفوذ آنها شمار زیادی از کشورها واداشت که آنرا امضاء کنند. در میان کشورها نیکه آنرا امضاء نکردند هندوستان بود. خوف هندوستان ظاهراً از چین بود اما در عین زمان در این انحصار قدرت خود را مستحق میدانست، زیرا از نقطه نظر وسعت خاک و کثرت نفوس و موقعیت مهم در جغرافیه سیاسی و نظامی خود را مستحق سهم بودن در هر گونه امتیاز - قدرت‌های بزرگ میدانند.

در حقیقت امضاء نکردن هندوستان پاکستان را از امضاء کردن بازداشت پاکستان در معرفی موقف خود بطور عاقلانه تصریح کرده است که اگر هندوستان متعهد گردد از تعهد

سرباز نخواهد زد اگرچه هم‌اکنون که هندوستان عملاً بوب
ذرووی دارد. در خیال پاکستان جلوگیری از اراده و سعی خود
را، اگرچه اعتراف نمیکند، غیر عادلانه و مخالف با مصونیت
خود می‌داند و بدین سق که غیر عادلانه است. فشاری که به
پاکستان می‌آید بر هندوستان و اسرائیل وارد نشد.
متأسفانه موادی در معاهده نامه بطرزی موجود است که
برای طرفداران این تبعیض زمینه‌آلود است لال تهیه میکند که
شروع و بحث آن در این مقال نمی‌گنجد.

مراد این است که امریکا و پاکستان را که دوستان نزدیک
هستند با عدم موافقت با همدگر واداشته است مطلب
خاصی که در اینجا منظور است اینست که اداره اجرائیه امریکا
تحت فشار کانگرس است که اکنون اکثریت کرسی‌های کانگرس
هم در دارالموکلین و هم در سنا، در دست حزب دموکرات
است. کانگرس بر قوه اجرائیه که به حزب جمهوری تعلق
دارد فشار وارد میکند که دادن چهار بلیون تعاون را به پاکستان
معطل کند و یا حتی قطع نماید. اینست آن موضوع مهم که درین
اواخر تحت بحث است. درین باره چندی پیش وزیر خارجه
پاکستان به امریکا آمد و به کومیتته‌های مربوط به این امر
در کانگرس توضیحات داد. قصص ابيض سعی می‌کند که تأثیرات
قطع تعاون به پاکستان ناگوار و وخیم شده می‌تواند. یکی از
مهم‌ترین دلایل حتی مهمترین دلیل خوف آنست که پاکستان

شاید مجبور گردد موقف خود را دربارهٔ پشتیبانی از مجاهدین
 و مبارزین تغییر بدهد. راه رسانیدن کمک به افغانها بر
 روی امریکا بسته شود. پاکستان بسوی روسیه تأییل
 پیدا کند و مسئلهٔ منجر به شناسائی رژیم کابل از جانب
 پاکستان گردد. راه رسیدن اسلحه و لوازم به جبهات بر
 مبارزین مسدود گردد و مراد نهائی روس برآورده شود.
 معین وزارت خارجه امریکا برای بحث مزید بر این موضوع
 و فراهم آوردن دلایلی که زمینه را برای اقتناع کانگرس تهیه
 کند به اسلام آباد رفته است. قرار یک اطلاع حکومت
 پاکستان به وی گفته است که موقف خود را دربارهٔ تولید
 سلاح ذرّوی تغییر نخواهد داد و علاوه کرده است اگر تعاون
 مالی یا آن قطع گردد با آن هم سیاست پشتیبانی از
 مبارزین افغان را تعقیب خواهد نمود. اما این اطلاع مطبوعاتی
 همه خوف ها و اندیشه ها را زایل نمیکند. چون موضوع
 هنوز زیر بحث است ناگزیر باید منتظر نتایج حقیقی بود.
 اینجا است که باید به اصل مطلب باز گردیم و بر آنچه
 در آغاز این مقال آنرا نیازمندی به تفکر عمیق مبارزین ملی
 و مجاهدین خواندیم تکرار و تأیید کنیم و توجه رهبران مبارزه
 و جهاد را که میدانیم متوجه هستند بیش تجلب نماییم. مراد درک بهتر و
 جدی تر مسوولیت شان است.
 این نوشته محض مقلی است که باید بعد از معلوم-

۳۰۵

شدن نتایج نگاشته شود.
به شرط حیات و توفیق خداوند.
السلام علیکم ومن الله التوفیق.

شماره ۶، سال چهارم مجاهدولس ۱۳۶۶/۶/۱

یا حق!

دنبالهٔ اخطار به رهبران علاج واقع پیش از وقوع باید کرد

در شماره گذشته ی "بجاهد و بس" در موضوع سعی پاکستان برای داشتن بوجوب ذره وی مقدمه مختصری برای آگاهی هموطنانی که از منابع و مراکز اطلاعات و جریان و انکشاف بحث بر این موضوع ر که تاثیر نتایج آن بر فعالیت مبارزین ملی و مجاهدین افغان در پاکستان و رسانیدن تجهیزات و لوازم به جنگ آوران افغان در داخل کشور ربط داده شد است. دور افتاده اند تقدیم شد و وعده کرده بودیم که انشاء الله - جریان و انکشاف این موضوع را با ایشان خواهیم رسانید اینک باختصار درین مقال سعی می کنیم این فرض و وعده ادا و بجا کنیم. با طلب توفیق از ذات اقدس متعال جل جلاله .

به منظور آنکه برای هموطنان محل قضاوت و تحلیل موضوع میسر یا شدی شاید در آغاز این مقال معلوماتی چند تقدیم شود -

اصل موضوع، جلوگیری از پخش اسلحه ذره‌وی
 مبنی بر یک معاهده بین المللی است که شماری از کشورهای
 عضو ملل متحد بآن تعهد کرده‌اند و برخی از تعهد بآن ایا کرده
 اند. هندوستان پابندی به این معاهده را نپذیرفت. پاکستان
 به هراس اندر شد و حق خود را تا هنگامیکه هندوستان
 متعهد نشود محفوظ نگه داشت. موجب هراس هندوستان
 چین و موجب هراس پاکستان هندوستان بود. بنا بر آن
 پاکستان اعلام کرد که تعهد آن مشروط به تعهد هندوستان
 است. بهمان اندازه که خوف هندوستان از چین بجا بود ترس
 پاکستان از هندوستان بیجا نبود. هندوستان در ساحه
 و نفوس سپاهی و سلاح غیر ذره‌وی بزرگتر و قوی تر از آن
 است که از روی انصاف محلی برای خوف آن از پاکستان
 بگذارد. بعد از تقسیم نیم قاره هند و ایجاد دو کشور، پاکستان
 و هندوستان، این دو کشور سه بار با هم جنگیده‌اند که یکی
 از این جنگ‌ها حتی به تجزیه پاکستان منجر شد و کشور بنگلادیش
 را بوجود آورد و پاکستان را کوچکتر و ضعیف تر ساخت. نقش
 هندوستان در این امر در چشم تاریخ و هیچ نظر دیگر پوشیده
 نیست. حتی بجزرات میتوان گفت که خوف هندوستان از چین
 نیز بعد از معاهده دوستی میان روسیه و هندوستان که
 متضمن دفاع مشترک است بیجا است. از جانب دیگر تحول اوضاع
 دلایل بیشتر برای خوف پاکستان از هندوستان ایجاد کرده است

که به پاکستان حق اندیشه برای حفظ موجودیت آن و بیم مزید راز هندوستان می‌دهد. این هراس زاده‌ی خوف پاکستان از تجزیه‌ی مزید این کشور است. مثال آن مساعی مشترک روسیه و هندوستان در تقویم‌ی عناصر - جدائی خواه در بلوچسان و صوبه شمال - غرب و بعد از جعل حکومت نام نهاد کامیونسیت در افغانستان و مامور ساختن از جانب روسیه برای تحریک و توطئه در سرحدات آزاد است البته استیلا و الحاق کشمیر را از صفحه‌ی این نقشه نمیتوان پنهان تصور کرد.

هندوستان در سال ۱۹۷۴ عیسوی از آزاد گذاشتن خود از قیود معاهده بین المللی جلوگیری از پخش سلاح ذره‌وی استفاده کرد و به انفجار بمب ذره‌وی پرداخت و منظور آن را صلح جو یا نه اعلان نمود. این عمل نماینده نیات هندوستان بود. مبرهن است که مطلوب آن از آغاز همان بود که خود را در قطار قدرت های ذره‌وی قرار دهد این عمل هندوستان بر خرف پاکستان افزود و آنرا حقیقت بخشید. عکس العمل امریکا و روسیه علیه این عمل و همچنان انعکاس آن در دیگر کشورها خیلی سست و حتی ناچیز بود. یگانگی کشوری که نسبتاً آنرا جدی تلقی کرد کاملاً نادان بود که به معطل - ساختن ادامه تعاون خود در ساحه انکشاف حقیقتاً صلح آمیز مواد و تکنولوژی ذره‌وی تظاهر کرد. این وضع از یکسو هندوستان را تشجیع نمود و از سوی دیگر بر پسو تکنولوژی مردم پاکستان اثر

عمیق کرد. ذوالفقار علی بوته‌و که هر کردار و گفتار او بیشتر از درایت و فراست مبنی بر احساسات خودش و بازی با عواطف مردم پاکستان بود آتش غرور ملی مردم خود را در کانون رقابت مردم پاکستان با هندوستان دامن زد و برای تأمین اغراض سیاسی خویش که بیشتر جنبه‌ی جلب افکار عامه را برای حفظ و تضمین اقتدار شخص خودش داشت گفته‌ی معروف احساساتی خود را که تاریخ آن را ثبت کرده است تاکید کرد. آن گفته این است که: «ریشه گیاه می‌خوریم اما بومب ذره‌وی می‌سازیم».

شاید ذوالفقار علی بوته‌و حق داشت که تحت تأثیر - احساسات شخصی بیاید. ضعف بشر در قبال قدرت حوادث و نارسائی انسان طبیعی و قابل فهم است. اگر معصوم بوده باشد خدا او را بیا مرزاد! اما یک زعیم در هیچ حال نباید حکمت راستین و حقیقت دیرین را فراموش کند که: هر آن کسی که با مردم خود بازی‌ی نادرست، به نفع خود، می‌گیرد میدان مبارزه را با رقیبان و دشمنان می‌بازد. سیاستیون خونسرد هندوستان بازی‌کی تمام در ساحه سیاست و تبلیغ از حالت روحی این شخصیت سیاسی که سیاست غیر عادلانه او که منافی اصول دیموکراسی با ملیوتها نفوس بنگال بود و به تجزیه پاکستان منجر گردید استفاده کردند.

این نوع اشتباه بی سابقه نیست نه در پاکستان و نه در جهان زعمای ملل در تحت تأثیر احساسات خود و یا به منظور وارد کردن اثر بر حالات روانی مردم خود به اینگونه وسایل متوسل شده اند. اگر صبغی توپل شان بنا بر ایجابات محیط خود شان فرق داشته است اصل غرض سیاسی و تبلیغی برجا مانده است. اینگونه لافها و گزاف ها و بازی های گمراه کننده در انجام به تباهی منافع مردم و کشور شان انجامیده و خود شان را نیز از میان برده است.

بطور مثال در پاکستان باری، در زمان تیره گی مناسبات افغانستان با پاکستان، روی موضوع پښتونستان، جنرال ایوب خان تهدید گزاف خود را مناسب حال دید و گفت: اگر افغانستان بر جای خود ننشیند بیرق پاکستان را بر فراز ارگ شاهی کابل، در ظرف چهل و هشت ساعت، در اهتزاز خواهد یافت. این تهدید گزاف و بیجا روابط را تیره تر ساخت. غرض شخصی جنرال ایوب که پښتون بود و مردم پنجاب و سندھ از او بیگانه نبودند جلب اعتماد شان برای حفظ مقام خودش بود باین معنا که بایشان بگوید اگر چه پښتون است از دل و جان اولتر پاکستانی است. البته این یکی از اغراض سیاسی و شخصی او بود. چونانکه بوترهود را اختیار کردن سیاست افراطی، در بیانات، یکی از عوامل جلب اعتماد توده های پاکستان تا پاکستانی

بودن خود را بطور ثابت به ایشان جلوه دهد. باین معنا که چرن برای حفظ دارائی شخصی خود در هندوستان تابعیت هندوستان را ترک نکرد و حتی در حالیکه رئیس-دولت و حکومت پاکستان بود تا بعیت هر دو کشور را داشت. از این ناحیه مردم آگاه با و اعتماد کامل نداشتند قضاوت اینگونه شخصیت را باید به مردم پاکستان گذاشت اما اشاره بآن بی لزوم نیست. عبدالولی خان (پسر خان عبدالغفار خان) برای اثبات پاکستانی بودن خود بر ضد قبول مهاجرین افغان موقف گرفت. در دیگر کشورهای جهان موقف افراطی قذافی در لیبیا و عیدی امین در یوگانداهمه شبیه به نظایر همین بازی با مردم است. در آلمان هتلر تکبیر آلمان را با شعار «آلمان فوق همه» در آذان سیاسی، بلا تشبیه، برای خواندن مردم به نماز برای شخص خودش آمیخت. در بریتانیه و ستمن چرچل با استعداد ابتکار مخصوص خودش نه تنها با مردم خودش بل با همه دنیای انگلوسا کسرن بازی کرد و گفت: اگر ضرورت تقاضا کند از شیطان استعانت خواهم کرد. با همه فرق هائیکه از بساجهات میان گفتار بروتیهو و چرچل موجود است نمیتوان از وجود یک وجه شبهه انکار نمود. بروتیهو تصمیم خود را در قالب تحمل فاقه و هلاک از گرسنگی مردم خود ریخت و چرچل به دامان تهدید سیاسی آویخت.

چون جهانیان شاهد عاقبت و فرجام عیان اینگونه بازیگران است می‌شاید و می‌باید به اصل موضوع این مقال بازگردیم، و آن موضوع جلوگیری از - بخش سلاح ذره‌وی و تأثیر آن بر مبارزه ملی افغان‌ها و جهادشان در راه حراست نوامیس ملی و استرداد آزادی کشورشان و حفاظت دین و عقاید مقدس دینی ایشان است.

موقف پاکستان :

در آغاز مطالب این عنوان لازم می‌دام بوضاحت تمام تصریح و تاکید کنم که تا جائیکه به منافع ملی افغانستان مربوط است نظریات و اختلافات من با حکومت پاکستان به هیچ خوی از اغا تفسیر نگرده است و نخواهد کرد زیرا از عقیده‌ی محکم و ایمان زرین خویش به حفظ منافع ملی کشور از ادای این فریضه نه می‌توانم منصرف و منحرف شوم زیرا انصراف و انحراف را گناه عظیم می‌پندارم حاشا و کلاً ! به همان اندازه، و به مراتب بیشتر از آن، که حکومت ^{پاکستان} مرا، شخصیت ناپسند، میدانند من هر حکومت و پالیسی و سیاست آن را که منافی منافع ملی افغانستان باشد ناپسندیده، غیر قابل قبول و تحمل می‌دانم. نباید تصور کرد که در قبال آنچه پاکستان

بحیث یک ملت مسلمان «انصار» به مهاجرین مسلمان -
افغانستان کرده است یا بکند ناسپاس هستم و یا آن پناه
مانند هر هموطن خود قدر نکرده و یانسی کنم. باز هم می
گویم حاشا و کلاً!

از مشخصات ملی مردم افغانستان است که بدستور
آچه خدا در فطرت و نهادشان گذارده است و به حکم شعور
سیاسی که زاده تجارب تلخ تاریخ شان است مالک یک تکه
شگفت و حافظه عجیب هستند که در روابط میان خود و
نیز بیگانگان نکوئی را فراموش نمی کنند و خاطره ی بدی
را نیز در دل نگه میدارند تا حفظ نوامیس ملی خود را هماره
مراقبت کرده بترانند.

ازینرو اگر من درین مقال متایل به پشتیبانی از قوف
پاکستان تصور شوم برای آنست که در موضوع سعی تولید
بم ذره وی حق بجانب پاکستان است و فریضه من آنست
که حقایق امر را به مردم خود برسام.

موقف پاکستان درین مسئله روشن و درست، مدبرانه
و معقول است. پاکستان بد نیا اعلام و به هندوستان -
پیشنهاد کرده است که:

اول: پاکستان و هندوستان هر دو معاهده ی جلوگیری
از پخش تولید بم ذره وی را امضا کنند.
دوم: منطقه ی آسیای جنوبی را یک منطقه ی آزاد از

سلاح ذره وی اعلان کنند.

سوم: دستگاه های تولید ذره وی خود را بطور متقابل برای تفتیش و بررسی باز نمایند.

چهارم: هر دو کشور همزمان بررسی همه مراکز تولید انرژی ذره وی خود را از جانب آژانس بین المللی انرژی ذره وی (برای مقاصد تولید انرژی برای مقاصد غیر نظامی) مطابق به مقررات این موسسه ی بین المللی قبول کنند. پنجم: سعی کنند که همه کشورهای آسیای جنوبی - باساس یک معاهده ی مشترک جلوگیری از تولید سلاح ذره وی تعهد نمایند.

موقف هندوستان:

هندوستان در مقابل این پیشنهاد پاکستان تاکنون نه جوابی داده است و نه از جانب خود، برای ایجاد امکانات مذکوره، پیشنهادی کرده است. این روش نوعی از انحراف تغافل و تجاهل سیاسی است که حقایق آن از نظر مبصرین پوشیده بوده نمیتواند. بنوع این نگارنده جواب دادن به این پیشنهاد های معقول و مدبرانه ی پاکستان برای هندوستان یک کار آسان و ساده نیست. نیات سیاسی و نظامی ی هندوستان که از خوف اثر آن بر افکار عامه ی جهانی متقاضی

اخفاست آنرا مشکل ترمی سازد. اختیار اینگونه پالیسی
اگر از نگاه عدالت و حتی منطق قابل فهم نباشد از لحاظ
تکنیک سیاسی مفهوم است. هندوستان برای عملی -
ساختن نیات نظامی، آورده به طبع و غرض سیاسی -
خویش، خود را نیازمند اندوختن وقت و خواب های فرصت
بهتر می پندارد.

هندوستان تا جائیکه مبرهن است سه منظور اساسی
دارد :

اول : کسب قابلیت ظهور یا جلوه در صحنه ی جهانی بحیث
یک قدرت عظیم که یک منظور سیاسی و متضمن امتیازات است.
دوم : منظور غتلط نظامی و سیاسی که قابل فهم است
و آن عبارت از برآوردن آرزوی برابری در صحنه ی رقابت
با چین است.

سوم : رسیدن به مقصود از میان بردن پاکستان و تصرف
نیم قاره هند.

خوف هندوستان را از چین نمیتوان کاملاً بیجا خواند
اما در عین زمان باید در نظر داشت که دعوی و مشاجره
چین با هندوستان مبنی بر اصل عدم قبول تعیین خط
سرحدی توسط یک قدرت استعماری (برتانیه) است. در این
زمینه جلب توجه دایان قضاوت را به لزوم توجه به
سوابق خط مکموهن و دیورند و غیره نباید بیجا

انگاشت .

هندوستان با انفجار ذره‌وی سال ۱۹۷۴ بم ذره‌وی تولید نمود و بعد از آن تا امروز با همه وسایل انکشاف بر بمب ذره‌وی کوشان و مصروف است. اگرچه انفجار ۱۹۷۴ را برای مقاصد انکشاف استفاده از انرژی و نیروی ذره‌وی وانمود کرد هر فزیک دان میدانند که مُراد اصلی حقیقی تولید سلاح ذره‌وی بود و بوده می‌تواند و هیچگونه فرقی با سعی بدست آوردن مطلوب اخیرالذکر ندارد. بعد از آن یگانه بهانه‌ی هندوستان این است که به انفجار آزمایشی دیگر اقدام نورزیده است و ازین حقیقت قضا هل میکند که دیگر ضرورتی برای انفجارهای آزمایشی وجود ندارد و میتوان بدون آن بم تولید کرد. علاوه برآن بنام انکشاف در ساحهٔ سیانس جوی بویژه به تولید وسایل حمل و نقل سلاح ذره‌وی می‌پردازد و بر تعداد دستگاه های یک سلسله‌ی منظم تولید غنی ساختن یورانیوم می‌افزاید. این اعمال همگان شاهد نیات هندوستان هستند.

از جانب دیگر هندوستان یک کشور هشت صد ملیونی و قدرت غیر ذره‌وی ی به مراتب افزون تر از پاکستان به هیچ موجب دلیلی برای خوف از پاکستان کوچک تر و کمزور تر ندارد و نیز بعد از معاهدهٔ دوستی و دفاع مشترک با روسیه نه تنها در مقابل پاکستان بل دیگران مصورنیت

خود را تأمین کرده است. نکته مضحک ترا اینست که با اینگونه پیوستگی نزدیک با روسیه که لیدر بلاک «پکت وارسا» است ادعای بیطرفی میکند و حتی دیگران آن را لیدر حرکت عدم انزلاک می خوانند که موضوع جداگانه و مورد شک و سوال است

به حد س این نگارنده یکی از عوامل بازی هندوستان برای اند وختن وقت اینست که همه پلان های خود را برای تولید سلاح ذره وی تکمیل کند و پیش از آنکه پاکستان به ساختن بمب ذره وی موفق گردد مقاصد نظامی خود را درین ساحه برآورده و آنگاه یک غرضه نمایشی از محصول مرفقیت های خود در ساحه استفاده از انرژی ذره وی به مقصد انکشاف بیاورد و برای عقیم ساختن مساعی پاکستان با مراتبی که به نفع خودش برای جلوگیری از چش سلاح ذره وی باشد خود را حاضر جلوه دهد و بعد از آنکه همه چیز را بدست آورده باشد به ازدست دادن هیچ چیز ضرورت نداشته باشد. این خطر تنها متوجه پاکستان نیست و متوجه همه کشورهای قاره آسیا شمرده می شود. خطر اینگونه فوقیت نظامی هندوستان را نمیتوان به پاکستان و کشورهای آسیا محدود انگاشت و همه کشورهای حاشیه ی بحر هند را بشمول افریقا می شاید بآن معروض پنداشت.

موقف روسیه: روسیه هیچگونه فشاری بر

هندوستان نه می آورد اما پاکستان را تهدید می کند در
این تهدید علاوه بر اغراض سیاسی و نظامی روسیه درین
قسمت دنیا فشار بر چین و پشتیبانی هندوستان مضمر است.
مطامع توسعه جوی و سلطه طلبی امپریالیزم روس
بقدری عیان است که حاجت به طوالت بیان درین مقال
ندارد. از زمان پطر (به غلط ملقب به کبیر) تا گوربه چف
ارباب بصیرت سیاسی آنرا درک کرده اند. و رای تصور نیست
که روزی پایان مغالزه و معاشقه ی سیاسی هندوستان
را با روس خروس روس با آذان خود اعلام کند و هندوستان
را از خواب اشتباه و غفلت بیدار نماید. من بیشتر از سی و پنج
سال پیش در غزلی گفته بودم :

پژواک در و رای تصور حقیقی است
اندیشه را چه خوش بودار و قف آن کنم

خواب دیر در شب غفلت عرصه ی استفاده از بامداد
و روشنائی ی روز روشن بر یک فردی یک ملت تنگ و کوتاه
می سازد .

موقف امریکا؛

امریکا نیز بنا بر ملحوظات خاص خود اگر چه سعی میکند

توجه هندوستان را به تکالیف بین المللی و عواقب پخش سلاح
ذره وی جلب کند آوردن فشار مؤثر را بر هندوستان
مرغوب نه میدانند و شمرده قدمی گذارد و اما بر پاکستان
فشار نسبتاً بیشتر وارد میکند. این نرمی امریکا یا -
هندوستان برای رفع تشویش های ممکن از جانب امریکا
موجب قناعت هندوستان و حتی تشجیع آن کافی است.
علاوه بر آن هندوستان از راه تبلیغ و برانگیختن افکار عامه
و تحریک اعضای کانگرس امریکا بر شعبه اجراییه فشار می آورد که بر پاکستان فشار
بیشتر بیاورد. در امریکا که هر فرد، مطبوعات و نشریات
و نمایندگان مردم در کانگرس از آزادی افکار و عقاید و اظهار آن
برخوردار هستند این فشار بی همه گونه اش نیست. در امریکا
یک شخص یا یک پارٹی حکومت نه میکند در روسیه یک شخص و یک حزب حکومت میکند.
آن یک شخص است. فهم درست این حقایق از جانب هر
مبارز ملی و مجاهد افغان لازم است.

در همه احوال پشتیبانی از مبارزه و معاونت با مبارزین
افغانستان میان اکثریت کانگرس و سنا و شعبه اجرایی
حکومت تا ایندم، بدون ضمانت آنکه فردا چه خواهد آورد،
اختلافی موجود نیست و بطور شگفت آور این موافقت نظر آنها
بر موضوع افغانستان است. حفظ این حالت منوط به -
درایت سیاسی ما افغانهاست. اگر کسی در میان افغانها
در اثر تبلیغ یا نفوذ مخالفین امریکا بنا بر اغراض سیاسی

شان مخالفت میکند برپای منافع ملی افغانستان تیشه می‌زند. مخالفت با امریکا تا وقتی که امریکا اقدامی یا عملی مخالف منافع ملی افغانستان نکرده است از جانب هر کس باشد نا درست است. اگر مطامع امریکا منافی منافع ملی افغانستان باشد در آن زمان فرق میان امریکا و روسیه گناه عظیم ملی و نا بخشیدنی است.

عکس العمل آخرین پاکستان :

اشاره کرده بودیم که حکومت امریکا یکی از معین های سیاسی وزارت خارجه را به پاکستان فرستاد تا برای اقناع کانگرس زمینه را تهیه کند. آرمه کوست رفت و بازگشت. حکومت پاکستان فشار و خطر قطع تعاون مالی امریکا را در مقابل ختم مساعی خود برای تولید بم ذره وی بلا اشرطه داد و علاوه کرد که اگر معاونت امریکا قطع شود باز هم از تعاون اخلاقی خود را با مجاهدین افغان صرف نظر نخواهد کرد. اما بعد از چند روز اخلاعی پخش شد که پاکستان حاضر است با روسیه داخل مذاکره مستقیم شود که طی آن مراتب آن منوط به تعیین وقت و جای مذاکرات از طریق تماس های دیپلوماسی است. این اظهارات گنگ نیازمند اخلاع مزید و گویای آینده است که اظهار نظر

بر آن پیش از وقت است .

موضوع بومب ذره‌وی اسلامی:

این موضوع اگرچه در مجتث این مقال شکل یک مطلب معترضه و ضمنی دارد اشاره‌ی مختصری بآن کاملاً بی‌لزوم نیست . شماری از انتقادکنندگان خُرگه‌بر بر پاکستان تبلیغ می‌کنند که بومب ذره‌وی پاکستان معنای یک بومب اسلامی را دارد . منبع این تبلیغ‌کاری از هرگونه منطق قدیم و جدید را هرکس می‌تواند حدس بزند و به ضایع کردن وقت برای تحلیل آن نه می‌ارزد . بومب ذره‌وی به دین چه ربط و تعلق دارد و اگر به فرض محال ربطی داشته بتواند تنها دنیای اسلام چرا ازین حق محروم تصور شود . عیسویان بومب ذره‌وی دارند . یهودان از بیست سال پیش بومب ذره‌وی دارند . هندوها بومب دارند . حتی کسانی که دین ندارند این حق را برای خود گرفته‌اند . چرا تنها اسلام از آن محروم باشد ؟!

موقف آخرین امریکا

امروز اول سپتامبر است با حتمال غالب کانگرس امریکا

تا اواخر آسمان به فیصله‌ی خواهد رسید از این رو باید -
 انتظار کشید. در هر حال اگر طرفداران قطع تعاون بر پاکستان
 موفق شوند در آن صورت منوط به پاکستان است که در
 مقابل مجاهدین و مبارزین افغان چه رویه اختیار میکند،
 از پاکستان توقع می‌رود که بطور روشن این نکته را توضیح
 نماید که آیا تعاون آن با مجاهدین بر اساس وجایب اسلام
 است یا به منظور جلب معاونت امریکاییین مقدس اسلام
 واجبات انصار را به مهاجدین روشن ساخته است. علاوه
 بر آن جنگ افغانها با روس و کامیونیزم در عین زمان جنگ
 برای مصوونیت پاکستان است و ناکامی مجاهدین
 و مبارزین افغان نه تنها برای پاکستان خطر بزرگ است
 برای همه دنیای اسلام و نیز همه دنیای غیر کامیونست
 خطر عظیم شمرده می‌شود.

در همه حال مجاهدین و مبارزین افغان باید عاقبت
 خود و مبارزه خود را معلوم کنند از همین جهت بود که عنوان
 مقدمه‌ی این مقال را «اخطار به رهبران» خواندیم. طرف
 خطاب تنها رهبران تنظیم‌های افغان نیستند. کوچک‌ترین
 گروه‌های مجاهد و مبارز افغان باید مسوولیت عظیم خود را
 در نزد خدا و خلق بیشتر از پیشتر در نظر بگیرند. افرادی
 در هر نقطه دنیا درین مسوولیت شریک هستند.
 یکی از موضوعات مهم آنست که همه گونه سلاح و لوازم

مستقیماً به تصرف مبارزین و مجاهدین گذاشته شود و برانقلاب و ذخیره آن در داخل خاک افغانستان فکر شود که در صورت بسته شدن راه قوماندان ها و مبارزین در داخل افغانستان بی وسیله نمانند. از پاکستان توقع می رود که درین موضوع مساعدت عملی کند. امریکا باید برای حراست و دفاع مؤثر اسلحه ی مزید پیش از وقت به مبارزین بدهند. بعد از دادن سستنگر به مبارزین ثابت شد که این مردم اهلیت استعمال هر نوع سلاح را دارند. کشورهای دیگر باید بر تعاون خود بافزایند. به شخصیت های نظامی افغان که در نقاط مختلف جهان پراکنده زندگی میکنند مروج سهمگیری عملی در میدان های جنگ داده شود. هیچ یک رهبر با تمام اهلیت و دانش که دارد از مشوره اشخاص خبیر و همکاری رهبر و رهبران دیگر بی نیاز نیست و بوده نمیتواند. دیگر وقت آن گذشته است که در سه گانه، چهار گانه و هفت گانه حرف زده شود. تقلل در تبدیل کردن ائتلاف به اتحاد و توسیع و ترصیه جبهه مبارزه گناه عظیم اسلامی، ملی و تابیحی است.

بیشتر ازین اشاره گفتار چون منی در نزد خودم گستاخی است و نیز هنوز اوضاع در مرحله انکشاف است و با اصطلاح نباید پیش از دیدن آب موزه را کشید اما اخطار را نباید به تعویق افکند. آن کوچی را که تا دیدن سیل غروری خود را از مسیر سیل دور نمیکند آب می برد. و ما علینا الا ابلاغ. شماره ۷، سال چهارم مجاهد ولس

یا حق!

به تعقیب اطلاعات قدماتی

جریان‌های مربوط به افغانستان در ساحه

بین‌المللی

۳- اکتوبر:
موضوع تعاون امریکا به پاکستان:

در آغاز ماه اکتوبر تمديد مدت مهلت تعاون ۴۰۰۲
بلیون دولار در ظرف شش سال به پاکستان که ریگن
از کانگرس درخواست کرده بود صورت نگرفت. در کانگرس
رای نمایان گرفته نشد. همینکه کانگرس تمديد این مهلت
را اعلان نکرد قانوناً معنای عدم تأیید صلاحیت قوه‌ی اجرائیه را از جانب قوه
مقننه دارد. ناگفته نماند که این مهلت شش سال دوام کرد.

کانگریس در اول میخواست که پاکستان معاینه‌ی مراکز غنی ساختن
یورانیم را از جانب امریکا اجازه بدهد. پاکستان همه چیز را
مشروط به تطبیق آن بر دیگران و بطور خاص هند و سیستان
میدانست و میدانست و تبعض را تنها بر پاکستان غیر قابل قبول
داشته و میدانست که از بسا جهات حق بجانب آنست.

(تفصیل در مقدمه‌های قبلی بعرض رسانیده شده است).
در کانگریس شماری از نمایندگان با نفوذ باین عقیده هستند که
یگانه فشاری که پاکستان را از موقف آن منصرف ساخته می‌تواند
عدم تمدید مهلت است. اکثر مبصرین سیاسی و شماری از
نمایندگان بر عکس این پالیسی را موجب تشدید مسابقه‌ی
ذره‌وی میان پاکستان و هندوستان میدانند. این گروه
مانند اداره ریگن یکی از عمده ترین دلیل خود را ضعف قوت
پاکستان در برابر خطر روسیه و تاثیر منفی آن به مبارزین
افغانها برای استرداد آزادی افغانستان می‌آورند. یکی
از علم برداران پالیسی قطع تعاون به پاکستان یک وکیل مربوط
به حزب دیموکرات از ضلع نیویارک بنام STEPHEN J.
SOLA Z است. این شخص و طرفداران وی درین اواخر
اعلام کرده اند که اگر پاکستان حاضر شود تعهد کند که رئیس
جمهوری هershش ماه به کانگریس اطمینان رسمی بدهد
که مقدار غنی ساختن یورانیم را از پنج فیصد بیشتر
نه می‌سازد مانع تعاون به پاکستان نخواهد شد. اما پاکستان

از نقطه‌ی نظر حفظ حیثیت ملی و جهات دیگر اینرا تبعیض دانسته و غیر قابل قبول می‌پندارد. وارد شدن در موضوع راه حل این معضله از احاطه‌ی این مقال خارج است و نیز منوط به امریکا و پاکستان است. ما تنها از تأثیر منفی آن بر مبارزین ملی و جهاد افغانها و خطرهای مشترکی که از آن متوجه مبارزین افغان و منافع کشور برادر و مسلمان ما پاکستان است سخن می‌کنیم. طوریکه در مقدمه‌های قبلی به عرض رسانیده شده است این خطر ضعیف شدن پاکستان در برابر روسیه و هندوستان و استفاده‌ی روسیه از این ضعف است که مبادا در اثر فشار روسیه و نیز تکتیک‌های شیطننت کارانه‌ی روسها برای تحویف و اغفال پاکستان به مسدود ساختن راه ارتباط از بیرون به مبارزین در داخل افغانستان منجر گردد، که از آن در مقدمه‌های قبلی زیر عنوان «اخطار به رهبران» تذکر داده ایم و چون ایشانرا هشیار و بیدار و دانشیار می‌دانیم تکرار آنرا گستاخی نمی‌پندارم. اما اشارتی مختصر بر لزوم یک حرکت سیاسی از جانب مبارزین و مجاهدین لازم است:

یك اشاره‌ی مهم:

البته این اشاره از نگاه این نگارنده مهم پنداشته می‌شود. نمیتوان انکار کرد بنا به دلیل و غرضی که بوده باشد پاکستان به مجاهدین و مبارزین مهاجر افغان معاونت قابل قدر کرده است. امید است که این همدردی و معاونت در اساس

مبنی بر اصل دین مقدس اسلام یعنی ادای واجبات انصار
 در برابر مهاجرین بوده باشد که جنبه‌ی بشری آن از واجبات
 بین المللی نیز منی باشد. همکاری دیگر منالک در اظهار
 این همدردی را نیز بهتر است به توجه مسوولیت و وجایب
 اسلامی تعبیر کرد «گان مومنین خیر است» همدردی و
 تعاون امریکا را نیز باید و شاید بهمین منوال تلقی کرد؛
 همدردی و تعاون امریکا را که از دنیا‌ی آزاد نمایندگی میکند
 نمی‌شاید سراپا از تمسک به پرنسپ آزادی و حقوق بشری
 مردم و ملل عاری انگاشت.

ازینرو این نگارنده جرأت می‌کند پیشنهاد نماید که ادای
 این قرض فرض است و لازم است به موجب روحیه‌ی
 اسلامی و عنعنه‌ی افغانی با یک حرکت سیاسی و دیپلوماسی،
 از راه تأیید و پشتیبانی به معاونت پاکستان و عناصر پشتیبان
 مبارزه‌ی افغان در امریکا که رکن مهم آن اداره ریگن است
 بشتابیم.

چه گونه ؟

در مرحله اول بدینگونه :

- ۱- ترتیب مظاهره‌ی منظم و متحد از جانب مهاجرین
 مبارز افغان مقیم در پاکستان با شعارهای پشتیبانی از موقف
 حکومت پاکستان در موضوع مربوط به تولید نیروی ذره‌ای
 و مطالبه‌ی ایشان از رهبران مجاهدین و مبارزین ملی که

صدای شان را به کانگرس امریکا و کافهٔ مردم امریکا برسانند.

۲- اظهار ارزومندی برای التفات بیشتر و کامل حکومت پاکستان به واجبات اسلامی شان به حیث انصار.

۳- درخواست از حکومت ها، پارلمان ها و مردم کشورها آزاد که از جانب خود بدون فوت وقت افکار عامه‌ی جهانی بویژه مردم امریکا و کانگرس آن کشور را جلب نمایند.

۴- مطالبه از سازمان «کنفرانس اسلامی» که بطور خاص ارزومندی مبارزین افغان را با ارزومندی مثبت خودش به سازمانهای ملل و بین المللی کشورهای جهان اسلام و جهان انسانیت و بشریت برسانند.

۵- درخواست پشتیبانی از کشورهای معتقد به آزادی در قاره های افریقا، امریکای لاتین، آسیا و بحرالکاھلې. ضرورت به تذکرندارد که این توقع محدود به - مهاجرین افغان مقیم پاکستان نیست و باید گروه های افغان در همه کشورهای جهان همزمان و همسوا در آن سهم بگیرند.

۶- لبیک گفتن فوری و عملی از جانب رهبران همه تنظیم ها بطور متحد باین ارزومندی و مطالبات مردم آزادخواه افغانستان بدون فوت وقت و تکرار میکنم بدون فوت وقت، از طریق فرستادن یک وفد خاص به کانگرس امریکا، پارلمان کشورهای اروپائی، کنفرانس

اسلامی، لیگ اعراب، سازمان اتحاد کشورهای افریقائی، سازمان کشورهای امریکای لاتین، سازمان کشورهای حوزه بحرالکاھل، رئیس اسامبله عمومی و دبیر کل سازمان ملل متحد. به مقام هائیکه فرستادن وفد عملی نباشد مراسلات به ذریعہ نامه برھای باصلاحیت ویا ذرایع دیگر صورت گرفته میتواند. در حدود امکانات عملی سهم قومندانهای مبارز در داخل افغانستان در همه این اقدامات باید در نظر گرفته شود.

اگرچه پاکستان تاکنون با همه فشارهای جارحانه و سیاسی و تبلیغی روسیه موقف خود را تغییر نداده و اعلام داشته است که تعاون خود را به آزادخواهان افغان به تعاون امریکا منوط نمیداند قدر دانی از شھادت حکومت پاکستان درین مرحله لازم و حتمی است. اگر کانگرس امریکا بر موقف خود تجدید نظر نکند آنچه را روسها نتوانستند، بعید نیست توسط کانگرس امریکا انجام دهند.

۷ اکتوبر با امید توفیق خداوند متعال همینکه اطلاع ما بطور مؤثق و مستند در حدود امکان تکمیل شود. گزارشهای مربوط به گفتگوهای زن و موضوع افغانستان در ملل متحد که شاید بتاريخ ۹ نوامبر در مجمع عمومی زیر بحث گرفته شود در مقال آینده به هموطنان تقدیم خواهیم کرد. انشاء الله.

شماره ۸، سال چهارم مجاهدولس

ياحق!

مقدمه موضوع گفتگوهای ژنو

و بحث بر قضیه جنگ افغان و روس

در مجمع عمومی امسال ملل متحد

اول سپتامبر ۱۹۸۷ واشنگتن

عنوان این مقال را مقدمه می خوانیم برای آنکه آغاز
نوشتن آن امروز ۲ سپتامبر است. امکان از سرگرفتن
گفتگوهای ژنو در آغاز هفته آینده اعلام شده و هنوز
مرام و نتیجه آن مجهول است تاریخ بحث بر موضوع
افغانستان در اسامبله عمومی امسال هنوز تعیین نگردیده
است.

اما من آگاهی آنانی که از جریان امور دورتر از من
افتاده اند اشاره قبلی را به امکانات حوادث و عواقب آن لازم

می دانم.

در عنوان دو موضوع ظاهراً جداگانه با هم ربط داده شده اند زیرا در حقیقت ارتباط خیلی قریب دارند. گفتگوهای رنو که ناگهان به تعویق افتاد و این بار این تعویق چندان جدی بود که حتی تاریخ از سرگرفتن آن تعیین نگردیده برخی عامل آنرا به اختلاف شدید بر موضوع برآمدن سپاه روس از افغانستان تعبیر کردند و گروهی گفتند که به میان آوردن پالیسی «آشتی ملی» از جانب رژیم کابل باعث آن گردید، روس ها که از دوام دادن این گفتگوها بهره برداری های گوناگون کرده و می کنند در راه احیای آن کوشیدند و به رژیم کابل به اصطلاح هدایت دادند که انعقاد مجدد آنرا بخواهد که البته چنان شد.

پاکستان و آمریکا نیز نظریه ملاحظات خود موافقه نمودند کوردوویز در اواخر ماه آگست اعلام نمود که این گفتگوها بتاريخ هفت سپتامبر از سر گرفته خواهد شد و علاوه کرد که چون کابل آن را پیشنهاد کرده است با احتمال اغلب بعد از تجدید نظر به موقف خود پیشنهاد تازه ارائه خواهد کرد.

در عین زمان معین اول سیاسی وزارت خارجهٔ روسیه به کابل رفت تا طرح جدید را به رژیم کابل با اصطلاح دگته کند. اخبار کابل تایید سفرش را که در مسکو اعلان نشده بود و ملاقات او را با وزیر خارجهٔ رژیم کابل یک سفر

به منظور مذاکرات خواند. همزمان معین وزارت خارجه ی
امریکا در مسکو، در مذاکرات خود با وزیر خارجه ی روسیه
و اراکین وزارت خارجه بر موقف امریکا به ضرورت شدید
خارج شدن قوای روس از افغانستان، به منظور رفع یکی از
موانع بزرگ در راه مساعد ساختن زمینه برای بهتر ساختن
روابط امریکا و روسیه اصرار کرد. کورد و وینز در اعلامیه آخر
خویش به مطبوعات گفت که این گفتگوها مدت زیادی در بر
خواهد گرفت و شاید نتیجه ی آن در ظرف سه روز معلوم
شود.

این اظهار به درجه ی اطمینان او از نتایج این مرحله ی
گفتگوهای ژنودلالت میکند که اگر مبنی بر کدام انگاهی ی
بسیار مخفی و سری نباشد جنبه ی بدبینی او نسبت
به جنبه ی خوشبینی وی از نتیجه قوی تر است
او برای اخذ یک نتیجه ی مثبت از این مرحله ی گفتگوها
مفهوم است زیرا باید به اسامبله عمومی ملل متحد راپورت
بدهد و اگر این راپورت به اساس نتیجه ی گفتگوهای ژنو
در مرحله گذشته باشد ناکامی و واضح رسالت شخص او
و عقیم ماندن این گفتگوهای غیر عادلانه به حساب میرود
که همه پشتیبان این گفتگوها را، یعنی پاکستان، روسیه
و امریکا را در نظر جهانیان در موقع بدی قرار میدهد.
در مرحله گذشته موقف روسیه درباره وقت خارج شدن

سپاه روس از افغانستان هژده ماه بود. پاکستان هفت ماه را قابل قبول میدانست. امریکا محض آنقدر وقت را که برای باربندی لازم باشد کافی اعلان کرد. پاکستان موقف خود را تا کنون تغییر نداد. امریکا نیز موقف خود را بطور مکرر تا کنون تأیید نموده است.

۳ سپتامبر ۱۹۸۷ : وزیر خارجه' رژیم کابل به جانب ژنو حرکت کرد در سر راه در اتریش ویوگوسلاویا توقف میکند. گفته می شود که رژیم کابل در گفتگوهای ۷ سپتامبر مدت یکسال را پیشنهاد خواهد کرد. نکته قابل توجه اینست که هیچکس تا کنون ن گفته است که این هژده ماه، یکسال و هفت ماه از کدام تاریخ حساب می شود. باید بخاطر داشت که رژیم کابل گفتگوهای ماه می را بتعویق افگند. مبارزین افغان درین گفتگوها تا کنون سهم مستقیم ندارند بطور خاص کسانی که جرئت سیاسی کافی داشتند با شنیدن این سخن را بالا کنند و فریضه ی خود را به منظور ادای حق اطلاع مردم مبارز افغانستان مطالبه و فریضه حق آگاهی مردم جان سپار خود را ادا نمایند. تا کی و تا چند میتوان اینگونه قجافل عارفانه را تحمل نمود؟! اگر حساب ماه در نظر گرفته شود روسیه و رژیم کابل از تاریخ تعویق گفتگوها تا تاریخ ازگرفت آن چند ماه وقت بدست آورده اند؟ (قطع نظر از آن تاریخ که چهار سال وقت میخواستند و از آن بیشتر از پنج سال گذشت)

این حسابی است که یک شاگرد کودک دبستان دیپلوماسی آنرا درک کرده می تواند. و نیز اکنون آیا باید سوال اول از نایتس روس (رژیم کابل) این نباشد که یکسال اما از کدام تاریخ؟! اگر در زیر این کاسه نیم کاسه یا نیم کاسه ها نباشد آیا این گونه تجاهر از حقیقت منافع ملی افغانستان، از جانب هر کس که باشد، از وکیلان دعوای قضیه ی تعیین مقدرات ملت مبارز و مجاهد افغان که خودشان و شرایط زمان آنرا به وجود آورده اند و زاده دست بالای اجنبیان و دست زیر سنگ مبارزین ملی افغان است ظرب المثل های معروف هزاره ها ————— ای افغان را که مثل شعور و دانش مردم است بخاطر نمی آورد؟ هزاره های دانشمند و باشعور افغان میگویند: آگه د دل کابلی تگی نباشه چرا صندلی میله

برادران هموطن شان در ننگرهار میگویند: "بزرگ بزرگ نمیر جولوغمان میرسه". نظیر این امثال در میان ساکنین همه اکناف افغانستان وجود دارد.

به قرار اظهار هائی که در مسکو شده است روس ها قضیه را در انتظار جهان نیان چنین جلوه میدهند که: راه جستجوی حل سیاسی دو پهلوی مشخص دارد - یکی بین المللی و دیگری داخلی، این دو راه باید با موازات پیوده شوند تا این دو طریق به نقطه ی تلاقی با هم در

برسند. آنگاه معضله حل می شود. مراد و مرام روس اینست که امریکا، چین و کشورهای اسلامی هرگونه معاونت خود را با مجاهدین قطع کنند، پاکستان راه تماس مجاهدین مقیم پاکستان را با مبارزین در داخل افغانستان ببندد، این کشورها ضامن بدهند که در مسایل داخلی افغانستان مداخله نمی کنند.

همدردی و تعاون غیر مستقیم این کشورها را با مبارزین و مجاهدین مداخله در امور داخلی افغانستان میدانند و تجاوز برهنه نظامی و سهم گیری عملی قشون خود را علیه مردم افغانستان مداخله در امور داخلی افغانستان نمی دانند، حتی آنانیکه در کودتای آموختن الفبای دیپلماسی درس هجا گرفته اند اتخاذ اینگونه موقف را با اصطلاح پستوزبانان افغان جز تکرار «میم زورما بتوله زما» نمی دانند. این معنای آن را ندارد که روس ها جاهل هستند معنای آن اینست که با تمسک به پالیسی خدعه بجاهل می کنند. این گونه سیاست اگر ما هرگز باشد باز هم عادلانه و مصلحانه نیست و اگر افغان ها و همدردان شان خود را عمداً فریب ندهند معروض به ناکامی است.

روس ها برای پیشبردن منظور خویش در ساحه آنچه آنرا جنبه بین المللی قضیه می خوانند طرح دیگری ریخته اند که رژیم کابل به شصت تا شصت و شش کشور عضو ملل متحد و فدهای تبلیغی بفرستند و پلان آشتی ملی خود را که اکثریت مردم افغانستان و مبارزین ملی رد کرده اند صلح جو یانه

و مصلحت آمیز معرفی کنند تا در اسامبله عمومی ملل متحد تعداد اراء را در قدم اول کمتر سازند ولو به تشویق شورای از کشورهای عضو برای حاضر شدن بدادن رای ممتنع باشد به نفع خود حاصل نمایند. درین حرکت تبلیغی روسیه سهم مستقیم دارد و حتی هندوستان را حاضر ساخته اند که در حلقه کشورهای غیر منسلک با ایشان همکاری کنند. ازین نقطه نظر بود که در عنوان این مقدمه گفتگوهای ژنو و جریان اسامبله عمومی ماه سپتامبر امسال را این نگارنده ارتباط داد.

در موضوع گفتگوهای ژنو باید منتظر نتایج آن و بطور خاص راپورتی بود که به اسامبله عمومی تقدیم می شود ، موضوع جریان و نتیجه امسال اسامبله عمومی را ناگزیر به نتیجه بحث ملل متحد بر موضوع افغانستان باید گذاشت. درباره آنچه از مذاکرات وزرای خارجه امریکا و روسیه که موضوع افغانستان روی اجندای آن اعلان شده است و اگر ملاقاتی در امریکا بین یگن و گوربه چف صورت بگیرد نیز اظهار نظر در حال حاضر پیش از وقت است.

یا حق!

به تعقیب مقدمه‌ی موضوع گفتگوها ژنو

۱۱ سپتامبر ۱۹۸۷

جمهوریکه هموطنان عزیز آگاه هستند پیش از آغاز گفتگوها
ژنو که بتاريخ ۷ سپتامبر، بنا بر درخواست رژیم کابل و موافقه
حکومت پاکستان، متوقع بود بعد از تعویق آن به پیشنهاد، مبنی
بر هدایت روسیه از جانب رژیم کابل یک بار دیگر شروع شد.
کوردوینز دوام گفتگوهای این مرحله را سه روز پیشبینی کرده
بود اما سه روز و چند ساعت دوام کرد. رژیم کابل در یک جلسه
حاضر نشد تا توقع کاذبی ایجاد کند که امکان رسیدن به یک نتیجه
مثبت موجود است. کوردوینز نیز این تکنیک را نادیده گرفت.
در نتیجه معلوم شد که آنچه او آنها، بر حسب عادت خودش، ششینی
دپلوماسی می انگارد باریالیزم (حقیقت پسندی) همیشه تطابق

ندارد و این هم واضح گردید که این نوع دیپلماسی گمراه کننده است و هرچه بر حقایق پرده افکند نادرست است و یک نوع سهمگیری در اغفال افکار عامه‌ی جهانی بشمار رفته می‌تواند. که اگر یک کشور اینگونه روش اختیار میکند مبنی بر غرض یا اغراض سیاسی یا تبلیغی آن کشور است و احتمال آن همواره موجود بوده و خواهد بود اما ارتکاب آن از جانب سکرتر ژنرال و کارکنان یک سازمان بین‌المللی که در برابر همه کشورهای عضو مسوولیت مساوی دارد تنها شگفت نیست و انحراف از خط وظیفه و تجاوز از حدود صلاحیت شمرده می‌شود. کورد و ویز این کار را کرد که طبعاً نه می‌توانست این روش را بدون تصویب منشی ملل متحد اختیار کند. این روش تنها موجب گمراهی افکار عامه‌ی جهانی و نمایندگان اطلاعات و نشرات نگردید و می‌توان به جرأت گفت در دستگاه حکومت پاکستان تاثیر کرد و با ایجاد توقعات کاذب همگان را فریب داد. در اینجا با در نظر داشتن مسوولیت اخلاقی و وجدانی لازم میدانم توضیح کم که بعید از امکان نیست که روس‌ها کورد و ویز را فریب داده باشند. اگر چنین باشد باز هم نمیتوان او و دبیر کل سازمان ملل متحد را تبرئه کرد زیرا اینگونه معصومیت نشان نادانی سیاسی بیش نیست و در محکم فکر سیاسی یک ادعای قابل سمع شمرده نه می‌شود.

در پایان گفتگوهای ۷ سپتامبر ژنو کورد و ویز اظهار داشت «حس کردم که در حالی که طرفین بسمت نزدیکی بیشتر با هم

حرکت کردند بهتر است این جریان ، درین جا یکسو گذارده شود و تماس ها از طریق دیپلوماسی از سر گرفته شود. این اظهار بعد از آن بود که روس ها به توقعاتی که با ایجاد انطباعی مبنی بر یک قدم استکاری در اذهان تولید کرده بودند جواب مثبت ندادند. بیک تعبیر معنای این اظهارات آنست که چون طرفین با هم نزدیک تر شده اند بهتر است گفتگوها به تعریق افکنده شود. تحلیل منطقی آنرا به خوانندگان میگذاریم.

صاحبزاده یعقوب خان گفت: «ایشان اشاره کرده بودند که چیزی با محتوی به میان خواهد آمد ازینروما پذیرفتیم که باز به ژنوبیائیم» و افزود که: «چنین چیز به میان نیامد. تاجائی که به ما مربوط است ایشان از سر گرفت گفتگوها را پیشنهاد کردند و نیز ایشان بودند که عامل به تعریق افگندن آن گردیدند.» امید است هموطنان و خوانندگان ما بپذیرند که شک ما درباره آنچه آنرا پالیسی و تبلیغ اغفال کننده و گمراه کننده خواندیم بی مورد نیست. به عبارت دیگر روس مستقیماً کورد و ویز را برای فریب دادن افکار جهانی گ—

می سازد و بطور غیر مستقیم توسط رژیم کابل او را برای اغفال پاکستان استعمال میکند. بهر حال خدای بزرگ افغان ها را از رفتن به صراط گروه الضالین در حفظ و امان خود نگهدارد.

کورد و ویز در اظهارات خود عاده کرده که تماس دیپلوماسی

آینده‌ی خود را در اسامبله عمومی ملل متحد با پاکستان ورژیم کابل از سر خواهد گرفت. اگر نتیجه‌ی مذاکرات رژیم کابل و روسیه و پاکستان در ژنو محض تعویق بود از تماس دیپلماتی در نیویورک چه توقعی میتوان بدل پرورد؟ این معنا در ظاهر ا در یمن کوردوینز است اما در حقیقت سعی برای اخفا و پوشانیدن ناکامی‌ی گفتگوهای ژنو بوده می‌تواند که ناکامی‌ی شخص کوردوینز در آن مضمرا نگاشته می‌شود. کوردوینز مکلف است در راپورت سکرتر ژنرال چند سطر که مظهر ناکلیکی کامل گفتگوهای ژنو در مرحله یازدهمین آن نباشد برای اسامبله عمومی داشته باشد. دیگر آنکه اگر مهلت روس‌ها را برای برآمدن از افغانستان دوازده ماه بدانیم بعد از تعویق گفتگوها مبنی بر تماس‌های مزید سیاسی به روس‌ها چند ماه دیگر وقت به ایشان تقدیم شده است؟ ناگفته نماند که ما در مقدمه پرسیده بودیم که باید توضیح شود که بکدام تاریخ معین روس‌ها بار خود را می‌بندند. بنا بر برخی اطلاعات بار اول اشاره‌ی مجهول به این مطلب شد باین معنی که گفته شد «بعد از امضای موافقه نامه». باین همه تعویق‌های پیهم این موضوع حواله‌ی یک مجهول به مجهول دیگر است. آیا امضای موافقه نامه چه مدتی را در بر خواهد گرفت؟ از جانب دیگر در حالی که تغییر در شرایط دیگر روس‌ها رون داده است از خارج شدن تدریجی حتی باقی ماندن قسمتی

از قشون روس سخن می رود.

مبنی بر اظهارات صاحبزاده یعقوب خان در پایان گفتگوها
ژنرو همچنین اعلامیه کورد و ویز به اهل مطبوعات جلب توجه
است که هر دو اظهار یأس و نومیدی می کنند. می توان، بطور
قرین به صحت تعبیر، استنباط کرد که روسیه و از آنرو
رژیم کابل در اذهان شان توقعات کاذبی ایجاد کرده بودند
که برآورده نشد. هر دو دریافته اند که disappointment
را استعمال نکردند و این، کسی نخواهد
یا نخواهد قبول کند، معنای مستشعر شدن ایشان را به خود
سیاسی روس ها دارد یا داشته می تواند.

۱۷ سپتامبر: کسانی که مجاهد ولس را می خوانند می دانند
که در مقدمه به ملاقات وزیری خارجه امریکا و روسیه در -
واشنگتون اشاره کرده بودیم گفته بودیم که در اجندای این مذاکرات موضوع
افغانستان نیز شامل است. این مذاکرات آغاز شد و جریان
دارد. بحث بر موضوع افغانستان نیز به یقین پیوسته است اما
تا تاریخ نگارش این سطور اطلاع کافی و موثوق در دست
نیست. ازینرو باید آنرا به مقال جداگانه باز گذاشت. انشاء الله

شماره ۱، سال چهارم مجاهد ولس

۱۳۶۶/۸/۱

ياحق!

به تعقيب جريان آخرين گفتگوهاى رنو در مجمع عمومى جاري ي ملل متحد پيرامون موضوع افغانستان

اول اکتوبر ۱۹۸۷
راپورت دبیرکل ملل متحد:

بتاریخ ۲۹ سپتامبر راپورت سکرتر ژنرال به اسامبله تقديم شد:
امكان بحث بر موضوع افغانستان بتاريخ ۹ نوامبر اعلام گردید .
راپورت دبیرکل در «کلمات» آنقدر ملفوف است که میتوان آنرا
به فصاحت اظهارات یک گنگ ماهر تشبیه کرد. این ابهام عمدی
که اکثر آنرا به «دپلوماسی» تعبیری کنند در حقیقت جز
إخفاءى حقایق از افکار عامه‌ی جهان نیان

نیست . منظور از آن پوشیدن ناکامی‌ی گفتگوهای ژنوبوده می‌تواند . اما تحلیل «روحیه‌ی» راپورت به تمایل دبیرکل و نماینده‌ی خاص او به اجتناب شان از اعتراف به ناکامی کامل است . درین تمایل عنصر میلان به قبول درست پنداشتن اساس نقشه‌ی روس و رژیم کابل ، بطور آشکار ، به آنچه بر آن «آشتی‌جویی» نام نهاده‌اند و مبنی بر آمال سیاسی مطابق به شرایط خودشان بوده و هست مضمراست . و اما اکنون در حقیقت گفتگوهای ژنو در حالت اغما و محسوسه در بستر مرگ است که احیای آنرا جز یک معجزه‌ی سیاسی نمیتوان پنداشت . اگر این گونه معجزه صورت گیرد باز هم در نزد خرافات پستدان سیاست مایه‌ی قناعت و قبول خواهد بود و تنها فرصت طلبان ضعیف نفس را اغفال خواهد کرد که منافع شخصی را بر منافع ملی ترجیح میدهند .
 بعد ازین تبصره‌ی عمومی چند مثال از راپورت را به توجه‌موظفان می‌رسانیم تا خود قضاوت فرمایند .

دبیرکل ملل متحد نتیجه‌ی گفتگوها را پیشرفت می‌خواند اما آنرا کافی نمیداند . میگوید بدون شک وقت آن رسیده است که افغان‌ها خود شان قدم‌هایی بردارند که به منظور آوردن امن و سلام از ایشان توقع می‌رود این اظهار مجمل و مبهم شاهد تمایل وی به «آشتی‌ی ملی» مطابق به آمال روس و رژیم کابل است . میگوید که کورد و ویز بعد از مراجعت از کابل و اسلام آباد

باو گفت که امکانات موافقت را در باره ی تطبیق نقشه ی طرح شده که منظور آن تضمین مراعات همه واجبات محصول موافقت نامه است دریافته است . این یک امر بدیهی است . اگر مشروط به «بعد از موافقه» باشد کمی می تواند بگوید همه را مراعات نمی کنم؟ تاکنون همه چیز مشروط به موافقه و موافقه مشروط به پذیرفتن شرایط روس است . روسها و دست نشانده گان شان تا هر وقتی را که برای تحمیل آمال سیاسی و نظامی حتی کلتوری خود در تصرف خود می خواهند بدست نیاورند به تکنیک تعویق گفتگوهای جعلی را دوام داده و دوام خواهند داد .

سکرتر ژنرال در راپورت به اسامبله میگوید که بریک یادداشت (میمورندم) موافقه بعمل آمده است . این میمورندم درباره ی جنبه های عملیات جهت تطبیق نقشه است .

واظهار میدارد که حاوی استخدام کارکنان ملل متحد از ترتیب و طرق و منابعی که هم اکنون در سازمان ملل وجود دارد اجرا خواهد شد . عنوان این میمورندم را «میمورندم مفاهمه» معرفی میکند که در راپورت عبارت از Memorandum of

Understanding است . علاوه می کند که این میمورندم تعاونی یک زمان با موافقه نامه های دیگر مرعی الاجرا و نافذ خواهد بود . و آنگاه می افزاید که درباره ی تعیین وقت برآمدن قشون اجنبی « **هر دو حکومت** » به نمایندگی خاص وی موقف قطعی خود را به صورت سری اظهار کردند و نماینده ی

خاص به آنها گفت که درین صورت دوام گفتگوها به موافقه منبج نخواهد گردید. «هر دو حکومت» بعد از غرور موافقه نمودند که یک دور دیگر گفتگوها لازم است صورت بگیرد. در حالیکه وقت آن تعیین نگردید. اما گفته شد که باید به زودترین فرصت به آن پرداخته شود. این تکتیک فقط دیگری برای روسها بود که از یک جانب گفتگوها را به تعویق اندازند و از سوی دیگر دوام آنرا لازم شمارند. وزیر خارجه پاکستان اظهار نموده می کرد اما معلوم است که در اثر فشارنا معلومی با آن موافقه نمود. عدم رضایت پاکستان در نطق عمومی پالیسی آن در آغاز اسامبله عمومی که طرف پاکستان ایراد گردید بیک اندازه نمایان است.

کلمات «هر دو حکومت» که در بالا زیر آن خط کشیده شده است در راپورت سکرتر ژنرال اهمیت خاص دارد. اگر پاکستان در وقت بحث موضوع افغانستان بر استعمال این کلمات اعتراض نکند معنای آنرا داشته می تواند که اشاره به طرف را در گفتگوها بحیث «حکومت» قابل اعتراض ننمیداند. دیده شود.

سکرتر ژنرال میگوید که در ضمن ملاقات وی گوریچف با واطمینان داده است که پشتی بان قوی می مساعی ملل متحد است و اندیشه ی بزرگ روسیه متوجه آنست که در افغانستان یک رژیم آزاد قایم شود که با روسیه مخالف

نباشد. البته هیچکس در یک ملاقات دیپلوماسی و به پیروی از تکنیک تبلیغاتی کمتر از گوربه چف گفته نمیتواند. سکرتژنرال میگوید که بنا بر این متوقع است که موافقه حاصل شود کدام کس می تواند کمتر از این اظهار توقع کند ؟ سکرتژنرال از موقف مبارزین ملی و مجاهدین افغان دگر و بآن اشاره می نمیکند چه رسد به دلایل و براهین مبارزین در اتخاذ موقعی که گرفته اند.

در آخر راپورت سکرتژنرال آوردن صلح را در افغانستان تنها و تنها منوط به مذاکرات میدانند اما میگوید مذاکرات میان کدام جانب با کدام طرف. سکرتژنرال می افزاید: «من در راپورت سال ۱۹۸۶ خویش به اساس مبله عمومی تاکید کردم که برداشتن قدم های شجاعانه و فاصله کننده از جانب افغانها برای تضمین آشتی ملی لازم و ضروری است تا یک موافقه که تمام اقشار افغان از آن پشتیبانی کنند بدست آید.» در اینجا نیز از گرفتن مبارزین ملی و مجاهدین اجتناب می کند. اگر در اثر تحلیل این کلمات بیک اظهار دیپلوماسی تعبیر شود از جانب دیگر تأیید او را بتواند «آشتی ملی» که روسیه و رژیم کابل آنرا وضع کرده اند نشان میدهد.

در آخر راپورت سکرتژنرال میگوید: «بلاشک نماینده ی خاصی من حاضر است و سایل تسهیل بازماندن راه مذاکرات

را تهیه کند. و آنگاه با کلمات مجمل و گنگ به نقش همه حکومت های عضو در "توسیع دادن فرصت و موقع به افغانها" اشاره می کند.

برای آگاهی افغان ها، یک مایل به تحلیل و قضاوت خود باشند علاوه می کنیم که این راپورت در سند SEPTEMBER

29 د 1965/5/19 A/42/600 S/1987 ملل متحد متن انگلیسی

نشر و توزیع شده است که بهند های دیگر بزبان های شتاخته شده می ملل متحد درج است و می توانند آنرا با مراجعه بدست آورند.

مساعی روس برای احیا و دوام کنفرانس ژنو دوام دارد.

سکرتر ژنرال مایل به قناعت است. نتیجه منوط به تقیم

نامه می امسال است. پاکستان از رد کردن قطعی ادامه می بی

شمار این گفتگوها تا کنون اجتناب میکند. دیده شود که

فرستادن وفدهای خاص از جانب روسیه توسط رژیم کابل

به آسیا و افریقا و فعالیت مستقیم روسیه به معالک

مختلف برای ترغیب کشورها در قاره های دیگر تا کدام حد این

کشورها را اغفال کرده است و در رای بر تصمیم نامدی

امسال چه تغییری در اتخاذ موقف ها واقع خواهد شد.

در کور وید و رهای کاخ ملل متحد گفته می شود که روسها

شاید یک تعدیل نامه بر تصمیم نامه پیش کنند اما تا کنون

شمرده قدم میگذارند تا مبادا به شکست مواجه گردد گفته می

که یکی از منظورهای مهم شان جلب پشتیبانی از آشتی ملی است که عنوان ظاهر آفریننده است.

مذاکرات وزیر خارجهی امریکا در مسکو با وزیر خارجهی روسیه موضوع افغانستان را روی اجندا ندارد. این مذاکرات که در هفتهی آینده آغاز میگردد به احتمال غالب بر موقف امریکا اثر خواهد داشت. این اثر اگر منفی باشد یا مثبت حدود شمرده نه می شود و به گمان غالب حتی بر ممالک اسلامی تأثیر خواهد کرد.

مقاله‌ی آغاشاهی وزیر خارجهی سابق پاکستان در اخبار Dawn بتاریخ ۲۳ سپتمبر بطور خاص قابل دقت است. آغاشاهی درین مقاله میگوید:

تمام پارتی‌های افغان باید ضرورت این تحقق را - دریابند که راه دیگری غیر از *Compromise* نیست مگر آنکه در موضوع حکومت انتقالی این راه را برای فیصله‌ی آینده‌ی خود و مقدرات افغانستان برگزینند. وقت آن رسیده است که اگر مذاکرات مستقیم میان رژیم کابل و رهبران اخراج مقاومت صورت گرفته نتواند به مذاکرات غیر مستقیم بپردازند.

و علاوه میکند که: «این گفتگوها به معاونت میابخی ملل متحد صورت بگیرد.»

این نظریه مخالف با موقف مجاهدین و مبارزین ملی افغان

در برابر رژیم کابل است. گفتگومیان رژیم کابل و مبارزین با گفتگو با روسیه فرق دارد.

اگرچه معروف نیست معلوم است که این پیشنهاد تازگی ندارد و سابقه‌ی آن به چندین سال پیش می‌رود. پیشنهاد از جانب رژیم کابل بود و مخفیانه صورت گرفت. ترتیب آن بود که این تماس در سیویس در یک دهکده‌ی نزدیک ژنو که نام آن افشا نشد صورت بگیرد چند تن از رهبران مجاهدین به سویس رفتند. رژیم کابل اصرار کرد که بحیث حکومت نماینده بفرستد اما مجاهدین گفتند که تنها با ایشان بحیث یک حزب گفتگو خواهند کرد. این فرق موقف باعث شد که تماس صورت نپذیرد و موضوع سکوت و مخفی و عقیم گردید. پیشنهاد آغا شاهی عین موقف کابل را تأیید می‌کند و معنای شناسایی رژیم کابل را دارد و مخالف موقف متحد و اعلان شده رهبران مجاهدین است.

ناممکن نیست که کورد و ویز کوشش کند در جریان اسامبله این موضوع را با وفد مبارزین در میان گذارد. ازینرو باید ملتفت بود که نخست تماس با ملل متحد تنها با کورد و ویز نباشد و با حضور سکرتر ژنرال صورت بگیرد و نیز اهمیت اساسی موضوع در نظر باشد. ازینرو وفد مجاهدین بسوی بی‌علی باشد.

شماره ۹ سال چهارم مجاهد ولس

یا حق!

پیرامون موضوع افغانستان

دراسامبله ۴۲ ملل متحد

هموطنان عزیز !
این مقاله سیاستمدارنای وطن بدو قسمت
تقسیم شده است قسمت اول آن مربوط به جریانا
قبل از ۹ نوامبر و قسمت دوم آن بعد از ختم مباحثه
بر موضوع افغانستان در ملل متحد را در بر میگیرد
اداره

۲- نوامبر :

قرارداده شده است که بر موضوع افغانستان بتاريخ ۹
نوامبر مباحثه آغاز گردد. عنوان موضوع مانند سالهای
گذشته « اوضاع در افغانستان و اشارات آن بر صلح ^{و این} بین-
المللی » است مسوده‌ی تصمیم نامده‌ی مشترک اگر چه بتاريخ

۲۸ اکتبر به دارالانشاء سپرده شده است توزیع آن محدود است تا آنکه بعد از آغاز و بحث از جانب مصنفین به مجمع عمومی معرفی گردد (A/42/L.16, 28 OCTOBER 87) تغییر قابل تذکر در آن رون داده است و نقایصی را که در ظرف چند سال گذشته داشت حفظ کرده است. بر طبق افواه در حلقه های ملل متحد امسال روسها و رژیم کابل در نظر دارند که بار نخست تعدیلات پیشنهاد کنند و گفته می شود که دو کشوری که شام و دیگری یمن دیوکراتیک را واداشته اند که تعدیل ها را به مجمع عمومی از جانب خود تقدیم کنند. قرابت سیاسی این دو کشور با روسیه معلوم و هویدا است، متن این تعدیل نامه تا کنون اعلان نشده است اما منظور آن را جزا حیا و دوام گفتگوهای زنوو شاید توصیه به حمایت از خدعه ی سیاسی بنام مفکوره «آشتی ملی» نمی توان پنداشت. و نیز گفته می شود که اگر چنین تعدیل نامه به بیان آید مصنفین تصمیم نامه مشترک تعدیل نامدی Amondment یا Sub Amondment دیدار خواهند کرد. دیده شود که ازین وضع آستن چه می زاید. اگر صورت پذیرد به مباحثه ی طرز العمل راه بلز خواهد شد و چون در مجمع جاری رئیس اسامبله از المان شرق است نقش او بی تاثیر بوده نمی تواند و حق پنداشته میشود که اگر فضا مساعدت نکند مباحثه روی موضوع چند

موضوع چند ساعت بیشتر دوام کند.

۴- نوامیر:

خبر آمدن وفد افغانی خوش بود. گفته شد که این وفد
مشتمل جناب سید احمد گیلانی، جناب صبغت الله مجددی
و جناب مولوی خالص بعیت سخنگوی تنظیم های مجاهدین
و آزادی خواه مبارزین ملی افغانستان و نمایندگان تنظیم ها
افغان مقیم پاکستان است این وفد درست آمد اما دیر آمد
نه به آن معنا که «دیر آید و درست آید» از نقطه ی نظر این
نگارنده قابل تأسف است که نماینده ی دیگر مهاجرین و
مجاهدین بویژه ایران در آن شامل نیست. امید است باین
امر توجه خاص مبذول گردد وفد یک کنفرانس مطبوعاتی داد
اما ترتیبی گرفته نشده بود که اظهارات شان در مطبوعات
و نشریات منعکس و تبلیغ شود. اهمیت توجه کامل به موضوع
روابط عامه *Public Relation* از لوازم حتی است. هر
افغان هر جا که باشد حق دارد سوال کند که، مانع کیست و
عیاق چیست؟

چرا پیش بینی لازم صورت نمی پذیرد؟

اگر نمی خواهند از دوست بیاموزند چرا از دشمن نمی آموزند؟
با وجود یک وفد بلند رتبه و افغان های مقیم نیویارک و
امریکا چرا تنها لیلی ذکریا هلمز *Laili Zikria Helms*
بنام مدیر دستگاه دوستان افغانستان *DIRECTOR of*

FRIENDS OF AFGHANISTAN بحیث سخنگوی از مطالب وفد افغانی سخن میکند؟ اگر حاکمی بالاتر از فهم افغان ها باشد چرا رهبران آنها به افغان ها افتخار و اعلام نمی کنند؟

۱۰- نوامبر:

نتیجه: طوریکه در همین مقال پیش از آغاز اسامبله عرض کرده بودیم موضوع افغانستان در مجمع ملل متحد بتاريخ ۹ نوامبر زیر بحث آمد. تصمیم نامه‌ی مشترک را - پاکستان از جانب دیگر مصنفین معرفی کرد. چنین جناب صاحب زاده یعقوب خان وزیر خارجه از وزارت خارجه استعفی کرده است گوینده پاکستان نورانی وزیر دولت در امور خارجه بود.

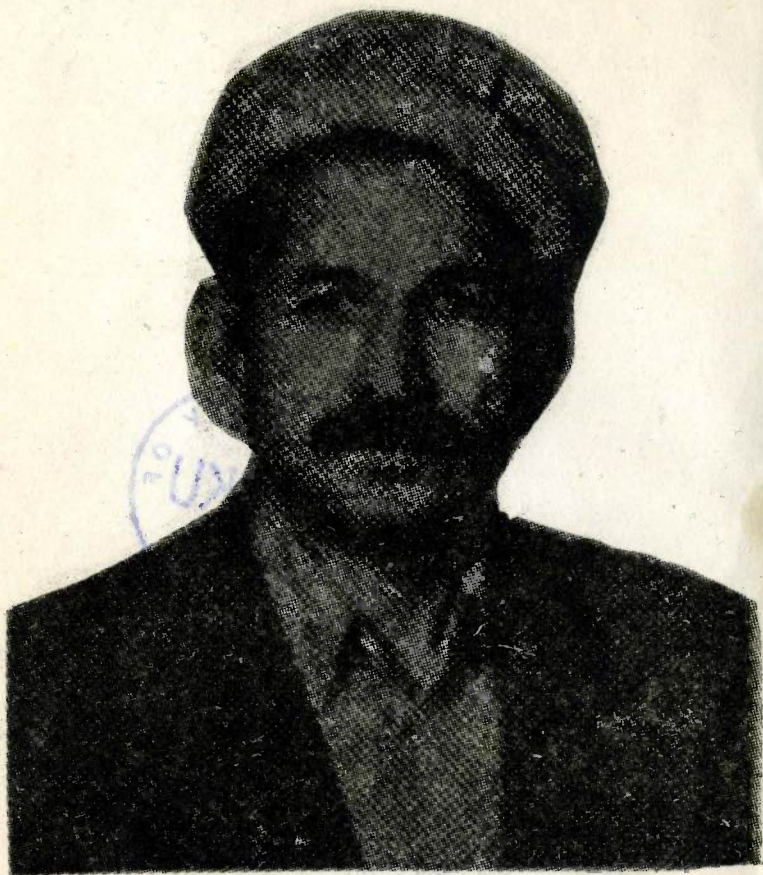
آنچه را پیش از آغاز بحث به حیث افواه با اطلاع رسانیده بودیم واقع شد و شام وین دیموکراتیک به تقدیم تعدیل نامه مبادرت ورزیدند پاکستان براین *Sub-amendment* که نماینده شام آنها معرفی نمود تعدیلاتی وارد کرد که از جانب سردار شهنواز خان نماینده دایمی پاکستان به جمع تقدیم گردید. بعد از مباحثه‌ی مختصر شام مجبور گردید تعدیل نامه‌ی خود را پس بگیرد و آنها به رای نگذاشت. در نتیجه بر تصمیم نامه‌ی مشترک رای گرفته شد. یکصد و بیست و سه کشور داده نیند فعال گذشته یکصد و بیست و دو کشور رای موافقه

داده بودند، نزده کشور رای مخالف دادند. پارسال بیست کشور رای مخالف داده بودند. یازده کشور رای ممتنع دادند. پنج کشور بر رای گیری شرکت نکردند. کشوری که به افزونی یک رای نقش باخت بهوتان بود.

وفد تنظیم های مجاهدین مقیم پاکستان مرکب از شانزده نفر امسال در تالار اسامبله عمومی دیو قطر سامعین پولیک حضور داشتند. نمایندگی عرب سعودی به اعزاز آنها محفلی ترتیب کرد. بروزیان ده نوامبر به واشنگتن میروند. پروگرام شان و واشنگتن تا کنون اعلام نشده است. در محفل عرب سعودی کورد و ویزیت شرکت کرد و این نخستین تماس تشریفاتی وی با رهبران مجاهدین است.

فضای عمومی اسامبله نسبت به هر سال پیش آهسته و آزیانو پر جوش بود زیرا همه کس میل داشت نتیجه مساعی روسیه را برای تغییر رای با فرستادن وفد های خاص به متجاوز از شصت کشور بداند. بعد از تقدیم تعدیل پاکستان بر تعدیل نامه ی شام و یمن دیو کراتیک افواهی در ملل متحد شایع شد که هندوستان تعدیل فرعی پاکستان را تعدیل میکند. اما هندوستان با دریافتن اوضاع و خوف از شکست مزید عملاً اقدام نکرد.

شماره ۹، سال چهارم مجاهدین

محمد حسين ولس مل

Geneva Talks

Collection Of Assays Written
by
A. R. PAZWAK

Compiler : M. H. Wolasmal

Publisher : Afghan Mujahid Information Center

1988

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library